

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Hukuk Fakültesi

Çarşamba

Seminerleri

ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ

ANKARA YILDIRIM BEYAZIT UNIVERSITY
FACULTY OF LAW

ÇARŞAMBA SEMİNERLERİ
WEDNESDAY SEMINARS
(1-150 / 2012-2018)

Yayın Tarihi / Date of Publication: Nisan 2020/April 2020

İletişim / Communication: Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi
15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. Etlik/ANKARA

Tel / Phone: +90 0312 906 21 02/0312 906 21 69

Belge Geçer / Fax : +90 312 906 29 62

Elektronik Ağ / Website: www.ybu.edu.tr/hukuk

E-posta / E-mail: hukuk@ybu.edu.tr

*“Hukukun üstünlüğünü özümsemiş
hakkaniyetli ve adaletli hukukçular yetiştirmek”*

*hedefiyle çıktığımız bu yolda,
varlık sebebimiz,
övünç kaynağımız,*

SEVGİLİ ÖĞRENCİLERİMİZE

*In this journey that we have begun with the goal of
“Educating righteous and just lawyers
who internalise the rule of law”,*

*to the purpose of our existence,
the source of our pride,*

OUR DEAR STUDENTS

TAKDİM

Bu çalışma yaklaşık 9 yıllık bir birikimin, emeğin sonucudur. AYBÜ Hukuk Fakültesi 2010 yılı Temmuzunda kuruldu. Kurucu Rektörü, Aralık 2010'da atandı. Bendeniz de kurucu dekan olarak, Nisan 2011 yılında atandım. Ankara'da 4. Devlet Üniversitesi Hukuk Fakültesi olarak kurulduk. Bizim diğer Fakültelerden farkımız olmalıydı. Üniversitenin de bir misyonu vardı. Yükseköğretime yeni bir soluk getirmek hedefti. Bu nedenle, biz de zorunlu İngilizce hazırlığı benimsedik. Zorunlu hazırlık eğitiminin bir sonucu, derslerin yüzde otuzunun da İngilizce yapılması gerekliliğiydi. Hamd olsun bunu başardık.

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi hiç bir üniversitenin devamı değildir. Bir Üniversitenin bölünmesi suretiyle de kurulmamıştır. Bu bize özgünlüğü, kendine has metotlar oluşturmayı ve benimsemeyi getirmiş, kendimiz olmayı sağlamıştır. O nedenle **“Hukukun üstünlüğünü özümsemiş, hakkaniyetli ve adaletli hukukçular yetiştirmek”** hedefini gerçekleştirirken hiç bir Fakülteyi de takip etmedik. Bu nedenle “Takip eden değil, takip edilen Fakülte” deyişimiz, bunu yansıtmak içindir.

Başka hiçbir Fakültede olmayan bir çok özellik ilk bizde gerçekleşti veya bir kaç fakülte ancak bizim yaptıklarımızı yapmakta. İki dergi çıkarmak, çok az Fakülte tarafından başarılmıştır. Hukuk Alması, Hukuk Arapçası yedi dönem, Osmanlıca Metin Okuma Dersleri ise beş dönem devam eden seçimsel derslerimizdir. Gelecek eğitim öğretim döneminden itibaren yine yedi dönem devam edecek Hukuk Fransızcası dersini de başlatıyoruz. Bu yoğunlukta ve bu içerikte başka hiçbir Hukuk Fakültesinde bir uygulama bulunmamaktadır. Hukuk klinikleri, tahkim yarışmalarına, ulusal ve uluslararası bazda katılım, film okuma etkinlikleri, hukuk ve edebiyat, hukuk ve sanat dersleri, kısa film yarışmaları AYBÜ Hukuk Fakültesi uygulamaları arasında yer alır. Yine Devlet Hukuk Fakültelerinde yabancı ülke vatandaşı ve hukuk doktoru öğretim üyesi istihdam edildiğini de zannetmiyorum. Bizim Amerikan vatandaşı ve Amerika Birleşik Devletlerinde doktorasını tamamlamış, tahkim konusunda uzman ve uluslararası başarıları bulunan bir öğretim üyemiz var.

Yine AYBÜ Hukuka özgü olarak topluca öğrencilerimiz, hocalarımız ve idari personelimiz ve ailelerimizle birlikte sinemaya gidiyoruz, tabir caiz ise sinemayı kapatıyoruz. “Ayla” filmi ile başlayan bu etkinlik, “Cep Herkülü: Naim Süleymanoğlu” ile devam etti. Üstelik herkes için bu etkinlikler ücretsiz.

İşte takdim yazısını yazdığım, Çarşamba Seminerleri de böyle. Bu kadar uzun bir geçmiş olan bir faaliyet Türkiye'deki hiçbir hukuk fakültesinde bulunmamaktadır. Takdim yazısını yazdığım da 183. Çarşamba seminerini yapmıştık. Dile kolay, 183 Çarşamba semineri, yani 183 haftada bir seminer.

Bu seminerlerin doğuşu arkadaşlarımızla yaptığımız istişarenin bir sonucudur. Amaç, genç bir kadro ile ekip kurarken, öncelikli olarak araştırma görevlilerimizin, kendi çalışma alanları hakkında bilgi vermeleri ve topluluk içerisinde sunum yapmalarının önünü açan bir uygulama olmasıydı. Önceleri adı Salı Seminerleri idi, fakat daha sonra gün değişikliği olduğu için adını Çarşamba Seminerleri olarak değiştirdik.

Çarşamba Seminerlerinin başlangıçta genç meslektaşlarımızın tecrübe edinmeleri işlevi, yerini daha kapsamlı ve daha farklı faaliyetlere zemin hazırlaması olarak değişti. Artık farklı alanlarda farklı uzmanları dinleyebildiğimiz bir hal aldı. Kimi zaman seminer, kimi zaman konferans, kimi zaman çalıştay, kimi zaman da sempozyum hüviyetini kazandı.

Yine, Çarşamba seminerlerinin bilimsel bu tarafı yanında belki de en önemli hususiyeti, sosyalleşmeye imkan tanınması idi. Zira, bu sonuç henüz başlangıçta hissedilmemişti. Zira sayımız çok azdı. Ancak şimdi 110'dan fazla akademisyene ulaşan sayıyı bulunca, söz konusu özelliğin ne anlama geldiğinin farkına vardık. En az haftada bir kez tüm fakülte bir arada olma imkanını yakalıyordu. Bunun çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Çarşamba seminerlerinin belirli sayıya ulaşmasından sonra artık bunun bir bütün halinde sunulması gündeme geldi. Dolayısıyla, belirli bir sayı ki bunu 150 olarak belirledik, hukuk camiasına en azından özetlerinin sunulmasının da yararlı olacağını düşündük. Bundan sonraki seminerler de, bunun gibi yayınlanacak inşallah.

Bu bir başarı ise, ki öyle, bu çalışmanın ortaya çıkması ciddi bir ekip çalışması ile mümkün olabilir. Hep söylediğim bir husus var, sıradan, rutin çalışırsanız, zaten ancak günlük işleri yapabilirsiniz. Ancak başarı istiyorsanız ve ilerleme kaydetmek düşüncesinde isiniz, çok çalışmalısınız, fedakarlık yapmalısınız. Buna bir de sevginizi eklediniz mi, artık üstesinden gelemeyeceğiniz hiç bir problem, konu yoktur.

Biz, **AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ AİLESİ** olarak bir çok yeniliği bu düşünce ve bu felsefe ile başardık. Dolayısıyla, katkısı olan her bir arkadaşımıza canı gönülden teşekkür ediyorum.

Ayrıca Çarşamba seminerlerine özel katkısı olan arkadaşlarımızın isimlerini de zikretmek suretiyle onlara teşekkür etmek istiyorum. Böylelikle tarihe bir not düşmüş oluruz.

Arş. Gör. Saadet Kök Değerli, seminerlerin en başından beri aktif olarak çalıştı, başlangıçta, fotoğraf çekimini yaptı, sonra afişleri hazırladı, kendisi sunuculuk dışındaki bütün görevlerde bulundu. **Arş. Gör. Anıl Güven Yüksel**, 2013 Mayıs ayından itibaren özellikle sunucu olarak görev yaptı. Gerek afişlerin hazırlanması, gerek salonun hazırlanmasında görev aldı.

Dr. Öğr. Üyesi Yavuz Selim Değerli, en başta afişlerin hazırlanmasında ve salondaki teknik sorunlarda yardımcı oldu. Ayrıca 50. ve 100. Çarşamba Seminerleri için video hazırlanmasında katkı sağladı. **Dr. Süleyman Kıran**, ilk zamanlar sunum yapacak kişilerin listesini hazırladı. **Arş. Gör. Halil Alperen Işık**, 2018 Eylül'den beri Seminer organizasyonunda görevliydi. Belli dönem fakülte grubuna duyuru amaçlı mail atıyordu.

Arş. Gör. Furkan Güven Taştan, bir dönem Çarşamba Semineri organizasyonunda görev yaptı, uzunca bir çaba harcayarak, birkaç kez de yenileyerek bu kitabın dizaynı da kendisinin ürünüdür.

Arş. Gör. Bilâl Toprak, 2018 Ocak'tan beri özellikle bazen sunuculuk ve çoğunlukla teknik destek konusunda görevliydi. Kitapçık içeriğinin hazırlanması yanında sunum boyunca tüm konularda destek sağladı. **Arş. Gör. Burcu Bahar Çataloğlu** kitapçık hazırlığında geçici görevlendirildi. Resmi olarak görevli olmasa da zaman zaman sunuculuk yaptı,

Bunun dışında Fakültemizde geçen yıldan beri yeni yapılanma ile koordinatörlükler oluşturuldu. Çarşamba Seminerleri, Sosyal Faaliyetler Koordinatörlüğünün uhdesine verildi. Sosyal faaliyetleri, **Dr. Öğr. Üyesi Ensar Baki** koordine etmektedir. Yeni dönemde, **Arş. Gör. Elif Almıla Kökdemir**, fotoğraf ve fakülte grubuna mail atılması hususunda ve seminer haberlerinin yapılması ve yayınlattırılmasında görev aldı. **Arş. Gör. Eda Yıldız**, artık seminerlerin afişini hazırlamaktadır. Yine, **Arş. Gör. Atıl Buğra Karadaş** da video çekiminde ve seminer haberlerinin yapılmasında görevlendirildi.

Bu arada idari personelimizden emekli oluncaya kadar yaklaşık, 4 yıl boyunca fakültenin dizgi vs. işlerini yürüten **Safure Arslan** da görevde bulunduğu sürece Çarşamba Seminerlerinin afişlerini hazırladı. Yine, bir diğer idari personelimiz **Özer Özdemir** de afişlerin basılması, asılması ve teknik konularda hep yardımcı olmaktadır.

Tüm bunların dışında, şüphesiz diğer arkadaşlarımızın da az veya çok katkısı oldu. En azından her hafta seminerlere katılarak, bu uygulamaya destek oldular.

Hepsine tüm kalbi duygularıyla canı gönülden teşekkür ediyorum.

Şüphesiz son teşekkür de, seminerlere tebliğleri ile katılıp bizlere bilgi sunan tüm katılımcılara...

İyi ki varsınız vesselam. 20 Mart 2020

Prof. Dr. M. Fatih UŞAN

Dekan

Takip eden değil, takip edilen Fakülte !

PREFACE

This study is a result of an approximately 9-year-long hard work. AYBU Law Faculty was founded in July 2010. Our founding rector was appointed in December 2010 and I was appointed as the founding law faculty dean in April 2011. We were the fourth State University Law Faculty in Ankara and we had to have a difference from other law faculties. Our University had a mission too, which was to be a breath of fresh air to the higher education. Therefore, we introduced the compulsory English preparatory school and that brought along the necessity to deliver 30% of the lectures in English. Thankfully, we have accomplished that.

Ankara Yildirim Beyazit University is not a successor of another university. It was also not founded by separating off from another university. This brought us the novelty and the opportunity to create and adopt our own methods and hence the chance to be ourselves. This is why we did not follow any other law faculties while achieving our goal of “Educating righteous and just lawyers who internalise the rule of law.” This is why we are “A faculty, not following, but being followed.”

We have been the first-timers of many things where only a couple of other faculties could have managed to achieve. Publishing two journals has been achieved only by a few other faculties other than us. We have elective courses such as Legal German and Legal Arabic, which continue for seven terms, and Ottoman Text Reading, which continues for five terms. Starting from the next academic year, we are introducing Legal French course which will also continue for seven terms. There is no other law faculty that has a similar type of intensive content. Law clinics, participation in national and international arbitration competitions, movie reading events, law and literature, law and art courses, short film contests are some of the many activities of AYBU Law Faculty. I also don't think that Law Faculties in other State Universities employ foreign faculty members. We have a U.S. citizen assistant professor who completed his PhD at the U.S. and who is an expert on arbitration with many international achievements.

Another AYBU Law-specific event is the cinema days where we fully book a film theatre and watch movies there with our students, academic and administrative staff, and their families. This tradition had started with the “Ayla” movie and continued with “Cep Herkülü: Naim Süleymanoğlu”. Needless to say that these events are all free of charge for everyone.

The Wednesday Seminars, to which I am writing this preface is also like this. There is no such a long-standing event in any of the law faculties in Turkey. While I am writing this preface, we have already completed the 183rd Wednesday Seminar. Easier said than done, 183 Wednesday Seminars, which means one seminar in each of these 183 weeks.

The emergence of these seminars is a result of the consultation with our colleagues. When setting up a new academic team with younger staff, the purpose has been to initiate a custom which would enable research assistants to share their research projects and make presentations to wider audiences. Its title initially was the Tuesday Seminars, but later we changed it to the Wednesday Seminars because of the change in the day.

The role of the Wednesday Seminars in offering our young colleagues new experiences has been replaced with paving the way for more comprehensive and various activities. It has turned out to be an opportunity to listen many experts from different fields. It has tended to be held as a conference, workshop or symposium on occasions.

Apart from such an academic role, the most crucial aspect of the Wednesday Seminars has been to provide an opportunity for socialising. This opportunity initially went unnoticed because we were few in number. Having said that, with reaching at a number more than 110 academics now, we have observed how important that aspect is. Owing to this, all the members of the faculty have been enjoying a moment to come together at least once a week. I think that it is so crucial.

When all the Wednesday Seminars held so far reached at a certain number, presenting them as a whole came to be at the top of our agenda. As a result, we decided that presenting at least the abstracts of these seminars number of which is 150 to the legal circles would be useful. It is hoped that succeeding seminars will be printed like this.

If this is a success, which is indeed, the actualisation of this work can only be possible with a serious and sincere teamwork. I always say, if you work mediocre and on average, you can finish daily tasks only. Yet, if you aim at success and to make a progress, you need to work hard and make a sacrifice. If you add your heart to this besides, there is no problem or difficulty which you cannot overcome.

We, as **THE FAMILY OF AYBU LAW FACULTY**, have managed to put in practice many novelties with this idea and philosophy. Therefore, I thank all of my fellows with all my heart.

Additionally, I want to thank my fellows who have made particular contribution to the Wednesday Seminars by referring to their names. By doing so, we may leave a mark in history for them.

Research Assistant Saadet Kk Değerli worked actively from the beginning of the seminars, took photos at the beginning, later prepared posters, took charge of all responsibilities other than the role of introducing speakers. **Research Assistant Anıl Güven Yüksel** has played the role of introducing the speakers since May 2013 in particular. He has taken charge in preparing both posters and the hall.

Assistant Prof. Dr. Yavuz Selim Değerli has helped the preparation of the posters

and in the technical difficulties of the seminar hall. Meanwhile, he contributed to the video preparation of the 50th and 100th Wednesday Seminars. **Dr. Süleyman Kıran** prepared the list of speakers in the early periods. **Research Assistant Halil Alperen Işık** has taken the charge in the organisation of seminars since September 2018. He sent emails to the faculty members for announcements in a certain period.

Research Assistant Furkan Güven Taştan participated in the organisation of seminars for a certain period, and the design of this book is his product as a result of his working at it effortfully and repeatedly.

Research Assistant Bilal Toprak has taken the charge in introducing the speakers in particular and frequently provided his technical help since January 2018. He has contributed on all matters during seminars along with the preparation of the content of this booklet. **Research Assistant Burcu Bahar Çataloğlu** has temporarily been charged with the booklet preparation. She has sometimes introduced speakers despite not being officially charged with that.

Apart from these, new coordinators have been established along with a new reconstruction in our faculty since last year. The tasks of the Wednesday Seminars were given to the Coordinatorship of Social Activities. Social activities are coordinated by **Assistant Prof. Dr. Ensar Baki**. In the new term, **Research Assistant Elif Almıla Kökdemir** has taken part in taking photos, sending emails to the faculty members and reporting seminars as news and their publication. **Research Assistant Eda Yıldız** prepares seminar posters. **Research Assistant Atıl Buğra Karadaş** has been charged of video recording and reporting seminar news.

In addition, **Safure Arslan**, who was among our administrative staff and conducted typesetting and the other related tasks of the faculty for four years until her retirement, prepared the posters of the Wednesday Seminars while in her duty. Also, **Özer Özdemir**, one of the other administrative staff, always provides his help in the print of posters, their hanging and technical issues.

Apart from all these, the other fellows have also more or less made contributions, for sure. They supported such practice at least by participating in it as listeners.

I thank all of them with all my heart and soul.

Finally, many thanks to all those participants which have so far shared their knowledge with us in the seminars...

So glad for your presence, 20th March 2020

Prof. Dr. M. Fatih UŞAN

Dean

A faculty, not following, but being followed!

İÇİNDEKİLER

TAKDİM / PREFACE	I
MARKALARDA NEVİ BELİRTEN İBARELER-SIGNS INDICATING CHARACTERISTICS AS TRADEMARK	
ARŞ. GÖR. SÜLEYMAN KIRAN	20
MARKANIN KÖTÜ NİYETLİ TESCİLİ-MALICIOUS REGISTRATION OF TRADEMARK	
ARŞ. GÖR. SEVİL TEKİN	23
VERGİ HUKUKUNDA VE CEZA HUKUKUNDA TEKERRÜR KURUMU-RECIDIVISM IN TAX LAW AND CRIMINAL LAW	
ARŞ. GÖR. MERT SİLAHŞÖR.....	26
YARGITAY 11. HUKUK DAİRESİ'NİN E.2008/8326 K.2009/13120 SAYILI KARARININ İNCELENMESİ VE ELEŞTİRİSİ-CIVIL DEPARTMENT NO. 11 OF THE TURKEY COURT OF CASSATION'S DECISION NO. E.2008/8326 K.2009/13120 AND ITS CRITISM	
ARŞ. GÖR. A. OĞUZHAN HACIÖMEROĞLU.....	29
TÜRK VE ALMAN HUKUKUNDA KARŞILAŞTIRMALI REKLAM- COMPARATIVE ADVERTISING IN TURKISH AND GERMAN LAW	
ARŞ. GÖR. BELKIS VURAL	32
TİCARET UNVANI, İŞLETME ADI VE TESCİLSİZ MARKALARIN SAĞLADIĞI MARKA KORUMASININ KAPSAMI-SCOPE OF BRAND PROTECTION PROVIDED BY TRADE NAME, BUSINESS NAME AND UNREGISTERED BRANDS	
ARZU SUNGUR.....	35
6100 SAYILI HMK İŞİĞİNDE TÜRK MAHKEMELERİNİN MİLLETLERARASI YETKİSİ-INTERNATIONAL JURISDICTION OF TURKISH COURTS UNDER THE PROVISIONS OF CODE OF CIVIL PROCEDURE NUMBERED 6100	
ARŞ. GÖR. HALİL ALPEREN IŞIK	38
HUKUKTA METOD VE PROBLEM ÇÖZME-METHOD AND PROBLEM SOLVING IN LAW	
ARŞ. GÖR. EMRE KALENDER.....	41
MİLLETLERARASI HUKUKTA HAKEMLİK-ARBITRATION IN INTERNATIONAL LAW	
ARŞ. GÖR. SAADET KÖK	43
ANAYASA YARGISI, YARGISAL AKTİVİZM VE DEMOKRASİ-CONSTITUTIONAL JUDICIARY, JUDICIAL ACTIVISM AND DEMOCRACY	
ARŞ. GÖR. RIDVAN DEĞİRMENCİ	46

İDARİ USUL HUKUKUNDA DİNLENİLME HAKKI - RIGHT TO BE HEARD IN ADMINISTRATIVE PROCEDURE LAW	
ARŞ. GÖR. MELİKE ÖZGE ÇEBİ BUĞDAYCI.....	49
CISG UYGULAMASINDA SATICININ SÖZLEŞMEYİ İHLALİ HALİNDE ALICININ SAHİP OLDUĞU HAKLAR-BUYER'S REMEDIES UNDER THE CISG	
ARŞ. GÖR. BÜŞRA CÖMERT	52
AKADEMİK YAZIM İHLALLERİ VE ETİK İLKELER-ACADEMIC WRITING BREACHES AND ETHICAL PRINCIPLES	
ARŞ. GÖR. AKİF TÖGEL.....	55
ANAYASALARIMIZIN BAŞLANGIÇ KISIMLARI-THE PREAMBLES OF OUR CONSTITUTIONS	
ARŞ. GÖR. İSMAİL YAZICIOĞLU	58
GENEL İŞLEM KOŞULLARI-GENERAL TERMS AND CONDITIONS	
ARŞ. GÖR. ÜMMÜHAN KAYA	61
CEZA MUHALEMESİ HUKUKUNDA UZLAŞMA KURUMU-MEDIATION IN CRIMINAL PROCEDURE LAW	
ARŞ. GÖR. İLHAN BULUT.....	64
CEZA MUHALEMESİNDE HUKUKA AYKIRI DELİLLER - ILLEGAL EVIDENCES IN CRIMINAL PROCEDURE LAW	
ARŞ. GÖR. KÖROĞLU KAYA	67
KİŞİLİK HAKKI KAPSAMINDA İŞÇİLERİN İZLENMESİ VE GÖZETLENMESİ-UNDER THE PERSONAL RIGHTS CONSIDERATION SURVEILLANCE AND MONITORING OF THE EMPLOYEE	
ARŞ. GÖR. CANAN ERDOĞAN	70
HMK'DAKİ İSPATA VE DELİLLERE İLİŞKİN YENİ DÜZENLEMELER-NEW PROVISIONS IN THE CODE OF CIVIL PROCEDURE REGARDING PROOF AND EVIDENCE	
ARŞ. GÖR. CANSU YAĞBASAN.....	73
BİLGİ EDİNME HAKKI - RIGHT TO INFORMATION	
ARŞ. GÖR. MURAT EKİNCİ.....	76
TÜRKİYE'NİN ENERJİ POLİTİKALARI VE DOĞALGAZ PİYASASI İLE İLGİLİ MEVZUAT - TURKISH NATURAL GAS MARKET: LEGAL ASPECTS-ENERGY POLICIES	
YRD. DOÇ. DR. CAFER EMİNOĞLU	79
TELEKOMÜNİKASYON YOLUYLA YAPILAN İLETİŞİMİN DENETLENMESİ-THE INSPECTION OF COMMUNICATION BY TELECOMMUNICATION	
ARŞ. GÖR. ALİ CAN BUĞDAYCI.....	82

ETKİLİ SUNUM TEKNİKLERİ - EFFECTIVE PRESENTATION TECHNIQUES

YRD. DOÇ. DR. ERDAL YERDELEN	85
ORAMS KARARI ÜZERİNE KKTC’NİN HUKUKİ STATÜSÜ VE BRÜKSEL-I TÜZÜĞÜNÜN BU ÇERÇEVEDE UYGULAMA ALANININ BELİRLENMESİNE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME - ORAMS CASE: THE LEGAL STATUS OF TRNC AND APPLICATION OF BRUSSEL-I REGULATION IN NORTHERN CYPRUS	
UZM. ERSİN ERDOĞAN.....	87
İFAYA EKLENEN CEZAI ŞART - PERFORMANCE ADDED TO THE PENAL CLAUSE	
ARŞ. GÖR. MERCAN YÜKSEL ORHUN.....	90
HAYATA DAİR - ABOUT LIFE	
ALİ CENGİZ GÜL.....	93
TÜRKİYE’DE BAŞÖRTÜSÜ YASAĞI, AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ’NİN KONUYA BAKIŞI VE İNGİLTERE ÖRNEĞİ-HEADSCARF BAN IN TURKEY, THE PERSPECTIVE OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS ON THE ISSUE AND THE CASE OF ENGLAND	
ARŞ. GÖR. RABİA İLAY PEERZADA	95
6331 SAYILI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KANUNU’NUN GETİRDİĞİ YENİLİKLER- THE INNOVATIONS BROUGHT BY THE 6331 NUMBERED OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY ACT	
ARŞ. GÖR. ONUR MUSAB KARAKAŞ.....	98
ABD BAŞKANLIK SİSTEMİNİN DEMOKRASİ BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ-EVALUATION OF PRESIDENTIAL SYSTEM OF THE USA IN ACCORDANCE WITH DEMOCRACY	
ARŞ. GÖR. ADEM ÇAKIR	101
TBMM’DE YENİ ANAYASA ÇALIŞMALARI: UZLAŞMA YOLUNDA - ENDEAVOURS FOR A NEW CONSTITUTION IN GRAND NATIONAL ASSEMBLY OF TURKEY : ON THE ROAD TO RECONCILIATION	
ARŞ. GÖR. TAYLAN BARIN	103
14. PROTOKOL İLE GELEN YENİ KABUL EDİLEBİLİRLİK ÖLÇÜTÜ: BAŞVURUCUNUN ZARARININ ÖNEMLİ OLMASI (GEREKÇELER-GERÇEKLER VE AİHM UYGULAMASI)-THE NEW ADMISSIBILITY CRITERION BROUGHT BY THE 14TH PROTOCOL: SIGNIFICANT DISADVANTAGE (REASONS-FACTS AND PRACTICE OF ECTHR)	
ARŞ. GÖR. YAVUZ SELİM DEĞERLİ	106
TANZİMAT SÜRECİNDE OSMANLI DEVLETİ’NİN HUKUK DEĞİŞİMİ - LEGAL TRANSFORMATION OF OTTOMAN STATE DURING THE PERIOD OF TANZİMAT REFORMS	
ARŞ. GÖR. RIDVAN DEĞİRMENCİ	109

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMELERİ ÇERÇEVESİNDE AYRIMCILIK YASAĞI- PROHIBITION OF DISCRIMINATION WITHIN THE SCOPE OF UN HUMAN RIGHTS TREATIES

ARŞ. GÖR. EMİNE FEYZA TIRYAKIOĞLU 112

CMK M. 171/1 UYARINCA CUMHURİYET SAVCISININ KAMU DAVASI AÇMADA TAKDİR YETKİSİ-DISCRETIONARY POWER OF PUBLIC PROSECUTOR TO INITIATE A PUBLIC PROSECUTION IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 171/1 OF TURKISH CODE OF CRIMINAL PROCEDURE

ARŞ. GÖR. ENSAR BAKI 115

AB'YE UYUM SÜRECİNDE HUKUK ALANINDA ÇEVİRİ VE TERİM SORUNLARI-TRANSLATION AND TERM PROBLEMS IN THE FIELD OF LAW WITHIN THE EU HARMONIZATION PROCESS

PROF. DR. İLHAMİ SİĞİRCİ 118

HUKUK EĞİTİMİNDE AKADEMİSYENLERİN PEDAGOJİK FORMASYONU-PEDAGOGICAL FORMATION OF THE ACADEMICIANS IN LAW EDUCATION

ARŞ. GÖR. İSMAİL ÖZDEN..... 120

SAYIŞTAY ÜZERİNE SÖYLEŞİ-CONVERSATION ABOUT SUPREME COURT OF PUBLIC ACCOUNTS

DR. FAHRETTİN POYRAZ..... 123

TÜRK CEZA HUKUKUNDA KIYASA VARAN GENİŞ YORUMLAMA YASAĞI-PROHIBITION OF EXTENSIVE INTERPRETATION IN TURKISH CRIMINAL LAW

ARŞ. GÖR. NESLİHAN ÖZELER 125

ANONİM ŞİRKETLERDE YÖNETİM KURULU ÜYELERİNİN GÖZETİM YÜKÜMLÜLÜĞÜ- OVERSIGHT RESPONSIBILITY OF BOARD OF DIRECTORS IN JOINT-STOCK COMPANIES

ARŞ. GÖR. NEVİN MERAL..... 128

YENİ ANAYASA-NEW CONSTITUTION

SN. AHMET İYİMAYA 131

MEDENÎ USÛL HUKUKUNDA ŞARTA BAĞLI SULH-CONDITIONAL AGREEMENT OF SETTLEMENT IN CIVIL PROCEDURE LAW

ARŞ. GÖR. NURBANU ERZURUMLU 133

HUKUK MUHAKEMELERİ KANUNU'NDA ÖN İNCELEME-PRELIMINARY EXAMINATION IN THE CODE OF CIVIL PROCEDURE

ARŞ. GÖR. SÜLEYMAN BURAK GÜNDOĞDU.136

TİCARİ DEFTERLERİN İBRAZİ VE DELİL OLMASI-PRESENTATION OF COMMERCIAL BOOKS AND THEIR QUALITY AS EVIDENCE

ARŞ. GÖR. ŞAFAK ORHAN 139

HUKUKA AYKIRI ELDE EDİLEN DELİLLER-EVIDENCES OBTAINED IN UNLAWFUL WAY	
PROF. DR. VAHİT BIÇAK.....	142
TÜRKİYE’NİN NÜKLEER ENERJİ SANTRALLERİ KURMAYA İLİŞKİN YAPTIĞI ULUSLARARASI ANTLAŞMALAR-TURKEY’S INTERNATIONAL TREATIES FOR ESTABLISHING NUCLEAR POWER PLANTS	
PROF. DR. YÜCEL ACER.....	144
MACARİSTAN HUKUK EĞİTİMİNDE YAPISAL DEĞİŞİKLİKLER-STRUCTURAL CHANGES IN HUNGARY LEGAL EDUCATION	
DOÇ. DR. ANDREA SZIGETI	147
DEVLETİN ŞİDDET TEKELİ VE POLİS-STATE MONOPOLY OF VIOLENCE AND THE POLICE	
ARŞ. GÖR. ANIL GÜVEN YÜKSEL	149
OSMANLI DEVLETİ’NDE ADALET VE EŞİTLİK-JUSTICE AND EQUITY IN THE OTTOMAN STATE	
PROF. DR. SEVGİ GÜL AKYILMAZ	152
ADİ ŞİRKET TİCARET ŞİRKETLERİNE ORTAK OLABİLİR Mİ?-CAN A PARTNERSHIP BE A MEMBER IN CORPORATIONS?	
ARŞ. GÖR. TUĞÇE NİMET YAŞAR	155
50. SEMİNER ÖZEL PROGRAMI	158
HUKUK MUHAKEMELERİ KANUNU’NDA YETKİ SÖZLEŞMELER- JURISDICTION AGREEMENTS IN CODE OF CIVIL PROCEDURE	
ARŞ. GÖR. BURCU BAHAR ÇATALOĞLU	160
İŞ VE SOSYAL GÜVENLİK HUKUKU AÇISINDAN SOMA GERÇEĞİ - THE “SOMA” CASE WITH REGARD TO LABOUR AND SOCIAL SECURITY LAW	
DOÇ. DR. ALİ CENGİZ KÖSEOĞLU.....	163
CÜPPE GİYDİRME TÖRENİ/AVRUPA’DA HUKUK EĞİTİMİ- İNGİLTERE VE FRANSA ÖRNEĞİ-LEGAL EDUCATION IN EUROPE- THE ENGLISH AND FRENCH PERSPECTIVE	
YRD. DOÇ. DR. MEHMET BEDİİ KAYA/YRD. DOÇ. DR. NESLİHAN KARATAŞ DURMUŞ.....	165
DEVİRİM-HUKUK İLİŞKİSİ VE MECELLE ÜZERİNE-ON REVOLUTION-LAW RELATIONSHIP AND MECELLE	
ARŞ. GÖR. İSMAİL ÖZDEN.	170
BANKALARDAKİ MEVDUATLARIN ZAMANAŞIMI SONUCU TMSF’YE DEVREDİLMESİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ-UNCONSTITUTIONALITY AND INCOMPATIBILITY OF GENERAL PRINCIPLES OF LAW OF THE INSTITUTION OF UNCLAIMED/DORMANT BANK ACCOUNTS AND OTHER VALUES SUBJECTED TO THE LAPSE OF TIME	
ARŞ. GÖR. TAYLAN BARIN.....	173

İSLAM HUKUKUNDA ZİNA SUÇU VE YAPTIRIMLARI-CRIME OF ADULTERY AND SANCTIONS
IN ISLAMIC LAW

ARŞ. GÖR. ADEM ÇAKIR. 176

HUKUKTA NİTEL ARAŞTIRMA VE HUKUK ÖĞRETİMİNDE NİTE ARAŞTIRMA YÖNTEMLERİ-
NİN UYGULANABİLİRLİĞİ SORUNU-QUALITATIVE RESEARCH IN LAW AND THE ISSUE OF
ENFORCEABILITY OF QUALITATIVE RESEARCH METHODS IN LEGAL EDUCATION

ARŞ. GÖR. AKİF TÖGEL. 178

DEVLETLERİN TANINMASI VE KOSOVA ÖRNEĞİ-RECOGNITION OF STATES AND EXAMPLE
OF KOSOVO

ARŞ. GÖR. FİGEN TABANLI..... 181

DEĞERLER EĞİTİMİ-EDUCATION OF VALUES

PROF. DR. ERTUĞRUL YAMAN..... 187

ULUSLARARASI ÇOCUK KAÇIRMANIN HUKUKÎ YÖNLERİNE DAİR 1980 TARİHLİ LAHEY SÖZ-
LEŞMESİ VE UYGULAMASI-THE 1980 HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF IN-
TERNATIONAL CHILD ABDUCTION AND ITS APPLICATION

ARŞ. GÖR. BELKİS VURAL. 189

ELEKTRONİK TEBLİGAT-ELECTRONIC NOTIFICATION

ARŞ. GÖR. BURCU BAHAR ÇATALOĞLU 192

PFLEİDERER DAVASI VE PİŞMANLIK BELGELERİNE ERİŞİM SORUNU- PFLEIDERER CASE AND
THE ISSUE OF ACCESS TO LENIENCY DOCUMENTS

ARŞ. GÖR. BÜŞRA CÖMERT..... 195

MİRAS HUKUKUNUN AKSAYAN YÖNLERİ-FAILURES OF INHERITANCE LAW

PROF. DR. MUSTAFA FADIL YILDIRIM..... 198

İŞ YARGILAMASINDA KANUN YOLLARI-LEGAL REMEDIES IN LABOUR PROCEEDINGS

ARŞ. GÖR. CANSU KORKMAZ..... 200

MEDİNE VESİKASI (KABİLEDEN ÜMMETE)-PACT OF MEDINA (FROM TRIBE TO UMMAH)

ARŞ. GÖR. EMRE BERBER..... 203

6102 SAYILI TÜRK TİCARET KANUNU'NA GÖRE ANONİM ŞİRKETTE BORÇLANMA YASAĞI -
PROHIBITION OF BORROWING IN JOINT STOCK COMPANIES BASED ON THE TURKISH COM-
MERCIAL CODE NUMBERED 6102

ARŞ. GÖR. FATMA BETÜL ÇAKIR..... 206

İDARE HUKUKUNDA KAZANILMIŞ HAKLAR-VESTED RIGHTS IN ADMINISTRATIVE LAW

ARŞ. GÖR. ALKİM AKTAŞ. 209

İŞ VE SOSYAL GÜVENLİK HUKUKUNDA YAŞ AYRIMCILIĞI- AGE DISCRIMINATION IN LABOUR AND SOCIAL SECURITY LAW	
ARŞ. GÖR. HATİCE HİLAL TİRİTOĞLU ERSOY.....	212
EVLİLİK BİRLİĞİNDE EDİNİLMİŞ MALLARA KATILMA REJİMİ- PARTICIPATION IN ACQUIRED PROPERTY REGIME	
ARŞ. GÖR. İPEK BETÜL ALDEMİR TOPRAK	215
İŞ HUKUKUNDA TELAFİ ÇALIŞMALARI-COMPENSATORY WORK IN LABOR LAW	
ARŞ. GÖR. MEHMET EMRE KILINÇ.....	218
BİR NORDİK ELÇİNİN SEYAHATI-A NORDIC AMBASSADOR'S JOURNEY	
NİNA IRMELİ VASKUNLAHTI	220
HARPTE İSYAN VE HASIM DEVLETLE İŞBİRLİĞİ VE HUKUKİ SORUNLAR: 1915'TE OSMANLI ERMENİLERİNİN TEHCİRİ KARARININ TARTIŞILMASI-LEGAL PROBLEMS OF REBELLION IN WARFARE AND COOPERATION WITH ENEMY STATE: DISCUSSION OF THE DEPORTATION OF OTTOMAN ARMENIANS IN 1915	
PROF. DR. HİKMET ÖZDEMİR.....	222
5651 SAYILI KANUN KAPSAMINDA İNTERNET ERİŞİMİNİN ENGELLENMESİ: TWITTER, FACEBOOK, YOUTUBE ÖRNEĞİ-THE BLOCKING INTERNET ACCESS WITHIN THE SCOPE OF LAW NO: 5651 AND THE EXAMPLE OF FACEBOOK, TWITTER, YOUTUBE	
ARŞ. GÖR. MELİKŞAH ÇIRAKOĞLU.....	224
HUKUK VE KURAL İLİŞKİSİ – RELATIONSHIP BETWEEN LAW AND RULE	
PROF. DR. MUHAMMET ÖZEKES.....	227
İŞGAL EDİLMİŞ TOPRAKLARDA YAHUDİ YERLEŞİMLERİ SİYASETİNİN MEŞRUIYETİ-THE LEGITIMACY OF POLITICS OF JEWISH SETTLEMENTS IN THE OCCUPIED TERRITORIES	
ARŞ. GÖR. ÖMER ÜNLÜ	229
İSLAM CEZA HUKUKUNDA HIRSIZLIK – THEFT IN ISLAMIC CRIMINAL LAW	
ARŞ. GÖR. DAVUT YILDIRIM.....	232
NÜKLEER İŞLETME SAHİBİNİN HUKUKİ SORUMLULUĞU – LEGAL LIABILITY OF THE NUCLEAR POWER PLANT OWNER	
ARŞ. GÖR. BİLÂL TOPRAK.....	235
ULUSLARARASI VERGİ UYUŞMAZLIKLARININ ÇÖZÜMÜNDE TAHKİM- ARBITRATION IN RESOLUTION INTERNATIONAL TAX DISPUTES	
ARŞ. GÖR. ALİ OSMAN ARSLAN.....	238

II. ABDÜLHAMİD DÖNEMİNDE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ-PRESS FREEDOM DURING THE REIGN OF ABDULHAMID II

ARŞ. GÖR. ABDULLAH VEFA KARATAŞ..... 240

ICSID TAHKİMİ AÇISINDAN YATIRIM KAVRAMI VE SABA FAKES DAVASI – THE CONCEPT OF INVESTMENT IN ICSID ARBITRATION AND SABA FAKES CASE

ARŞ. GÖR. BİSET SENA GÜNEŞ..... 243

VERGİ TEŞVİKLERİNİN EKONOMİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ – THE EFFECT OF TAX INCENTIVES ON THE ECONOMY

ARŞ. GÖR. ALİ OSMAN ARSLAN..... 246

İMAR PLANI DEĞİŞİKLİKLERİNİN VE İPTALİNİN DEVAM EDEN İNŞAATLARA ETKİSİ-EFFECTS OF ZONING PLAN CHANGES AND CANCELLATION ON ONGOING CONSTRUCTION

ARŞ. GÖR. ALKIM AKTAŞ..... 248

İSİMSİZ SÖZLEŞME ÖRNEĞİ OLARAK KAPICILIK SÖZLEŞMESİ-AS AN EXAMPLE OF INNOMINATE CONTRACT DOORMAN CONTRACT

ARŞ. GÖR. BİLÂL TOPRAK..... 251

TOPLUMSAL CİNSİYET TEMELLİ ŞİDDET VE ÖRNEK KARARLAR-GENDER BASED VIOLENCE

ARŞ. GÖR. E. FEYZA TİRYAKİOĞLU... 254

ALMANYA'DA AVUKATLIK MESLEĞİ - ATTORNEYSHIP PROFESSION IN THE GERMANY

AV. SEYDİ KOPARAN..... 257

BATI KÜLTÜRÜ EKSENLI BIR KURAM OLARAK İNSAN HAKLARI TEORISI-HUMAN RIGHTS THEORY AS A WEST CULTURE SPECIFIC DOCTRINE

ARŞ. GÖR. EMRE BERBER..... 259

BİRLEŞMEDE AYRILMA AKÇEŞİ-COMPENSATION PAYMENT IN MERGER

ARŞ. GÖR. FATMA BETÜL ÇAKIR ÇELEBİ..... 262

CISG (MİLLETLERARASI MENKUL MAL SATIM SÖZLEŞMELERİ HAKKINDA BM ANTLAŞMA-SI)'IN YER BAKIMINDAN UYGULAMA ALANI-TERRITORIAL SCOPE OF THE UNITED NATIONS CONVENTION ON CONTRACTS FOR INTERNATIONAL SALE OF GOODS

ARŞ. GÖR. HALİL ALPEREN İŞİK..... 265

ARABULUCULUK – MEDIATION

AV. ARB. YAKUP ERİKEL 268

SOSYAL MEDYANIN İŞ HUKUKUNA ETKİSİ-THE EFFECT OF SOCIAL MEDIA ON LABOUR LAW

ARŞ. GÖR. HATİCE HİLAL TİRİTOĞLU ERSOY..... 270

NEFRET SUÇLARI-HATE CRIMES

ARŞ. GÖR. İLHAN BULUT..... 273

ULUSLARARASI HUKUKTA GIDA HAKKI VE MADAYA ÖRNEĞİ – THE RIGHT TO FOOD IN INTERNATIONAL LAW AND THE CASE OF MADAYA

ARŞ. GÖR. RABİA İLAY PEERZADA. 276

KİŞİSEL VERİLERİN KORUNMASI HUKUKUNDA GÜNCEL GELİŞMELER- CURRENT DEVELOPMENTS UNDER THE TURKISH DATA PROTECTION LAW

YRD. DOÇ. DR. MEHMET BEDİİ KAYA..... 279

HUKUKÇUYA VERİLEN ROL: HUKUK EĞİTİMİNİN ÇIKTILARI-THE ROLE OF LAWYERS: OUTCOMES OF LEGAL EDUCATION

YRD. DOÇ. DR. EMİR KAYA..... 282

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ'NİN BARBULESCU-ROMANYA KARARI'NIN DEĞERLENDİRİLMESİ-ASSESSMENT OF THE BARBULESCU VS. ROMANIA DECISION OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ARŞ. GÖR. ONUR MUSAB KARAKAŞ..... 284

DÜZENLEYİCİ VE DENETLEYİCİ KURULLARIN DENETLENME ŞEKİLLERİNİN İDARİ VESAYET BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ-THE EVALUATION OF REGULATORY AND SUPERVISORY AUTHORITIES SUPERVISION FORMS IN TERMS OF ADMINISTRATIVE TUTELAGE

ARŞ GÖR. MELİKŞAH ÇIRAKOĞLU. 287

YBU HUKUK FAKÜLTESİ: ULUSLARARASI HUKUK FAKÜLTESİ-YBU FACULTY OF LAW: AN INTERNATIONAL FACULTY OF LAW

PROF. DR. FATİH UŞAN..... 290

YARGILAMA VE TOPLUM VİCDANI İLİŞKİSİ-THE RELATIONSHIP BETWEEN JUDGEMENT AND PUBLIC CONSCIENCE

ARŞ. GÖR. NESLİHAN ÖZELER.. 294

KAMUYU AYDINLATMA VE ŞİRKET AVUKATLARI-DISCLOSURE AND CORPORATE ATTORNEYS

ARŞ. GÖR. NEVİN MERAL..... 297

YARGILAMAYA HAKİM OLAN İLKELER AÇISINDAN ÇEKİŞMESİZ YARGI-EX PARTE PROCEEDING IN TERMS OF THE FUNDAMENTAL PRINCIPLES OF TRIAL

ARŞ. GÖR. NURBANU ERZURUMLU.... 300

TEMİNAT AMACIYLA ALACAĞIN DEVRİ-SECURITY ASSIGNMENT OF CLAIM

ARŞ. GÖR. MERCAN YÜKSEL ORHUN..... 303

MEDYA HUKUKUNDA GÜNCEL GELİŞMELER – CURRENT DEVELOPMENTS IN MEDIA LAW

PROF. DR. SELDAĞ GÜNEŞ PESCHKE.. 306

TAHKİMDE ADİL YARGILANMA HAKKI-RIGHT TO DUE PROCESS IN ARBITRATION	
ARŞ. GÖR. ORHAN EMRE KONURALP.....	309
GÜZELLEŞTİRME AMAÇLI TIBBİ MÜDAHALELERDE SAĞLIK TURİZMİ SÖZLEŞMESİ-HEALTH TOURISM CONTRACT ON MEDICAL INTERVENTIONS FOR BEAUTIFICATION PURPOSES	
ARŞ. GÖR. İPEK BETÜL ALDEMİR.....	312
FELSEFİ BAĞLAMDA HUKUK ÖĞRETİMİ SORUNSAĞI-PROBLEMATIC OF TEACHING LAW IN PHILOSOPHICAL CONTEXT	
PROF. DR. MUHARREM KILIÇ.....	315
TÜRKİYE'DE ANAYASA DEĞİŞİKLİKLERİNİN YARGISAL DENETİMİ-JUDICIAL REVIEW OF CONSTITUTIONAL AMENDMENTS IN TURKEY	
ARŞ. GÖR. İSMAİL YAZICIOĞLU.....	318
SERMAYE ŞİRKETLERİNDE YÖNETİCİLERİN KAMU ALACAĞI SORUMLULUĞU-LIABILITY OF DIRECTORS IN CAPITAL STOCK COMPANIES FOR UNPAID TAXES	
ARŞ. GÖR. MERT SİLAHŞÖR.....	321
CEZA HUKUKU İLKELERİ AÇISINDAN İDARİ YAPTIRIMLAR-ADMINISTRATIVE SANCTIONS IN TERMS OF CRIMINAL LAW PRINCIPLES	
ARŞ. GÖR. MURAT EKİNCİ.....	324
ANAYASADA ULUSLARARASI HUKUK VE ANTLAŞMALARIN ANAYASAL DENETİMİ SORUNU-INTERNATIONAL LAW IN CONSTITUTION OF REPUBLIC OF TURKEY AND CONSTITUTIONAL REVIEW OF INTERNATIONAL TREATIES	
ARŞ. GÖR. ÖMER ÜNLÜ.....	327
ADALET OYUNU (FİLM OKUMASI)-DISCUSSION ON A FILM	
PROF. DR. ALİ ŞAFAK BALI.....	330
AKADEMİSYENLER İÇİN “YENİ” DİSİPLİN SUÇLARI MI YOKSA “YİNE” DİSİPLİN SUÇLARI MI? - “NEW” OR “THE SAME” DISCIPLINARY CRIMES FOR ACADEMICS?	
YRD. DOÇ. DR. ENGİN SAYGIN.....	333
DEVLET HALEFİYETİNİN VATANDAŞLIK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ-EFFECT OF SUCCESSION ON CITIZENSHIP IN INTERNATIONAL LAW	
ARŞ. GÖR. SAADET KÖK DEĞERLİ.....	336
YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARINDA GERÇEKLEŞTİRİLEN BULUŞLAR ÜZERİNDE PATENT HAKKI-PATENT RIGHTS FOR INVENTIONS REALIZED WITHIN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS	
ARŞ. GÖR.SÜLEYMAN KIRAN.....	339
HUKUK YARGILAMASINDA İSTİNAF-APPEAL IN CIVIL LAW	
ARŞ. GÖR. SÜLEYMAN BURAK GÜNDOĞDU.....	342

SİGORTA HUKUKUNDA TAHKİM-ARBITRATION IN INSURANCE LAW

ARŞ. GÖR. TUĞÇE NİMET YAŞAR..... 345

AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİ SİSTEMİNDE DOSTANE ÇÖZÜM-FRIENDLY SETTLEMENT IN THE EUROPEAN CONVENTION OF HUMAN RIGHTS SYSTEM

ARŞ. GÖR. YAVUZ SELİM DEĞERLİ..... 351

İŞÇİLERİN E-POSTA HESAPLARININ İŞVEREN TARAFINDAN İNCELENMESİ HAKKINDAKİ ANAYASA MAHKEMESİ KARARI ÜZERİNE - ABOUT THE CONSTITUTIONAL COURT'S DECISION REGARDING INTERVENTION OF THE E-MAIL ACCOUNTS OF EMPLOYEE BY EMPLOYERS

ARŞ. GÖR. CANAN ERDOĞAN..... 354

6763 SAYILI KANUN İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER KAPSAMINDA UZLAŞMA-RECONCILIATION WITHIN THE SCOPE OF THE AMENDMENTS MADE BY THE CODE NO. 6763

ARŞ. GÖR. AHMET KILIÇ..... 357

VARLIK FONUNUN İDARE HUKUKU İLE KAVRAN(AMA)MASI-ANALYSIS OF SOVEREIGN WEALTH FUND WITH ADMINISTRATIVE LAW

ARŞ. GÖR. GENCER K. KARAGENÇ..... 360

YSK'NIN STATÜSÜ VE KARARLARININ NİTELİĞİ-THE STATUS OF THE SUPREME ELECTION COUNCIL AND THE LEGAL CHARACTERISTIC OF ITS DECISIONS

ARŞ. GÖR. ALİ DURMAZ..... 363

HUKUK EĞİTİMİ: TEORİDEN PRATİĞE - LEGAL EDUCATION: FROM THEORY TO PRACTICE

ASLI ŞEN-ELİF NUR KAMIŞLIK-SEMANUR ŞAHİNBAŞ-SELİN YEŞİLDAL..... 366

İŞÇİNİN KİŞİSEL VERİLERİNİN KORUNMASI-WORKER'S PERSONAL DATA PROTECTION.....

ARŞ. GÖR. BİLAL TOPRAK..... 370

VERİ SORUMLUSU İLE VERİ İŞLEYEN ARASINDAKİ SÖZLEŞME İLİŞKİLERİ- CONTRACTUAL RELATIONS BETWEEN DATA CONTROLLER AND DATA PROCESSOR

ARŞ. GÖR. FURKAN GÜVEN TAŞTAN..... 370

TÜRK VE ALMAN CEZA HUKUKLARI BAKIMINDAN KARŞILAŞTIRMALI PERSPEKTİFTE NAMUS CİNAYETİ-HONOUR KILLING AT COMPARATIVE PERSPECTIVE IN TURKISH AND GERMAN CRIMINAL LAW

ARŞ. GÖR. ATACAN BOZYEL..... 375

DEPREM NEDENİYLE OLUŞAN ZARARLARDAN İDARENİN SORUMLULUĞU- LIABILITY OF ADMINISTRATION FOR THE DAMAGES CAUSED BY EARTHQUAKE

ARŞ. GÖR. MELİKE ÖZGE ÇEBİ BUĞDAYCI..... 378

ÖMÜR BOYU MAAŞ: YOKSULLUK NAFAKASI-LIFE LONG SALARY: POST MARITAL MAINTENANCE	
ARŞ. GÖR. ARZU AHSEN MEDAR.....	381
CEZA MUHAKEMESİNDE YENİ BİR KARAR TÜRÜ: SORUŞTURMA YAPILMASINA YER OLMADIĞINA DAİR KARAR (SYYOK)- A NEW DECISION TYPE IN CRIMINAL PROCEDURE: THE DECISION THAT THERE IS NO NEED TO INVESTIGATE (SYYOK)	
ARŞ. GÖR. BEŞİR BABAYİĞİT.....	384
PAZARLIK UNSURU ÇOCUKLAR: ULUSLARARASI ÇOCUK KAÇIRMALARDA ARABULUCULUK- CHILDREN SUBJECT TO NEGOTIATION: MEDIATION IN INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION	
ARŞ. GÖR. ELİF HANDE ALTINTAŞ..	387
ADALET MESLEK ETİĞİ-JUSTICE OCCUPATIONAL ETHICS	
SELÇUK HONDU.....	390
HUKUK'TA ZİHİN HARİTALAMA-MIND MAPPING IN LAW	
ARŞ. GÖR. FURKAN GÜVEN TAŞTAN.....	392
MÜLTECİLERİN, SİĞİNMACILARIN VE GEÇİCİ KORUMA ALTINDAKİLERİN ADALETE ERİŞİMİ - ACCESS TO JUSTICE BY REFUGEES, ASYLUM-SEEKERS AND TEMPORARY PROTECTION BENEFICIARIES	
DİCLE GÖZDE KOÇYİĞİT.....	395
ŞİRKET BİRLEŞMELERİNİN İPTALİNDE YENİ YAKLAŞIMLAR-NEW APPROACHES ON ANNULMENT OF MERGERS OF JOINT STOCK COMPANIES	
ARŞ. GÖR. KEMALETTİN AHMET AKSOY	398
ALDATICI REKLAM-MISLEADING ADVERTISEMENT	
ARŞ. GÖR. NURİYE ŞEYMA AKYEL KASIRGA	401
OSMANLI DEVLETİ DİPLOMASİSİNDE YAŞANAN DEĞİŞİM-DIPLOMATICAL CHANGE OF THE OTTOMAN EMPIRE	
ARŞ. GÖR. ÖMER VEHİP ÖNEN.....	404
MODERN ZAMAN İNSAN TİCARETİNE UYGULANAN ULUSLARARASI HUKUK KURALLARININ HARİTASININ ÇİZİLMESİ - CHARTING THE INTERNATIONAL LEGAL FRAMEWORK APPLICABLE TO MODERN DAY HUMAN TRAFFICKING	
DR. EKİN DENİZ UZUN.....	407
TANZİMAT DÖNEMİNİN ŞERİYE MAHKEMELERİ VE KADILARIN DEĞİŞİM SÜRECİNE ETKİSİ-INFLUENCE OF TANZİMAT REFORM ERA ON ŞERİYE COURTS AND 'KADI'S CHANGE PERIOD	
ARŞ. GÖR. S. BETÜL DOĞANGÜZEL.....	410

MODERN DÖNEM ÖNCESİ KARA AVRUPASI HUKUK GELENEĞİNDE YARGILAMA HUKUKUNUN TARİHSEL KÖKENLERİ-ORIGINS OF PROCEDURAL LAW IN THE PRE-MODERN CIVIL LAW TRADITION	
ÖĞR. GÖR. ALİ SAĞLAM	413
YABANCI ÜLKELERDE VERİLEN BOŞANMA KARARLARININ TANINMASINA İLİŞKİN GÜNCEL GELİŞMELER-RECENT DEVELOPMENTS REGARDING THE RECOGNITION OF FOREIGN DIVORCE DECREES	
ARŞ. GÖR. BİSET SENA GÜNEŞ.	416
KLASİK DÖNEM OSMANLI CEZA MUHAKEMESİ HUKUKUNDA ŞAHİTLİK MÜESSESİ-THE WITNESSING IN OTTOMAN CRIMINAL PROCEDURE LAW IN THE CLASSICAL PERIOD	
ARŞ. GÖR. ABDULLAH VEFA KARATAŞ.....	419
DUAYENLERİN VE GENÇ HUKUKÇULARIN GÖZÜNDEN HUKUK MESLEĞİ-LEGAL PROFESSION FROM THE EYES OF DOYENS AND YOUNG LAWYERS	
ÖZEL PROGRAM.....	422
TÜRK CEZA KANUNU KAPSAMINDA KİŞİSEL VERİLERİN KORUNMASI-PROTECTION OF PERSONEL DATA WITHIN THE FRAME OF TURKISH CRIMINAL CODE	
ARŞ. GÖR. EMRE İKBAL AÇIKGÖZ.....	426
İDARENİN İDARİ YAPTIRIMLARDAKİ TAKDİR YETKİSİNİN HUKUKİ GÜVENLİK İLKESİ BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ-EVALUATION OF DISCRETIONARY POWER IN ADMINISTRATIVE SANCTIONS IN TERMS OF LEGAL SECURITY PRINCIPLE	
ARŞ. GÖR. YAHYA USMAN.....	429
AYBÜ HUKUKLU OLMAK-BEING A MEMBER OF AYBU FACULTY OF LAW	
2018-2019 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI ORYANTASYON PROGRAMI.....	432

1. Salı Semineri

MARKALARDA NEVİ BELİRTEN İBARELER

Arş. Gör. Süleyman KIRAN
YBÜ Ticaret Hukuku ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 10 EYLÜL 2012

MARKALARDA NEVİ BELİRTEN İBARELER

1. Salı Semineri / 10.09.2012

Arş. Gör. Süleyman KIRAN¹

Markada nevi belirtilen ibareler, 556 Sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'de mutlak red nedeni olarak yer almıştır. Mutlak red nedenleri, 556 Sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname m. 7'de düzenlenmiştir. Bu hükümde, nevi belirten ibareler m. 7/1-c'de hüküm altına alınmıştır. Bu hüküm, tanımlayıcı işaretleri belirtir.

Nevi ibaresi genel olarak çeşit, tür, sınıf, cins anlamlarına geldiği, dolayısıyla ortak özelliklerinden dolayı aynı tasnif içinde yer alan varlıklar oldukları söylenebilir. Markalarda nevi belirten ibarelere 556 Sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname m. 7 f. 1 "c" bendinde "cins" ve "çeşit" ibareleriyle yer verilmiştir. Söz konusu hüküm gereğince; nevi belirten ibareler herhalde değil, münhasıran veya esas unsur olarak marka olarak tescil edilemeyeceklerdir. Bu sebeple, nevi belirten ibareler yardımcı unsur olması durumunda tescil edilebileceklerdir.

556 Sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname m. 7/2 gereğince nevi belirten ibareler, kullanım sonucu ayırt edici nitelik kazanmaları söz konusuysa başvurular reddedilemeyecektir. Nevi belirten ibareler, bir şekilde marka siciline tescil edilmişlerse, 556 Sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname 42/1-a bendine göre hükümsüzlük davası açılabilir. Ancak nevi belirten ibareler tescilden önce ayırt edici nitelik kazanmış ve her nasılsa tescil edilmiş ise artık mahkemece hükümsüzlüğüne karar verilemeyecektir.

Anahtar kelimeler: Marka, marka hukuku, fikri mülkiyet hukuku

Çalışma alanı: Fikri mülkiyet hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı, skiran@ybu.edu.tr.

SIGNS INDICATING CHARACTERISTICS AS TRADEMARK

1st Tuesday Seminar / September 10, 2012

Res. Assist Süleyman KIRAN²

Signs indicating characteristics as trademark are placed in the Decree-Law No. 556 on the Protection of Trademarks as an absolute ground for refusal. Absolute grounds for refusal are regulated Art. 7 of in the Decree-Law No. 556 on the Protection of Trademarks. Signs indicating characteristics as trademark are in Art. 7/1-c of in the Decree-Law No. 556 on the Protection of Trademarks. This provision specifies identifying signs.

Term of characteristic generally means species, class, type kind, therefore they take in same classify by the reason of common features. Term of characteristic generally means kind, species, class, type therefore they take in same classify by the reason of common features. Signs indicating characteristics as trademark are regulated in Art. 7/1-c of in the Decree-Law No. 556 on the Protection of Trademarks as the terms of “kind” and “characteristics”. According to this provision, signs indicating characteristics can not be registered as exclusively or base element. Because of this, signs indicating characteristics can be registered as additional element.

According to Art. 7/2 of in the Decree-Law No. 556 on the Protection of Trademarks, if there is distinguishing by reason of usage, applications can not be rejected. If signs indicating characteristics are registered to trademark registry in a sort way, action for invalidity can be sued in accordance with Art. 42/1-a of Decree-Law No. 556 on the Protection of Trademarks. But signs indicating characteristics have acquired distinctive character in relation to the goods and services for which it is to be registered through use prior to registration, may not be invoked in support of invalidation.

Keywords: Trademark, trademark law, intellectual property law

Field of Study: Intellectual property law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı, skiran@ybu.edu.tr.

2. Salı Semineri

MARKANIN
KÖTÜ NİYETLİ
TESCİLİ

Konuşmacı :

Arş. Gör. Sevil TEKİN NAR

YBÜ Hukuk Fakültesi

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 16.10.2012 · Saat : 13.30

MARKANIN KÖTÜ NİYETLİ TESCİLİ

2. Salı Semineri / 16 Ekim 2012

Sevil TEKİN NAR¹

Marka, bir işletmenin mal veya hizmetlerini, rakip işletmelerin mal veya hizmetlerinden ayırt etmeyi sağlayan işarettir. Tescil edilen bir marka, sahibine belirli bir işaret üzerinde tekel ve koruma hakkı sağlamaktadır. Ancak diğer haklarda olduğu gibi marka hukukunda da kötüye kullanımlar söz konusu olabilmektedir. Marka hukukunda hakkın kötüye kullanılması durumu, iki farklı aşamadaki kötüye kullanma şekillerini kapsamaktadır. Bunlardan ilki, markanın henüz tescil başvuru sürecindeki kötüye kullanımdır. İkincisi ise tescil başvurusu-nun olumlu sonuçlanmasından sonra marka sahibinin herhangi bir zamanda markasını kötü niyetle kullanımıdır. Kötü niyetli marka tescil başvurularına karşı 556 sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (MarkKHK) yayımlanmıştır. Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesi uyarınca “tescil başvurusu yapılmış markanın 7. ve 8. madde hükümler-ine göre tescil edilmemesi gerektiğine ilişkin itirazlar ile başvurunun kötü niyetle yapıldığına ilişkin itirazlar, ilgili kişiler tarafından marka başvurusunun yayının-dan itibaren üç ay içerisinde yapılır.” hükmü öngörülerek bir itiraz mekanizması oluşturulmuştur. Ayrıca tanınmış marka niteliğine sahip markalar için, söz ko-nusu marka sahibinin izni olmadan başka bir kişi adına tescil olunamayacağı; tescil olunmuşsa bu markanın hükümsüz addedilebilmesi için dava açılabilceği MarkKHK'nın 42 nci maddesinde gösterilmiştir. Aynı hüküm uyarınca, markanın tescilinde kötü niyet varsa hükümsüzlük davasının süreyle sınırlandırıl-mayacağı belirtilmiştir. Ancak bu durum, tanınmış olmayan markaların kötü niyetle yapılan tesciline yasal süre içerisinde itiraz edilmeyip markanın da tescil-lendiği durumda, bu tescilin hükümsüzlük davasına konu oluşturup oluşturama-yacağı sorunsalını ortaya çıkarmıştır. Zira tanınmamış markaların kötü niyetli tescili için MarkKHK madde 42'de hükümsüzlük talebinde bulunabilme olanağı öngörülmemiştir.

Bu çalışmada ilk olarak tanınmış ve tanınmamış markaların kötü niyetli tescillerine karşı geliştirilen itiraz kurumu anlatılmış, ardından tanınmış markaların kötü niyetli tesciline hükümsüzlük davası açma imkânından bah-sedilmiş, son olarak da tanınmamış markalar için kötü niyetle yapılmış tescile karşı hükümsüzlük davası açılabilmesinin mümkün olup olmadığı Doktrin ve Yargıtay yaklaşımı temel alınarak açıklanmaya çalışılmıştır. Dolayısıyla bu çalışma, marka tescil başvuru sürecinde tezahür eden kötü niyetli yaklaşımlara odaklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kötü niyetli tescil, marka, hükümsüzlük davası

Çalışma alanı: Marka hukuku

1 Avukat

MALICIOUS REGISTRATION OF TRADEMARK

2nd Tuesday Seminar / October 16, 2012

Sevil TEKİN NAR²

Trademark is a mark that enables a company to distinguish its goods or services from the goods or services of the other enterprises. A registered trademark provides the owner with a monopoly and protection rights over a specific sign. However, as in other rights, trademark law can also be misused. The case of misuse in trademark law involves two kinds of misuse that happens in two different stages. The first one is the misuse of the trademark in the application process of registration. The second misuse is practiced by the owner in any time after the end of the registration application in success. Against malicious trademark registration applications, Decree-Law No. 556 legislated on the protection of trademarks (MarkKHK) article 35 / 1, constitutes an objection mechanism stating that “Notices of opposition to the registration of a trademark on the ground that it may not be registered under Article 7 or 8, and notices of opposition on the ground that there is evidence of bad faith in the application, shall be submitted within three months of the publication of the application.” In application, for trademarks that have the qualification of well-known, it has shown in Article 42 of MarkKHK that the trademark could not be registered in the name of another person without the permission of its owner. If registered, it may be sued to nullify the trademark. According to the same decree, the claim of nullity does not have a time limit if there are malicious intentions in the registration of the trademark. But this situation creates a problematic of whether a registration could be a subject of claim of nullity or not, in a situation where the malicious registration for unknown trademarks is not objected within its legal period and therefore the trademark is registered. Because, the probability to take a claim of nullity for the malicious registration of unknown trademarks is not foreseen in the MarkKHK article 42.

In this study, firstly the objection procedure of the malicious registration of the well-known and unknown trademarks was described, then, the possibility of taking a claim of nullity against malicious registration of well-known trademarks are mentioned. Finally, it is tried to explain, through the basis of the doctrine and the Court of Cassation approaches, whether it is possible to take a claim of nullity against malicious registration of unknown trademarks or not. Therefore, this study focuses on malicious approaches that appears during the trademark registration application process.

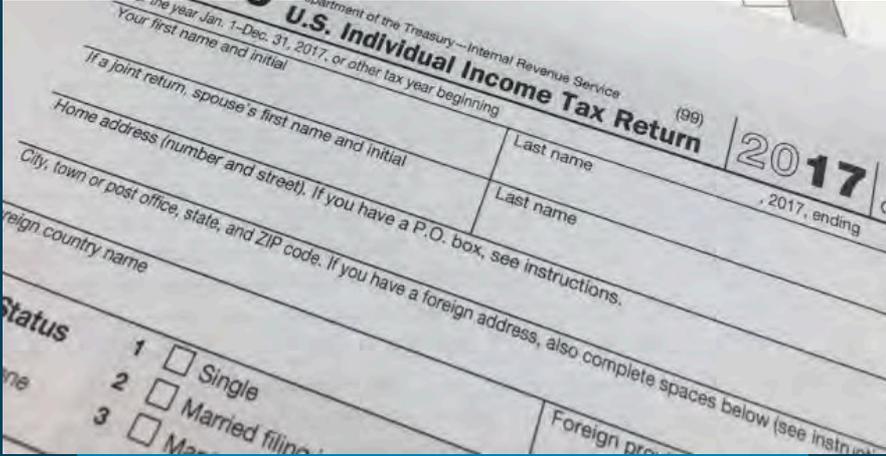
Keywords: malicious registration, trademark, claim of nullity

Field of Study: Trademark law

3 • Salı Semineri

Vergi Hukukunda ve Ceza Hukukunda Tekerrür Kurumu

Arş. Gör. Mert SİLAHŞÖR
YBÜ Mali Hukuk ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 30 EKİM 2012

VERGİ HUKUKUNDA VE CEZA HUKUKUNDA TEKERRÜR KURUMU

3. Salı Semineri / 30 Ekim 2012

Arş. Gör. Mert SİLAHŞÖR¹

Hukuk dalları içerisinde vergi hukuku çokdisiplinli yapının en belirgin şekilde ortaya çıktığı alandır. Hukuk bütünlüğünün sağlanması gerekliliği açısından bu disiplinler arasındaki ilişkilerin açıkça ortaya konulması ve uyumlu hale getirilmesi lazımdır. Vergi ceza hukuku düzenlemelerinin genel ceza hukuku düzenlemeleriyle örtüşen şekilde yapılandırılması hükümlerin uygulanmasında etkinlik ve adaletin sağlanması bakımından önemlidir. Tekerrür, yaptırıma konu edilen davranışın tekrarlanması sebebiyle sonraki davranışa uygulanacak yaptırımlarda bazı ağırlaşmalar öngören bir kurumdur. Failin aleyhine işleyen bir yapısı vardır; kurumun uygulanmasında faili cezalandırma ve ıslah etme, toplumu koruma amaçlarının ön plana çıktığı görülmektedir. Tekerrür yeni bir suçun önlenmesi bakımından da önem arz etmekte, suçla mücadele ve suçun önlenmesinde fayda sağlayacak niteliktedir.

Ceza hukukunun kadim müesseselerinden olan tekerrür kurumu vergi ceza hukukunun da en tartışmalı alanlarından birini oluşturmaktadır. Vergi hukukunda pek çok açıdan adaletsiz uygulamalara yol açtığı düşünülen bu kurum esasen yaptırımda farklılaşmaya giderek ceza adaletini sağlamanın mühim bir yoludur. Tekerrüre ilişkin düzenleme genel ceza hukukuna nazaran vergi hukukunda bambaşka bir yapı arz etmektedir. Bu seminerde, tekerrür kurumunun vergi ceza hukuku bünyesinde aldığı şekil ve buna bağlı sonuçlar mercek altına alınarak aktarılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tekerrür, vergi suç ve kabahatlerinde tekerrür, vergi ceza hukuku

Çalışma Alanı: Vergi Ceza Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mali Hukuk Anabilim Dalı, msilahsor7@gmail.com

RECIDIVISM IN TAX LAW AND CRIMINAL LAW

3th Tuesday Seminar / October 30, 2012

Res. Assist Mert SİLAHŞÖR²

Tax law is the area where the multidisciplinary structure appears most clearly within the branches of law. In order to ensure the integrity of the law, the relations between these disciplines must be clearly identified and harmonized. Criminal tax law regulations should be in line with general criminal law regulations, it is important to ensure efficiency and justice in the implementation of law provisions. Recidivism is an institution that foresees some aggravation in the sanctions to be applied to the next behavior due to the repetition of the behavior subject to sanction. It is observed that the punishment and rehabilitation of the perpetrator in the implementation of the institution and the aim of protecting the society come to the fore. The recurrence is also important in terms of preventing a new crime, and it is useful to fight and prevent crime.

Recidivism which is one of the ancient institution of criminal law is one of the most controversial issue in criminal tax law. The practice of recidivism causes lots of unfair situation in tax law. However it's an important way of distributing justice by differantiating in sanctions. The regulation for recidivism is completely different in tax law considering criminal law. In this study, I will analyse the institution of recidivism in.criminal tax law regulations.

Keywords: Recidivism, recidivism in tax crimes, tax law, criminal tax law

Field of Study: Criminal tax law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Department of Tax Law, msi-lahsor7@gmail.com

4. Salı Semineri

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin E. 2008/8326 K.
2009/13120 Sayılı Kararının İncelenmesi Ve Eleştirisi

A. Oğuzhan Hacıömeroğlu

YBÜ Ticaret Hukuku ABD

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Güvenerler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 11 Haziran 2012

YARGITAY 11. HUKUK DAİRESİ'NİN E. 2008/8326 K. 2009/13120 SAYILI KARARININ İNCELENMESİ VE ELEŞTİRİSİ

4. Salı Semineri / 11 Haziran 2012

Arş. Gör. A. Oğuzhan HACIÖMEROĞLU¹

Bankalar karşılıksız çıkan her çek için kanunda öngörülen miktarı ödemekle yükümlüdür. İnceleme konusu yapılan Yargıtay kararındaki olayda davacı, alacaklı olduğu çekleri, çek hesabının işlediği şubeye değil, muhatap bankanın başka bir şubesine süresinde ibraz etmiştir. Çeklerin karşılıksız çıkması üzerine hamil (davacı), çekin ibraz edildiği şubeden, bankanın sorumlu olduğu tutarı (1.000 TL'lik) talep etmiş, ancak şube ödeme yapmamıştır. Yargıtay olayda, “Çekin hesabın işlediği şubeden farklı bir şubeye ibrazı halinde, ibraz şubesi yasal sorumluluk tutarını ödemek zorunda değildir. Zira çek hesabı açılırken ve defteri verilirken gösterilmesi gereken dikkat ve özen yükümü hesabı açan şubeye aittir.” şeklinde bir karar vermiştir.

Yargıtay, söz konusu kararı ile şubeye ayrı birer tüzel kişilik tanımıştır. 3167 sayılı kanunun 4. ve 10. maddeleri ile şubeye ilişkin temel unsurlar birlikte değerlendirildiğine, kanun koyucunun çek hesabının bulunduğu şube dışındaki şubelere de 10. maddede sözü edilen tutarı ödeme yükümlülüğü getirdiği anlaşılmaktadır.

Çek hesabının bulunduğu şubeye veya bunun dışındaki başka bir şubeye ibraz edilen çek için, banka sorumluluk tutarı alınmadıkça, zamanaşımı süresi (5 yıl) içerisinde anılan şubelerin dışındaki herhangi bir şubeden de sorumluluk tutarı talep edilebilir. Uygulamada da bankalar genellikle sorumluluk tutarlarını ödemektedir.

Anahtar kelimeler: Karşılıksız çek, Muhatap banka, Şube

Çalışma alanı: Ticaret hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı, oguzhaciomeroglu@gmail.com

**CIVIL DEPARTMENT NO. 11 OF THE TURKEY
COURT OF CASSATION'S DECISION
NO. E. 2008/8326 K. 2009/13120 AND ITS CRITISM**

4th Tuesday Seminar / June 11, 2012

Res. Assist A. Oğuzhan Hacıömeroğlu²

Banks are responsible for every bad check and must pay the amount of money that prescribed by law. In the event of the decision of the Turkey Court Of Cassation the complainant did not submitted the check to the bank branch that has the check account, instead submitted to another branch of the bank in due time. When the checks bounced, the complainant claimed for the legal liability amount that the bank must pay for bad checks (1000 Turkish Liras) from the bank branch that the complainant submitted the check, but the branch didn't pay. The Republic of Turkey Court Of Cassation decided that: "In the case that the check is submitted to a different branch from the branch where the account is processed, the branch that the checks submitted does not have to pay the legal liability amount. Because the branch has the duty of care and should be careful while opening a check account "

The Court of Cassation has granted a separate legal entity to the branch with this decision. But it is understood that Articles 4 and 10 of the Law No. 3167 and the basic elements of the branch are evaluated together, that the lawmaker obliged the bank to pay the amount mentioned in Article 10 to branches which is not the branch where the check account is.

It is possible to claim for the amount that the banks must pay for bad checks in period of limitation which is 5 years, if the legal liability amount has not been paid. It can be claimed from every branch that the bank has. In practice, banks usually pay their liability amounts.

Keywords: Bad check, Drawee bank, Branch

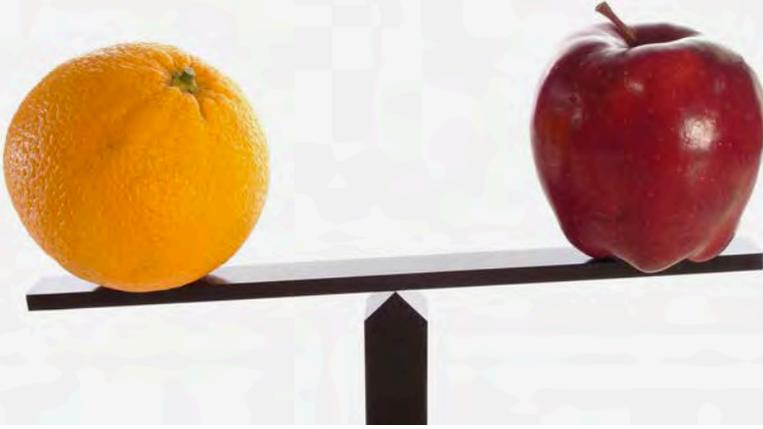
Field of Study: Commercial Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Commercial Law, oguzhaciomeroglu@gmail.com

5. Salı Semineri

Türk ve Alman Hukukunda Karşılaştırmalı Reklam

Arş. Gör. Belkıs Vural
YBÜ Milletlerarası Özel Hukuk ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 13 KASIM 2012

TÜRK VE ALMAN HUKUKUNDA KARŞILAŞTIRMALI REKLAM

5. Salı Semineri / 13 Kasım 2012

Arş. Gör. Belkıs VURAL¹

Karşılaştırmalı reklam kavramı günümüzde herkesi yakından ilgilendirmektedir. Kendisi, malları, iş ürünleri ve faaliyetleri ile rakibin aynı çeşit unsurları arasında açık veya kapalı bağlantı kurularak yapılan reklâm karşılaştırmalı reklâm olarak tanımlanabilir. Karşılaştırmalı reklâmın en önemli unsuru; rakibin şahsı, malı, hizmeti veya fiyatı ile bağlantı kurulması olarak belirlenebilir. Bağlantı kurulması açık veya kapalı şekilde olabilir.

Özellikle, kitlelerin tüketim alışkanlıklarına yön veren bir kavram olarak sıklıkla karşımıza çıkan karşılaştırmalı reklam yanıltıcı olması halinde bir haksız rekabet oluşturmaktadır. 6102 sayılı TTK ile birlikte hukukumuzda yanıltıcı reklam açıkça haksız rekabet hali olarak düzenlenmiştir. 6102 sayılı TTK'dan önceki dönemde ise yanıltıcı ve yanlış bilgiler içeren reklamlara ilişkin açık bir düzenleme mevcut değildi. Buna rağmen gerek doktrinde gerekse yargı kararlarında 6762 sayılı TTK m. 56 ve m. 57(1) ile 57(3)'te düzenlenen haksız fiil hükümlerine başvurulacağı kabul edilmekte idi.

Bu çalışmada, öncelikle karşılaştırmalı reklam kavramı, karşılaştırmalı reklamın unsurları, ilgili mevzuat ve karşılaştırmalı reklamın haksız rekabetle ilişkisi inceleme konusu yapılmıştır. Özellikle, 6102 sayılı TTK'dan önceki dönemde karşılaştırmalı reklam hakkında verilmiş Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin iki kararı (11.HD, T. 9.10.1989, E. 1988/7434, K. 1989/5174 sayılı “İlanda Karacan 1.” Kararı ve 11.HD., T. 22.12.1992, E. 1991/4992, K. 1992/1161 sayılı “DYO boyada birinci” Kararı) bu çalışmada inceleme konusu yapılmış olup, Alman Hukuku ve AB Mevzuatı ve uygulaması karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karşılaştırmalı Reklam, Yanıltıcı Karşılaştırmalı Reklam, Haksız Rekabet

Çalışma Alanı: Ticaret Hukuku, Karşılaştırmalı Hukuk

1 LL.M. (eur. Münih); Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı, Araştırma Görevlisi; bvural@ybu.edu.tr

COMPARATIVE ADVERTISING IN TURKISH AND GERMAN LAW

5. Tuesday Seminar/ November 13, 2012

Res. Assist. Belkıs VURAL²

Today, the concept of comparative advertising is in everybody's interest. Comparative advertising is an advertising which comparing one's own business, business products or activities with competitor's same kind of business components through apparent or hidden correlation constitutes comparative advertising. The most important element of comparative advertising is to be pointed as the correlation with personality of competitor, its product, service or price. This relationship between comparative advertising and competitor's business components can be apparent or hidden.

Comparative advertising has severe impact on the decision of customers. However, a misleading comparative advertising results in unfair competition. With the recent Turkish Commercial Code Numbered 6102, misleading comparative advertising is precisely regulated as an example of unfair competition. Before Turkish Commercial Code Numbered 6102, there was no provision governing misleading and misinformative advertising. Despite the lack of precise provision, for disputes arising from misleading comparative advertising, Articles 56 and 57(1) of the former Turkish Commercial Code Numbered 6762 were accepted as applicable provisions by legal scholars and courts.

In this study, firstly the concept of comparative advertising, components of comparative advertising, related legislation and the relationship between comparative advertising and unfair competition have been examined. After that, especially, two cases of 11th Civil Chamber of Turkish Court of Cassation (namely 11.HD, T. 9.10.1989, E. 1988/7434, K. 1989/5174 "İlanda Karacan 1." ve 11.HD., T. 22.12.1992, E. 1991/4992, K. 1992/1161 "DYO boyada birinci") related to comparative advertising have been analysed and German and European Union law have been compared in terms of comparative advertising.

Keywords: Comparative Advertising, Misleading Comparative Advertising, Unfair Competition

Field of Study: Commercial Law, Comparative Law

2 LL.M. (eur. Munich); Ankara Yıldırım Beyazıt University, Department of Private International Law, Research Assistant, bvural@ybu.edu.tr

6. Salı Semineri

**Ticaret Unvanı, İşletme Adı Ve Tescilsiz Markaların
Sağladığı Marka Korumasının Kapsamı**

Konuşmacı :

Arzu SUNGUR

Ankara Barosu Avukatı

YBÜ HUKUK FAKÜLTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 20.11.2012 · Saat : 13.30

TİCARET UNVANI, İŞLETME ADI VE TESCİLSİZ MARKALARIN SAĞLADIĞI MARKA KORUMASININ KAPSAMI

6. Salı Semineri / 20 Kasım 2012

Arzu SUNGUR¹

Bu çalışmamızda ticaret unvanı ve işletme adı özellikle 6102 Sayılı TTK ile getirilen değişiklikler ışığında incelenmiştir. Konu, Doktrinde kabul gören şekilde; ticaret unvanı ve işletme adının oluşumu, kullanımı, tescili ve korunmasına ilişkin bölümler halinde el alınmıştır. Tescilsiz markaların sağladığı marka korumasının kapsamının işlenmesinde de yine Doktrinde kabul gördüğü şekilde; haksız rekabet hükümlerinin sağladığı koruma ve 556 Sayılı KHK'nın sağladığı koruma ayrımı dikkate alınmıştır. KHK'nın öngördüğü itiraz ve iptal davası ile hükümsüzlük davasına ise ayrıntılı ve ağırlıklı olarak yer verilmeye çalışılmıştır. Konunun kapsamının anlaşılabilmesi bakımından yoğun olarak Doktrinde de önem verilen Yargıtay kararlarına yer verilmiştir.

6102 Sayılı TTK ile dünyada ve Türkiye'de yaşanan gelişmeler ışığında kapsamlı değişikliklere gidilmiştir. Fakat ticaret unvanı ve işletme adı konusunda yasa maddelerinde yapılan dil sadeleşmesi ile teknolojik gelişmeler kapsamında yapılan değişiklikler ile yetinilmiştir. Bu konuda yapılan en önemli değişiklik ise gerçek kişi tacirlerin ticaret unvanının korunmasının Türkiye sınırlarına genişletilmiş olmasıdır.

Haksız rekabet hükümlerinde ise önemli değişiklikler yapılmış, bu hükümlere başvurabilecek kişi ve kurumların kapsamı genişletilmiştir. Tescilsiz markaların sağladığı marka korumasının kapsamı açısından hem dünyada hem ülkemizde çağın en önemli konularından olan fikri mülkiyet alanında yeknesaklığı sağlayacak bir Kanunun hala çıkarılmamış olması önemli bir eksiklik olarak gözlenmiştir. Fikri mülkiyet haklarının tek bir Kanunda toplanmasına ilişkin çalışma hala devam etmektedir. Bu Kanunun yasalaşıp yürürlüğe girmesi ile ülkemizin fikri mülkiyet haklarının korunması bakımından kısa zamanda mesafe kat edeceği şüphesizdir.

Anahtar Kelimeler: Ticaret unvanı, işletme adı, tescilsiz marka

Çalışma Alanı: Ticaret hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Özel Hukuk Yüksek Lisans Öğrencisi, Ankara Barosu Avukat, sungur.arzu@gmail.com

SCOPE OF BRAND PROTECTION PROVIDED BY TRADE NAME, BUSINESS NAME AND UNREGISTERED BRANDS

6th Tuesday Seminar / November 20, 2012

Arzu SUNGUR²

In this study, trade name and business name have been analyzed in the lights of amendments defined by the Turkish Commercial Code numbered 6102. The subject has been discussed in terms of trade name, formation of business name, utilization, registration, and protection as it is well accepted in the doctrine. Unfair competition provisions and the protection provided by the Decree Law No. 556 has been taken into consideration in the discussion of trademark protection of non-registered trademarks. Subjects regulated by the Decree Law 556; action of objection, action for annulment, and suit of nullity has been given comprehensively. Supreme court decisions, which are frequently regarded by the doctrine, have been extensively presented.

Comprehensive and important changes have been made in 6102 TCC in the presence of latest developments in the world and Turkey. However, only linguistic simplifications, and regulations with respect to changes in the content of technological progress have been made in the subject of trade name and business name. At this point, the most important regulation is made by extending protection of trade name of natural person traders to whole Turkey.

Significant changes have been made in the provisions of unfair competition and the scope of the persons and institutions that can apply to these provisions has been expanded. In the field of trademark protection provided by unregistered trademarks, lack of a law which ensures uniformity in the field of intellectual property has been observed both in the world and in our country. The study on the collection of intellectual property rights in a single law is still in progress. It is obvious that our country will make major progress in the field of protection intellectual property with the coming into force of this law.

Keywords: trade name, business name, unregistered brand

Field of Study: Commercial law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Private Law Graduate Student, Ankara Bar Association Lawyer, sungur.arzu@gmail.com

7. Salı Semineri

6100 Sayılı HMK Işığında Türk Mahkemelerinin Milletlerarası Yetkisi

Arş. Gör. Halil Alperen IŞIK
YBÜ Milletlerarası Özel Hukuk ABD

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 27.KASIM.2012

6100 SAYILI HMK IŞIĞINDA TÜRK MAHKEMELERİNİN MİLLETLERARASI YETKİSİ

7. Salı Semineri / 27 Kasım 2012

Arş. Gör. Halil Alperen IŞIK¹

Bu salı seminerinde, 01.10.2011 tarihinde yürürlüğe giren 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun yetkiye ilişkin hükümleri, 5718 Sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun'un m.40 hükmü çerçevesinde değerlendirilmiştir.

Hukuk Muhakemeleri Kanunu 1.10.2011 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Türk mahkemelerinin milletlerarası yetkisine ilişkin Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun madde 40, iç hukukun yer itibariyle yetki kurallarına atıf yapmaktadır. Bir davada Hukuk Muhakemeleri Kanunu uyarınca yer itibariyle yetkili bir mahkeme mevcut değilse, Türk mahkemelerinin o dava için milletlerarası yetkisi de yoktur. Bu seminerde, HMK'nın yetkiye ilişkin hükümlerinin Türk mahkemelerinin milletlerarası yetkisi bakımından doğuracağı sonuçlar incelenmiştir. Seminerde, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'ndaki özel yetki halleri, sözleşmeden doğan davalarda yetki, sigorta sözleşmelerinden doğan davalarda yetki ve haksız fiilden doğan davalarda yetki konuları ayrı ayrı değerlendirilmiştir. Bununla birlikte, geçici hukukî koruma tedbirlerinde yetki ve derdestlik konuları da seminerde ele alınmıştır. Seminerde ele alınan bir diğer inceleme konusu ise, milletlerarası yetki sözleşmeleridir. Bu kapsamda, Hukuk Muhakemeleri Kanunu m.17 ve Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun m.47 hükümleri birlikte değerlendirilmiştir. Ayrıca, Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun'un Türklerin kişi hallerine ilişkin davalarda Türk Mahkemelerinin milletlerarası yetkisini düzenleyen m.41 hükmü de değerlendirilmiştir.

Hukuk muhakemeleri Kanunu'nda düzenlenmemekle birlikte, milletlerarası iflas davalarında yetki konusu da seminerde incelenmiştir.

Anahtar kelimeler: Milletlerarası Yetki, Milletlerarası Yetki Sözleşmeleri, Milletlerarası Derdestlik.

Çalışma alanı: Milletlerarası Usûl Hukuku

INTERNATIONAL JURISDICTION OF TURKISH COURTS UNDER THE PROVISIONS OF CODE OF CIVIL PROCEDURE NUMBERED 6100

7th Tuesday Seminar / November 27, 2012

Res. Assist. Halil Alperen IŞIK²

In this tuesday seminar, jurisdiction provisions of Code of Civil Procedure Numbered 6100 and which entered into force on 01.10.2011 examined within the framework of Article 40 of The Act on Private International Law and International Procedural Law Numbered 5718.

The Civil Procedure Law entered into force on October 1, 2011. Article 40 of The Act on Private International Law and International Procedural Law, which governs the international jurisdiction of the Turkish courts, refers to domestic jurisdiction rules. If there is no competent court for a case according to domestic jurisdiction rules, then the Turkish courts do not have international jurisdiction in that case. In this seminar, the consequences of the jurisdiction rules of the Code of Civil Procedure Numbered 6100 on the international jurisdiction of Turkish courts are examined. Also the matters of jurisdiction in cases arising from contracts, cases arising from insurance contracts, cases arising from torts have examined with interim measures of protection and lis pendens. In addition to this, choice of forum agreements examined with comparison between Article 17 of the Code of Civil Procedure Numbered 6100 and Article 47 of The Act on Private International Law and International Procedural Law. In addition, Article 40 of The Act on Private International Law and International Procedural Law Numbered 5718 which about the international jurisdiction of the Turkish courts in the cases concerning the personal status of the Turks was also evaluated.

Although not regulated by the Code of Civil Procedure Numbered 6100, jurisdiction in international bankruptcy cases has also been examined in the seminar.

Keywords: International Jurisdiction, Choice of Forum Agreements, Lis Pendens.

Field of Study: International Procedural Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Law, Department of Private International Law, haisik@ybu.edu.tr

8. Salı Semineri

Hukuk'ta Metod ve Problem Çözme

Konuşmacı :

Arş. Gör Emre KALENDER

Kırıkkale Üniversitesi Ticaret Hukuku ABD.

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 04.12.2012 • Saat : 13.30

HUKUK'TA METOD VE PROBLEM ÇÖZME

8. Salı Semineri / 4 Aralık 2012

Arş. Gör. Emre KALENDER¹

2012-2013 eğitim-öğretim döneminin sekizinci Salı Semineri etkinliği kapsamında “Hukuk'ta Metod ve Problem Çözme” konulu sunum, Emre Kalender tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

METHOD AND PROBLEM SOLVING IN LAW

8th Tuesday Seminar / December 4, 2012

Arş. Gör. Emre KALENDER

At the 8th Tuesday Seminar, Emre Kalender, made a presentation titled as “Method and Problem Solving in Law”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Kırıkkale Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Ticaret Hukuku Anabilim Dalı

9. Salı Semineri

Milletlerarası Hukukta Hakemlik

Arş. Gör. Saadet KÖK
YBU Milletlerarası Hukuk ABD

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 11 ARALIK 2012

MİLLETLERARASI HUKUKTA HAKEMLİK

9. Salı Semineri / 11 Aralık 2012

Arş. Gör. Saadet KÖK¹

Uluslararası ilişkilerin çeşitli sebeplerle eskisinden daha grift bir hal alması, bu ilişkilerden kaynaklı uyuşmazlıkların çözümünü de farklılaştırmıştır. Bu uyuşmazlıklar, devletlerin iç hukukunda olduğu gibi sıkı bir denetimle yürütülemezse de uluslararası toplumun birtakım zorlayıcı tedbirleriyle karşılanmaktadır.

Mahkemeler tarafından çözüme kavuşturulan kişiler arasındaki uyuşmazlıklar yine bu kişilerce, maddi hukuktaki irade serbestisine dayanarak mahkemelerden alınıp özel kişilere götürülebilir. Bu hakemliğin en basit tanımıdır. Hakemlik nitelik ve işlevsel olarak sosyal, siyasal ve ekonomik gelişmelerden de etkilenen ve gün geçtikçe gelişen bir müessesedir.

Özellikle küreselleşmenin getirdiği alan-konu bazında uzmanlaşmanın önem kazandığı günümüz dünyasında, uluslararası uyuşmazlıkların da ayrıntılarıyla düzenlenerek aranan çözümlerin gerçekten etkili olmasına özen gösterilmektedir. Uluslararası hakemlik bu çözüm yollarından biridir. Milletlerarası hukukta hakemlik kavramı, devletler arasında çıkan uyuşmazlıklara tarafsız üçüncü kişi ya da organlarca, uluslararası hukuku esas alarak çözüm yolu sunan bir kuruma işaret etmekteydi. Ancak günümüz uluslararası ilişkilerine baktığımızda görülecektir ki, devletler ve uluslararası örgütler yanında gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişilerinin de uluslararası boyutlu faaliyetlerde rol almaları sebebiyle gerek kendi aralarındaki uyuşmazlıklara gerek devletler veya uluslararası örgütler arası uyuşmazlıklarda uygulanacak bir kurum vasfını kazanmıştır.

Bu bağlamda sunumumuzda, en başta uluslararası uyuşmazlık kavramı ve çeşitleri incelenmiş, uyuşmazlıkların uluslararası boyutta barışçı çözüm yollarına değinilmiştir. Barışçı çözüm yollarından hukuki çözüm yolları kategorisine dahil olan hakemlik müessesesi kamu hukuku ve özel hukuk alanında birtakım farklılıklarla işlerliğini sürdürmektedir. Özellikle uyuşmazlık taraflarının, bu uyuşmazlığın çözümünde iradeleriyle süreci yönetebiliyor olmaları hakemliği daha da başvurulabilir bir yol haline getirmiştir.

Anahtar kelimeler: Uluslararası Hakemlik, Uluslararası Uyuşmazlık, Uyuşmazlık Çözüm Yolları

Çalışma alanı: Milletlerarası Hukuk

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı, sdegerli@ybu.edu.tr

ARBITRATION IN INTERNATIONAL LAW

9th Tuesday Seminar / December 11, 2012

Res. Assist. Saadet KÖK²

The fact that international relations became more complicated than before because of various reasons also differentiated the resolutions of disputes arising from these relations. While these disputes cannot be carried out through strict control as in the domestic law of states, they are met by some coercive measures of the international community.

The disputes between the persons resolved by the courts may also be taken from the courts and brought before to private persons by the same persons on the basis of the free will in material law. This is the simplest definition of arbitration. The arbitration is an institution that is influenced by social, political and economic developments and developing day by day.

Especially in today's world where specialization on the basis of field-subject brought about by globalization has gained importance international disputes are arranged in detail and the care is taken to ensure that the solutions sought are really effective. International arbitration is one of these solution methods. The concept of arbitration in international law referred to an institution that provided a solution based on international law by independent third parties or bodies to the disputes between states. However, when we look at the international relations of today, it will be seen that, because of the fact that real persons and private entities besides states and international organizations, take part in international activities, this institution have become an institution to be applied both in disputes among themselves and between states or international organizations.

In this context, in my presentation, the concept and types of international dispute were examined in the first place, and the peaceful settlement of disputes at international level were discussed. The arbitration institution, which is included in the legal remedies category of peaceful settlement of disputes, are used with some differences in the field of public law and private law. In particular, the fact that the parties to the dispute can manage the process in the resolution of this dispute has made arbitration more feasible way.

Keywords: International Arbitration, International Dispute, Dispute Resolution

Field of Study: International Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of International Law, sdegerli@ybu.edu.tr

10. Salı Semineri

Anayasa Yargısı, Yargısal Aktivizm ve Demokrasi

Konuşmacı :

Rıdvan DEĞİRMENCI

AYBÜ HUKUK FAKÜTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 18.12.2012 · Saat : 13.30

ANAYASA YARGISI, YARGISAL AKTİVİZM VE DEMOKRASİ

10. Salı Semineri / 18 Aralık 2012

Arş. Gör. Rıdvan DEĞİRMENÇİ

Liberal demokrat bir düzende iktidarın sınırlandırılması sorunu anayasal bağlamda en çok tartışılan sorundur. Bir yanda bireylerin özgürce yaşamlarını devam ettirmesinin gerekliliği, diğer yanda ise bu özgür ortamın tanzimini sağlayacak iktidarın sınırları bu sorunu çözümsüz kılmaya devam etmektedir. Siyasal alanda karar alma yetkisini en üst düzeyde elinde bulunduran iktidarın liberal demokrat değerler ışığında ve ondan zerre sapmadan görevini ifa etmesi için anayasal yargı pratik bir çözüm olarak oraya çıkmıştır. Fakat iktidarın denetlenmesi işlevine malik bir yargı gücünün bu gücünü kullanır iken siyasi arenada adaleti tesis etme noktasındaki işlevi nedir?

Zulüm bir şeyin olması gereken yerden başka bir yere konması olarak kabul edilir ise adalet bunun zıttı olarak bir şeyin olması gerektiği yerde olmasını sağlamak veya bu dengeyi bozanı yargılamak olarak addedilebilir. O halde, siyasi arenada adaletin tesisi için gerekli olanın devlet erklerinin anayasal sınırları içerisinde hareket etmesini sağlamak olduğunu ifade edebiliriz. Öyleyse, anayasal yargının siyasi arenada adil olabilmesi için yapması gereken yasama ve yürütme erklerinin anayasal ilkeler çerçevesinde hareket etmesini sağlama olacaktır ve tabii ki zulme mahal vermemek için kendisi de bu denetleme işlevinden fazlasına girişmemeli ve kendi anayasal sınırlarını aşmamalıdır.

Genel yargımız bu olmakla beraber irdeleyeceğimiz husus Türkiye ve Amerika anayasal yargısının karşılaştırmalı olarak siyasette adaleti tesis etme hususundaki becerileri olacaktır. Her iki yüksek mahkemenin vermiş olduğu kararlarla toplum hayatında derin etkiler meydana getirdiği aşikâr. Biz çalışmamızda, kararların bu etkilerinden ziyade devlet erklerinin sınırlarının tayini noktasındaki belirlemelerinin ne derece anayasaya uygun düştüğü binaenaleyh anayasa yargısının kararlarının diğer erklerin alanına ne derece müdahale ettiği daha terminolojik bir ifade ile ne derece aktivist bir tutum arz ettiğini inceleyeceğiz.

Anahtar kelimeler: Anayasa yargısı, yargısal aktivizm, adalet

Çalışma alanı: Hukuk felsefesi

CONSTITUTIONAL JUDICIARY, JUDICIAL ACTIVISM AND DEMOCRACY

10th Tuesday Seminar / December 18, 2012

Arş. Gör. Rıdvan DEĞİRMENÇİ

The issue of restricting government is the most contradictory problem respecting to the constitutional context in liberal democratic systems. Both the necessity of keeping individuals' lives sustained freely and the borders of the government which put an order to the public are maintaining this problem unsolvable. Constitutional judiciary is constituted as a practical device for providing solution to the government that has the most effectively political capacity in policy making process while it executes in the light of liberal democratic values and never deviates from them. However, what is the role of the judiciary which has the power of being within the competence of supervising the government while doing justice in the political arena?

If the cruelty can be understood as positioning something on a place that is not really brought it to there, on the contrary, justice can be defined as functioning normally regarding bringing something to the place what it really belonging to or judging someone destabilize this statue.. Therefore, we can assume that the necessity for establishing the justice system in political arena is correlating the branches of the state powers in constitutional borders. Thus, in order to act fairly in politics, constitutional court should draw the line in each and every action of legislative and execution, which are consisted of constitutional principles, and surely should do nothing more than that and shouldn't exceed the authority itself to prevent the system turning into tyranny.

With this general idea, the case we will scrutinize is the comparative skills of Turkish and American constitutional judiciary being about establishing justice in politics. It is obvious that the judgments of both courts influence public life deeply by their adjudications. Rather than these effects of decisions, we investigate that how much the decisions which are sentenced for drawing the lines between each political branches of state are appropriate for the constitution, here upon, how much these decisions interfere or put a pressure on the lines between other branches except judiciary, terminologically, act in an activist manner.

Keywords: constitutional judiciary, judicial activism, justice

Field of Study: Legal philosophy

11. Salı Semineri

İDARİ Usul Hukukunda Dinlenilme Hakkı

Arş. Gör. Melike Özge ÇEBİ
YBÜ İdare Hukuku ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 02 OCAK 2013

İDARİ USUL HUKUKUNDA DİNLENİLME HAKKI

11. Salı Semineri / 2 Ocak 2013

Arş. Gör. Melike Özge ÇEBİ BUĞDAYCI

İdari işlemin oluşumu sürecinde, ilgililerin haklarının korunmasını ve idarenin hukuka uygun davranmasını sağlamak amacı taşıyan kurallar olarak ifade edilebilen idari usulde, idarenin tesis edeceği işlem ve alacağı kararlarında genel usul kurallarına bağlı hareket etmesi gerektiği kabul edilir. İdarenin belli usul kuralları ile hareket etmesi demokratik hukuk devletinin de bir gereğidir. Bu şekilde bireyin, kamu gücü ile donatılmış olan idare karşısında korunması ve idare ile yaklaşması sağlanır. En önemli idari usul ilkelerinden biri olan dinlenilme hakkı gereğince de, hakkında tesis edilen idari işlem ve kararlardan etkilenecek ilgililere, idare tarafından kendini savunma ve görüşünü açıklama imkânı verilmesi gerekir. Böylece işlemin ilgilisi, hakkında tesis edilecek olan işlem hakkında önceden bilgi sahibi olup işlemin tesisi sürecine katılabilir ve kendini ifade etme imkânı bulur. Henüz hakkında yürürlüğe girmiş açık bir kanun hükmü bulunmamaktaysa da yargısal içtihatlarla savunma hakkı boyutuyla konu olan dinlenilme hakkı, bireyi etkileyecek her tedbirin alınmasından önce ona tanınması gereken önemli bir haktır. Bu hak özellikle idari yaptırım kararları gibi yöneldiği ilgililerin hukuki durumlarını etkileyen idari işlemlerin tesisi sürecinde önem arz etmektedir. Bu şekilde hem ilgilinin hem de idarenin doğru bir şekilde bilgilenebilmesi sağlanarak yargı aşamasından önce, bireyin haklarının korunmasına hizmet edilir. Savunma hakkı boyutu ile mevzuatta dağınık ve sınırlı bir biçimde düzenlenmiş olan dinlenilme hakkının, genel bir idari usul kanununda düzenlenmesi, hukuk devleti ilkesinin gerçekleştirilmesi bakımından daha etkili olacaktır.

Anahtar kelimeler: İdari Usul, Dinlenilme Hakkı, Hukuk Devleti

Çalışma alanı: İdare Hukuku

RIGHT TO BE HEARD IN ADMINISTRATIVE PROCEDURE LAW

11. Tuesday Seminar / January 2, 2013

Res. Assist. Melike Özge ÇEBİ BUĞDAYCI²

In the administrative procedure, which can be defined as rules which aim to protect the rights of the individuals and provide the administration to act in accordance with law, it is accepted that the administration should act in accordance with the general procedural rules in the process of administrative decision making. As the necessity of rule of law, administrative authorities are bound with procedural rules. The persons can be protected against administrative authorities and they get closer one another by these procedural rules. Thanks to the right to be heard, which is one of the most important principles of administrative procedure, the persons affected by administrative actions or decisions; individuals can be heard and given the chance to express their point of view. By this way, they can be aware of the administrative decisions relating themselves. Thus, the right to be heard is an important right which must be recognized before any measure such as administrative sanctions which affect the individual. If individuals are heard before administrative authorities, they can also enlighten the administrative bodies and disputes can be solved before judicial process. It will be more effective for rule of law if the right to be heard is regulated in an administrative procedure act.

Keywords: Administrative Procedure, Right to be Heard, Rule of Law.

Field of Study: Administrative Law

Salı 12. Semineri

CISG Uygulamasında Satıcının Sözleşmeyi İhlali Halinde Alıcının Sahip Olduğu Haklar

Arş. Gör. Büşra CÖMERT
YBU Medeni Hukuk ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Güneevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 22 OCAK 2013

CISG UYGULAMASINDA SATICININ SÖZLEŞMEYİ İHLALİ HALİNDE ALICININ SAHİP OLDUĞU HAKLAR

12. Salı Semineri/ 22 Ocak 2013

Arş. Gör. Büşra CÖMERT¹

Uluslararası Taşınır Mal Satımına İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (“Viyana Sözleşmesi”, “CISG”), uluslararası ticaretin gelişmesi sebebi ile sözleşme ilişkisi içerisine giren farklı hukuk sistemlerine tabi tarafların bu sözleşme ilişkisinden doğan uyuşmazlıkların çözümü için başvurulacak ortak bir düzenleme ihtiyacı neticesinde ortaya çıkmıştır. Bu sözleşme ile hukukun yeknesaklaştırılması amaçlanmış, düzenlenmesinde hem “common law” hem de “civil law” hukuk sistemlerinde kabul edilen ilkeler etkili olmuştur. Bu sözleşmenin Türk Hukuku açısından önemi, 01 Ağustos 2011 tarihinde ülkemizde de yürürlüğe girmesi ve uygulanmaya başlamasıdır. Türkiye’nin de uluslararası ticarete teşebbüsleri aracılığı ile etkin bir rol oynama çabası, ticari ilişki içerisinde bulunulan diğer ülke teşebbüsleri arasındaki satım sözleşmesinden kaynaklanan uyuşmazlıkların çözümü için CISG’e taraf olma ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Bu ihtiyaç çerçevesinde bu seminerde, CISG düzenlenmesinde etkili olan temel ilkeleri ve satım sözleşmesinin satıcı tarafından ihlali halinde alıcının sahip olduğu “sözleşmeden dönme hakkını”, “aynen ifayı talep hakkını”, “malın yenisi ile değiştirilmesini talep hakkını”, “malın onarımını talep hakkını”, “bedelin tenzilini talep hakkını”, “zararın tazminini talep hakkını” incelemeyi amaçlamaktayız. Alıcının haklarından bahsetmeden önce de CISG’in uygulama alanı ve satıcının yükümlülüklerine de kısaca değinilecektir.

Anahtar kelimeler: CISG, sözleşmenin ihlali, satıcının yükümlülükleri, alıcının hakları

Çalışma alanı: Medeni Hukuk

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı, bcomert@ybu.edu.tr

BUYER'S REMEDIES UNDER THE CISG

12th Tuesday Seminar/ January,22,2013

Res. Assist. Büşra CÖMERT ²

The United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods (“the Vienna Convention”, “CISG”) which was adopted in 11 April 1980, aims to present a uniform system for the contracts of international sales of goods in order to promote the trade between private undertakings from different countries. CISG includes provisions regarding the formation and termination of an international sales contract. In addition, it regulates obligations of buyers and sellers of the contract. As being one of the contracting states Turkey adopted CISG, which is in force since 01 August 2011. Therefore, it is important for us to dig into the details of the provisions of CISG. For this reason, after the detection of the sphere of the application, we aim to analyse buyers’ remedies due to the breach of the contract by the seller and mention sellers’ obligations according to CISG. Within this scope we will look through two main principles that are “pacta sunt servanda” and “absolute liability” to understand the philosophy behind the remedies of buyers for breach of the seller in CISG. The rights provided by CISG are: “right to require performance”, “right to avoidance of the contract”, “right to claim substitute goods”, “right to request for repair”, “right to reduce the price”, “right to claim damages”.

Keywords: Breach of the contract, international sales of goods, buyers’ remedies, CISG.

Field of Study: Civil Law

² Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Law, bcomert@ybu.edu.tr

13. Salı Semineri

Akademik Yazım İhlalleri ve Etik İlkeler

Konuşmacı :

Arş. Gör. Akif TÖGEL

YBÜ Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku ABD

AYBÜ HUKUK FAKÜTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 29 Ocak 2013 · Saat : 13.30

AKADEMİK YAZIM İHLALLERİ VE ETİK İLKELER

13. Salı Semineri / 29 Ocak 2013

Arş. Gör. Akif TÖGEL¹

Bu çalışmada bilimsel araştırmaların gerçekleştirilmesi sırasında dikkat edilmesi gereken etik ilkeler incelenmektedir. Ayrıca bilimsel araştırma bulgularının yazımı ve yayınlanması aşamasında ortaya çıkan etik ihlal türleri ile Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi kapsamında tanımlanan yayın etiğine aykırı eylemler değerlendirilmektedir. Araştırma sonucunda, uluslararası düzeyde kabul edilen etik ilkeler arasından intihal, sahtecilik, çarpıtma, tekrar yayım, dilimleme ve haksız yazarlık gibi eylemlerin Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi bünyesinde yayın etiğine aykırı görülerek çeşitli yaptırımlar belirlendiği tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Bilimsel Araştırma Etiği, Akademik Yazım İhlalleri, Bilimsel Yayın Etiğine Aykırı Eylemler.

Çalışma alanı: Hukuk metodolojisi

1 YBÜ Hukuk Fakültesi, Anayasa Hukuku ABD

ACADEMIC WRITING BREACHES AND ETHICAL PRINCIPLES

13rd Wednesday Seminar / January 29, 2013

Res. Assist. Akif TÖGEL

In this study, ethical principles that should be considered during the conduct of scientific research are examined. In addition, ethical breaches that arise during the writing and publication of scientific research findings and violations of publication ethics defined in the scope of Directive on Scientific Research and Publication Ethics of Higher Education Institutions are evaluated. As a result of the research, it has been determined that various sanctions determined in line with the Scientific Research and Publication Ethics Directive such as plagiarism, falsification, distortion, republishing, slicing and unfair writing among the internationally accepted ethical principles.

Keywords: Scientific Research Ethics, Academic Writing Violations, Non-Ethical Actions in Scientific Publication.

Field of Study: Legal methodology

14. Salı Semineri

Anayasalarımızın Başlangıç Kısımları

Arş. Gör. İsmail YAZICIOĞLU
YBÜ Anayasa Hukuku ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 05 Şubat 2013

ANAYASALARIMIZIN BAŞLANGIÇ KISIMLARI

14. Salı Semineri / 5 Şubat 2013

İsmail YAZICIOĞLU¹

Başlangıç kısımları, anayasaların yapılış sebeplerini, ruhunu, felsefesini ve dayandığı ilkeleri ortaya koyan hukuki metinlerdir. Genellikle edebi bir üslupla yazılan başlangıç kısımlarının anayasalarda bulunma zorunluluğu yoktur. Ancak çoğu ülkenin anayasasında başlangıç kısımlarının bulunduğu görülmektedir. Türkiye’de de 1961 Anayasasında başlangıç kısmına ilk kez yer verilmiş, bu usule 1982 Anayasası ile devam edilmiştir.

Bu seminerde, başlangıç kısımlarının anayasalarımızda nasıl düzenlendiği açıklanmıştır. Seminerin ilk bölümünde 1961 ve 1982 Anayasalarındaki başlangıç kısımlarının şekli ve maddi özellikleri ele alınmıştır. Özellikle 1982 Anayasasının başlangıç kısmında yer verilen ilkeler ayrıntılı bir biçimde açıklanmış, bu ilkelerin değiştirilemez hükümlerle ilişkisi ortaya konulmuştur. Ayrıca Avrupa ülkelerinin anayasalarının başlangıç kısımlarından örnekler verilerek 1982 Anayasasının başlangıç kısmı ile mukayesesi yapılmıştır.

Seminerin ikinci bölümünde ise 1961 ve 1982 Anayasalarının başlangıç kısımlarının sembolik ve hukuki değeri üzerinde durulmuştur. Başlangıç kısımlarının hukuki değeri konusunda doktrindeki farklı görüşler ifade edilerek, Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili yaklaşımı açıklanmıştır. Anayasa Mahkemesi’nin kararlarında çoğunlukla destek ölçü norm olarak kullanılan başlangıç kısımlarının bağımsız ölçü norm olarak kullanılıp kullanılmayacağı örnek kararlar üzerinden tartışılmıştır. Seminerin sonunda ise başlangıç kısmının yeni anayasa ile ilgili çalışmalarda üzerinde uzlaşılması zor konulardan biri olabileceği belirtilmiştir. Bu noktada yeni anayasada başlangıç kısmına yer verilmeme seçeneğinin değerlendirilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

Anahtar kelimeler: başlangıç kısımları, değiştirilemez hükümler, Anayasa Mahkemesi

Çalışma alanı: Anayasa hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı, iyazicioglu@ybu.edu.tr

THE PREAMBLES OF OUR CONSTITUTIONS

14th Tuesday Seminar / February 5, 2013

İsmail YAZICIOĞLU²

The preambles are the legal texts that reveal the reasons for the constitution, the spirit, the philosophy and the principles on which it is based. Generally, preambles written in a literary style do not have to be in constitutions. However, it is seen that most countries have their preambles in the constitution. The preamble was organized for the first time in Turkey with the 1961 Constitution, this procedure was continued with the 1982 Constitution.

This seminar explains how the preambles are organized in our constitutions. In the first part of the seminar, the form and material characteristics of the preambles of the 1961 and 1982 Constitution were discussed. In particular, the principles set out in the preamble of the 1982 Constitution are explained in detail and the relationship between these principles and unchangeable articles has been put forward. In addition, examples from the preambles of the constitutions of European countries were given and compared with the preamble of the 1982 Constitution.

In the second part of the seminar, the symbolic and legal value of the preambles of the 1961 and 1982 Constitution were emphasized. The different views of the doctrine on the legal value of the preambles are expressed and the approach of the Constitutional Court is explained. It was discussed on the basis of sample decisions whether the preambles used as support norms in the decisions of the Constitutional Court could be used as independent norms. At the end of the seminar, it was stated that the preamble could be one of the difficult issues to be agreed upon in the studies related to the new constitution. At this point, it is stated that the option of not having a preamble in the new constitution should be evaluated.

Keywords: Preambles, Unchangeable Articles, Constitutional Court

Field of Study: Constitutional law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Constitutional Law, iyazicioglu@ybu.edu.tr

15. Çarşamba Semineri

Genel İşlem Koşulları

Arş. Gör. Ümmühan KAYA
YBU Medeni Hukuk ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 12 ŞUBAT 2013

GENEL İŞLEM KOŞULLARI

15. Salı Semineri / 12 Şubat 2013

Ümmühan KAYA ¹

Genel işlem koşulları, birçok kimseyle yapılmak üzere oluşturulan, taraflardan birinin tek yanlı olarak belirleyip karşı tarafa sunduğu genel ve soyut nitelikteki sözleşme içeriklerini ifade eder. Özellikle çok sayıda kimseyle sözleşme yapan kişi ve kuruluşların kullandığı bu koşullar; zaman kaybının önlenmesi, sözleşmede yer alması gereken hükümlerin unutulma olasılığı, sözleşmenin her defasında iyi bir şekilde kaleme alınamaması tehlikesinin varlığı gibi sebeplerle yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Günümüzde bireysel sözleşmelerin yerini genel işlem koşullarından oluşan sözleşmeler almıştır.

Genel işlem koşullarını hazırlayan veya kullanan tarafın, yapacağı sözleşmelerde karşılaşılabileceği tüm olasılıkları düşünerek her yönüyle kendisini güvence altına alması ve bu sebeple sözleşmenin güçlü tarafını oluşturması kaçınılmazdır. Bu durum ise taraflar arasındaki menfaat dengesini alt üst etmekte ve müdahaleyi zorunlu kılmaktadır. Genel işlem koşullarını kabul etmek suretiyle sözleşmeye katılan taraf bu ilişkinin zayıf tarafını oluşturur ve bu tarafın korunması gerekir.

Genel işlem koşullarını içeren sözleşme ilişkilerinde taraflar arasındaki menfaat dengesinin kurulması ve sözleşme adaletinin gerçekleştirilmesi amacıyla genel işlem koşulları üç aşamalı bir denetime tabi tutulmaktadır. Bunlar; yürürlük, yorum ve içerik denetimidir.

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 20 vd. maddelerinde düzenlenen genel işlem koşulları, bu kanunun yürürlüğünden önce de alternatif birtakım hükümlere dayanılarak yargı kararları yoluyla denetleniyordu.

Anahtar Kelimeler: Haksız Şart, Yürürlük Denetimi, Yorum Denetimi, İçerik Denetimi

Çalışma Alanı: Borçlar Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı, ukaya@ybu.edu.tr

GENERAL TERMS AND CONDITIONS

15th Tuesday Seminar / February 12, 2013

Ümmühan KAYA²

General terms and conditions mean general and abstract contents of a contract, formed to enter into contract multilaterally, determined by a single party and dictated to the other party. Especially used by persons and institutions which enter into a contract with many parties, these terms and conditions are widely preferred to be employed since it prevents wasting time, provisions necessary to be situated in the contract may be forgotten and also there is a risk each time to draw the contract not well enough. Nowadays, contracts with general terms and conditions have been replacing the individual contracts.

It is inevitable that the party who prepare and use the general terms and conditions secure himself in every respect, considering every possibility he may face contracting. This also allow him to be the stronger party of the contact, which upsets the balance of interest and requires the interference. The party which participate the contract accepting the general terms and conditions come to be the weaker party of the contract and therefore should be protected.

General terms and conditions are subject to the three-staged-control in order to protect the balance of interest between parties in a contract with general terms and conditions and to realise contractual justice. These are the control of the validity, of the interpretation and of the content.

General terms and conditions regulated in Article 20 et seq. of Turkish Code of Obligations numbered 6098 were controlled through court decisions based on certain alternative provisions before this Code's entry into force.

Keywords: unfair term, the control of the validity, the control of the interpretation, the control of the content.

Field of Study: Obligations Law

² Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Law, ukaya@ybu.edu.tr

16. Salı Semineri

Ceza Muhakemesinde Uzlaşma Kurumu

Arş. Gör. İlhan BULUT

YBÜ Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 19.ŞUBAT.2013

CEZA MUHALEMESİ HUKUKUNDA UZLAŞMA KURUMU

16. Salı Semineri / 19 Şubat 2013

Arş. Gör. İlhan BULUT¹

Dünyadaki sosyal ve ekonomik değişimler hukuk alanında da yeni yaklaşımlara ve mevcut kurumlarda yeniliklere neden olmaktadır. Bu nedenle ceza adaleti sisteminde değişen toplumsal koşullara ve ihtiyaçlara göre yenilenme ihtiyacı bulunmaktadır. Ceza hukukunun amacının faile ceza vermek olduğunu kabul eden klasik anlayış artık değişmeye başlamıştır. Bunun yanında failin topluma yeniden kazandırılması düşüncesinin de benimsenmesiyle gelişen ceza adaleti sistemi, mağdurun korunması ve mağduriyetinin giderilmesi eğilimi ile yeni bir boyut kazanmış bulunmaktadır. Türk Ceza Muhakemesi Hukukunda düzenlenen uzlaşma kurumu da onarıcı adalet anlayışı çerçevesinde mağdurun korunması ve tatmin edilmesini amaçlamaktadır.

Esas itibari ile Anglo-Amerikan hukukuna özgü bir kurum olan uzlaşma, kısa sürede Kıta Avrupası hukuk sistemlerinde de kendine yer bulmuş ve şu an 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK) ile hukuk sistemimize dahil olmuştur. Yeni ceza adaleti sisteminde mağdurun ve onarıcı adalet anlayışının ön plana çıkması, ceza yargılamasında basitleşme eğilimi, yargının hızlandırılması ve masrafların azaltılması, klasik ceza anlayışının yetersizlikleri ve değişen suç politikası telakkileri uzlaşma kurumunun bu kadar hızlı yayılmasının başlıca nedenleridir.

Uzlaşma kurumu Türk hukuk sisteminde kabul edildikten sonra çeşitli değişikliklere uğramıştır. Bu değişikliklerin amacı uzlaşma kurumunun daha etkili olmasını sağlamak ve uygulanabilirliğini arttırmaktır. Bunun yanında uzlaşma kurumunun kapsamına giren suç sayısı da yeni düzenlemeler ile arttırılmıştır. Resmi istatistiklerden elde edilen bilgiler bütün sorunlara rağmen uzlaşma kurumunun uygulamadaki rolünün arttığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Uzlaşma, Onarıcı Adalet, Ceza Muhakemesi Hukuku

Çalışma Alanı: Ceza Muhakemesi Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı ilhnbtl@gmail.com

MEDIATION IN CRIMINAL PROCEDURE LAW

16th Tuesday Seminar / February 19, 2013

İlhan BULUT²

Social and economic changes in the world cause new approaches in law and innovations in existing institutions. Therefore, there is a need for renewal according to changing social conditions and needs in the criminal justice system. The classical understanding, which recognizes that the aim of the criminal law is to punish the perpetrator, is now changing. Besides, the criminal justice system developed by adopting the idea of resocializing of the perpetrator has gained a new dimension with the tendency to protect and satisfy the victim. The Mediation Institution regulated in Turkish Criminal Procedure Law aims to protect and satisfying the victim within the framework of restorative justice.

Fundamentally, the mediation institution which inherent in Anglo American law system has soon adopted in the Continental European legal systems and is now included in our legal system with the Code of Criminal Procedure No: 5237. In the new criminal justice system, the main reasons for the adoption of the mediation institution are the prominence of the victim and restorative justice, to simplify the criminal proceedings, to accelerate the judiciary, to reduce the costs, the inadequacy of classical criminal approach and changing crime policy

The mediation institution has undergone various changes after its adoption into the Turkish legal system. The purpose of these changes is to ensure the effectiveness of the mediation institution and to increase its applicability. In addition, the number of crimes within the scope of the mediation institution has been increased with new regulations. The information obtained from the official statistics shows that despite all the problems, the role of the mediation institution in implementation has increased.

Keywords: Mediation, Restorative Justice, Criminal Procedure Law

Field of Study: Criminal Procedure Law

17. Çarşamba Semineri

Ceza Muhakemesinde Hukuka Aykırı Deliller

Arş. Gör. Köroğlu KAYA

YBÜ Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 27.ŞUBAT.2013

CEZA MUHAKEMESİNDE HUKUKA AYKIRI DELİLLER

17. Çarşamba Semineri / 27 Şubat 2013

Arş. Gör. Köroğlu KAYA¹

Ceza muhakemesinin amacı maddi gerçeğin ortaya çıkarılması ve bu suretle adaletin gerçekleştirilmesidir. Bu amaca ulaşmak bakımından deliller, hayati bir önemi haizdir ve muhakeme de esas itibariyle karara kaynaklık eden delillerin değerlendirilmesinden ibarettir. Deliller yaşanmış bir olayın izlerini günümüze taşıyan ve olayın nasıl gerçekleşmiş olduğunu anlamaya yarayan vasıtalarlardır. Önüne gelen uyuşmazlığı çözmek hususunda delil, hâkim için adeta karanlık vakıyı aydınlatan bir fener hükmündedir.

Bilindiği üzere, ceza muhakemesinde delil serbestisi ilkesi geçerlidir. Ancak bu ilke, akla gelebilecek her şeyin muhakemede delil olarak kabul edileceği anlamına gelmez. Bir vasıtanın ceza muhakemesi açısından delil sayılabilmesi için olayı temsil etmesi ve hukuka uygun olması gerekir. Bu çerçevede Anayasa'nın 38/6'ncı maddesinde, kanuna aykırı olarak elde edilmiş bulguların delil olarak değerlendirilemeyeceği düzenlenmiştir.

Anayasa'nın mezkûr hükmüne uygun olarak CMK'da hukuka aykırı delillerle ilgili düzenlemelere yer verilmiştir. Bu çerçevede, CMK m.147'de ifade alma ve sorgu yöntemlerinin nasıl olması gerektiği düzenlenmiştir. CMK m.148'de yasak sorgu yöntemleri belirtilmiş ve CMK m.206'da kanuna aykırı olarak elde edilen delillerin reddedileceği açıkça belirtilmiştir. Son olarak CMK m.217/2'de, yüklenen suçun ancak hukuka uygun bir şekilde elde edilmiş delillerle ispat edilebileceği hüküm altına alınmıştır. Böylece yasak yöntemlerle elde edilen hukuka aykırı delillerin muhakemede kullanılamayacağı açık bir şekilde ortaya konulmuştur. Hukuka aykırı delillerden yola çıkarak elde edilen delillerin ("zehirli ağacın meyvesi" veya bizim tabirimizle "eğri ağacın gölgesi") ceza yargılamasındaki değeri ise tartışmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ceza Muhakemesi, Delil, Delil Serbestisi İlkesi, Hukuka Aykırı Delil, Zehirli Ağacın Meyvesi, Eğri Ağacın Gölgesi.

Çalışma Alanı: Ceza Muhakemesi Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı, kkaya@ybu.edu.tr

ILLEGAL EVIDENCES IN CRIMINAL PROCEDURE LAW

17th Wednesday Seminar / February 27, 2013

Res. Assist. Gör. Köroğlu KAYA²

The purpose of the criminal procedure is to ascertain the material fact and thus to achieve justice. In terms of achieving this purpose evidences are of vital importance and judgment basically consists of the evaluation of evidences. Evidences are the means that carry the traces of a passed event to our day and serve to understand how the event took place. With respect to re-solve an existing dispute for judge the proof is like a lantern illuminating the dark situation.

As is known, principle of circumstantial evidence is valid in criminal procedure. However, this principle does not mean that everything that can be imagined is considered as proof in judgment. In order to be able to view a means as evidence with regard to the criminal proceedings it must represent the event and be legal. In this context, Article 38/6 of the Constitution provides that “findings obtained through illegal methods shall not be considered evidence”.

In accordance with the aforementioned provision of the Constitution Turkish Criminal Procedure Code (TCPC) includes regulations regarding illegal evidence. In this context, Article 147 of TCPC regulates how statement taking and interrogation methods should be. Forbidden interrogation methods are specified in Article of TCPC 148 and Article 206 of TCPC expressly states that the unlawfully obtained evidences will be rejected. Finally, in Article 217/2 of TCPC it is ensured that the charged crime may be proven only by using legally obtained evidence. Hereby it is clearly established that illegal evidence obtained by forbidden methods cannot be used in judgment. The value of the evidences obtained in the light of illegal evidence (“fruit of the poisonous tree” or with our original statement: “shadow of the curved tree”) in the criminal proceedings is controversial.

Keywords: Criminal Procedure, Evidence, Principle of Circumstantial Evidence, Illegal Evidence, Fruit of the Poisonous Tree, Shadow of the Curved Tree.

Field of Study: Criminal Procedure

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Law, Department of Criminal and Criminal Procedure Law, kkaya@ybu.edu.tr

18. Çarşamba Semineri

**Kişilik Hakkı
Kapsamında
İşçilerin İzlenmesi
ve Gözetlenmesi**

Arş. Gör. Canan ERDOĞAN
YBU İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 06.MART.2013

KİŞİLİK HAKKI KAPSAMINDA İŞÇİLERİN İZLENMESİ VE GÖZETLENMESİ

18. Çarşamba Semineri/ 6 Mart 2013

Arş. Gör. Canan ERDOĞAN¹

Bu çarşamba seminerinde işçilerin işveren tarafından izlenmesi ve gözetlenmesi, kişilik hakkı kapsamında ele alınmıştır.

Mutlak bir niteliğe sahip olan kişilik hakkı, bu niteliği itibarıyla herkese karşı ileri sürülebilir. Günümüz teknolojisinin geldiği noktada kişilik hakkına dahil olan özel hayat kavramının sınırlarının tayini giderek zorlaşmaktadır. Söz konusu belirleme, işverenin emir ve talimatlarına uymak zorunda olan işçiler açısından daha da zorlaşmış durumdadır. Zira hukukumuzda bu konuda doğrudan bir düzenleme de yer almamaktadır. Dolayısıyla ayrıma yönelik kriterlerin belirlenmesi öğretiyeye ve yargı kararlarına bırakılmıştır.

Bilindiği gibi, işverenler kendi menfaatlerini koruyabilmek için bugün birçok yöntem kullanmaktadır. Özellikle, işçilerin e-postalarının, internet kullanımının, telefonlarının izlenmesi, video kameralarla gözetlenmesi ve GPS aracılığıyla izlenmesi en çok kullanılan yöntemlerdir. Ancak burada işverenin mülkiyet hakkı ile işçinin kişilik hakkı çakışmaktadır. Dolayısıyla bunların dengelenmesi gerekmektedir. İşverenler bahsi geçen yöntemlere başvururken bazı sınırlamalara uymalıdır. Unutulmamalıdır ki, tüm bu yöntemlerin işçilerin üzerinde olumlu ve olumsuz etkileri bulunmaktadır.

Sunumda öncelikle kişi, kişilik ve kişilik hakkı kavramları üzerinde kısaca durulmuş, devamında da bahsi geçen kavramların uluslararası ve ulusal kaynakları belirtilmiştir. Sonrasında işyerinde izleme ve gözetleme yöntemleri, bunun etkileri ve hukuka uygun izleme ve gözetlemenin koşullarına değinilmiştir. Nihayet son olarak, izleme ve gözetlemenin hukuka aykırı yapılmasının sonuçları açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İşçilerin Kişilik Hakkı, İşçilerin İzlenmesi ve Gözetlenmesi, Video İle Gözetleme.

Çalışma Alanı: İş Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuk Anabilim Dalı, cerdogan@ybu.edu.tr

UNDER THE PERSONAL RIGHTS CONSIDERATION SURVEILLANCE AND MONITORING OF THE EMPLOYEE

18th Wednesday Seminar/ 6 March 2013

Res. Assist. Canan ERDOĞAN²

In this Wednesday seminar, monitoring and surveillance of the employee discussed within the scope of personal rights.

Personal rights of the employee has absolute qualification and in this respect, owner of the right can claim his/her right against anyone. While information technologies develop standing\ risk of intervention to private life also increase and it is getting difficult to draw a line between common life and private life. Especially in Labor Law it is harder to divide them, because employee must also follow the order of the employer. In Turkish Law, there are not any regulations directly related with this issue. Therefore, authors and courts must develop criterion to make a division and protect the personal rights.

As it is known that employers use a few different methods to protect their own interests. Surveillance and Monitoring of the employee is at the top of the list that employers use. Surveillance through e-mails, internet usage, phone interception, GPS and monitoring with cameras are the most used ways by employers. In this context, there is a conflict of interest between employers' property rights and employee's personal rights. Thus, a balance between these interests must be found. Employers must be restricted with some rules and principles while they are using one of these methods. In order to decide these rules and principles, positive and negative effects of these methods on employees must be taken into consideration.

In this seminar, firstly, terms of person, personality, and personal rights are defined and national and international resources in this respect were explained. Secondly, ways of surveillance and monitoring, their effects and conditions of legal surveillance and monitoring were analyzed. Finally, results of the illegal surveillance and monitoring were explained.

Keywords: Personal Rights of Employees, Surveillance and Monitoring of The Employees, Monitoring With Video.

Field of Study: Labor Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Labor and Social Security Law Department, cerdogan@ybu.edu.tr

19. arşamba Semineri

HMK'daki İspata ve Delillere İlişkin Yeni Düzenlemeler

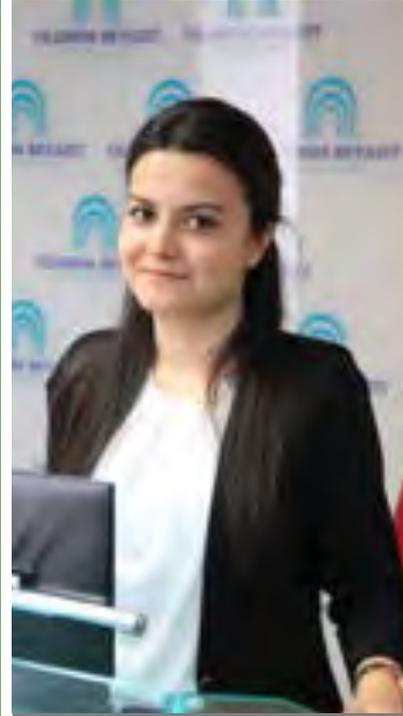
Konuşmacı :

Arş. Gör. Cansu YAĞBASAN

YBÜ Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku ABD.

AYBÜ HUKUK FAKÜTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 13 Mart 2013 • Saat : 13.30

HMK'DAKİ İSPATA VE DELİLLERE İLİŞKİN YENİ DÜZENLEMELER

19. Çarşamba Semineri / 13 Mart 2013

Arş. Gör. Cansu YAĞBASAN¹

01.10.2011 tarihinde yürürlüğe giren 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun, medenî usûl hukukuna ilişkin temel ilkelerden vazgeçmediği, bazı konularda esaslı, bazı konularda ise kısmi değişiklikler yaptığı görülmektedir. Kanunun dilinde genel olarak sadeleştirilme yapılmasının yanında, ispat ve delilleri düzenleyen hükümler de güncellenmiş ve birtakım yenilikler getirilmiştir. Bu nedenle medenî usûl hukuku bakımından ispat ve delillere ilişkin yapılan değişikliklerin incelenmesi ihtiyacı doğmuştur.

Sunum iki bölüm olarak ele alınmıştır. Birinci bölümde, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun ispat hukukuna ilişkin yaptığı değişiklikler genel olarak değerlendirilerek, ispat konusu, ispat hakkı, ispat yükü ve somutlaştırma yükü üzerinde durulmuştur.

İkinci bölümde ise, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun delillere dair hükümleri incelenmiştir. Öncelikle, hâkimin deliller üzerinde takdir yetkisi olup olmadığına ilişkin yapılan kesin delil -takdiri delil ayırımından bahsedilmiş olup, ardından senet, yemin, tanık, bilirkişi, keşif delillerine ilişkin mülga Hukuk Usûlü Muhakemeleri Kanunu ile Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun hükümleri karşılaştırılmıştır. Bununla birlikte, delil sözleşmesine, senet kavramının yanında üst başlık olarak yer verilen belgeye, yeni bir kurum olarak ihdas edilen uzman görüşüne ilişkin düzenlemeler ele alınarak, ticari defterlerle ispata ilişkin yapılan değişiklikler değerlendirilmiştir. Son olarak, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nda delil türlerine tek tek yer verilmekle birlikte, bu saymanın sınırlı olmadığı ve senetle ispat zorunluluğunun öngörüldüğü haller dışında Kanunda düzenlenmemiş olan diğer delillere de başvurulmasının mümkün olduğuna değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İspat, delil, delillerin değerlendirilmesi

Çalışma Alanı: Medenî usûl hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku Anabilim Dalı, cansuyagbasan@gmail.com.

NEW PROVISIONS IN THE CODE OF CIVIL PROCEDURE REGARDING PROOF AND EVIDENCE

19th Wednesday Seminar / 13th March 2013

Res. Assist. Cansu YAĞBASAN²

It was seen that the Code of Civil Procedure numbered 6100 which became effective on 01.10.2011 had not abandoned the principles regarding the law of civil procedure and that it had made the partial and fundamental amendments in some certain subject-matters. In addition to the simplification made in the language of the Code in general, the provisions regulating the proof and evidence were updated and a number of improvements were made. Therefore, the need had arisen to study the changes that were made regarding the proof and evidence.

The presentation is divided in two parts. In the first part, the amendments that the Code of Civil Procedure made regarding the law of evidence were assessed and the subject of proof, right to evidence, burden of proof and burden of concretisation were discussed.

In the second part, the provisions of the Code of Civil Procedure regarding the evidence were studied. Firstly, conclusive evidence- discretionary proof distinction made regarding whether the judge has a power of discretion over an evidence was mentioned, after that, both provisions of the former Code of Civil Procedure and Code of Civil Procedure numbered 6100 were compared on deed, oath, witness, expert, discovery. Moreover, the provisions regarding the evidential contract, regarding the document which was written as a main heading next to the concept of evidence and regarding the expert opinion created as a new institution were analysed and the changes made relating the evidence through commercial books are assessed. Finally, although the evidence types were regulated one by one in the Code of Civil Procedure, it was mentioned that this enumeration was not limited and that it was possible to use other evidences that had not been regulated in the Code except for the conditions when proving by deed was foreseen as an obligation.

Keywords: Proof, evidence, assessment of the evidences

Field of Study: Civil procedure law

² Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Law, Department of Civil Procedure and Execution - Bankruptcy Law, cansuyagbasan@gmail.com.

20. Çarşamba Semineri

BİLGİ EDİNME HAKKI

Konuşmacı :

Arş. Gör. Murat EKİNCİ

YBÜ Hukuk Fakültesi İdare Hukuku ABD.

AYBÜ HUKUK FAKÜTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 20 Mart 2013 · Saat : 13.30

BİLGİ EDİNME HAKKI

20. Çarşamba Semineri / 20.03.2013

Arş. Gör. Murat EKİNCİ¹

Bilgi edinme hakkı, 2003 tarihli Bilgi Edinme Hakkı Kanunu ile Türkiye’de uygulanmaya başlamıştır. Bu hak, bireye karşı üstün konumda olan ve tesis ettiği işlemlerle ilgili tüm bilgi ve belgeleri elinde bulunduran idareye karşı “idare edilenler” açısından silahların eşitliğini sağlayan bir haktır. Ayrıca bu hak, günümüz hukuk devletlerinde bir imtiyazdan ziyade temel bir insan hakkı olarak görülmekte ve ulusal ve uluslararası birçok hukuki düzenlemede yer almaktadır.

Bu hak sayesinde Türk vatandaşları ve mükabiliyet şartıyla yabancılar Türkiye idare teşkilatının elinde bulunan, kural olarak, her türlü bilgi ve belgeye ulaşabilmektedir. Bu sayede idarenin bizzat kamuoyu tarafından denetimi yapılmakta ve bu durum şeffaf ve hesap verebilir bir idarenin oluşumuna büyük katkı sağlamaktadır.

Bilgi edinme hakkı temel bir hak olsa da elbette ki bu hakkın sınırsız ve mutlak olduğu düşünülemez. Zira idarenin elinde bulunan bazı bilgi ve belgeler vardır ki bu bilgi ve belgelerin gizli kalması değil; bilakis kamuoyuna açıklanması hukuka aykırılık teşkil eder. İşte bu nedenle Bilgi Edinme Hakkı Kanunu hangi bilgilerin bu kanun kapsamı dışında olduğunu da ortaya koymuştur. Yargı denetimi dışında kalan işlemler; devlet sırrına, ülkenin ekonomik çıkarlarına, istihbarata, idarî ya da adli soruşturmaya ilişkin bilgi veya belgeler; özel hayatın ya da haberleşmenin gizliliğini ihlal edecek ya da ticarî sırları ifşa edecek bilgiler vs. bizzat Kanun tarafından istisna tutulmuştur.

Sunumun amacı; bilgi edinme hakkı ile ilgili Türkiye’de yer alan pozitif düzenlemeler hakkında genel bir bilgi vermek, bilgi edinme hakkının 2003 yılından bu tarafa ne ölçüde başarılı olduğunu istatistikî verilerle tespit etmek ve bu hakka dair istisnaların uygulamada nasıl yorumlandığını somut örneklerle ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler : Bilgi edinme hakkı, idari usul, iyi yönetim.

Çalışma Alanı : İdare Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı, mekinci@ybu.edu.tr

RIGHT TO INFORMATION

20th Wednesday Seminar / 20.03.2013

Res. Assist. Murat EKİNCİ²

Right to information is started to implement in Turkey through the Right to Information Act 2003 dated. This right is a right that ensures the equality of arms favour of those people “who are governed”, against to administration which is being superior to individual and holds the all of information and documents about its administrative acts. In addition, this right is seen as a fundamental human right rather than a concession in today’s legal states and takes part in many national and international legal regulations.

Thanks to this right, Turkish citizens and also foreigners (on condition of reciprocity) can access to, as a rule, all kinds of information and documents which are available in the hands of Turkey’s administrative organization. In this way, the administration is audited by the public and this situation makes a great contribution to the formation of a transparent and accountable administration.

Although the right to information is a fundamental right, of course, this right cannot be considered as unlimited and absolute. Because, there are some information and documents in the hands of the administration that being secret of this information and documents is not unlawful, on the contrary, declaration to public of them is unlawful. That is why the Right to Information Act has revealed what information is outside the scope of this law. Administrative acts which are exempt from judicial review; information or documents relating to the state secret, the country’s economic interests, intelligence, administrative or judicial investigation; Information that would violate the confidentiality of private life or communication or disclose trade secrets are exempted by the Law.

The purpose of the presentation is; give an overview about the positive regulations taking place in Turkey regarding the right to information, identify with statistical data that what extent right to information is successful since 2003 and reveal with concrete examples that how its exceptions interpreted in practice.

Keywords : Right to information, administrative procedure, good administration.

Field of Study: Administrative law.

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Administrative Law, mekinci@ybu.edu.tr

21. Çarşamba Semineri

Türkiye'nin Enerji Politikaları ve Doğalgaz Piyasası ile İlgili Mevzuat

Konuşmacı :

Dr. Cafer EMİNOĞLU

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Güvencvler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 27.03.2013 • Saat : 13.30

TÜRKİYE’NİN ENERJİ POLİTİKALARI VE DOĞALGAZ PIYASASI İLE İLGİLİ MEVZUAT

21. Çarşamba Semineri / 27 Mart 2013

Yrd. Doç. Dr. Cafer EMİNOĞLU¹

Tebliğ, eleştirel bir bakış açısıyla Türkiye’nin doğal gaz piyasasının liberalleşme sürecini, hukuki yönlerini ve enerji politikalarını ele almayı amaçlamıştır. Türkiye doğal gaz piyasası devamlı bir gelişme içerisindedir. Önemli oranda fosil yakıt üreten ülkelere komşu olmasına rağmen Türkiye’nin doğal gaz rezervleri son derece kısıtlıdır. Türkiye coğrafi konumu itibarıyla dünyanın en büyük enerji üreticileri ile Avrupa pazarı arasında kilit bir köprü vazifesi görmektedir. Bu nedenle Türkiye doğal gaz piyasası düzenlemeleri ve bu piyasanın serbestleşme süreçleri küresel önemi haizdir. İlgili piyasa henüz erken dönem liberalleşme aşamasında bulunmaktadır. Türkiye’de liberal piyasa oluşturulmasına ilişkin ilk adımlar 2001 tarihli Doğal Gaz Piyasası Kanunu (DGPK) ile atılmıştır. O tarihten bu yana yavaş ancak kademeli bir gelişme yaşanmıştır. Türkiye’de hükümetlerin takip ettiği fiyatlandırma stratejisi, kapasite eksiklikleri ve gerçekçi olmayan hedefler amaçlanan serbestleşme hedeflerine ulaşılamamasının nedenleri arasında yer almaktadır. Sermayesi hazineye ait olan doğal gaz piyasasında hakim durumda bulunan BOTAŞ’ın ayrışması ve bu şirketin piyasa payının önemli oranda düşürülmesi, gerçekleştirilemeyen hedeflere örnek olarak gösterilebilir. Kanun koyucu yürürlüğe girdikten 13 yıl sonra, AB düzenlemeleriyle uyumlu hale getirmek ve serbestleşme sürecine hareket kazandırmak amacıyla DGPK’de önemli değişikliklere gitmeyi planlamaktadır. Belirtmek gerekir ki piyasada serbestleşmenin sağlanabilmesi için gerçekçi hedeflerin ortaya konması ve fiyatlandırma stratejisinde değişikliğe gidilmesi gerekli görülmektedir. Bununla birlikte bütün piyasa oyuncuları için doğal gaz iletim sistemine adil bir giriş ve bağlantı için etkili önlemler alınması tavsiye edilebilir. Bu çerçevede piyasa faaliyetlerinin ayrıştırılması vazgeçilmez bir koşuldur.

Anahtar Kelimeler: doğal gaz piyasası, Türkiye’nin enerji politikaları, doğal gaz piyasası düzenlemeleri

Çalışma Alanı: Enerji hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı, ceminoglu@ybu.edu.tr

TURKISH NATURAL GAS MARKET: LEGAL ASPECTS – ENERGY POLICIES

21th Wednesday Seminar / March 27, 2013

Assist. Prof. Dr. Cafer EMİNOĞLU²

The presentation aims to study the liberalization process, legal aspects and especially reform plans of Turkish natural gas market and energy policies of Turkey with a critical approach. The natural gas market of Turkey is growing consistently. Although Turkey stands next to the important fossil fuel producing countries, its natural gas resources are very limited. Nevertheless, Turkey's geographical position is a key link between the world's largest energy

resources and the European markets. Therefore the regulation and liberalization of Turkish Natural Gas Market is of not only national but also global importance. Currently, Turkey's natural gas market is in the early stages of liberalization. First significant steps regarding the liberalization of the market were taken with the Natural Gas Market Law (NGML) of 2001. Since then there has been a slow but gradual progress. The pricing strategy of Turkish governments, unrealistic targets of the NGML and capacity problems of the Turkish private sector are some of the important reasons why the planned liberalization stage could not be reached considerably. The legally unbundling of market activities and a significant decrease in market share of BOTAS, which is the state owned and market dominant natural gas company, are exemplifying the failed targets of the NGML. After 13 years of enforcement of the NGML, the law maker plans to reform the NGML in order to ensure the compliance with the EU regulations and to bring dynamism in the liberalization process. However, realistic targets and a change in the pricing policy of the government seem to be necessary in order to achieve a certain stage of market liberalization. It can also be recommended to take more effective measures to ensure a fair Access to the natural gas transmission system for all of the market players. At that point the unbundling of market activities is indispensable.

Keywords: natural gas market, Turkey's energy policies, legal aspects of Turkey's natural gas market

Field of Study: Energy law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Commercial Law, ceminoglu@ybu.edu.tr

22. arşamba Semineri

Telekomünikasyon Yoluyla Yapılan İletişimin Denetlenmesi

Konuşmacı :

Ali Can BUĞDAYCI

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 03.04.2013 • Saat : 13.30

TELEKOMÜNİKASYON YOLUYLA YAPILAN İLETİŞİMİN DENETLENMESİ

22. Çarşamba Semineri/ 3 Nisan 2013

Ali Can BUĞDAYCI¹

Bu çarşamba seminerinde 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 135 vd. maddelerinde düzenlenen "Telekomünikasyon Yoluyla Yapılan İletişimin Denetlenmesi" tedbirine ele alınmıştır. Amacı maddi gerçeğe ulaşmak olan ceza muhakemesinde, bu amaca "her ne pahasına olursa olsun ulaşılmaması gerektiği" anlayışı reddedilmekte olup; hukuka uygun olarak elde edilen delillerin duruşmada tartışılması suretiyle suç işlenip işlenmediğine dair şüphenin yenilmesi ve buna göre hüküm kurulması esası benimsenmiştir. Arama, elkoyma, yakalama gibi klasik ceza muhakemesi tedbirlerinin yanında; gizli soruşturmacı görevlendirme, teknik araçlarla izleme ve "telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi" gibi modern ceza muhakemesi tedbirleri de 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nda düzenlenmiştir. Anılan modern ceza muhakemesi tedbirleri, delilden sanığa ulaşılarak maddi gerçeğin ortaya konulması bakımından önem arz etmektedir.

Mülga 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nda, hakkında özel bir düzenleme yapılmayan ve mevzuatımızda ilk olarak 1999 yılında yürürlüğe giren 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu ile düzenlenen iletişimin denetlenmesi tedbirine, haberleşme hürriyetine ve özel hayatın gizliliğine müdahale niteliği taşımaktadır. Bu nedenle, telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi tedbirine başvurulabilmesi, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 135. maddesinde öngörülen şartların varlığına bağlanmış ve anılan tedbirin uygulanmasında "son çare prensibi" benimsenmiştir.

Çalışmamızda, "telekomünikasyon" ve "iletişim" kavramları, telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi tedbirinin türleri, koşulları, uygulanacağı kişiler, karar vermeye yetkili merci, kararın içeriği ve süresi, bu tedbir kapsamında yapılan tespit ve kayıtların yok edilmesi, kararın uygulanması sonucunda tesadüfen elde edilen deliller konuları ele alınacaktır. Sonuç kısmında ise, uygulamadan kaynaklanan sorunlar ile mevzuatta yapılması önerilen değişikliklere yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: telekomünikasyon, denetleme, Ceza Muhakemesi Kanunu, delil

Çalışma Alanı: Ceza muhakemesi hukuku

1 Danıştay Tetkik Hakimi

THE INSPECTION OF COMMUNICATION BY TELECOMMUNICATION

22nd Wednesday Seminar/ April 3, 2013

Ali Can BUĞDAYCI²

The Inspection of Communication by Telecommunication which has existed at the Code of Criminal Procedure in section 135 and the rest is handled within this Wednesday Seminar. In the criminal procedure which aims to achieve material truth, the understanding of “no matter what happens” is rejected and the principle of establishing and committing the suspicion that a crime was committed by discussing the evidence obtained in accordance with the law at the hearing is adopted. In addition to the classic criminal procedure measures such as search, seizure and capture; modern criminal procedure measures such as commissioning of secret investigators, monitoring by technical means and the inspection of communication by telecommunication are regulated in the Code of Criminal Procedure No. 5271. These modern criminal procedure measures are important in terms of revealing the material truth by reaching the defendant from the evidence.

The Inspection of Communication by Telecommunication which was first regulated by the Law No. 4422 on Combating Criminal Armed Forces in 1999, interferes with the freedom of communication and the privacy of the private life. For this reason, it is possible to apply The Inspection of Communication only if the conditions regulated in Article 135 of the Code of Criminal Procedure No. 5271 are available and “last resort” principle is adopted in the implementation of this measure.

In this study, the terms of “telecommunications” and “communication”, the types of The Inspection of Communication by Telecommunication, the conditions, the persons to be applied, the content and the duration of the decision, destruction of the records, the evidence obtained by chance will be discussed. In the conclusion part, the problems that has occurred in practice and the proposed changes in the legislation will be discussed.

Keywords: telecommunication, inspection, Code of Criminal Law, evidence.

Field of Study: Criminal procedure law

2 Judge at Council of State

23. arşamba Semineri

Etkili Sunum Teknikleri

Konuşmacı :

Yrd. Doç. Dr. Erdal YERDELEN

AYBÜ Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 11.04.2013 • Saat : 13.30

ETKİLİ SUNUM TEKNİKLERİ

23. Çarşamba Semineri / 11 Nisan 2013

Yrd. Doç. Dr. Erdal YERDELEN¹

2012-2013 eğitim-öğretim döneminin yirmiüçüncü Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Etkili Sunum Teknikleri” konulu sunum, Yrd. Doç. Dr. Erdal Yerdelen tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

EFFECTIVE PRESENTATION TECHNIQUES

23rd Wednesday Seminar / April 11, 2013

Assist. Prof. Dr. Erdal YERDELEN

At the 23rd Wednesday Seminar, Dr. Erdal Yerdelen, made a presentation titled as “Effective Presentation Techniques”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ AYBÜ Hukuk Fakültesi, Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku ABD

Yirmi Dördüncü Çarşamba Semineri

"ORAMS KARARI ÜZERİNE KKTC'NİN HUKUKİ STATÜSÜ
VE
BRÜKSEL-TÜZÜĞÜNÜN BU ÇERÇEVEDE UYGULAMA ALANININ BELİRLENMESİNE
İLİŞKİN DEĞERLENDİRME"

Uzm. Ersin ERDOĞAN
İ.D. Bilkent Üniversitesi Hukuk
Fakültesi Medeni Usûl ve İcra-İflâs
Hukuku ABD

17.04.2013/13.30

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Cinnat Cad. Güven Mh. No:16 Çankaya / Ankara

ORAMS KARARI ÜZERİNE KKTC'NİN HUKUKİ STATÜSÜ VE BRÜKSEL-I TÜZÜĞÜNÜN BU ÇERÇEVEDE UYGULAMA ALANININ BELİRLENMESİNE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME

24. Çarşamba Semineri / 17 Nisan 2013

Uzm. Ersin ERDOĞAN¹

Montevideo sözleşmesinin 1. maddesinde devlete ilişkin olarak yer alan tanımlama, anlaşmaya taraf devletleri bir uluslararası anlaşma olarak, taraf olmayan ve sürekli itiraz eden devlet statüsünde bulunmayan devletleri uluslararası hukukta yer alan örf ve âdet kuralı olarak bağlar.

Uluslararası Hukuk açısından “tanıma”, bir örgütlenmenin devlet niteliği kazanabilmesi için aranan kurucu şartlardan biri değildir. KKTC bağımsız ve egemen bir devlettir.

Kıbrıs adasına ilişkin olarak kalıcı çözüm sağlanıncaya kadar birlik müktesebatının KKTC topraklarında uygulanmayacağı öngörüldüğünden

Bağımsız bir devlet olan KKTC’de birlik üyesi olmadığından müktesebat uygulanamayacağı gibi -Ek protokol No. 10 madde 1’ de yapılan kararlaştırma çerçevesinde müktesebatın ve bu kapsamda Brüksel-I tüzüğünün -aksi kabulde dahi- KKTC topraklarında uygulanamayacağı şeklinde yorum yapılmalıdır.

Brüksel-I tüzüğünde münhasır yetki kuralı olarak düzenlenen hallerde, bir üye ülke mahkemesi, bir başka üye ülkenin yahut bir üçüncü ülkenin münhasır yetkisine giren konuda, yetkili olmayan üye ülke mahkemesince verilmiş olan kararı tanıyamaz ve tenfizine karar veremez.

Brüksel-I tüzüğü çerçevesinde Kıbrıs’a ilişkin olarak, bir üye ülke mahkemesinin, KKTC’nin münhasır yetkili olması gereken konuda, yetkili olmayan üye ülke mahkemesince verilmiş olan kararı tanıması, BM’lerin “Kıbrıs hakkında uyuşmazlığın çözülmesini zorlaştırıcı davranışlardan kaçınılması gerektiğine” ilişkin kararları ve müzakere süreci dikkate alındığında uluslararası kamu düzenini olumsuz etkileyeceğinden, üye ülke mahkemesi böyle bir kararı Brüksel-I tüzüğüne göre tanımamalıdır. Karara konu olay “medeni ve ticari” konu olarak değerlendirilemeyecektir.

Anahtar Kelimeler: Brüksel-I Tüzüğü, KKTC, Kıbrıs, Montevideo

Çalışma Alanı: Milletlerarası Usûl Hukuku

¹ İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Usûl ve İcra-İflâs Hukuku Anabilim Dalı, ersinerdogan.law@gmail.com

ORAMS CASE: THE LEGAL STATUS OF TRNC AND APPLICATION OF BRUSSEL-I REGULATION IN NORTHERN CYPRUS

24th Wednesday Seminar / April 17, 2013

Ersin ERDOĞAN²

In this paper it will be argued that even though European Court of Justice –in Orams case- ordered that Greek Cypriot Court decision about immovable in Northern Cyprus can be enforced under Brussels-I regulation in UK, it is not possible to accept that Brussels-I regulation can be applied in northern part of Cyprus Island because TRNC is a non-member sovereign state and application of Brussels-I negatively effects international public policy.

According to Article 1 of Montevideo Convention, Turkish Republic of Northern Cyprus is a sovereign state, even if it is not recognized by most of the other countries.

According to Article 25 of Brussels-I Regulation, where a court of a Member State is seized of a claim which is principally concerned with a matter over which the courts of another Member State have exclusive jurisdiction by virtue of Article 22, it shall declare of its own motion that it has no jurisdiction. Therefore, it is not applicable in TRNC. The disputes arise from immovable in Turkish Republic of Northern Cyprus have to be solved in TRNC. Member States have to deny jurisdiction about these cases in favor of TRNC.

In addition, international public policy may be claimed against recognition and enforcement of the decisions of the Cypriot Court since otherwise the efforts of the international community to find a solution for the Cyprus problem might be hampered.

Keywords: Brussel-I Regulation, TRNC, Cyprus, Montevideo

Field of Study: International Civil Procedure Law

2 Bilkent University Faculty of Law Department of Civil Procedure and Enforcement-Bankruptcy Law, ersinerdogan.law@gmail.com

25. arşamba Semineri

İfaya Eklenen Cezai Şart

Konuşmacı :

Arş.Gör. Mercan YÜKSEL ORHUN

AYBÜ Hukuk Fakültesi Medenî Hukuk Anabilim Dalı

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 ankaya/ANKARA

Tarih : 15.05.2013 • Saat : 13.30

İFAYA EKLENEN CEZAI ŞART

25. Çarşamba Semineri / 15 Mayıs 2013

Arş. Gör. Mercan YÜKSEL ORHUN¹

Hukuk düzeninde, borçlunun edimini hiç veya gereği gibi ifa etmeme ihtimaline karşı alacaklının alacağını teminat altına alması veya kuvvetlendirmesi için; alacaklı için rehin, kefalet gibi hukukî kurumlar düzenlenmiştir. Ayrıca borçluyu ifaya zorlamak ve asıl borcun ifasını teminat altına almak için cezai şart da söz konusu olmaktadır. Doktrinde “*borçlunun alacaklıya karşı mevcut bir borcu hiç veya gereği gibi ifa etmemesi halinde ödemeyi vaad ettiği, hukuki işlem ile belirlenmiş ekonomik değeri olan bir edim*” şeklinde tanımlanan cezai şartın, kararlaştırılma şekline göre 3 türü bulunur. Bunlar; seçimlik cezai şart, dönme cezası ve ifaya eklenen cezai şarttır. Bu haftaki Çarşamba Seminerinin konusunu da ifaya eklenen cezai şart oluşturmaktadır.

İfaya eklenen cezai şart BK m. 158/II’de (TBK m. 179/II) düzenlenmiştir. Buna göre, borçlunun borcunu, kararlaştırılan yer ve zamanda ifa etmemesi halinde alacaklı, ifa ile cezai şartı birlikte isteyebilir. Ayrıca anılan hüküm emredici hüküm mahiyetinde olmadığından taraflar, borcun zamanında veya yerinde ifa edilmemesi dışında kalan ihlal halleri için de ifaya eklenen cezai şarta aralarında karar verebilirler. İfaya eklenen cezai şartın kararlaştırılması halinde, borçlunun ifayı zamanında ve yerinde yerine getirmemesinden dolayı alacaklı bir zarara uğramasa bile, sözleşme ile kararlaştırılan cezai şartı talep edebilecektir. Ancak alacaklının, cezai şart isteme hakkından açıkça vazgeçmesi mümkün olduğu gibi; asıl borcun ifasını cezai şart isteme hakkını saklı tutmaksızın kabul etmesi de, kanun gereği zımnen vazgeçme olarak değerlendirilmiştir. Bu seminerde ayrıntılı bir biçimde, ifaya ekli cezai şartın tanımı, götürü tazminattan farkı, muaccel olması, muaccel olmasının hükümleri, ifaya eklenen cezai şartı aşan zararın tazmini, ifaya eklenen cezai şartın indirilmesi ve sona ermesi incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: cezai şart, ifaya ekli, teminat.

Çalışma Alanı: Borçlar hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı, mercanyksl@gmail.com

PERFORMANCE ADDED TO THE PENAL CLAUSE

25th Wednesday Seminar / May 15, 2013

Res. Assist. Mercan YÜKSEL ORHUN²

Law in order for the debtor's acts or ever will need to guarantee the creditors against the possibility or fail to perform as strengthening; pledges to creditors is regulated legal institutions, such as bail. Also to force the debtor to perform and penal clause is said to guarantee the execution of the original debt. The doctrine of "borrower of an existing debt to creditors the promise of payment in case of failure to perform as little or no need, then I call the economic value determined by legal process" penal clause defined as, has three types according to the way agreed. These; elective penal clause is added to the rotation criminal penalty clauses and performance. The subject of this week's Wednesday Seminar are also added to create a performance penalty clauses.

Fulfillment of Obligations Act added to the penal clause of Article 158/II (Article 179/II of the Turkish law of obligations) are arranged. Accordingly, the borrower's debt, the creditor fails to fulfill the agreed place and time, may want to perform along with the penal clause. In addition, the parties that that provision is mandatory nature of the provisions are to be added to the execution of penal clause for violation cases except for non-performance of the debt over time, or they can decide between them. Fulfillment added to the criminal case must be decided, even uğramas loss due to a debtor to the creditor to fulfill the execution of time and place, will be able to demand penal clause agreed by contract. However, the creditor, as it is possible to dispense explicitly ask about the penal clause; actual reserve the right to condition the execution of criminal liability also to accept without keeping, required by law are considered as tacit abandonment. In detail in this seminar, performed by the definition of penalty clauses attached, the difference from the compensation lump sum, to be due and payable, the provisions of that due and payable, compensation for damages exceeding penal clause added to the performance.

Keywords: penal Clause, performance annexed, quarantine

Field of Study: Law of obligations

² Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Law, mercanyksl@gmail.com

26. Çarşamba Semineri

HAYATA DAİR

Ali Cengiz Gül
Çelik-İş Sendikası Başkanı

Tarih: 22.05.2013

Saat:13:15

AYBÜ Hukuk Fakültesi, 15 Temmuz Şehitleri Binası, Ayyah
Mah. Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 2. Kat Konferans
Salonu, ETİK-KEÇİÖREN, ANKARA Tel: 0312 906 21 02- 0312
906 21 48 Mail: hukuk@ybu.edu.tr

HAYATA DAİR

26. Çarşamba Semineri / 22 Mayıs 2013

Ali Cengiz GÜL¹

2012-2013 eğitim-öğretim döneminin yirmialtıncı Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Hayata Dair” konulu sunum, Ali Cengiz Gül tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

ABOUT LIFE

26th Wednesday Seminar / May 22, 2013

Ali Cengiz GÜL

At the 26th Wednesday Seminar, Ali Cengiz, made a presentation titled as “About Life”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Çelik-İş Sendikası Başkanı

27. Çarşamba Semineri

**Türkiye’de Başörtüsü Yasağı, Avrupa
İnsan Hakları Mahkemesi’nin Konuya
Bakışı ve İngiltere Örneği**

Arş. Gör. Rabia İlay PEERZADA
YBÜ Milletlerarası Hukuk ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 29 MAYIS 2013

TÜRKİYE'DE BAŞÖRTÜSÜ YASAĞI, AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ'NİN KONUYA BAKIŞI VE İNGİLTERE ÖRNEĞİ

27. Çarşamba Semineri / 29 Mayıs 2013

Arş. Gör. Rabia İlay PEERZADA¹

Din ve vicdan özgürlüğü Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 9. Maddesinde koruma altına alan haklar arasında yer almaktadır. Bu özgürlük Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 24. Maddesinde de koruma altına alınmış olmasına karşın, ülkemizde başörtüsü yasağı uzun yıllar keyfi olarak uygulanmıştır. Yasağa ilişkin, Türkiye'den Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) taşınan Şahin davasında AİHM, yasağın Taraf Devlet'in takdir yetkisinde olan bir mesele olduğuna ilişkin bir yorum yaparak ilgili yasağın Sözleşme'nin 9. Maddesinin ihlali anlamına gelmediğine hükmetmiştir. AİHM'in bu kararı, Sözleşme'nin yorumlanması bakımından pek çok sorunu içermesine karşın, Türkiye'deki yasağın taraftarları tarafından büyük bir hukuki zaferi olarak karşılanmıştır. İngiltere ise dini sembollerin kamusal alanda kullanımına ilişkin daha liberal bir tutum sergileyen bir ülke olarak, kamusal alanda başörtüsü serbestisi tanımaktadır. İngiltere örneğinin laikliği, katı bir biçimde yorumlayan Türkiye örneğiyle mukayeseye tabi tutulması, devletlerin konuya ilişkin farklı yaklaşımlarının ortaya konulması bakımından önem taşımaktadır.

Bu sunumda Türkiye'deki başörtüsü yasağının tarihçesi, hukuki dayanağı, konuya ilişkin Anayasa Mahkemesi kararları ele alındıktan sonra, AİHM'in yasağa ilişkin vermiş olduğu Şahin kararı detaylı bir şekilde analiz edilmiştir. Ayrıca, din ve vicdan özgürlüğünün İngiltere'de ne şekilde korunduğu, başörtüsü ve diğer sembollerin kamusal alanda kullanımına ilişkin düzenlemelerin neler olduğu ortaya konulduktan sonra, Yüksek Mahkeme önüne taşınan *Shamina Begüm* davası detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Sunumun sonunda Türkiye'de süregelen yasağın ortadan kaldırılması için muhtemel çözüm önerileri de dile getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Din ve vicdan özgürlüğü, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, başörtüsü yasağı

Çalışma Alanı: Milletlerarası Hukuk

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı, ripeerzada@ybu.edu.tr

HEADSCARF BAN IN TURKEY, THE PERSPECTIVE OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS ON THE ISSUE AND THE CASE OF ENGLAND

27th Wednesday Seminar / May 29, 2013

Res. Assist. Rabia İlay PEERZADA²

Freedom of religion and conscience is one of the rights protected in Article 9 of the European Convention on Human Rights (ECHR) . Although this freedom is also guaranteed in Article 24 of the Constitution of the Republic of Turkey, headscarf ban was arbitrarily in effect in our country for a long time. In Şahin case concerning the headscarf ban brought before the European Court of Human Rights (ECtHR), the Court ruled that the ban did not constitute the breach of Article 9 of the Convention by its interpretation stating that the ban was within the margin of appreciation of the State Party. Despite the fact that this decision of the ECtHR had various shortcomings in terms of its legal reasoning, the decision was welcomed as a legal triumph by the supporters of the ban in Turkey. England, as a country showing a more liberal approach to the use of religious symbols in the public sphere, recognizes freedom to use headscarf in public sphere. The comparison of England with Turkey as a country interpreting secularism in a strict manner is important to show the different approaches of states to the same issue.

In this presentation, after addressing the history, legal basis of headscarf ban in Turkey, the decisions of the Constitutional Court on the issue and the decision of Şahin case given by the ECtHR were analysed in detail. Moreover, after answering the questions of how the freedom of religion and conscience is protected, what the regulations regarding the use of headscarf and other religious symbols in public sphere in England are, the Shamina Begum case brought before the House Lords was discussed in a detailed manner. At the end of the presentation, possible solutions were touched upon for the abolition of the ban in Turkey.

Keywords: Freedom of religion and conscience, European Court of Human Rights, headscarf ban

Field of Study: International Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of International Law, ripeerzada@ybu.edu.tr

HUKUK FAKÜLTESİ

28. Çarşamba Semineri

6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun Getirdiği Yenilikler

Arş. Gör. Musab KARAKAŞ
YBÜ İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Güvenciler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 06 MAYIS 2013

6331 SAYILI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KANUNU'NUN GETİRDİĞİ YENİLİKLER

28. Çarşamba Semineri /5 Haziran 2013

Arş. Gör. Onur Musab KARAKAŞ¹

Sunumda iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin olarak resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun getirdiği düzenlemelerin neler olduğu açıklanmıştır. Bu kanunun iş sağlığı ve güvenliği anlamında konuyu düzenleyen ilk kanun olduğundan ve kanunun yürürlüğe girme sürelerinden bahsedilmiştir. Sunumda kanunun oluşturulması süreci anlatılmış ve bu kanunun kamu veya özel sektör ayrımı gözetmeksizin tüm çalışanları kapsayan önleyici ve bütünüleyici bir kanun olduğu vurgulanmıştır. Bu kanunla getirilen yeni düzenlemelerden, işçi işveren ve devlete düşen sorumluluklardan bahsedilmiştir. Öncelikle özellikle işverenlerin sorumlulukları ve işyerlerinde iş sağlığı ve güvenliği organizasyonunun kapsamının neler olduğu hususu detaylı bir şekilde anlatılmıştır. Yine bu kanuna bağlı olarak çıkartılan yönetmeliklere ve yönetmeliklerde yer alan düzenlemelere de sunumda değinilmiştir. İşyerinin girdiği tehlike sınıfının belirlenmesi ve buna göre tehlike sınıfına bağlı olarak işyerinde hangi sağlık personelinin görevlendirileceği ve bu bağlamda risk değerlendirme yükümlülüğüne de sunum da yer verilmiştir. Kanunda öngörülen yükümlülükler aykırılığın hukuki ve cezai sonuçları da sunumda ele alınmıştır. Sunumun sonunda değerlendirme kapsamında İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun kapsam ve mevzuat anlamında oldukça yeterli olduğu ancak yeterli yetişmiş elemanın bulunmaması ve güvenlik kültürünün ülkemizde yeterince yerleşmemesi sebebiyle uygulamanın mevzuatta öngörülen korumayı gereği gibi sağlayamayacağından bahsedilmiştir. Ek olarak da gerekli alt yapı sağlanmadan uygulama kapsamının geniş tutulması iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin kaliteli bir biçimde sunulması önünde engel olabileceği yönünde değerlendirilmedi bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İş Sağlığı, İş Güvenliği, İş Hukuku

Çalışma Alanı: İş Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Ana Bilim Dalı, onurmusab@gmail.com

THE INNOVATIONS BROUGHT BY THE 6331 NUMBERED OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY ACT

28th Wednesday Seminar / June 5, 2013

Res. Assist. Onur Musab KARAKAŞ²

In the presentation, the regulations regarding occupational health and safety brought by the Law No. 6331 Occupational Health and Safety Act are examined. It is mentioned that this legislation, for the first time, has obtained the opportunity to have a self-contained statute with 6331 numbered Occupational Health and Safety Act, which took effect at the date of 30.06.2012 by its publication in Official Gazette. Organizing health and safety at workplace has been considered without making a distinction between public and private sectors contrary to the abolished provisions available in 4857 numbered Act. In the presentation, the new regulations introduced by this law, the responsibilities of the employer and the state are mentioned. Firstly, the responsibilities of employers and the scope of occupational health and safety organization in workplaces are explained in detail. The regulations and regulations introduced by this law are also mentioned in the presentation. It is also stated that the danger class that the workplace enters, and which health personnel will be assigned in the workplace depending on the hazard class and in this context obligation of the risk assessment explained. The legal and criminal consequences of the non-compliance with the obligations stipulated in the law are discussed in the presentation. At the end of the presentation, it is mentioned that Occupational Health and Safety Law is quite sufficient in terms of scope of the legislation but since there is not enough trained personnel and the occupational safety culture is not established sufficiently in our country, it cannot provide the protection as required by the legislation. In addition, it was concluded that without having the necessary infrastructure works, keeping the application area of the law wide is an obstacle to providing quality occupational health and safety services.

Keywords: Occupational Health, Occupational Safety, Labour Law

Field of Study: Labour Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Labour and Social Security Law, onurmusab@gmail.com

29. Çarşamba Semineri

ABD BAŞKANLIK SİSTEMİNİN DEMOKRASİ BAKIMINDAN

DEĞERLENDİRİLMESİ

Konuşmacı :
Adem ÇAKIR

YBÜ Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi Arş. Görevlisi

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 02 Ekim 2013 • Saat : 13.30

ABD BAŞKANLIK SİSTEMİNİN DEMOKRASİ BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ 29. Çarşamba Semineri / 2 Ekim 2013

Adem ÇAKIR¹

2012-2013 eğitim-öğretim döneminin yirmidokuzuncu Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “ABD Başkanlık Sisteminin Demokrasi Bakımından Değerlendirilmesi” konulu sunum, Arş. Gör. Adem ÇAKIR tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

EVALUATION OF PRESIDENTIAL SYSTEM OF THE USA IN ACCORDANCE WITH DEMOCRACY 29th Wednesday Seminar / October 2, 2013

Adem ÇAKIR

At the 29th Wednesday Seminar, Adem ÇAKIR, made a presentation titled as “Evaluation of Presidential System of the USA in accordance with Democracy”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

1 YBÜ Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi Araştırma Görevlisi

30. Çarşamba Semineri

TBMM'de Yeni Anayasa Çalışmaları: Uzlaşma Yolunda

Konuşmacı :
Arş. Gör. Taylan BARIN

YBÜ Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 19.09.2013 • Saat : 13.30

TBMM'DE YENİ ANAYASA ÇALIŞMALARI: UZLAŞMA YOLUNDA

30. Çarşamba Semineri / 19 Eylül 2013

Arş. Gör. Taylan BARIN^{1*}

12 Haziran 2011 seçimleri öncesi topluma 'Yeni Anayasa' taahhüdünde bulunan ve 24. Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde Grubu bulunan dört siyasi parti, seçim öncesi verdikleri sözü yerine getirmek üzere bir araya gelmiş ve partilerin aldıkları oy oranlarına ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki sandalye sayılarına bakmaksızın Meclis Başkanı başkanlığında, her partiden üçer üyenin katılımıyla Anayasa Uzlaşma Komisyonunu kurmuşlardır.

19 Ekim 2011 günü çalışmalarına başlayan Komisyon, toplumun farklı kesimlerinden görüşleri toplandıktan sonra yeni anayasayı yazmaya başlamış, ancak 2012 yılı sonuna kadar anayasanın yazım sürecinin tamamlanması hedefini gerçekleştirememiştir.

Komisyon, toplam 172 madde kaleme almış, 23 Ağustos 2013 tarihi itibarıyla bu maddelerin 59'unda mutabakat sağlamıştır. Bu sunumda, ilk olarak Komisyon'un mutabakata vardığı 59 maddenin, bir anayasa değişikliği paketi haline getirilmesinin, Türkiye'nin yeni anayasa hedefine muhtemel etkilerinin yanı sıra, uzlaşılan maddelerin Türkiye Büyük Millet Meclisi Anayasa Komisyonunda veya Genel Kurul'da değiştirilmesi problemi ile bu 59 maddenin yeni anayasaya nasıl işlenebileceği problemi tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yeni anayasa, uzlaşma komisyonu, TBMM

Çalışma Alanı: Anayasa hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı, tbarin@ybu.edu.tr

ENDEAVOURS FOR A NEW CONSTITUTION IN GRAND NATIONAL ASSEMBLY OF TURKEY : ON THE ROAD TO RECONCILIATION

30th Wednesday Seminar / September 19, 2013

Res. Assist. Taylan BARIN²

The four political parties, which have pledged the ‘New Constitution’ to the society before the elections of June 12, 2011, and which had parliamentary groups in the 24th National Assembly, met to fulfill their pre-election promises and established the Constitutional Reconciliation Commission, under the presidency of the Assembly Speaker with the participation of three members from each party, regardless of the number of votes they received and the number of seats in the Grand National Assembly of Turkey.

The Commission, which started its activities on 19 October 2011, began to write the new constitution after collecting opinions from different segments of the society, but failed to achieve the goal of completing the constitution’s writing process by the end of 2012.

The Commission has written a total of 172 articles and as of 23 August 2013, it has agreed on 59 of these articles. In this presentation, firstly the potential impacts of transforming these 59 articles which the Commission agreed, into a constitutional amendment package, on Turkey’s new constitution goals, as well as the potential problem of changing these agreed articles by the Constitution Commission or during the period of General Assembly and moreover the problem of how these 59 articles could be processed in the new constitution is discussed separately.

Keywords: new constitution, reconciliation commission , TBMM

Field of Study: Constitutional law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Constitutional Law, tbarin@ybu.edu.tr

HUKUK FAKÜLTESİ

31. Çarşamba Semineri

**14. Protokol İle Gelen Yeni Kabul Edilebilirlik Ölçütü:
Başvurucunun Zararının Önemli Olması
(Gerekçeler-Gerçekler ve AIHM Uygulaması)**

Arş. Gör. Yavuz Selim DEĞERLİ
YBU Anayasa Hukuku ABD

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 23 EKİM 2013

14. PROTOKOL İLE GELEN YENİ KABUL EDİLEBİLİRLİK ÖLÇÜTÜ: BAŞVURUCUNUN ZARARININ ÖNEMLİ OLMASI (GEREKÇELER-GERÇEKLER VE AİHM UYGULAMASI)

31. Çarşamba Semineri / 23 Ekim 2013

Arş. Gör. Yavuz Selim DEĞERLİ¹

Bu seminerde, 14. Protokol ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS) denetim sistemine dahil olan “Başvurucunun Zararının Önemli Olması” kabul edilebilirlik ölçütü inceleme konusu edilmiştir. Bu doğrultuda sunumun giriş kısmında kabul edilebilirlik kriterleri ile 14. Protokole ilişkin genel bilgiler verilmiştir. Bu minvalde 14. Protokolün, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin (AİHM) fonksiyonlarını geliştirmek ve Mahkemeye, derinlemesine inceleme gerektiren davalara yoğunlaşma imkanı tanımayı hedeflediğini belirtmek gerekir.

Seminerin ikinci ve esas bölümünde ise “başvurucunun zararının önemli olması” kabul edilebilirlik ölçütünün gerekçelerine, uygulamasına ve ölçüte ilişkin birtakım gerçeklere değinilmiştir. Bu minvalde ilk olarak yeni kabul edilebilirlik ölçütü getirilmesinin temel gerekçesine yer verilmiştir. Yeni ölçütün temel gerekçesi, Mahkemeye esasının incelenmesi gerek ve önem arz eden başvurulara yoğunlaşma imkânı tanınması ve artan iş yükü karşısında eleme sürecinde esneklik sağlanmasıdır. Belirtmek gerekir ki, ölçütü birlikte denetim sistemine yeni bir ilke, “*de minimis non curat praetor (hâkim küçük şeylerle uğraşmaz)*” ilkesi dahil edilmiştir. Bu şekilde gerekçelere yer verildikten sonra ise, yeni kabul edilebilirlik ölçütünün unsurları ortaya konmuş ve Mahkemenin ölçüte dönük uygulaması ele alınmıştır.

Son olarak, ölçütün sisteme dahil edilmesinin altında yatan gerçekler ile ölçütün sistem içinde doğurması muhtemel sakıncalar ortaya konmuştur. Ayrıca yeni kabul edilebilirlik ölçütünün, gerekçesi olan ve çoğunlukla Mahkemeden kaynaklanmayan sorunlara karşı herhangi bir çözüm getirmesinin mümkün görünmediği gerekçeleriyle ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 14. Protokol, kabul edilebilirlik kriterleri, önemli zarar.

Çalışma Alanı: İnsan Hakları

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı, ysdegerli@ybu.edu.tr

THE NEW ADMISSIBILITY CRITERION BROUGHT BY THE 14TH PROTOCOL: SIGNIFICANT DISADVANTAGE (REASONS-FACTS AND PRACTICE OF ECtHR)

Res. Assist. Yavuz Selim DEĞERLİ²

In this seminar, the “*significant disadvantage*” as an admissibility criterion included in the European Convention on Human Rights (ECHR) control system by the 14th Protocol has been examined. In this context, general information about the 14th Protocol and the admissibility criteria were given in the introduction of the presentation. It should be noted that, the main goals of 14th Protocol were to improve functioning of the European Court of Human Rights (ECtHR), providing the ECtHR the procedural instruments and flexibility to concentrate on the important cases which require in-depth examination.

In the second and the main part of the seminar, justification and implementation of, and certain facts about the “*significant disadvantage*” admissibility criterion were addressed. In this respect, it was first explained that the main reasons for introducing a new admissibility criterion were to give the ECtHR means to concentrate on the important cases, and to provide the Court the flexibility in the process of elimination in the face of increasing workload. With “*significant disadvantage*” criterion, a new principle has been introduced to the system of the ECHR: “*de minimis non curat praetor*” (*The chief magistrate does not care for small matters*). After the justifications were introduced, the elements of the new admissibility criterion were set forth and the ECtHR’s practice on this criterion were discussed.

Finally, the underlying facts of the introducing the new criterion are revealed with the potential disadvantages and inconveniences that this criterion can possibly create in the system. It was also demonstrated that the new criterion of admissibility did not appear to be able to provide a solution to the problems which may mostly not originate from the Court.

Keywords: European Convention on Human Rights, European Court of Human Rights, 14th Protocol, Significant Disadvantage

Field of Study: Human Rights

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Constitutional Law, ysdegerli@ybu.edu.tr

32. Çarşamba Semineri

Tanzimat Sürecinde Osmanlı Devleti'nin Hukuk Değişimi

Konuşmacı :
Rıdvan DEĞİRMENCI

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Güvenerler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 30.10.2013 • Saat : 13.30

TANZİMAT SÜRECİNDE OSMANLI DEVLETİ'NİN HUKUK DEĞİŞİMİ

32. Çarşamba Semineri / 30 Ekim 2013

Rıdvan DEĞİRMENCI^{1*}

Osmanlı Devleti'nin modernleşme sürecinde değişime uğrayan temel kurumlardan birisi hukuktur. Hukukun değişimi yalnızca batı menşeli kanunların Osmanlı Devleti'nde yürürlüğe girmesinden ibaret değildir, aynı zamanda hukuka yüklenen anlam değişmiştir. Osmanlı Devleti'nin klasik döneminde hukuk üzerine bina edildiği temel kavramlar Tanzimat süreciyle beraber değişmiştir. Tanzimat bürokratlarının devleti içinde bulunduğu geri kalmışlıktan kurtarmak için yeni kurumlar ihdas ederek devleti ve bunun neticesinde toplumu dönüştürmeleri kanun vasıtası ile olmuş, bunun sonucu olarak kanun yapımı ve uygulamasında birtakım farklılıklar oluşmuştur. Tanzimat aydınları bu noktada Tanzimat'ın getirdiği yenilikleri değerlendirmiş ve Tanzimat düşüncesinin oluşmasını sağlamışlardır. Roman, tiyatro, çeviri eserler ve gazete gibi yeni ifade imkânlarını kullanarak Tanzimat sürecindeki devlet ve toplum değişimini yakından takip etmişlerdir. Kuşkusuz Tanzimat aydınlarının bu değerlendirmeleri içerisinde hukuk değişimi önemli bir yer ihtiva etmektedir. Devletin ve toplumun değişiminin temel dinamiği olan kanun, ve dolayısıyla hukuk, Tanzimat aydınlarının düşünce dünyasında farklı noktalardan ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: tanzimat dönemi, modernleşme, hukukun dönüşümü

Çalışma Alanı: Hukuk sosyolojisi

1 Kamu Denetçiliği Uzmanı

LEGAL TRANSFORMATION OF OTTOMAN STATE DURING THE PERIOD OF TANZİMAT REFORMS

32nd Wednesday Seminar / October 30, 2013

Rıdvan DEĞİRMENÇİ²

Law is one of the basic institutions that were subject to change during the modernization period of the Ottoman Empire. The change in terms of law had not been only about implementing the laws that had Western origins within the Ottoman Empire, but it was also about the meaning given to law itself. The basic concepts on which law had been built in the classical era of the Ottoman Empire changed with the Tanzimat period. It was by means of law when the bureaucrats of Tanzimat era created new institutions in order to stop the state's underdevelopment and as a result transformed the society. Hence, there emerged some differences in law-making and in practice of law. The intellectuals of Tanzimat, in this sense, made use of the reforms brought by Tanzimat and they provided the creation of Tanzimat thought. Using new forms of expression such as novel, theatre, translated works and newspaper, they closely followed the change in the state and the society during the process of Tanzimat. There is no doubt that change in law had a remarkable place in such intellectual pursuit of Tanzimat era. Canon, therefore law, as the basic dynamic of the change in the state and the society was examined from different perspectives in the intellectual world of Tanzimat thinkers.

Keywords: tanzimat era, modernization, transformation of law

Field of Study: Legal sociology

2 Expert in the Ombudsman Institution

HUKUK FAKÜLTESİ

33. Çarşamba Semineri

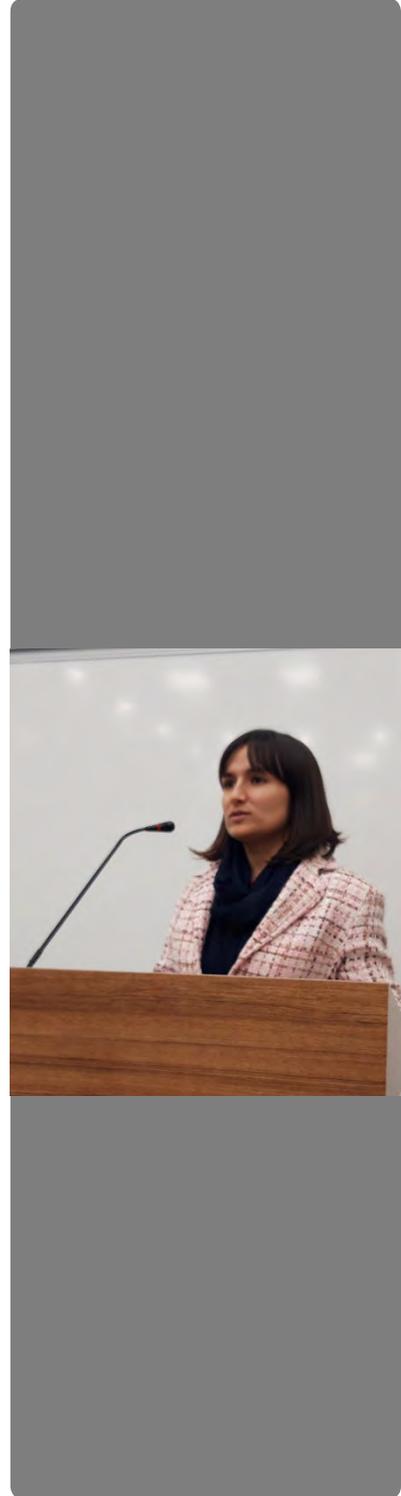
BM İnsan Hakları Sözleşmeleri Çerçevesinde Ayrımcılık Yasağı

Arş. Gör. Emine Feyza TIRYAKİOĞLU
YBÜ Genel Kamu ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 06 KASIM 2013

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMELERİ ÇERÇEVESİNDE AYRIMCILIK YASAĞI

33. Çarşamba Semineri / 06 November 2013

Arş. Gör. E. Feyza TİRYAKİOĞLU¹

Ayrımcılık yasağının dolaylı ayrımcılık, doğrudan ayrımcılık, çoklu temelde ayrımcılık, taciz, cinsel taciz, ayrımcılık talimatı ve taciz gibi çok farklı biçimleri bulunmaktadır. Ancak temel olarak iki farklı ayrımcılık tipinden söz edilebilir; doğrudan ayrımcılık ve dolaylı ayrımcılık. Herkesin eş durumda olduğu şekli eşitlik anlayışının hem yansıması hem de sonucu olduğunu söyleyebileceğimiz doğrudan ayrımcılıkta, bir birey sahip olduğu belirli bir özellik nedeniyle, benzer bir durumdaki başkalarının görmüş olduğu veya göreceği muameleye kıyasla istenmeyen bir muameleye tabi tutulur. Bir hareketin doğrudan ayrımcılık teşkil edebilmesi için istenmeyen muamelenin sebebini oluşturan bireyin sahip olduğu özelliğin ilgili normatif düzenleme tarafından korunuyor olması gerekmektedir. Maddi eşitlik ilkesinin yansıması ve sonucu olan dolaylı ayrımcılıkta ise görünüşte tarafsız olan ve herkese uygulanan bir kural, ölçüt ya da uygulamanın bir grubu orantısız derecede olumsuz etkilemesi yasaklanmaktadır.

Evrensel İnsan Hakları Beyanname'sinin yayınladığı günden buyana ayrımcılık yasağının insan hakları sözleşmeleri tarafından koruma altına alınması ve ayrımcılık içeren eylem ve düzenlemelerin uygulamada da ortadan kaldırılmasının sağlanması Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Sisteminin en öncelikli amaçlarından biridir. Bu Çarşamba Semineri'nde ayrımcılık yasağını geniş bir şekilde düzenleyen dört BM sözleşmesi (Her Biçimiyle İrsal Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılması Uluslararası Sözleşmesi, Kadınlara Karşı Her Türü Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılması Sözleşmesi, Uluslararası Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi, Uluslararası Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi) doğrudan ve dolaylı ayrımcılık özelinde incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Ayrımcılık yasağı, İnsan hakları, BM sözleşmeleri

Çalışma Alanı: İnsan Hakları

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Genel Kamu Hukuku Anabilim Dalı, eftiryakioglu@ybu.edu.tr

PROHIBITION OF DISCRIMINATION WITHIN THE SCOPE OF UN HUMAN RIGHTS TREATIES

33th Wednesday Seminar / 06 November 2013

Res. Assist. E. Feyza TİRYAKİOĞLU

Discrimination can appear in different forms as direct discrimination, indirect discrimination, intersectional discrimination, harassment, sexual harassment, instruction of discrimination. But it can be said that direct and indirect discrimination are the main types of discrimination. Direct discrimination occurs when a person with a certain characteristic is treated differently than another person in similar circumstances. To identify a practice or policy as an indirect discrimination, the certain characteristic caused the unfair treatment must be protected by law. Indirect discrimination as a reflection and result of the substantive equality, occurs when a seemingly neutral act, practice or policy negatively effects a group who share a particular attribute.

Since adoption of Universal Declaration of Human Rights, one of the most important aim of the UN Human Rights System has been the prohibition of discrimination. As a result of this aim numerous UN human right treaty has prohibited discrimination in a comprehensive way and tackled discriminatory practices and regulations carried out by states. In this Wednesday Seminar, four UN human rights treaties which extensively regulates prohibition of discrimination (International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, International Covenant on Civil and Political Rights, International Covenant on Social, Economic and Cultural Rights) will be analyzed.

Keywords: Discrimination, UN human rights treaties, human rights

34. arşamba Semineri

CMK M. 171/1 UYARINCA CUMHURİYET SAVCISININ
KAMU DAVASI AÇMADA TAKDİR YETKİSİ

Konuşmacı :
Arş. Gör. Ensar BAKİ

YBÜ HUKUK FAKÜTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

Tarih : 20.10.2013 • Saat : 13.30

CMK M. 171/1 UYARINCA CUMHURİYET SAVCISININ KAMU DAVASI AÇMADA TAKDİR YETKİSİ

34. Çarşamba Semineri / 20 Kasım 2013

Arş. Gör. Ensar BAKİ¹

İncelememizin konusu; Ceza Muhakemesi Hukukumuza 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile giren, Cumhuriyet Savcısının kamu davasını açmada takdir yetkisini düzenleyen CMK m. 171/1'in uygulama alanı ve sınırlarıdır.

CMK m. 171/1 bağlamında Cumhuriyet Savcısının kamu davası açma hususunda takdir yetkisini kullanabileceği TCK hükümlerinin incelenmesine ayrılmıştır. CMK m. 171/1 uyarınca verilen kovuşturmaya yer olmadığı kararlarına karşı yargısal denetim yolunun kapalı olmasının uygulamada yol açabileceği sorunlar bu sorunlara ilişkin olarak tespit ve tavsiyelerimize de yer verilmiştir. Çalışmamızın sonuç kısmında ise incelememiz boyunca konuya ilişkin olarak ifade ettiğimiz problemler, bunlara ilişkin olarak gerçekleştirdiğimiz değerlendirme, öneri ve tavsiyelerimiz özetlenerek neticeye varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Cumhuriyet savcılığı; Kamu davası; Takdir yetkisi

Çalışma Alanı: Ceza Hukuku; Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Genel Kamu Hukuku Anabilim Dalı, ebaki@ybu.edu.tr

DISCRETIONARY POWER OF PUBLIC PROSECUTOR TO INITIATE A PUBLIC PROSECUTION IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 171/1 OF TURKISH CODE OF CRIMINAL PROCEDURE

34th Wednesday Seminar / November 20, 2013

Res. Assist. Ensar BAKİ²

The subject of our study is the limits and scope of application of the Article 171/1 of Turkish Code of Criminal Procedure which regulates the discretionary power of the Public Prosecutor to initiate a criminal prosecution by filing a bill of indictment, an authority which has been introduced to our Law on Criminal Procedure for the first time with Code of Criminal Procedure, No. 5271.

The provisions of the Turkish Criminal Code which grants the Public Prosecutor, the discretionary power of initiating a prosecution by filing a bill of indictment, in the context of Article 171/1. The situations in which the public prosecutor has the discretionary power to initiate a prosecution by filing a bill of indictment under Article 171/1 of the Turkish Code of Criminal Procedure are determined in the light of the findings.

The final chapter also includes the problems which may occur in practice due to the fact that Public Prosecutor's decisions of not filing indictment cannot be legally scrutinized under the rules of Turkish Code of Criminal Procedure and our determinations and suggestions regarding to these problems. We have drawn conclusion by summarizing the problems, which we have stated throughout this study and our evaluations, recommendations and advices about these issues.

Keywords: Public prosecutor's office; Public prosecution; Discretionary power

Field of Study: Criminal Law; Code of Criminal Procedure

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of General Public Law, ebaki@ybu.edu.tr

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

ÇARŞAMBA SEMİNERLERİ

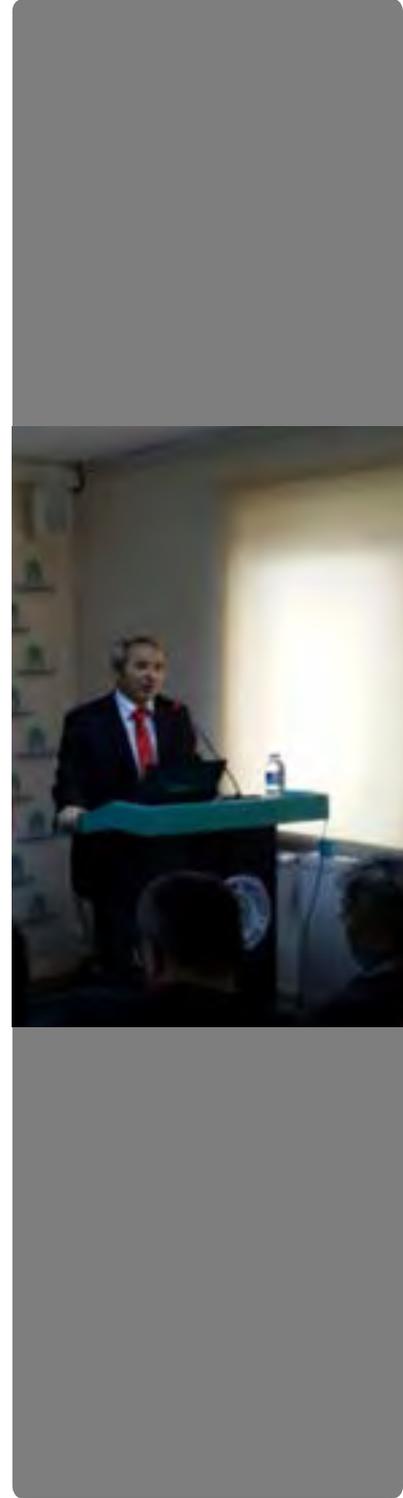

AVRUPA BİRLİĞİ'NE
UYUM SÜRECİNDE
HUKUK ALANINDA ÇEVİRİ
VE TERİM SORUNLARI

Prof. Dr. İlhami SİĞIRCI

Yer: Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Cinnah Yerleşkesi Ek Hizmet Binası

(Güneş Sokak No:11) 1. Kat Konferans Salonu

**AB'YE UYUM SÜRECİNDE HUKUK ALANINDA
ÇEVİRİ VE TERİM SORUNLARI
35. Çarşamba Semineri / 27 Kasım 2013**

Prof. Dr. İlhami SİĞİRCİ¹

2013-2014 eğitim-öğretim döneminin otuzbeşinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “AB’ye Uyum Sürecinde Hukuk Alanında Çeviri ve Terim Sorunları” konulu sunum, Prof. Dr. İlhami Sığirci tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

**TRANSLATION AND TERM PROBLEMS IN THE FIELD OF LAW
WITHIN THE EU HARMONIZATION PROCESS
35th Wednesday Seminar / November 27, 2013**

Prof. Dr. İlhami SİĞİRCİ

At the 35th Wednesday Seminar, Prof. Dr. İlhami SİĞİRCİ, made a presentation titled as “Translation and Term Problems In the Field of Law within the EU Harmonization Process”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Kırıkkale Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü ve Mütercim-Tercümanlık (Fransızca) Anabilim Dalı

**YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ**

ÇARŞAMBA SEMİNERLERİ

**HUKUK EĞİTİMİNDE AKADEMİSYENLERİN PEDAGOJİK
FORMASYONU**

Arş. Gör. İsmail ÖZDEN

Yer: Cinnah Yerleşkesi 6. Kat Toplantı Salonu

Tarih ve Saat: 04.12.2013, 13.00

HUKUK EĞİTİMİNDE AKADEMİSYENLERİN PEDAGOJİK FORMASYONU

36. Çarşamba Semineri / 4 Aralık 2013

İsmail ÖZDEN¹

Bir akademisyenin, kendi uzmanlık alanına olan hâkimiyeti elzem ve önceliklidir. En az bunun kadar önemli olan bir diğer husus ise akademisyenin “akademik tanımların, öğrenmeye açık bireylerin algılayabileceği dilde, farklı şekillerde anlatılabilmesi için alınan eğitim” anlamına gelen pedagojik formasyona sahip olmasıdır.

Bilindiği üzere Türk yükseköğretiminde ders verme yeterliliği bakımından akademisyenlerin pedagojik formasyona sahip olması şartı aranmamaktadır. Aynı şekilde araştırmacı akademisyen (researcher) ve ders anlatan akademisyen (lecturer) ayrımı da yapılmamaktadır. Pedagojik formasyon almamış bir akademisyenin rehberi, kendi lisans eğitimi ve asistanlık yıllarında rol model olarak aldığı bir başka akademisyen ve/veya kendi kişisel inanış ve düşünceleri olacaktır. Bu durumun yol açabileceği sorunların incelenmesi, bilhassa “sosyal bilim” olarak nitelendirilen hukuk bilimi açısından önem arz etmektedir.

Hukuk, temel bilimlere özgü bazı özellikler göstermesinin yanı sıra uygulamaya dönük teknik bazı özellikler de gösterir. Bu nedenle akademisyenlerin gelecekte büyük sorumluluklar üstlenecek öğrencilere, hukuk bilgisi ile birlikte hukuk nosyonunu da aktarabilmesi gerekir. Hukuk eğitimi, genellikle sınıf ortamında, akademisyen odaklı gerçekleştiğinden akademisyenin üzerine düşen yük de artmaktadır. Pedagojik formasyonun hem öğrencilerle sağlanan iletişim ve etkin öğrenme süreçleri hem de ders materyallerinin hazırlanması bakımından önemi açıktır.

Bu çalışmada öncelikle mevcut hukuki durum bakımından akademisyenliğe giriş ve akademisyenlerin eğitimi, sonrasında ise Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyeleri ve Araştırma Görevlileri üzerinde uygulanan, “Akademisyenlerin Pedagojik Formasyon Gereksinimleri” konulu anket çalışması üzerinden konu değerlendirilmiştir.

Anahtar kelimeler: Hukuk Eğitimi, Pedagojik Formasyon, Akademisyen

Çalışma alanı: Hukuk Metodolojisi

¹ Afyon Kocatepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı, iozden@aku.edu.tr

PEDAGOGICAL FORMATION OF THE ACADEMICIANS IN LAW EDUCATION

36th Wednesday Seminar / December 4, 2013

İsmail ÖZDEN²

Academician's dominance in their area of specialization is necessary and prioritized. At least the another important issue is academician should have pedagogical formation which means "education in order to be able to explain the academic definitions in different ways in the language that can be perceived by the individuals who are open to learning"

As it is known, academicians are not required to have pedagogical formation in terms of their ability to teach in Turkish higher education. Similarly, there is no distinction between researcher and lecturer. The guide of an academician who has not have pedagogical formation will be another academician whom he took as a role model during his undergraduate and assistantship years or personal beliefs and thoughts. The examination of the problems that may cause of this situation is important especially in terms of jurisprudence, which is called "social science".

Law shows some characteristics of basic sciences, as well as some technical aspects of the practice. For this reason, academics should be able to transfer the notion of law together with the knowledge of law to the students who will assume tremendous responsibilities in the future. As the law education is generally focused on academicians in the classroom, the burden on the academician is increases. The importance of the pedagogical formation in terms of communication and effective learning processes and preparation of course materials is clear.

In this study, first of all, the accession to academics and the education of academicians in terms of the current legal situation have been investigated. Afterwards, the subject was evaluated through a questionnaire on "Pedagogical Formation Requirements of Academicians" applied to Faculty of Law and Research Assistants of Ankara Yıldırım Beyazıt University.

Keywords: Law Education, Pedagogical Formation, Academician

Field of Study: Methodology of Law

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ
ÇARŞAMBA SEMİNERLERİ

**SAYIŞTAY
ÜZERİNE
SÖYLEŞİ**

Dr. Fahrettin POYRAZ
TBMM KİT Komisyonu
Başkanı (E)
Sayıştay Başkanlığı (E)

Yer: YBÜ Cinnatı Yerleşkesi İlk Hizmet Binası (Güneş Sokak No:11) 1. Kat Konferans Salonu
Tarih / Saat: 11.12.2013 / 14.00

SAYIŞTAY ÜZERİNE SÖYLEŞİ

37. Çarşamba Semineri / 11 Aralık 2013

Dr. Fahrettin POYRAZ¹

2013-2014 eğitim-öğretim döneminin otuzyedinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Sayıştay Üzerine Söyleşi” konulu sunum, Dr. Fahrettin Poyraz tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

CONVERSATION ABOUT SUPREME COURT OF PUBLIC ACCOUNTS

37th Wednesday Seminar / December 11, 2013

Dr. Fahrettin POYRAZ

At the 37th Wednesday Seminar, Dr. Fahrettin Poyraz, made a presentation titled as “Conversation About Supreme Court of Public Accounts”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ TBMM KİT Komisyonu Başkanı (E), Sayıştay Başkanetçisi (E)

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ

38. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

Türk Ceza Hukukunda
Kıyasa Varan Geniş Yorumlama Yasağı

Arş. Gör. Neslihan ÖZELER

TÜRK CEZA HUKUKUNDA KIYASA VARAN GENİŞ YORUMLAMA YASAĞI

38. Çarşamba Semineri / 18 Aralık 2013

Arş. Gör. Neslihan ÖZELER¹

Ceza hukukunda kıyasa varan geniş yorum yasağının kavranabilmesi için öncelikle kıyas ve yorum meselesinin ne anlama geldiği zihinde net bir şekilde belirlenmelidir. Kıyas bir yorumlama türü müdür yoksa ondan tamamıyla farklı bir yöntem midir? Türk Hukuk literatüründeki metodoloji kitaplarının sistematik yapısı dahi bu hususta bir karışıklık olduğunu göstermektedir. Zira bazı kitaplarda kıyas, yorum başlığı altında incelenirken bazılarında hukuki usa vurma/akıl yürütme şeklinde incelenmektedir. Bu fark çok önemlidir. Eğer kıyası yoruma ulaşmada bir yöntem olarak düşünürsek ceza kanunundaki düzenlemeye uygun olarak kıyasa yol açan yorumu belirler ve yasaklarız. Ancak yorum ile kıyas birbirinden tamamen farklı iki yöntemse o zaman kıyasa varan yorum, “yorum adı altında kıyas” şeklinde anlaşılmalıdır. Ama çalışma boyunca verilen somut örneklerden anlaşılacağı üzere kıyas ya da genişletici yorum adlandırması bilimsel bir gerçekten ziyade basit bir seçime ya da hukuk politikası tercihi göre yapılmaktadır. Ayrıca kıyas ve yorum ayrımı zannedilenden daha karmaşık bir nitelik arz edebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yorum, Kıyas, Hukuki Akıl Yürütme.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Ana Bilim Dalı Araştırma Görevlisi

PROHIBITION OF EXTENSIVE INTERPRETATION IN TURKISH CRIMINAL LAW

38th Wednesday Seminar / December 13, 2013

Res. Assist. Neslihan ÖZELER²

In order to be able to comprehend the prohibition of extensive interpretation in criminal law, it must first be clearly defined what the issue of analogy and interpretation means. Is it a pure interpretation, or is it a completely different method? Even the systematic structure of the methodology books in the Turkish legal literature shows that there is a confusion in this regard. Because, in some books, the analogy is examined under the title of interpretation, while in some of them, it is examined as legal reasoning. This difference is very important. If we consider analogy as a method of interpretation, we will determine and prohibit the extensive interpretation of the law in accordance with the regulation in the criminal law. However, if there are two completely different methods then the interpretation should be understood as “analogy under the name of interpretation”. But, as can be seen from the concrete examples given during the study, the classification of analogy or extension interpretation is made according to a simple choice or a choice of legal policy rather than a scientific reality. Furthermore, distinction of analogy and interpretation may be more complex than it is supposed to be.

Keywords: Interpretation, Analogy, Legal Reasoning.

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

39. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

Anonim Şirketlerde
Yönetim Kurulu
Üyelerinin
Gözetim
Yükümlülüğü

Arş. Gör. Nevin MERAL

Yer: Cinnah Yerleşkesi 6. Kat Toplantı Salonu

Tarih ve Saat: 25.12.2013, 13.00

ANONİM ŞİRKETLERDE YÖNETİM KURULU ÜYELERİNİN GÖZETİM YÜKÜMLÜLÜĞÜ

39. Çarşamba Semineri / 25 Aralık 2013

Arş. Gör. Nevin MERAL¹

Bu çarşamba seminerinde dünya çapında şirketlerde meydana gelen yolsuzluk skandalları sonrasında yöneticiler dahil şirketteki herkesin işlem ve eylemlerinde hukuka uyumun (compliance) nasıl daha etkili bir biçimde sağlanabileceği ve bu hususun hangi yöntemlerle denetlenmesi gerektiği ele alınmıştır. Sunumun ilk bölümünde, öncelikle uyum faaliyetlerinin genel olarak nasıl ve neden ortaya çıktığı, bu kuruma neden gereklilik olduğu ve şirketin kurumsal yönetiminde ne gibi bir rol oynayabileceği incelenmiştir. Hukuka uyum bu doğrultuda şirketin, çalışanların ve tüm yöneticilerin hukuka uygun hareket ettiklerinin düzenli bir şekilde ve belirlenecek bir yöntemle denetlenmesi ve hukuka aykırılığın tespiti halinde müdahale edilmesi olarak anlaşılmalıdır. Takip eden bölümde şirket içinde uyumun uzun yıllardır diğer ülkelerde hangi yollarla sağlandığı ve hukuka uygunsuzluğun tespiti halinde ne gibi önlemlerin alınması gerektiği örneklerle açıklanmıştır. Hukuka uygun hareket etme ve işlem yapma ve bunun özellikle yönetim kurulu tarafından üst gözetimi, bir uyum programı oluşturma, bu programa uyulup uyulmadığının denetiminin bir uyum görevlisi tarafından yapılması ve bu görevlinin bir uyum komitesi ile işbirliği içinde çalışması dünyada en çok kullanılan yöntemler arasında yer almaktadır. Meselenin özünü oluşturan son bölümde ise, uyumun Türk hukukunda anlamı, kapsamı ve nasıl düzenlendiği üzerinde durulmuştur. Eski kanun döneminde yargı kararları ve doktrindeki bazı yazarlar tarafından şirket denetçisinin görevleri anlamında kabul edilmiş olsa da bu kurum Türk hukukuna aslında üst gözetim kavramı sayesinde 6102 sayılı TTK ile girmiştir. Belirli düzenlemelerle gözetim yükümlülüğü ve buna bağlı olarak da hukuka uyum tanımlanmaya ve kapsamı belirlenmeye çalışılmış olsa da bu alanda bazı belirsizlikler Türk hukuku açısından hala mevcuttur.

Sonuç olarak Türkiye de uzun yıllardır bu kurumun var olduğu ülkelerin uygulamalarından yararlanmalı ve mevzuatını daha açık bir şekilde bu yükümlülüğü öngörerek düzenlemelidir. Yönetim kurulu üyelerinin uyum yükümlülüğünün kapsamının daraltılması yerine olası zararları karşılamak amacıyla yönetim kurulu üyelerinin gözetim sorumlulukları artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: uyum yükümlülüğü, yönetim kurulu, sorumluluk

Çalışma Alanı: Şirketler Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuk Anabilim Dalı, nmeral@ybu.edu.tr.

OVERSIGHT RESPONSIBILITY OF BOARD OF DIRECTORS IN JOINT-STOCK COMPANIES

39th Wednesday Seminar / December 25, 2013

Res. Assist. Nevin MERAL²

In this Wednesday seminar, it was examined after the fraud scandals across the World, how to ensure compliance more effectively in the transactions and acts of everyone including managers and directors in a company and through what tools to control this application. In the first section of the presentation, it was first considered how and why compliance practices generally appear, why this institution was considered necessary and what roles this institution can play in corporate governance of the company. In this context, compliance should mean the regular control by previously determined methods, of which company itself, employees and all managers abide by law, and the interference in case of any detection of legal infringement. In the following section, it was explained with examples which methods have been employed in other countries to determine compliance within the company and which measures should be taken in case of the detection of non-compliance. Among the mostly used methods, there are firstly the oversight duty of board of directors for compliance, preparing a compliance program, appointing a compliance officer to control it and lastly the cooperation of the compliance officer with a compliance committee. In the last section, how compliance was regulated, what it meant and what its scope is in Turkish law were explained. During the application of the previous Turkish Commercial Code (TCC) numbered 6762, having been accepted in court decisions and by some writers in doctrine, limited with the duties of company auditors, compliance as an institution was introduced through the oversight concept in the TCC numbered 6102. Although there were attempts to define the oversight obligation along with compliance concept and to determine the scopes of both concepts, there appear certain ambiguities in this regard in Turkish law.

In conclusion, Turkey should benefit from countries with long-applied methods in this institution and enact this obligation more precisely. Instead of limiting the scope of the compliance obligation of the members of board of directors, the oversight liability of members of board of directors should increase as to meet all possible damages.

Keywords: compliance, board of directors, liability

Field of Study: Company Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Commercial Law, nmeral@ybu.edu.tr.

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ
40. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

"YENİ ANAYASA"

Sayın Ahmet İYİMAYA

TBMM Adalet Komisyonu Başkanı
TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonu Üyesi (E)

Yer: Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Cinnah Yerleşkesi Ek Hizmet Binası 1. Kat Toplantı Salonu (Güneş Sokak No: 11)

Tarih/ Saat: 02.01.2014/ 14.30

YENİ ANAYASA 40. Çarşamba Semineri / 2 Ocak 2014

Ahmet İYİMAYA¹

2013-2014 eğitim-öğretim döneminin kırkinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Yeni Anayasa” konulu sunum, Ahmet İyimaya tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

NEW CONSTITUTION 40th Wednesday Seminar / January 2, 2014

Ahmet İYİMAYA

At the 40th Wednesday Seminar, Ahmet İyimaya, made a presentation titled as “New Constitution”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

1 TBMM Adalet Komisyonu Başkanı, TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonu Üyesi (E)

HUKUK FAKÜLTESİ

41. Çarşamba Semineri

Medenî Usûl Hukukunda Şarta Bağlı Sulh

Arş. Gör. Nurbanu Erzurumlu

YBÜ Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Günevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 13.30 TARİH : 22 OCAK 2014

MEDENÎ USÛL HUKUKUNDA ŞARTA BAĞLI SULH

41. Çarşamba Semineri/ 22 Ocak 2014

Ar. Gör. Nurbanu ERZURUMLU¹

Sulh, tarafların aralarında meydana gelen uyuşmazlığı karşılıklı rıza ve fedakârlık ile sona erdirmesidir. Taraflar, uyuşmazlığı yargı mercilerine başvurmaksızın aralarında yapacakları bir sulh sözleşmesiyle sona erdirebilecekleri gibi; yargı yolu aşamasında da sulh olabilir. Borçlar Hukuku çerçevesinde kendine özgü sözleşmeler kategorisinde yer alan sulh, mahkeme huzurunda yapılması hâlinde usûl hukukuna ilişkin sonuçlar meydana getirir. Bu anlamda sulh, mahkeme içi ve mahkeme dışı sulh olarak iki kapsamda ele alınır. Mahkeme içi sulh 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu ile düzenlenmektedir. Mahkeme içi sulh sözleşmeleri, geçerlilikleri bakımından maddi hukuka tabi olmakla birlikte; usûl hukuku açısından da sonuç doğurmakta ve bu nedenle karma nitelikte sözleşme oldukları öğretide genel olarak kabul edilmektedir.

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 313. maddesinde mahkeme huzurunda yapılan sulhlerin şarta bağlanabileceği de düzenlenmiştir. Tarafların şarta bağlı olarak sulh olmalarında bir engel bulunmamakla beraber, bu tip sulhlerin icrasının ne şekilde gerçekleşeceğini üzerinde durulması gerekir.

Bu seminerde, öncelikle mahkeme içi sulh sözleşmeleri hakkında genel olarak bilgi verilmiş; daha sonra bu sözleşmelerinin şarta bağlı olarak akdedilmesi hâlinde icrası bakımından meydana gelebilecek sorunlar açıklanmıştır. Bu kapsamda, tarafların mahkeme huzurunda şarta bağlı sulh akdetmeleri halinde bunun mahkeme kararına geçirilmesini isteyememeleri gerektiği sonucuna varılmıştır. Zira, mahkeme kararları açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde olmalıdır. Dolayısıyla şarta bağlı olarak hüküm verilemez.

Tarafların mahkemeden sulhe göre karar verilmesini istemedikleri halde ise, şarta bağlı sulhlerin icrası ikiye ayrılarak incelenmelidir. Geciktirici şarta bağlı sulh sözleşmeleri şartın gerçekleşmesi ile geçerlilik kazanır, dolayısıyla şartın gerçekleşmesi ile sözleşmesinin icrası mümkündür. Bozucu şarta bağlı sulhlerde ise, şart gerçekleşinceye kadar sulh sözleşmesi geçerli olduğundan sulh derhal icra edilebilir.

Anahtar Kelimeler: sulh sözleşmesi, şart, mahkeme içi sulh

Çalışma Alanı: Medenî Usûl Hukuku, İcra Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku Anabilim Dalı, nberzurumlu@ybu.edu.tr

CONDIITIONAL AGREEMENT OF SETTLEMENT IN CIVIL PROCEDURE LAW

41st Wednesday Seminar/ January 22, 2014

Res. Asst. Nurbanu ERZURUMLU²

Settlement agreement is a contract that the parties make an agreement for ending of the dispute by the way of giving and taking sacrifice and mutual assent. The parties can make the settlement agreement out of court or during the hearing. According to the law of obligations, the agreement of settlement is a sui generis contract. However, if it is made during the hearing, it bears procedural consequences. In this sense the settlement is classified two categories as judicial and extra judicial agreement of settlement. The judicial settlement agreements are regulated with Turkish Civil Procedure Code (TCPC), that is numbered 6100.

In point of the validity of the judicial settlement agreements are subject to law of obligations. However, these agreements also result in civil procedure law. So, the judicial settlement agreements are accepted one type of mixed contracts in the doctrine.

In accordance with Art. 313 TCPC, the settlement agreements can be made as a conditional contract. Although there is any objection to make a conditional settlement agreement, it is examined that the enforcement of these agreements.

In this seminar, in the first instance, general information was given about the judicial settlement agreements; then, troubles, that are interested in enforcement of the conditional contract, are explained. In this context, it was concluded that the parties should not request a court decision for the judicial conditional settlement agreement. Because the court decisions should be clear, without doubt and hesitation and the court cannot decide conditioned decision.

The enforcement of judicial conditional settlement agreements, that are not written in the court decision, is divided into two types. Agreements with the condition precedent become valid with the take place of the condition, so it is possible that the settlement agreements with the condition precedent are enforced after take place of the condition. However, settlement agreements with the condition subsequent are valid when breach of condition and they should be enforced immediately.

Keywords: settlement agreement, condition, settlement agreement on the court

Field of Study: Civil Procedure Law, Enforcement Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Procedure and Enforcement and Bankruptcy Law, nberzurumlu@ybu.edu.tr

**YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ**

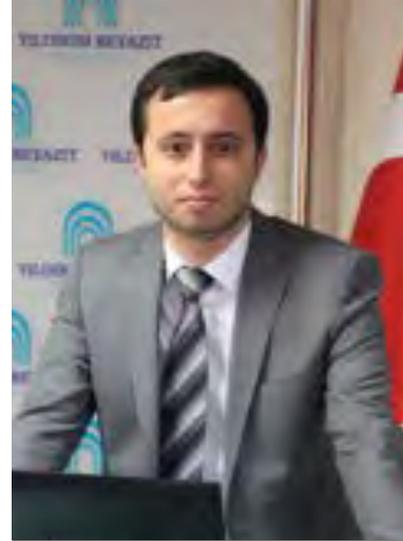
42. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

**HUKUK MUHAKEMELERİ KANUNU'NDA
ÖN İNCELEME**

Arş. Gör. Süleyman Burak GÜNDOĞDU

**Tarih/ Saat: 19.02.2014/ 13.00
Yer: Cinnah Yerleşkesi 6. Kat Toplantı Salonu**

HUKUK MUHAKEMLERİ KANUNU'NDA ÖN İNCELEME

42. Çarşamba Semineri / 19 Şubat 2014

Arş. Gör. Süleyman Burak GÜNDOĞDU¹

Hukuk Muhakemeleri Kanunu ile ilk derece yargılamasının beş temel aşamadan oluşması öngörülmüştür. Bunlar sırası ile dilekçelerin teatisi aşaması, ön inceleme, tahkikat, sözlü yargılama ve hükümdür. Daha önceki uygulamada, kanunda düzenlenmiş olan dört aşamaya tam olarak riayet edilmediği bunun da kanuna aykırı bazı işlemler yapılması sonucunu doğurduğu bu nedenle de yargılamanın uzadığı görülmekteydi. Mahkemenin ve tarafların yargılamada gereken hazırlığı davanın başında yapmasının sağlanması ve böylelikle yargılamanın gereksiz yere uzamasının engellenmesi bakımından Hukuk Muhakemeleri Kanunu ile dilekçelerin teatisi aşamasından sonra ve tahkikat aşamasından önce gelmek üzere ön inceleme adıyla yeni bir yargılama aşaması kabul edilmiştir. Bu aşamanın kabulü ile dilekçelerin teatisi aşamasının tamamlanmasından sonra, tarafların ellerinde bulunan delilleri mahkemeye sunmaları, ellerinde bulunmayan delilleri ise nereden getirtileceklerinin bildirilmeleri ve masrafları ödemelerinden sonra bütün dava malzemesinin birlikte inceleneceği tahkikat aşamasına geçilmesi ve böylelikle tahkikatın etkinliğinin artırılması amaçlanmıştır. Bu şekilde de tahkikat, olması gerektiği gibi, delillerin toplandığı değil, incelendiği ve tartışıldığı bir aşama niteliğine kavuşabilecektir. Ön inceleme aşamasında tarafların üzerinde anlaşmaları ve anlaşamadıkları hususların tespiti mümkün olacak böylelikle tahkikat sadece uyuşmazlığın çözümünde etkili olan ve taraflar arasında çekişmeli olduğu tespit edilen vakıa iddiaları çerçevesinde gerçekleştirilebilecektir. Bu aşamanın önemli bir amacı da tarafları sulhe ve özünde sulhu hedefleyen bir kurum olarak arabuluculuğa teşvik etmek ve taraflar arasında bir anlaşma ortamı yaratmak suretiyle uyuşmazlığın daha ileriki aşamalara gitmeden çözüme kavuşturulmasını gerçekleştirmektir. Ön incelemenin amacına uygun yapılması ve hakimler tarafından bu aşamaya gereken önemin verilmesi taraflar arasında sulh imkânını artıracak, yargılama dışı uyuşmazlık çözüm yollarını da devreye sokabilecektir. Taraflar sulh olmadıklarında ise, tahkikat için tüm hazırlık işlemleri tamamlanmış olduğundan tahkikatta sadece tanık dinlenmesi, bilirkişi incelemesi yaptırılması ve keşif gibi usûl işlemleri gerçekleştirilecek ve bu sayede tahkikatın gereksiz işlemlerden arınmış bir şekilde daha kısa sürede tamamlanması mümkün hale gelecektir. Bu amaçlar çerçevesinde ön inceleme aşamasında esas itibarıyla dava şartlarının ve ilk itirazların incelenmesi, uyuşmazlık noktalarının tam olarak tespiti, hazırlık işlemleri, delillerin sunulması ve toplanması için gerekli işlemlerin yapılması, sulhe teşvik ve tüm bu hususların tutanağa geçirilmesine ilişkin işlemler yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: sulh, ön inceleme, tahkikat

Çalışma Alanı: Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku Anabilim Dalı, sbgundogdu@ybu.edu.tr

PRELIMINARY EXAMINATIONIN THE CODE OF CIVIL PROCEDURE

42nd Wednesday Seminar / 19.02.2014

Res. Assist. Süleyman Burak GÜNDOĞDU²

The Code of Civil Procedure regulates that the first instance trial to consist of five fundamental stages. These are the exchange of petitions, preliminary examination, inquiry, verbal trial and provision. In the previous practice, it was seen that the four stages regulated in the law had not been fully followed, thus leading to some unlawful actions and giving birth to long lasting proceedings. In order to ensure that the court and the parties make the necessary preparation for the proceeding beforehand to prevent the unnecessary prolongation of the proceedings, a new trial stage was adopted with the Code of Civil Procedure between the exchange of petitions stage and the inquiry phase. With the adoption of this stage, after the completion of the exchange of the petitions, the parties will present the evidence in their hands to the court, or let the court know where the evidence they don't own shall be brought from, and pay the trial cost, the court will proceed to the inquiry phase where all the case material will be examined together increasing the effectiveness of the inquiry. In this way, the inquiry will be a stage where the evidence is not collected but, examined and discussed as it should be. In the preliminary examination, it will be possible to determine what the parties agreed and disagreed on , so that the inquiry can only be carried out within the framework of the allegations that are effective in resolving the dispute between parties. An important objective of this phase is to promote mediation as an institution that aims to reach a settlement without further problems by creating an agreement between the parties. The preliminary examination to be done in accordance with its purpose and the importance given to this stage by the judges will increase the possibility of agreement between the parties, thus giving role to non-trial dispute resolution ways. When the parties are unable to settle, the proceedings will only have procedural actions such as witness hearing, expert examination and exploration as all preparations for the inquiry will have been completed, and thus, it will be possible to complete the inquiry in a shorter time without unnecessary actions. Within the framework of these objectives, the procedures for reviewing the causes of action and preliminary objections, determining the points of dispute, preparation actions, the procedures for the presentation and collection of the evidence, the promotion of mediation and the recording of these matters into the court records will be made.

Keywords: mediation, preliminary examination, inquiry

Field of Study: Civil Procedure Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Procedure and Enforcement-Bankruptcy Law, sbgundogdu@ybu.edu.tr

**YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ**

43. Çarşamba Semineri

**Ticari Defterlerin
İbrazı ve Delil Olması**

Arş. Gör. Şafak ORHAN

**Tarih/ Saat: 26.02.2014/ 13.00
Yer: Cinnah Yerleşkesi 6. Kat Toplantı Salonu**

TİCARİ DEFTERLERİN İBRAZİ VE DELİL OLMASI

43. Çarşamba Semineri / 26 Şubat 2014

Şafak ORHAN¹

Ticari defterler ait oldukları ticari işletmenin mali ve iktisadi durumuna, alacak ve borç ilişkilerine en doğru, en yakın bilgiyi vermelerinden dolayı, tarih boyunca delil olarak faydalanılabilecek bir belge niteliğinde görülmüştür. Ticari defterlerin delil niteliğine ilişkin hükümler modern ticaret kanunlarında yeri olmadığı gerekçesiyle 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'na alınmamıştır. Ancak ticari defterler senetle ispat zorunluluğunun katılığını yumuşatmakta ve geniş bir uygulama alanı bulmaktadır. Bu nedenle, ticari defterlerin delil niteliğine ilişkin hükümler aynı dönemde yürürlüğe giren Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nda "ticari defterlerin ibrazı ve delil olması" kenar başlığı altında düzenleme altına alınmıştır. Ticari defter ve belgelerin tutulması tacir açısından hem hak hem de yükümlülük niteliğindedir. Bir kimsenin kendisi tarafından düzenlenen bir belgeye dayanarak iddiasını ispat etmesi usul hukuku ilkelerine göre mümkün değildir. Çünkü bir kimsenin kendisi tarafından oluşturulan belge sadece kendisi aleyhine delil teşkil etmektedir. Hiç kimse kendisi aleyhinde delil oluşturma niyeti taşımamakta aksine lehine delil oluşturma düşüncesindedir. Ayrıca ticari defterlerin, karşı tarafın bilgisi ve denetimi olmadan içeriğinin oluşturulması nedeniyle beraberinde bazı sakıncalar doğurabilmesi de mümkündür. İşte ortaya çıkabilecek sakıncaları ortadan kaldırmak amacıyla, ticari defterlerin sahibi ve halefleri lehine delil olma niteliği kazanabilmeleri ağırlaştırılmış bir takım koşulların birlikte gerçekleşmesine bağlanmıştır. Ticari defterlerin delil niteliğini haiz olabilmesi için usulüne uygun ve eksiksiz tutulması gerekmektedir. Ticari defterler sahibi lehine kesin delil olabileceği gibi aleyhine de kesin delil veya delil başlangıcı da olabilir.

Anahtar Kelimeler: Ticari defterler, Delil, İspat, Hukuk Muhakemeleri Kanunu, Türk Ticaret Kanunu

Çalışma Alanı: Medeni Usul Hukuku

1 Afyon Kocatepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra-İflâs Hukuku Anabilim Dalı, sorhan@aku.edu.tr

PRESENTATION OF COMMERCIAL BOOKS AND THEIR QUALITY AS EVIDENCE

43rd Wednesday Seminar / February 26, 2014

Şafak ORHAN²

Commercial books have been regarded as a document that can be used as evidence throughout the history as they provide the most accurate and closest information to the financial and economic situation of the commercial entity to which they belong. The provisions relating to the quality of the commercial books are not included in the Turkish Commercial Code no 6102 on the grounds that it does not belong to the modern commercial law. However, commercial books soften the rigidity of the obligation to prove with a deed and find a wide range of applications. For this reason, the provisions relating to the quality of evidence of commercial books have been regulated under the law on civil proceedings, which came into effect in the same period, under the heading of “presentation of commercial books and having evidence”. Keeping commercial books and documents is both a right and a obligation for the merchant. According to the principles of procedural law it is not possible for a person to prove his claim based on a document issued by him. Because the document created by a person himself is evidence against him only. No one has the intention of forming evidence against him, and on the contrary, he has the idea of forming evidence in his favor. It is also possible that commercial books may have some disadvantages due to the creation of their contents without the knowledge and control of the other party. In order to eliminate the drawbacks that may arise, the fact that commercial books can become evidence in favor of the owner and his successors is linked to the realization of a number of aggravated circumstances. Commercial books must be kept duly and complete in order to have evidence quality. Commercial books may have definite evidence in favor of the owner, as well as definite evidence against him or the beginning of evidence.

Keywords: Commercial Books, Evidence, Proof, Civil Procedure Law, Turkish Commercial Law

Field of Study: Civil Procedure Execution

2 Afyon Kocatepe University Faculty of Law Department of Civil Procedure Execution & Bankruptcy Law, sorhan@aku.edu.tr

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

44. Çarşamba Semineri

Hukuka Aykırı Elde Edilen Deliller

Prof. Dr. Vahit BIÇAK

Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Fakültesi
Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Öğretim Üyesi

Tarih / Saat: 12.03.2014 / 13.00
Yer: YBU Cinnah Yerleşkesi Ek Hizmet Binası 1. Kat Konferans Salonu
(Güneş Sokak No: 11)

HUKUKA AYKIRI ELDE EDİLEN DELİLLER

44. Çarşamba Semineri / 12 Mart 2014

Prof. Dr. Vahit BIÇAK¹

2013-2014 eğitim-öğretim döneminin kırkdördüncü Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Hukuka Aykırı Elde Edilen Deliller” konulu sunum, Prof. Dr. Vahit Bıçak tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

EVIDENCES OBTAINED IN UNLAWFUL WAY

44th Wednesday Seminar / March 12, 2014

Prof. Dr. Vahit BIÇAK

At the 44th Wednesday Seminar, Prof. Dr. Vahit Bıçak, made a presentation titled as “Evidences Obtained in Unlawful Way”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

1 Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Fakültesi, Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Öğretim Üyesi

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

45. Çarşamba Semineri

Türkiye'nin Nükleer Enerji Santralleri Kurmaya İlişkin Yaptığı Uluslararası Antlaşmalar

Prof. Dr. Yücel ACER

ÇOMÜ Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı

Tarih / Saat: 19.03.2014 / 13.00

Yer: Cinnah Yerleşkesi Ek Hizmet Binası 1. Kat Konferans Salonu
(Güneş Sokak No:11)

TÜRKİYE’NİN NÜKLEER ENERJİ SANTRALLERİ KURMAYA İLİŞKİN YAPTIĞI ULUSLARARASI ANTLAŞMALAR

45. Çarşamba Semineri / 19 Mart 2014

Prof. Dr. Yücel ACER¹

Günümüzde insan konforunun merkezini enerji oluşturuyor. Hayatımızın ayrılmaz bir parçası haline gelmiş elektriğin üretiminde nükleer enerjinin rolü önemli. Çok genel ifadelerle, zenginleştirilmiş uranyum atomlarının parçalanması sonucu ortaya çıkan yüksek derecedeki ısının, santral oratımında suyu ısıtarak buhar haline getirmesine ve bu buharın da jeneratörleri döndürerek elektrik enerjisi üretmesi prensibine dayanan nükleer enerji santralleri, günümüzde, gelişmiş ülkelerin nerdeyse tamamında elektirk üretiminde önemli paya sahip. Bu şaşırtıcı bir durum değil zira, nükleer enerjinin avantajları oldukça fazla. Kömür, petrol, doğal gaz vb fosil yakıtların aksine, yakın gelecekte tükenebilecek bir enerji kaynağı değil. Yine bu yakıtlardan farklı olarak atmosfere, karbonmonoksit, karbondioksit, sülfürdioksit ve azotdioksit gibi küresel ısınmaya yol açan sera gazları salmaz. Verimliliği çok yüksektir,.

Türkiye hızlı gelişen bir ülke ve bu nedenle de enerji talebinin önümüzdeki yıllar boyunca ortalama % 6-7 civarında artacağı öngörülmektedir. Dünya ortalamasının yaklaşık %1,5 olduğu hatırlandığında bu yüksek bir artış anlamına geliyor. Bir başka açıdan bakıldığında 2010 yılı sonu baz alındığında Türkiye'nin elektrik ihtiyacı 2023'e gelindiğinde %100 den daha fazla artmış olacak. Ancak, Türkiye'nin tüm hidrolik, rüzgar, güneş, jeotermal, biyokütle potansiyelinin tamamı kullanılsa dahi, 2023 'deki bu talebin yaklaşık ancak yarısı karşılanabilecek. Öte yandan mevcut durumda, Türkiye'de elektrik üretiminin %43,6'sı doğal gazla çalışan santrallerden, %28'i kömürle çalışan santrallerden ve %19'u hidroelektrik santrallerden üretilmekte. Rüzgar enerjisinin payı sadece %2,4. Bütün bunların üstüne eklenmesi gereken önemli bir unsur da, Türkiye'nin doğalgazda nerdeyse tamamen dışa bağımlı olmasıdır.

Bu Konferans'ta Türkiye'nin Rusya ile yaptığı antlaşma ile Akkuyu'da 4 reaktörlü bir nükleer enerji santrali kurulmasına dair antlaşmanın içeriği incelenerek, santralin yapımı, işletilmesi, elektrik üretimini ve satışı, teknoloji transferi ve personel eğitimi gibi hususlar açıklığa kavuşturulmaktadır. Öte yandan Japonya ile yapılan ve Sinop da kurulması planlanan yine 4 reaktörlü nükleer enerji santraline dair antlaşmanın içeriği de ele alınmaktadır. Ayrıca, bu antlaşmaya yöneltilen çevresel riskler, Rusya'ya bağımlılık, ülke çıkarlarını yeterince korunmaması, enerji ücretlendirilmesi ve teknoloji konularına dair eleştirilere de yanıtlar sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nükleer enerji, uluslararası antlaşma, uluslararası ilişkiler

Çalışma Alanı: Uluslararası Hukuk

1 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Rektörü, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı, yucelacer@hotmail.com

TURKEY'S INTERNATIONAL TREATIES FOR ESTABLISHING NUCLEAR POWER PLANTS

45th Wednesday Seminar / March 19, 2014

Prof. Dr. Yücel ACER²

Today, energy is at the center of human comfort. The role of nuclear energy in the production of electricity has become an integral part of our lives. In very general terms, nuclear power plants, which are based on the principle that the high temperature resulting from the fission of enriched uranium atoms vaporizes the heating water in the power-house and that this steam generates electricity by turning the generators, have an important share in electricity production in almost all developed countries. This is not surprising, because the advantages of nuclear energy are quite high. Unlike fossil fuels such as coal, oil, natural gas, etc., it is not a source of energy that can be consumed in the near future. Moreover, unlike these fuels, it does not release greenhouse gases that cause global warming such as carbon monoxide, carbon dioxide, sulfur dioxide and nitrogen dioxide. Its efficiency is very high.

Turkey is a rapidly developing country and therefore its energy demand is expected to increase by an average 6-7% for years to come. When the world average is estimated to be about 1.5%, this means a high increase. From another perspective, on the basis of the end of 2010, Turkey's electricity needs will have increased more than 100% by 2023. However, even if Turkey's all hydraulic, wind, solar, geothermal, biomass potential is all used, only about half of this demand can be met in 2023. On the other hand, 43.6% of electricity generation in Turkey is produced from natural gas-fired power plants, 28% of it is produced from coal-fired power plants and 19% of it is produced from hydroelectric power plants. The share of wind energy is only 2.4%. Further to that, Turkey is almost entirely dependent on imported natural gas.

In this conference, the content of Turkey's treaty with Russia on building a nuclear power plant with four reactors in Akkuyu has been examined and the issues such as power plant construction and operation, electricity generation and sale, technology transfer and personnel training have been clarified. On the other hand, the content of the agreement with Japan, which is planned to be established in Sinop, has been discussed. In addition, regarding to the criticism directed to this treaty such as environmental risks, dependency to Russia, insufficient protection of the country's interests, energy charging and technology have been responded.

Keywords: Nuclear Energy, International Treaty, International Relations

Field of Study: International Law

² Rector of Canakkale Onsekiz Mart University, Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Department of Public International Law, yuce-lacer@hotmail.com

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

46. Çarşamba Semineri

Macaristan Hukuk Eğitiminde Yapısal Değişiklikler

Doç. Dr. Andrea Szigeti

Gál Ferenc Üniversitesi - SZEGED - MACARİSTAN

Tarih / Saat: 26.03.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi Ek Hizmet Binası 1. Kat Konferans Salonu
(Güneş Sokak No:11)

MACARİSTAN HUKUK EĞİTİMİNDE YAPISAL DEĞİŞİKLİKLER

46. Çarşamba Semineri / 26 Mart 2014

Doç. Dr. Andrea SZIGETI¹

2013-2014 eğitim-öğretim döneminin kırkdördüncü Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Hukuka Aykırı Elde Edilen Deliller” konulu sunum, Prof. Dr. Vahit Bıçak tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

STRUCTURAL CHANGES IN HUNGARY LEGAL EDUCATION

46th Wednesday Seminar / March 26, 2014

Asisst. Prof. Dr. Andrea SZIGETI

At the 46th Wednesday Seminar, Doç. Dr. Andrea Szigeti, made a presentation titled as “Structural Changes in Hungary Legal Education”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

1 Gal Ferenc Üniversitesi

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

47. Çarşamba Semineri

Devletin Şiddet Tekeli ve Polis

Arş. Gör. Anıl Güven YÜKSEL

(Genel Kamu Hukuku Anabilim Dalı)

Tarih / Saat: 02.04.2014 / 13.00

Yeni YBÜ Çarşamba Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

DEVLETİN ŞİDDET TEKELİ VE POLİS

47. Çarşamba Semineri / 2 Nisan 2014

Arş. Gör. Anıl Güven YÜKSEL¹

Bu Çarşamba Seminerinde, meşru güç kullanma tekeli elinde bulunduran siyasi otorite olarak devletin, kurumları aracılığıyla ortaya koyduğu kimi uygulamaların hukuk devleti prensibi içerisindeki anlamı ve sınırları konu edilmiştir. Bilindiği üzere, modernleşme ile birlikte toplum içerisinde tasfiye edilerek gerektiğinde kullanılmak üzere meşru otoriteye devredilmiş olan “zor kullanma” yetkisi, özellikle toplumsal olaylara müdahale yöntemleri söz konusu olduğunda hem kamuoyunun hem de insan hakları hukukunun ilgisini çeker hale gelmektedir. Modern devlette şiddet tekeli, toplumsal güvenlik ve huzuru korumak adına görev yapan kolluk kuvvetleri eliyle kullanılır. Coğrafi ve hususi bir takım istisnalar bir kenara bırakıldığında, genellikle polis teşkilatı uygulamaları ön planda olduğundan, seminerde insan hakları çerçevesinde bu uygulamalara getirilen eleştiriler ele alınmaya çalışılmıştır.

Modern devletin tarihsel süreçte geldiği noktada vazgeçilmez bir ilke olarak yerini alan hukuk devleti anlayışı, devlet kudretini hukukla bağlamak amacıyla biçimsel ve içeriksel bir takım önlemlerden meydana gelir. Anayasa, hukuksal güvenlik ve yargısal denetim biçimsel önlemlerin birer görünümü olarak ortaya çıkarken, zamanla özgürlük ve insan onuru, dolayısıyla insan hakları kavramı bir hukuk devletinin maddi içeriğini yönlendirmeye başlamıştır. Böylelikle günümüzde, anayasa ve yasalarla bağlı bürokratik bir devlet aygıtı olarak kolluk kuvvetlerinin görevinin de toplumsal güvenlik ve bireysel özgürlükler dengesinde şekillendiğini söylemek gerekir. Sunum esnasında ayrıntılı olarak ele alındığı üzere bu denge arayışı, toplumsal tepkilerin ve polis akademisi içerisinde yürütülen çoğu çalışmanın da birincil konusu olagelmıştır. Zira devletin kendini koruması dürtüsü kimi zaman toplumsal güvenlik amacını aşabilmekte, dengenin özgürlükler aleyhine hukuk devletinin izin verdiği sınırları aşacak şekilde bozulması tartışmalara neden olmaktadır. Seminer sunumunda bu tartışmalar ile birlikte, yasallık ile meşruluk arasındaki farklar ve siyasi otoriteye itaat davranışı tarihsel süreç içerisinde geçirdikleri dönüşüm çerçevesinde ele alınmış; sadece yasalardan ibaret olmayan bir hukuk devleti ve orantılılık prensipleri çerçevesinde öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: hukuk devleti, meşru şiddet tekeli, polis

Çalışma Alanı: İnsan Hakları Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Genel Kamu Hukuku Anabilim Dalı, agyuksel@ybu.edu.tr

STATE MONOPOLY OF VIOLENCE AND THE POLICE

47th Wednesday Seminar / April 2, 2014

Res. Assist. Anıl Güven YÜKSEL²

In this Wednesday Seminar, as the political authority holding the monopoly of the legitimate use of power, the meaning and limits of the state's practices through the institutions of the state of law have been discussed. As it is known, the authority to use force has been transferred to the legitimate political authority by liquidated through the society, together with modernization, to be used when necessary and particularly when it comes to methods of intervention in social events, both public and human rights law are attracting attention on its application. The monopoly of violence in the modern state is used by law enforcement officers who work to protect social security and peace. In seminar, it is often tried to address the criticisms brought to these practices within the framework of human rights since the practice of police services is at the forefront aside from a number of geographical and specific exceptions.

The conception of the state of law, which has taken its place as an indispensable principle in the historical process of the modern state, consists of formal and contextual measures in order to bind the state power with law. While the constitution, legal security and judicial control emerged as an appearance of formal measures, freedom and human dignity, over time – to say “the concept of human rights” itself- began to direct the material content of a state of law. Thus, it should be said that the duty of law enforcement officers as a bureaucratic state apparatus connected with the constitution and laws is shaped in the balance of social security and individual freedoms. As discussed in detail during the presentation, this search for balance has been the primary subject of social reactions and most of the work carried out in the police academy, as well. Because the state's self-preservation motive can sometimes overcome the aim of social security, and the balance deteriorates over the limits allowed by the state of law against the freedoms, causing controversy. In the seminar presentation, along with these discussions, differences between legality and legitimacy, and obedience to political authority were handled within the framework of the transformation they have undergone in the historical process; and finally proposals were made within the framework of principles of a “state of law” - which were not merely written laws/codes - and proportionality.

Keywords: state of law, legitimate monopoly on violence, police.

Field of Study: Human Rights Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of General Public Law, agyuksel@ybu.edu.tr

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

48. Çarşamba Semineri

Osmanlı Devletinde Adalet ve Eşitlik

Prof. Dr. Sevgi Gül AKYILMAZ

*Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Hukuk Tarihi Anabilim Dalı*

Tarih / Saat: 09.04.2014 / 11.00

Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

OSMANLI DEVLETİ'NDE ADALET VE EŞİTLİK

48. Çarşamba Semineri / 9 Nisan 2014

Prof. Dr. Gül AKYILMAZ¹

Osmanlı Devleti'nde adalet ve eşitlik kavramının tarihsel süreç içinde geçirdiği değişim ve gelişimi anlayabilmek için öncelikle Osmanlı Hukuku'nun şer'i ve örfi hukuktan oluşan ikili yapısı hakkında bilgi sahibi olmak gerekmektedir. Ayrıca konu ile ilgili sağlıklı değerlendirmeler yapılabilmesi için Tanzimat sonrası Osmanlı hukuk ve yargı sisteminde ortaya çıkan değişikliklerin de gözden geçirilmesi önem arz etmektedir. Osmanlı Devleti'nin ayırıcı özelliklerinden birisi "vatandaşın devletten adalet talep etme" ya da "adaletsizliklerin giderilmesini isteme" hakkı olarak özetlenebilecek şikâyet hakkıdır. Osmanlı reayası erkek-kadın, müslim-gayrimüslim, hür-köle ayrımı yapılmaksızın Padişahın Divanı olarak adlandırılan Divân-ı Hümayuna arzihal yazarak başvurma, yapılan adaletsizliklerin giderilmesini isteme hakkına sahiptir. Günümüzde Osmanlı Arşivi'nde konuyla ilgili çok sayıda belge bulunmaktadır. Bu belgelerden de anlaşıldığı üzere adalet diğer Türk devletlerinde olduğu gibi devletin temelini teşkil etmiş, devlet adaletsizlikleri gidermeye çalışırken kamu görevlilerini de halka zulmettiği ve adaletsiz uygulamalar yaptığı gerekçesi ile gerektiğinde görevden alarak, yargılamış ve cezalandırmıştır. Adalet verilen büyük öneme rağmen Osmanlı Devleti'nde bütün grupların hukuken eşit olduklarını söylemek mümkün değildir. Osmanlı Devleti'nde temel kimlik hür, Müslüman ve erkek olmaktır. Köleler, gayrimüslimler ve kadınlar için farklı hukuki statüler tespit edilerek, bu kurallara uyulmasına özen gösterilmiştir. Osmanlı Devleti'nde köleler alınıp satılabilen herhangi bir ticari mal olarak kabul edilmişler, mülkiyet ve miras hakkından mahrumiyet olmak üzere çok sayıda hukukî kısıtlama ile karşılaşmışlardır. Zimmi olarak adlandırılan gayrimüslim tebaa ise mülkiyet hakkı gibi bazı konularda Müslüman tebaa ile aynı haklara sahip olsa da, başta şahitliklerinin kabul edilmemesi, kamu hizmetine girememesi, konut, giyim ve silah taşıma konusunda getirilen sınırlamalar olmak üzere farkı bir hukuki statüye oturtulmuştur. Ancak burada zimmilere sınırları son derece geniş bir din ve vicdan özgürlüğü tanındığını da vurgulamak gerekmektedir. Kadınlar ise özellikle aile ve miras hukuku ile şahitlik konusunda erkeklerden farklı bir hukuki konumda olmuşlardır. Osmanlı Devleti hukuk sisteminin ortaya çıkardığı bu eşitsizlikleri adalet anlayışının sağladığı imkânlarla dengelemeye çalışmıştır. 1839 Tanzimat Fermanı ile girilen süreçte Müslümanlarla gayrimüslimler arasında hukuki eşitlik tam olarak sağlanırken, yapılan örfi hukuk düzenlemeleri ve 1917 Hukuk-ı Aile Kararnamesi ile kısmen kadınların eşitlik taleplerine de cevap verilmeye çalışılmıştır. Buna mukabil Tanzimat sonrasında yapılan hukuki düzenlemelerle köle ticareti yasaklanmakla birlikte kölelik kurumu Osmanlı Devleti'nin sonuna kadar varlığını korumaya devam etmiştir.

Anahtar Kelimeler: Adalet, Şikâyet Hakkı, Hukuki Eşitlik, Köle, Gayrimüslim, Kadın

1 Gazi Üniversitesi

JUSTICE AND EQUITY IN THE OTTOMAN STATE

48th Wednesday Seminar / April 9, 2014

Prof. Dr. Gül AKYILMAZ²

In order to understand the change and development of the concept of justice and equity throughout the historical process of the Ottoman State, it is necessary to be informed about the dualistic structure of the Ottoman law consisted of Islamic and customary (orfi) law. Furthermore, in order to evaluate the issue accurately, it is important to scrutinize the changes taken place in the judicial and legal system of the post Tanzimat era. One of the distinctive features of the Ottoman State was the right to petition summarized as the right to demand justice from the state. Ottoman reaya, regardless of whether they are man or woman, muslim or nonmuslim, free or slave, had right to apply to Divan-ı Humayun named as the council of the sultan, by writing arzuhal (petition) and right to demand elimination of injustices committed by public officials. There are a lot of records in Ottoman archives about the subject. As it is understood from these documents, justice, according as the other Turkic states, constituted the basis of the state, while eliminating the injustices, the state expelled, judged and punished the public officials on the ground that they tyrannized and did injustices to the people. Despite the great importance given to justice, it is impossible to say that all groups in the Ottoman State were legally equal. The main identity in the Ottoman State was being free, muslim and male. While different legal statutes were being determined for slaves, non-muslims and women, it was paid attention to be obeyed these rules. In the Ottoman State, slaves were assessed as a commodity, and confronted with a lot of constraints, notably deprivation of succession and property rights. Even though non-muslims, called “dhimmi” had same rights as muslims in some respects like right of property, they were evaluated in a different statute, notably the matters like carrying gun, dwelling, wearing, testimony and taking into public services. Nevertheless, it is necessary to emphasize that the freedom of thought and faith was broadly granted to non-muslims. As to women, they were in a different legal statute from men, especially with regard to family and inheritance law and in the matter of testimony. The Ottoman State tried to balance the inequity created by the legal system with the opportunities ensured by the sense of justice. In the process beginning with the Gulhane Edict declared in 1839, Legal equity between Muslims and nonmuslims was completely granted and women’s demands for equity were tried to cater with the customary (orfi) law regulations and Family Law Decree of 1917 (as it is known in Turkish, “1917 Hukuk-u Aile Kararnamesi”). Although slave trade was banned with the legal regulations made in the post-Tanzimat era, slavery continued its existence to the end of the Ottoman State

Keywords: Justice, right to petition, legal equity, slave, non-muslim, woman

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

49. Çarşamba Semineri

Adi Şirket Ticaret Şirketlerine Ortak Olabilir Mi?

Arş. Gör. Tuğçe Nimet YAŞAR

YBC Ticaret Hukuku - ABD

Tarih / Saat: 30.04.2014 / 13.00

Yer: YBC Cluash Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

ADİ ŞİRKET TİCARET ŞİRKETLERİNE ORTAK OLABİLİR Mİ?

49. Çarşamba Semineri / 30 Nisan 2014

Arş. Gör. Tuğçe Nimet YAŞAR¹

49. Çarşamba Seminerinde Türk hukukunda “Adi Şirket Ticaret Şirketlerine Ortak Olabilir mi?” sorusu Alman ve İsviçre hukuku dikkate alınarak yanıtlanmaya çalışılmıştır. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu’nun 620. maddesinde adi şirket bir sözleşme türü olarak düzenlemiştir. Bu bağlamda adi şirketin tüzel kişiliği bulunmamaktadır. Ayrıca adi şirketin malvarlığı elbirliği halinde tüm ortaklara aittir. Elbirliği ortaklığı sayesinde adi şirket üçüncü kişilere karşı bir birlik olarak gözükmektedir. Bu kapsamda yukarıdaki soru yanıtlamaya çalışılırken, elbirliği halinde ortaklık olarak adi şirket esas alınmıştır. Ayrıca sorumuz bakımından iç şirketler değerlendirme kapsamında değildir.

Bir ticaret şirketinde kurucu olabilmek için “kişi” olma koşulu aranmakta ise de, Türk Ticaret Kanunu’nun anonim şirketlere ilişkin 337. maddesinin Gereğesinde “yarı (quasi) tüzel kişilerin tanımları, bunların kurucu olup olamayacakları ve diğer elbirliği mülkiyeti topluluklarının durumunun öğretinin yorumlarına açık olduğu şüphesizdir” demek suretiyle adi şirketin kurucu olma yolunu açmıştır. Başka bir anlatımla kanun koyucunun bu yönde bir yasak getirmediği anlaşılmaktadır. Ayrıca Türk Ticaret Kanunu’nun 316. maddesinden, anonim şirkete ilişkin 432 ve 477. madde ile limited şirketlere ilişkin 599. maddeden bir payın birden fazla kişiye ait olabileceği belirtilmektedir. Şirketler topluluğuna ilişkin hükümlerden “hâkim şirketin” bir teşebbüs olabileceği ve adi şirketin de teşebbüs kavramı kapsamında yer aldığı anlaşılmaktadır. Sonuç olarak adi şirketin ticaret şirketlerinde ortak ve kurucu olabileceğini kabul etmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Adi Şirket, Ticaret Şirketleri, Elbirliği Mülkiyeti.

Çalışma Alanı: Ticaret Hukuku.

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku ABD Araştırma Görevlisi, tnyasar@ybu.edu.tr.

CAN A PARTNERSHIP BE A MEMBER IN CORPORATIONS?

49th Wednesday Seminar / April 30, 2014

Res. Assist. Tuğçe Nimet YAŞAR²

In the 49th Wednesday Seminar the question whether a partnership can be a member in a corporation according to Turkish law was answered with regard to German and Swiss law. Under Article 620 of the Turkish Code of Obligations No. 6098, a partnership is regulated as a contract type. Hence partnerships do not have legal personalities. Moreover, unless otherwise agreed, all assets of the partnership belong to its partners jointly. Because of this joint ownership, the partnership is seen as one single association to third parties. In this context, in answering the abovementioned question only the partnership was taken into account, of which the assets belong to its partners jointly. Additionally, silent partnerships should not be considered in answering our question.

To be founder in a corporation, one must be a “person”. However, according to the legislative reasoning of Article 337 of the Turkish Commercial Code, “the definition of quasi legal persons, the question whether these persons can be founders and the position of other jointly owned associations are subject to the comments of the doctrine”. With this reasoning, the way was cleared for partnerships to become founders of corporations. In other words, the lawmaker did not impose a ban against that way. Besides, Article 316 of the Turkish Commercial Code, as well as Article 432 and 477 regarding stock corporations and Article 599 regarding limited liability companies regulate that one share can belong to more than one person jointly. Provisions regarding group of companies state that the “controlling company” can be an undertaking. A partnership is also within the scope of the term undertaking. In conclusion we found that a partnership can be a member and a founder in a corporation.

Keywords: Partnership, Corporations, Joint Ownership.

Field of Study: Commercial Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Law, Commercial Law Department, Research Assistant, tnyasar@ybu.edu.tr.

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Seminerleri

50. Seminer Özel Programı

1. Bölüm

21. Yüzyılın Hukuk Fakültesi YBÜ Hukuk Fakültesi

(Hukuk Eğitiminde Yerimiz ve Hedeflerimiz)

*Prof. Dr. M. Fatih UŞUN
YBÜ Hukuk Fakültesi Dekanı*

2. Bölüm

Kısa Film Yarışması Ödülü Sahibini Buluyor

Tarih / Saat: 07.05.2014 / 14.00

**Yer: Çankırı Cad. Çiçek Sokak No: 3 Ulus/ ANKARA
YBÜ Rektörlük Binası 1. Kat Konferans Salonu**

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

51. Çarşamba Semineri

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nda Yetki Sözleşmeleri

Arş. Gör. Burcu Bahar ÇATALOĞLU
YBÜHF Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku ABD

Tarih / Saat: 21.05.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

HUKUK MUHADEMELERİ KANUNU'NDA YETKİ SÖZLEŞMELERİ

51. Çarşamba Semineri / 21 Mayıs 2014

Arş. Gör. Burcu Bahar ÇATALOĞLU¹

Medeni Usul Hukukunda “yetki”, bir davanın hangi yerdeki görevli mahkeme tarafından görüleceğini ifade eden kavramdır. Hangi davalarda hangi mahkemenin yetkili olduğuna ilişkin kurallar, Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nda belirlenmiştir. Bunun haricinde, taraflar da belirli bir uyuşmazlık hakkında aslında yetkili olmayan bir mahkemeyi, yetki sözleşmesi ile yetkili kılabilirler.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu, yetki sözleşmeleri hususunda önemli yenilikler getirmiştir. Buna göre, artık sadece tacirler ve kamu tüzel kişileri yetki sözleşmesi yapabilecektir. Bu düzenlemeyle bir uyuşmazlıkta daha güçlü konumda olan tarafın, güçsüz tarafa kendi aleyhine olabilecek şekilde aslen yetkisiz olan bir mahkemeyi yetkili olarak kabul ettirmesinin önüne geçilmesi amaçlanmıştır. Bunun yanında, daha önce sözleşmeyle yetkili kılınan mahkemenin yanında kanunla belirlenen mahkemenin yetkisinin devam ettiği kabul edilmekte iken; 6100 sayılı HMK, taraflarca aksi kararlaştırılmadığı takdirde sadece sözleşmeyle belirlenen mahkemenin yetkili olacağını açıkça ifade etmektedir.

Bu düzenlemelerin yanı sıra, yetki sözleşmelerinin geçerli olabilmesi için kanunda başka şartlar da öngörülmüştür. Buna göre, yetki sözleşmesi yazılı olarak yapılmak zorundadır. Ayrıca, yetki sözleşmesine konu olan uyuşmazlık belirli veya belirlenebilir olmalıdır. Örneğin, taraflar arasında çıkabilecek tüm uyuşmazlıklar için belirli bir yer mahkemesini yetkili kılan sözleşmeler geçerli olmayacaktır. Ayrıca yetki sözleşmesinde yetkili kılınan mahkeme açıkça gösterilmelidir. Bunun dışında, tarafların üzerinde serbestçe tasarruf edemeyecekleri konular ile kesin yetki halinin varlığında yetki sözleşmesi yapılamaz.

Bu Çarşamba seminerinde 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununda yer alan yetki sözleşmesine ilişkin yenilikler ve düzenlemeler, bütün halinde dinleyicilere aktarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yetkili mahkeme, Hukuk Muhakemeleri Kanunu, yetki sözleşmesi

Çalışma Alanı: Medeni Usul Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku Anabilim Dalı, bcataloglu@ybu.edu.tr

JURISDICTION AGREEMENTS IN CODE OF CIVIL PROCEDURE

51st Wednesday Seminar / May 21, 2014

Res. Asst. Burcu Bahar ÇATALOĞLU²

In the Civil Procedure Law, “jurisdiction” is the concept that refers to the location of a court in which a case will be handled. The rules regarding of defining the court, which is authorized in particular cases are defined in the Code of Civil Procedure. Apart from this, the parties may also authorize a court, which is not authorized by law, for a particular dispute through the jurisdiction agreement.

Code of Civil Procedure No. 6100 has brought significant differences in terms of jurisdiction agreements. Accordingly, only the merchants and public legal entities will be able to make a jurisdiction agreement. With this arrangement, it is aimed to prevent the stronger party in a dispute to impose an unauthorized court against the powerless party. In addition, it was accepted that in the previous code period, the jurisdiction agreement would not abolish the jurisdiction of the court authorized by law. The Code of Civil Procedure no. 6100 expressly states that if the parties have not decided otherwise, only the court determined by the contract shall be authorized.

In addition to these regulations, other conditions are also stipulated in the code for the validity of these agreements. Accordingly, the contract must be written. In addition, the dispute subject to the jurisdiction agreement must be specific or definable. The court authorized in the jurisdiction agreement must also be clearly shown. Apart from this, jurisdiction agreement cannot be made when there is an issue which the parties cannot freely decide on and in the presence of a final jurisdiction of a court.

In this Wednesday seminar, the changes and regulations regarding the jurisdiction agreement in the Code of Civil Procedure No. 6100 were transferred to the audience.

Keywords: competent court, Code of Civil Procedure, jurisdiction agreement

Field of Study: Civil Procedure Law

² Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Procedure Execution & Bankruptcy Law, bcataloglu@ybu.edu.tr

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Seminerleri

52. Çarşamba Semineri

İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Açısından SOMA Gerçeği

Doç. Dr. Ali Cengiz KÖSEOĞLU
YBÜHF İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD

Tarih / Saat: 28.05.2014 / 13.00

Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

İŞ VE SOSYAL GÜVENLİK HUKUKU AÇISINDAN SOMA GERÇEĞİ

52. Çarşamba Semineri / 28 Mayıs 2014

Doç. Dr. Ali Cengiz Köseoğlu¹

2013-2014 eğitim-öğretim döneminin elli ikinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Açısından Soma Gerçeği” konulu sunum, Doç. Dr. Ali Cengiz Köseoğlu tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

THE “SOMA” CASE WITH REGARD TO LABOUR AND SOCIAL SECURITY LAW 52th Wednesday Seminar / May 28, 2014

Assoc. Prof. Dr. Ali Cengiz Köseoğlu

At the 52th Wednesday Seminar, Ali Cengiz Köseoğlu, made a presentation titled as “The Soma Case with regard to Labour and Social Security Law”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi

Sarşamba Seminerleri 54. Program

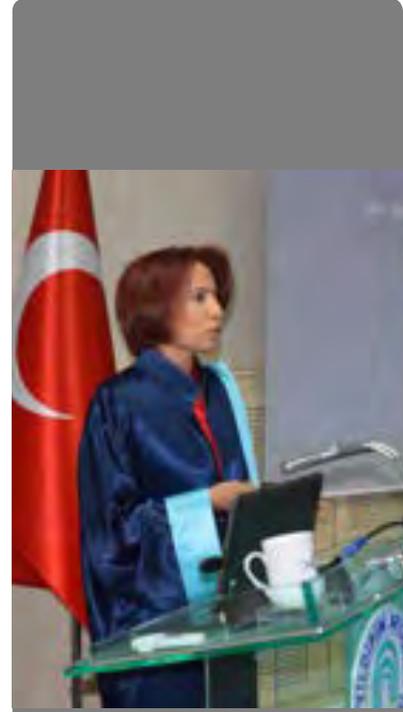
CÜPPE GIYDİRME TÖRENİ VE AVRUPA'DA HUKUK EĞİTİMİ (İNGİLTERE VE FRANSA ÖRNEĞİ)

Konuşmacılar:

Yrd. Doç. Dr. Neslihan KARATAŞ DURMUŞ
Yrd. Doç. Dr. Mehmet Bedii KAYA

Tarih / Saat: 08.10.2014 / 13.30

Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

AVRUPA'DA HUKUK EĞİTİMİ- FRANSA ÖRNEĞİ

54. Çarşamba Semineri/ 08.10.2014

Yrd. Doç. Dr. Neslihan KARATAŞ DURMUŞ¹

Bu Çarşamba Seminerinde öncelikle Fransa'da geçerli olan hukuk eğitiminin nasıl olduğu hakkında bilgi verilmiş olup, hukuk eğitimine başlayabilmek için ne gibi şartların gerekli olduğundan bahsedilmiştir. Fransa'da hukuk eğitimine başlayabilmek için öncelikle belirli bir diplomaya (baccalauréat-BAC) sahip olmak gereklidir. Ancak hukuk sertifikasına sahip olan kişiler BAC diploması olmadan da hukuk eğitimine başlayabilmektedirler.

Daha sonra ise hukuk fakültelerinde geçerli olan eğitim süresi ve bu sürecin nasıl olduğu belirtildikten sonra Paris 1 Panthéon Sorbonne Üniversitesi Hukuk Fakültesi örneğinde müfredat hakkında bilgiler verilmiştir. Hukuk eğitimi 3 kısımdan oluşmaktadır. Birincisi kısım lisans eğitimi olup 6 dönemlik (3 yıllık) bir süreci kapsar; ikinci kısım Mastır 1 ve Master 2 denilen uzmanlaşmaya yönelik süreçtir. Son kısım ise doktora eğitimidir. Bu eğitimler üniversiteler bünyesinde veya özel okullarda verilebilmektedir. Öğrenciler L3 (lisans 3. Sınıf) tan itibaren uzmanlık alanlarına göre ders seçebilmektedirler. Daha sonra yapmayı düşündükleri mesleğe göre- hakim- savcı, avukat, noter, hussier de justice (icra memurluğu) ya da juriste (hukukçu)- eğitim süreçlerine devam edebilmektedirler.

Son olarak da hukuk fakültesi mezunlarının olabileceği meslekler ve bunlara özgü sınavlar hakkında bilgiler verilmiştir. Nasıl avukat olunur, nasıl noter olunur, nasıl hakim olunur sorularının cevapları verilerek sunum sonlandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: hukuk eğitimi, avukatlık mesleği, hakimlik mesleği,

Çalışma Alanı : Hukuk Metodolojisi

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Mali Hukuk Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, nkaratas@ybu.edu.tr neslihankaratas@hotmail.com

LEGAL EDUCATION IN EUROPE- THE FRENCH PERSPECTIVE

54th Wednesday Seminar / 08.10.2014

Assist. Prof. Dr. Neslihan KARATAŞ DURMUŞ²

In this Wednesday Seminar, firstly it is given information about the legal education in France and it is explained what kind of conditions are necessary to start legal education. In order to start studying law in France, it is primarily necessary to have a specific degree (baccalauréat-BAC). However, individuals with a legal certificate can start their legal studies without a BAC diploma.

Afterwards, the education period and process in the law faculties are explained and information on the curriculum is provided by means of the example of Paris 1 Panthéon Sorbonne University Law Faculty. The legal education consists of 3 main parts. The first part is a bachelor's degree and it includes a period of 6 semesters (3 years); the second part is the process of specialization named Master 1 and Master 2. The last part is composed of a doctoral education. All of these educational processes can be offered within the body of universities or private schools. Students can choose courses starting from L3 (undergraduate level 3) in accordance with their specialization areas. Then they can continue their educational studies/processes based on their intentions about their future professions such as judges - prosecutors, lawyers, notaries, or justice (executive) or jury (juriste).

Finally, the professions which can be executed by the ones who has a bachelor's degree on law and the related specific exams are explained. The presentation is concluded by giving answers to the questions of how to become a lawyer, a notary or a judge.

Keywords: legal education, advocacy, judicature

Field of Study: legal methodology

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Department of Tax Law, nkaratas@ybu.edu.tr neslihankaratas@hotmail.com

İNGİLTERE’DE HUKUK EĞİTİMİ

54. Çarşamba Semineri/ 08.10.2014

Yrd. Doç. Dr. Mehmet Bedii KAYA¹

Bu Çarşamba seminerinde İngiltere’de hukuk eğitiminin esasları ve hukuk eğitimi veren üniversitelerin genel tarihinden bahsedilecektir. İngiltere, Galler, Kuzey İrlanda ve İskoçya’nın da içinde bulunduğu Birleşik Krallığın bir parçasıdır. Ancak bu bölgelerin eğitim sistemi arasında farklılıklar mevcuttur. İngiltere’deki en eski üniversite Oxford Üniversitesi olup 1096 yılında kurulmuştur. İngiltere’de üniversiteler ancak üç şekilde kurulabilir. Bunlar, yasama, kraliyet fermanı ve papalık fermanıdır.

Üniversiteler, “higher education institutions” olarak adlandırılır ve iki şekilde ortaya çıkar; recognised bodies, listed bodies. Bunların ilki derece vermeye yetkili iken, ikincisi sadece ders vermeye yetkilidir ve dereceleri ancak bir recognised body’den almak zorundadır. Üniversite ünvanını kullanmak için en az 1000 tam zamanlı yüksek öğrenim öğrencisi, bunların %75’de derece alma beklentisi olan bir programa kayıtlı olmalıdır. Bu durumda üniversite sıfatına haiz olan kurumlar, kendi derslerini verme ve koşullarını belirleme, kendi derecesini verme haklarını sahip olan bağımsız birer kurum olmuş olurlar.

Lisans eğitimine kabul her üniversite için farklıdır. Bazı üniversiteler bir ortak kriter olarak LNAT sınavını talep etmektedirler. Bu sınav hukuk eğitimine giriş için tasarlanmış ve öğrencinin analitik düşünme yeteneğini ölçmektedir. Üniversiteye girdikten sonra ilk sene 4, ikinci sene 3 ve üçüncü sene bir zorunlu ders bulunmaktadır. Bu üniversitelerde hukuk eğitimi lisans seviyesinde, derslerin yanında “study skills” denilen sunum ve makale yazma teknikleri ile “foundation” adı verilen temel eğitim derslerinin tamamlanması gereklidir. Bu zorunlu dersleri veren öğrenci LLB olarak adlandırılan hukuk lisansını kazanmaktadır.

Lisansüstü eğitimi birden fazla derece ve şekilde bulunmaktadır. Bunların arasından en bilineni ve tercih edilenleri PhD ve LLM olan doktora ve yüksek lisans dereceleridir. LLM genellikle ders ağırlıklı olup bir bitirme tezi ile beraber toplam 12 ay sürmektedir. Bunun yanı sıra PhD derecesi ise ders bulundurmamakla birlikte sadece araştırma odaklı olup en az 3 en fazla 4 yıl sürmektedir. PhD derecesinde öğrencinin tezinin kalitesini kontrol amaçlı denetleme mekanizmaları olup, gerekli şartları sağlayamaz ise Türkiye’de bir karşılığı olmayan MPhil derecesine düşürülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İngiltere, Hukuk Eğitimi, Doktora

Çalışma Alanı: Hukuk Metodolojisi

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı, mehmet@mbkaya.com

LAW EDUCATION IN ENGLAND

54th Wednesday Seminar / 08.10.2014

Assist. Prof. Dr. Dr. Mehmet Bedii KAYA²

In this seminar, simple history and the principles of the law education in England is going to be examined. England with Wales, Northern Ireland and Scotland is a part of the United Kingdoms. However, there are limited similarities between them in education systems. The oldest university in the England is Oxford University which is founded in 1096. In England, there are three ways to form a university. These are act of parliament, royal decree and papal decree.

Universities also known as higher education institutions are divided into two categories; recognized bodies and listed bodies. The former is able to give degrees while the latter is only limited to give courses and have to receive its degrees from a recognized body. In order to be a university, the body must have at least 1000 higher education students and 75% of them must be eligible for a degree. Bodies who are recognized as universities can decide what to lecture and give their own degree as an independent body.

Acceptance to a law degree is different in each university. Some universities look for a LNAT test result as a requirement. LNAT evaluates the students critical thinking abilities. After getting into the university, a student must pass 4 required courses in the first year, 3 in the second year and one in the last year. In these universities, in a bachelor degree, students must receive study skills and foundation courses in order to graduate. After passing these required courses, a student can receive LLB degree from the university.

Post-graduate degrees are plenty and comes in several levels. The most known among them are LLM and PhD as master and doctorate degrees. LLM is usually taught course focused and with a thesis it finishes in 12 months. On the other hand, a PhD degree is research focused without any required taught courses and it lasts at least 3 years and maximum 4 years. There are several mechanisms to check the quality of the research during the PhD. If any student fails to meet the quality desired, it can be downgraded to a MPhil degree which does not have an equivalence in Turkey.

Keywords: England, PhD, law education

Field of Study: Legal methodology

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Administrative Law, mehmet@mbkaya.com

55. SEMİNER

DEVİRİM-HUKUK İLİŞKİSİ VE MECELLE ÜZERİNE

Arş. Gör. İsmail ÖZDEN

YBÜ Hukuk Fakültesi Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi ABD

Tarih / Saat: 15.10.2014 / 13.30

Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Toplantı Salonu

DEVİRİM-HUKUK İLİŞKİSİ VE MECELLE ÜZERİNE

55. Çarşamba Semineri / 15 Ekim 2014

Arş. Gör. İsmail ÖZDEN¹

Sözlükte belli bir alanda hızlı, köklü ve nitelikli değişim olarak tarif edilen devrim, kimi zaman toplum tabanından yönetici sınıfa doğru, mevcut hukuki ve siyasi kurumları ortadan kaldıran bir ihtilal, kimi zaman ise yönetici kadro ya da aydınların önderliğinde köklü değişim ve dönüşümleri ihtiva eden bir inkılap şeklinde kendini gösterir.

Devrim hareketlerinin en belirgin ve vazgeçilmez özelliği ise hukuk ile olan ilişkisidir. Hukuk kuralları, devrimle ulaşılmak istenen medeniyet hedefi doğrultusunda yeni baştan düzenlenir. Bu amaca ulaşmak için yapılan hukuki düzenlemelerin işlevselliği ve başarısı ayrı bir tartışma konusudur. Öte yandan hukuk kurallarının toplumu dönüştürmenin bir aracı olarak kullanılması amacı üzerinde de hassasiyetle durulması gerekir.

19. yüzyıl, Osmanlı Devleti bakımından yukarıda işaret edilen devrim ihtiyacının şiddetle hissedildiği bir çağ olmuştur. Döneme ismini veren “Tanzimat” kelimesinin, günümüz Türkçesinde düzenlemeler veya kurallar anlamına gelmesi, toplumsal dönüşümün hukuk yoluyla gerçekleştirilmek istendiğinin kanıtı olarak sunulabilir. Bu devrimleri gerçekleştirmek üzere toprak reformunu içeren arazi kanunundan, ceza kanunlarına kadar bir dizi kanun, ciddi bir muhalefete uğramaksızın Avrupa kanunlarından iktibas suretiyle hukuk düzeninin bir parçası haline gelmiştir. Ancak Mecelle-i Ahkâm-ı Adli ise diğer kanunlardan farklı olarak, çok ciddi tartışmalar neticesinde, Code Napoleon’a tercihen, Ahmet Cevdet Paşa başkanlığında bir heyet tarafından hazırlanmıştır.

Bu çalışmada özetle, sosyolojik olarak hukuk kuralları ve devrim ilişkisi Mecelle’yi oluşturan toplumsal şartlar üzerinden değerlendirilmiştir. Bu değerlendirmede bir ölçüt olarak Alman Medeni Kanunu’nun kabul ediliş serüveni ve Savigny’nin önderliğini yaptığı tarihçi hukuk okulunun, hukukun doğasına ilişkin düşünceleri kullanılacaktır. Mecellenin bizatihi kendisinin devrimsel nitelikte olup olmadığı ise üzerinde durulan bir diğer konudur.

Anahtar Kelimeler: Resepsiyon, Mecelle, Tarihçi Okul

Çalışma Alanı: Hukuk Sosyolojisi

¹ Afyon Kocatepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı, iozden@aku.edu.tr

ON REVOLUTION-LAW RELATIONSHIP AND MECELLE

55th Wednesday Seminar / October 15, 2014

Res. Assist. İsmail ÖZDEN²

The revolution, which is defined in the dictionary, as a fast, radical and qualified change in a certain area, sometimes shows up itself in the form a revolution that eliminates existing legal and political institutions which is from a community base to a rulling class and sometimes a reform involving fundamental changes and transformations under the leadership of rulling class or intellectuals.

The most prominent and indispensable feature of revolution movements is its relationship with law. The rules of law are re-arranged in line with the target of civilization to be achieved by revolution. The functionality and success of the legislative arrangements which is made to achieve this objective is another matter of discussion. On the other hand, the aim of using the rules of law as a tool of transforming society, should be emphasized.

In the Ottoman Empire, the 19th century was an era in which the need for revolution mentioned above was felt strongly. The term “Tanzimat”, which gives its name to the period, means regulations or rules in modern Turkish can be presented as proof that social transformation is desired to be realized through law. In order to realize these revolutions, a series of laws ranging from land law, including land reform to criminal laws, became part of the rule of law by referring to European law without serious opposition. However, unlike the other laws Mecelle-i Ahkâm-i Adlî was prepared by a delegation headed by Ahmet Cevdet Pasha preferably Code Napoleon, after very serious discussions.

In summary, in this study, the relationship between the rules of law and revolution engaged with the conditions made up Mecelle was evaluated sociologically. In this assessment as a criterion, that the German Civil Code adoption adventure and thoughts about the nature of law’s of historical school which was led by Savigny will be used. Whether Mecelle’s himself is a revolutionary or not is another issue that is emphasized.

Keywords: Reception, Mecelle, Historical School

Field of Study: Sociology of Law

56. SEMİNER

Bankalardaki Mevduatların Zamanaşımı Sonucu TMSF'ye Devredilmesinin Düşündürdükleri

Arş. Gör. Taylan BARIN
YBÜ Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku ABD

Tarih / Saat: 22.10.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat

HUKUK FAKÜLTESİ
Çarşamba Seminerleri

BANKALARDAKİ MEVDUATLARIN ZAMANAŞIMI SONUCU TMSF'YE DEVREDİLMESİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

56. Çarşamba Semineri / 22 Ekim 2014

Arş. Gör. Taylan BARIN¹

Türk Hukukunda bankalarda unutulmuş mevduat ve sair kıymetler 10 yıllık zamanaşımına tabi olup zamanaşımını takiben bu değerlerin mülkiyeti TMSF'ye gelir kaydedilmektedir. Bu işlem anayasaya aykırı olduğu gibi hukukun genel ilkelerine de aykırılık teşkil etmektedir. Bu makalenin amacı işlemin hukuka aykırılık boyutlarını sergilemek ve karşılaştırmalı hukuktan da faydalanılarak bir öneri sunmaktır

Anahtar Kelimeler: Mülkiyet Hakkı, Zamanaşımı, Bankalarda Unutulmuş Paralar

Çalışma Alanı: Anayasa Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı, T.C. Anayasa Mahkemesi, Raportör Hâkim, tbarin@ybu.edu.tr

UNCONSTITUTIONALITY AND INCOMPATIBILITY OF GENERAL PRINCIPLES OF LAW OF THE INSTITUTION OF UNCLAIMED/ DORMANT BANK ACCOUNTS AND OTHER VALUES SUBJECTED TO THE LAPSE OF TIME

56th Wednesday Seminar / 22 November , 2014

Res. Assist. Taylan BARIN²

Unclaimed bank accounts and other values are subjected to 10 years lapse of time in Turkish Law. After the ten-year limitation period, the ownership of these values are registered as revenue to Saving Deposit Insurance Fund (TMSF). This procedure is both unconstitutional and incompatible with the general principles of law. This article aims to investigate the illegal dimensions of such a procedure and offer a suggestion by taking into consideration of comparative law.

Keywords: Property Right, Lapse of Time, Unclaimed Bank Accounts,

Field of Study: Constitutional Law

² Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Constitutional Law, The Constitutional Court of the Republic of Turkey, Reporter judge, tbarin@ybu.edu.tr

57. Çarşamba Semineri

İslam Hukukunda Zina Suçu ve Yaptırımları

Ars. Gör. Adem ÇAKIR
YBÜ Hukuk Tarihi ABD

Tarih / Saat: 05.11.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Toplantı Salonu

İSLAM HUKUKUNDA ZİNA SUÇU VE YAPTIRIMLAR

57. Çarşamba Semineri / 5 Kasım 2014

Arş. Gör. Adem ÇAKIR¹

2014-2015 eğitim-öğretim döneminin elliyedinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “İslam Hukukunda Zina Suçu ve Yaptırımlar” konulu sunum, Arş. Gör. Adem Çakır tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

CRIME OF ADULTERY AND SANCTIONS IN ISLAMIC LAW

57th Wednesday Seminar / November 5, 2014

Res. Assist. Adem ÇAKIR

At the 57th Wednesday Seminar, Res. Assist. Adem Çakır, made a presentation titled as “Crime of Adultery and Sanctions in Islamic Law”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Hukuk Tarihi ABD

58. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

Hukukta Nitel Araştırma

ve

**Hukuk Öğretiminde Nitel Araştırma
Yöntemlerinin Uygulanabilirliği Sorunu**

Arş. Gör. Akif TÖGEL
YBÜ Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku ABD

Tarih / Saat: 12.11.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi
7. Kat Konferans Salonu

HUKUKTA NİTEL ARAŞTIRMA VE HUKUK ÖĞRETİMİNDE NİTEL ARAŞTIRMA YÖNTEMLERİNİN UYGULANABİLİRLİĞİ SORUNU

58. Çarşamba Semineri / 12 Kasım 2014

Arş. Gör. Akif TÖGEL¹

Bu çalışmanın amacı hukuk alanında deneysel araştırma alanlarını ortaya çıkarmak ve bu alanlardaki muhtemel nitel araştırma tekniklerini tartışmaktır. Bu çalışma aynı zamanda insanlara adalet ulaştırılan kusursuz hukuk kurallarının, teori ile pratiğin en iyi oranda bir araya getirilmesi ile oluşturulabileceği varsayımına dayanmaktadır. Bu kapsamda hukuk teorileri bu hukuk fabrikasının girdilerini oluştururken, hukuk normları da çıktılarını meydana getirmektedir. Yine bu çalışmada hukuk öğreticilerinin nitel hukuk araştırmaları aracılığı ile halkın beklentilerinden haberdar olabileceği belirtilmektedir. Hukuk doktrini uygulamaya yakın olmazsa, ideal kuralların ortaya çıkması mümkün görünmemektedir. Çalışma neticesinde nitel araştırma yöntemlerinin hukukun birçok alt dalındaki araştırmalarında kullanılabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Deneysel Hukuk Araştırmaları, Hukuk Öğrenimi, Nitel Araştırma Yöntemleri

Çalışma Alanı: Hukuk metodolojisi

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı, tbarin@ybu.edu.tr

QUALITATIVE RESEARCH IN LAW AND THE ISSUE OF ENFORCEABILITY OF QUALITATIVE RESEARCH METHODS IN LEGAL EDUCATION

58th Wednesday Seminar / November 12, 2014

Res. Assist. Akif TÖGEL²

This study seeks to argue the empirical research fields and prospective techniques of empirical inquiry in legal field. Also this research claims that the perfect law, which brings justice to people, is the best mixture of theory and practice. In this context legal theories can be defined as the basic roots and the legal norms as the outputs of theoretical factory of law. It is strongly recommended in paper that legal scholars have to hear the requirements of public via qualitative research. Unless the doctrine is close to practice, the law factory may not able to produce the ideal norms. Article concludes that, qualitative inquiry methods are applicable to various fields of law.

Keywords: Empirical Legal Research, Legal Education, Qualitative Research Methods.

Field of Study: Legal Methodology

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Law Department of Constitutional Law

59. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

Devletlerin Tanınması ve Kosova Örneği

Ars. Gör. Figen TABANLI
YBÜ Hukuk Fakültesi Uluslararası Hukuk ABD

Tarih / Saat: 19.11.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

RECOGNITION OF STATES AND EXAMPLE OF KOSOVO

59th Wednesday Seminar / November 19, 2014

Figen TABANLI¹

Recognition of states is one of the most important issues in terms of representing the building blocks of international relations and one of the most complicated issues due to its political nature. As a result of its unique (sui generis) features and being one of the latest countries that gained independence; Kosovo sets an ongoing precedent in terms of recognition. This study mainly aimed to answer the question of recognition of Kosovo. For this reason, main features and independence process of Kosovo will be analyzed. Ongoing independence process has a history of nearly a century and that has been a highly troubled period for Kosovo. Serbians and Albanians residents consider Kosovo as their own country and this approach led to the start of the problems arising from nationalism. The situation of the nationalism related crisis in Kosovo after independence may be a subject to another discussion. Despite the fact that it has similar characteristics with Kosovo; Turkish Republic of Northern Cyprus is only recognized by Turkish Republic.

Keywords: Recognition of States, Kosovo Problem, Albania, NATO, Turkish Republic of Northern Cyprus

Field of Study: International Law

¹ Anadolu University Faculty of Law Department of International Law, figentabanli@anadolu.edu.tr

QUALITATIVE RESEARCH IN LAW AND THE ISSUE OF ENFORCEABILITY OF QUALITATIVE RESEARCH METHODS IN LEGAL EDUCATION

59th Wednesday Seminar / November 19, 2014

Figen TABANLI²

Recognition of states is one of the most important issues in terms of representing the building blocks of international relations and one of the most complicated issues due to its political nature. As a result of its unique (*sui generis*) features and being one of the latest countries that gained independence; Kosovo sets an ongoing precedent in terms of recognition. This study mainly aimed to answer the question of recognition of Kosovo. For this reason, main features and independence process of Kosovo will be analyzed. Ongoing independence process has a history of nearly a century and that has been a highly troubled period for Kosovo. Serbians and Albanians residents consider Kosovo as their own country and this approach led to the start of the problems arising from nationalism. The situation of the nationalism related crisis in Kosovo after independence may be a subject to another discussion. Despite the fact that it has similar characteristics with Kosovo; Turkish Republic of Northern Cyprus is only recognized by Turkish Republic.

Keywords: Recognition of States, Kosovo Problem, Albania, NATO, Turkish Republic of Northern Cyprus

Field of Study: International Law

2 Anadolu University Faculty of Law Department of International Law, figentabanli@anadolu.edu.tr

60. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

ENDÜLÜS'TEN İSPANYA'YA İKTİDAR-İTAAT ANLAYIŞLARI

Arş. Gör. Anıl Güven YÜKSEL
YBÜ Hukuk Fakültesi Genel Kamu Hukuku ABD

Tarih / Saat: 26.11.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Toplantı Salonu

ENDÜLÜS'TEN İSPANYA'YA İKTİDAR - İTAAT ANLAYIŞLARI

60. Çarşamba Semineri / 26 Kasım 2014

Arş. Gör. Anıl Güven YÜKSEL¹

Bu Çarşamba Seminerinde Avrupa'da doğup dünyaya yayılan modernleşme sürecinin siyasi iktidar, egemenlik ve hukuk gibi kavramlar üzerinde yarattığı dönüşüm İspanya devleti özelinde ele alınmaya çalışılmıştır. Bilindiği üzere bugün Avrupa Birliği üyesi bir devlet olarak büyük çoğunluğu İspanya egemenliğinde bulunan İber Yarımadası, Avrupa'da gelenekten kopuşu temsil eden modern devletin doğuşu sürecinde uzun bir dönem Endülüs hakimiyeti altındaydı. Müslümanların yarımadaya ayak basmasından, tüm coğrafyada iktidar kurup, gerileyerek yok olmasına dek geçen yedi yüz yıl içerisinde Avrupa'nın geri kalanı bugün koyu bir karanlık olarak anılan Ortaçağ'ı tüm meşhur uygulamalarıyla deneyimliyordu. İber Yarımadası ise aynı dönemde, hem siyasi yapı olarak derebeyliklerden, feodal sistemlerden uzak, hem de bilimsel anlamda yakın komşularının aksine yeniliğe açık, yoğun bir çağ yaşıyordu. Bu dönemdeki ayrışıklık, öncelikle Avrupa'da Rönesans, Reform ve nihayetinde Aydınlanmayı doğuran tepkiselliğin yerleşmesini engellemiş, devamında ise yirminci yüzyıla dek yoğunluğunu koruyarak sürecek farklı iktidar krizlerine sebep olmuştur.

İspanya'nın bu özel durumu, seminer sunumu kapsamında, tarihsel süreç izlenerek ve iktidar kavramı merkeze konularak işlenmiştir. Modernleşme ile birlikte içeriği ve sınırları değişen geleneksel iktidar anlayışının Endülüs döneminde uygulanışı, diğer Avrupa topraklarında Kiliseyle özdeşleşmiş ortaçağ sistemiyle karşılaştırılarak ele alınmıştır. Ortaçağ'ı kendi döneminde yaşamayan İspanya, Katolik Kralların yönetimiyle birlikte Endülüs'ün tüm kalıntılarından kurtulmak üzere Kilise ile bütünleşmiş ve yarımada topraklarında başka bir ortaçağ yaratmıştır. Bu bütünleşme, Fransız İhtilali'nin etkilerini yarımadadan uzak tutmuş; bütün bir İspanya yakın tarihini birlikte yaşama – yeniden fethetme gerilimine oturtmuştur. Seminerde ayrıntılı olarak değinildiği üzere bu gerilimin kaynakları, her bir tarihi olay bakımından geçmiş Endülüs hâkimiyetine ve uzun süren geleneksel iktidar anlayışına dayandırılabilmeğe; dahası İspanya'yı benzerine az rastlanır şekilde bölgesel bir özerk devlet olarak tanımlayan 1978 tarihli anayasasında dahi aynı geçmişin izlerine rastlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: siyasi otorite, doğu-batı, Endülüs, moden devlet.

Çalışma Alanı: Kamu Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Genel Kamu Hukuku Anabilim Dalı, agyuksel@ybu.edu.tr

PERCEPTIONS OF POWER-OBEDIENCE FROM ANDALUS THROUGH SPAIN

60th Wednesday Seminar / November 26, 2014

Res. Assist. Anıl Güven YÜKSEL²

In this Wednesday seminar, the transformation, brought by the modernization process, which was born in Europe and spread to the world, on the concepts of political power, sovereignty and law, was tried to be addressed in the context of the Spanish state. As it is known, the Iberian Peninsula, which is today the land of Spain as a member state of the European Union, was once under the rule of Andalusia for a long time during the process of the emergence of the modern state representing the break with the tradition in Europe. In this seven hundred years from the arriving of Muslims to the peninsula until the fall of their sovereignty, the rest of Europe was experiencing the Middle Ages – which is today remembered with its darkness - with all its famous practices. In the same period, the Iberian peninsula was away from its neighbours both in political terms and within scientific environment, as not having feudal system, but as being very open to scientific and cultural renewals. The disparity in this period, first of all, prevented the settling of social reactions that helped to rise of the Renaissance, the Reformation and the Enlightenment in Europe, and in the following period, it caused different power crises that would continue until the twentieth century.

This special situation of Spain has been studied by following the historical process and putting the concept of power at the center within the scope of the seminar presentation. The application of the conception of traditional power, whose content and boundaries had changed along with the modernization in the Andalusian period, was discussed in comparison with the Church-specific medieval system in other European lands. Spain, which did not live the medieval period in its own time, was integrated with the Church in order to get rid of all the remains of Andalusia during the rule of the Catholic Kings and created another medieval on the peninsula. This integration kept the effects of the French Revolution away from the peninsula and has put the whole recent history of Spain on the tension of convivencia - re-conquest. As mentioned in detail in the seminar, the sources of this tension can be based on the history of Andalusia for each historical event; moreover, even in its 1978 constitution, which defines Spain as a regional autonomous and a unitary state at the same time, the traces of the same past can be found.

Keywords: political authority, east-west, Andalus, modern state

Field of Study: Public Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of General Public Law, agyuksel@ybu.edu.tr

61. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

DEĞERLER EĞİTİMİ

Prof. Dr. Ertuğrul YAMAN

*YBÜ İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi
Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü*

Tarih / Saat: 03.12.2014 / 14.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

DEĞERLER EĞİTİMİ

61. Çarşamba Semineri / 3 Aralık 2014

Prof. Dr. Ertuğrul YAMAN¹

2014-2015 eğitim-öğretim döneminin altmışbirinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Değerler Eğitimi” konulu sunum, Prof. Dr. Ertuğrul Yaman tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

EDUCATION OF VALUES

61st Wednesday Seminar / December 3, 2014

Prof. Dr. Ertuğrul YAMAN

At the 61st Wednesday Seminar, Prof. Dr. Ertuğrul Yaman, made a presentation titled as “Education of Values”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

62. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Yönlerine Dair 1980 Tarihli Lahey Sözleşmesi ve Uygulaması

Arş. Gör. Belkıs VURAL
YBÜ Hukuk Fakültesi Milletlerarası Özel Hukuk ABD

Tarih / Saat: 10.12.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

ULUSLARARASI ÇOCUK KAÇIRMANIN HUKUKÎ YÖNLERİNE DAİR 1980 TARİHLİ LAHEY SÖZLEŞMESİ VE UYGULAMASI

62. Çarşamba Semineri/ 10 Aralık 2018

Arş. Gör. Belkis VURAL¹

Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukukî Yönlerine Dair 1980 tarihli Lahey Sözleşmesi, Türkiye tarafından 21.01.1998 tarihinde imzalanmış ve 01.08.2000 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bu sözleşme uluslararası çocuk kaçırma vakalarından doğan hukuki dava ve işlemlerin taraf devletler arasında kolaylaştırmayı amaçlayan bir adli yardım sözleşmesidir. Sözleşmenin temel prensibi ebeveynleri tarafından mutad meskeni dışında bir ülkede haksız yeri değiştirilmiş ya da alıkonulmuş çocuğun ivedilikle mutad meskeninin bulunduğu ülkeye iade edilmesidir. Sözleşmeye göre, taraf devletler, kural olarak, haksız yeri değiştirilmiş veya alıkonulmuş çocuğu mutad mesken ülkesine iade etmelidir. Bu kuralın taraf devlet mahkemeleri tarafından dar yorumlanması gereken az sayıda istisnası (Sözleşme madde 13(1)a, 13(1)b ve 20) mevcuttur. Ancak pekçok taraf devlet bu istisna maddelerini çocuğun mutad meskene iadesinin reddine zemin olacak şekilde yorumlamaktadır. Bu durum, Yargıtay kararlarına da yansımıştır. Bazı kararlarında Yargıtay, Sözleşmenin özellikle 13(1)b maddesini çocuğun mutad meskene iadesini engelleyecek şekilde geniş yorumlayarak iadede kaçınmakta ya da ilk derece mahkemelerince hükmedilen iade kararlarını bozmaktadır.

Bu çarşamba seminerinde, 1980 tarihli Lahey Sözleşmesinin amacı, uygulama alanı, hukuki niteliği, mutad mesken kavramı ve iade prosedürünün, yanı sıra çeşitli Yargıtay kararları değerlendirme konusu yapılmıştır. Ayrıca İsviçre'de 1980 tarihli Çocuk Kaçırma Sözleşmesini de kapsayan belli başlı Lahey Sözleşmelerinin uygulanması için yürürlüğe konulmuş Uluslararası Çocuk Kaçırma ve Çocuklar ile Yetişkinlerin Korunması Hakkında Lahey Sözleşmeleri Hakkında 21 Aralık 2007 tarihli İsviçre Federal Kanununun (BG-KKE) Sözleşmeye nazaran iadede kaçınma hallerini daha somut şekilde düzenleyen maddeleri ve federal mahkeme uygulaması karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Çocuk Kaçırma, Türk Uygulaması, İsviçre Uygulaması.

Çalışma Alanı: Milletlerarası Özel Hukuk

1 LL.M. (eur. Münih); Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı, Araştırma Görevlisi; bvural@ybu.edu.tr

THE 1980 HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION AND ITS APPLICATION

62. Wednesday Seminar/ December 10, 2018

Res. Assist. Belkıs VURAL²

The Hague Convention of 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction was signed on January 21st, 1998 by Turkey and the Convention entered into force on August 1st, 2000 in Turkey. This Convention is designed for mutual judicial assistance and aims at facilitating the civil actions arising from international child abduction cases between contracting states. Immediate return of the abducted children to the state of their habitual residence is the essential principle that the Convention relies on. In principle, the contracting state must provide the prompt return of the abducted child. There are few exceptions (Articles 13(1)a, 13(1)b and 20) to the return obligation of contracting states and those exceptions are subject to strict construction. However, numerous contracting parties are applying those exceptions to reject the return of the abducted child to the state of habitual residence. Even, it is at issue in the judgments of Turkish Court of Cassation. Turkish Court of Cassation, in its certain cases, based on broad interpretation of these exceptions, rejected the return of the child to the habitual residence.

In this Wednesday Seminar, the aim, the application scope, the legal character of the Hague Convention of 1980 on International Child Abduction, the concept of the habitual residence, return procedure, and certain judgments of the Turkish Court of Cassation have been examined.

In addition, the provisions of the Swiss Federal Act on International Child Abduction and the Hague Conventions on the Protection of Children and Adults (BG-KKE) of 21 December 2007, which are for the concretization of exceptional cases against return decision and Swiss Federal Court practice have been compared with Turkish court Practice.

Keywords: International Child Abduction, Turkish courts practice, Swiss courts practice

Field of Study: Private International Law

2 LL.M. (eur. Munich); Ankara Yıldırım Beyazıt University, Department of Private International Law, Research Assistant, bvural@ybu.edu.tr

HUKUK FAKÜLTESİ
Çarşamba Seminerleri

63. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

Elektronik Tebligat

Arş. Gör. Burcu Bahar ÇATALOĞLU
YBÜ Hukuk Fakültesi
Medenî Usûl ve İcra İflas Hukuku ABD

Tarih / Saat: 17.12.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

ELEKTRONİK TEBLİGAT

63. Çarşamba Semineri / 17 Aralık 2014

Arş. Gör. Burcu Bahar ÇATALOĞLU¹

Tebliğat, yasal bir işlemin ilgisinin işlemde haberdar olması için yetkili makam tarafından yapılacak belgelendirme işlemidir. Usul hukuku boyutundan bakıldığında ise tebligat; bir davaya dair işlemlerin, o dava ile ilişkili olan kişilerce öğrenilebilmesi amacıyla, mevzuatta yer alan usullere uygun bir şekilde bilgilendirilmesi ve bunun resmi biçimde belgelendirilmesi işlemi olarak tanımlanabilir. Buna göre tebligatın üç işlevi bulunmaktadır ki bunlar teslim, bilgilendirme ve belgelendirmedir.

Yargılama ile ilgili sürelerin başlayabilmesi, taraf ve mahkeme usul işlemlerinin kendilerine bağlanan sonuçları doğurabilmesi ancak usulüne uygun yapılan tebligatla mümkün olabilecektir. Bunun yanında tebligat, Anayasa'nın 36. maddesi ile güvence altına alınmış olan adil yargılanma hakkının ve hukuki dinlenilme hakkının kullanılabilmesinin en önemli araçlarından biridir.

Elektronik tebligat, ülkemiz mevzuatına 2011 yılında girmiş olan yeni bir tebligat yöntemidir. Mevcut tebligat türlerini ortadan kaldırmamakta, onların yanında, seçimsel bir yol teşkil etmektedir.

Muhataba elektronik tebligat yapılabilmesi için, kendisinin tebligata elverişli elektronik adrese sahip olması gerekmektedir. Bu da kayıtlı elektronik posta adresidir. Kayıtlı elektronik posta; elektronik iletilerin, gönderimi ve teslimatı da dâhil olmak üzere kullanımına ilişkin olarak delil sağlayan, elektronik postanın nitelikli şeklini ifade etmektedir.

Bu Çarşamba seminerinde konu bütünlüğünü sağlayabilmek açısından, öncelikle tebligatın ne olduğuna ve önemine değinilmiş, yapılış şekillerine göre tebligat türleri kısaca açıklandıktan sonra, elektronik tebligat konusu detaylı olarak incelenmiştir. Bu çerçevede, elektronik tebligat sisteminin işleyişi, kayıtlı elektronik posta adresinin nasıl alınacağı ve özellikleri, elektronik tebligatın olası fayda ve sakıncaları dinleyicilerle paylaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: elektronik tebligat, kayıtlı elektronik posta, tebligat hukuku

Çalışma Alanı: Tebligat Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usul ve İcra İflas Hukuku Anabilim Dalı, bcataloglu@ybu.edu.tr

ELECTRONIC NOTIFICATION

63rd Wednesday Seminar / December 17, 2014

Res. Assist. Burcu Bahar ÇATALOĞLU²

Notification is the certification process to be carried out by the competent authority in order for the related person of the legal transaction to be aware of the transaction. From the point of procedural law, notification can be defined as informing the persons involved in a case in accordance with the legal procedures and document this situation officially. According to this, the notification has three functions which are delivery, information and documentation.

Start of the trial periods and the consequences of procedural actions of parties and court can only be possible by duly notification. Furthermore, the notification is one of the most important tools for the right to a fair trial and the right to be heard, which are guaranteed by Article 36 of the Constitution.

Electronic notification is a new notification method which was entered into our country's legislation in 2011. It does not eliminate the existing types of notifications, constitutes an optional method.

In order to make an electronic notice to the addressee, he / she must have an electronic address suitable for notification. This is the registered e-mail address. Registered electronic mail refers to the qualified form of electronic mail, which provides evidence of the use of electronic messages, including its transfer and delivery.

In order to ensure the integrity of the subject, in this Wednesday seminar, firstly, the concept and importance of the notification were mentioned. After that, the types of notification were explained briefly. Finally, the issue of electronic notification was examined in detail. In this context, the functioning of the electronic notification system, how to obtain the registered e-mail address and its features, and the possible benefits and drawbacks of the electronic notification were shared with the audience.

Keywords: electronic notification, registered e-mail address, notification law

Field of Study: Notification Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Procedure Execution & Bankruptcy Law, bcataloglu@ybu.edu.tr

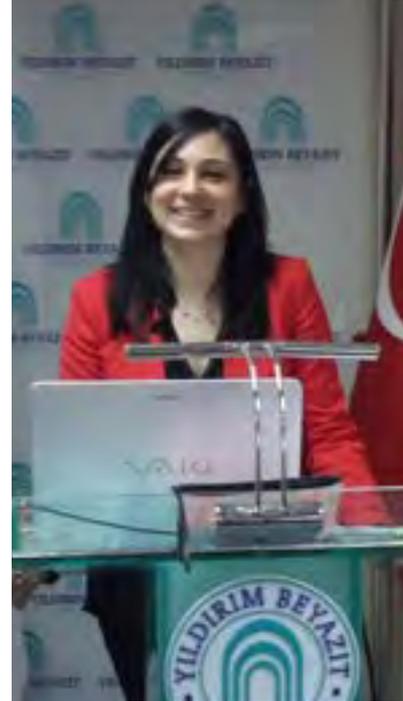

64. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

Pfleiderer Davası ve Pişmanlık Belgelerine Erişim Sorunu

Arş. Gör. Büşra CÖMERT
YBÜ Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk ABD

Tarih / Saat: 24.12.2014 / 13.00
Yer: YBÜ Cinnah Yerleşkesi
7. Kat Konferans Salonu

PFLEİDERER DAVASI VE PİŞMANLIK BELGELERİNE ERİŞİM SORUNU

64. Çarşamba Semineri/ 24 Aralık 2014

Arş. Gör. Büşra CÖMERT¹

Son yıllarda özellikle Avrupa Birliği'nde teşebbüslerin rekabet hukuku ihlallerinden kaynaklanan haksız fiil sorumluluğu kapsamında zarar görenlerin zararlarının tazmin edilebilmesinin teşviki için çalışmalar sürdürülmektedir. Çoğu ülkede, bu manada etkili araçların olmadığı söylenebilir. Bu eksiklik de rekabetçi bir piyasanın oluşumunun veya sürdürülebilmesinin önünde - rekabet hukukunun telafi fonksiyonu gereği gibi işlemediği için- engel teşkil edebilir. Bu fonksiyona işlerlik kazandırabilmek, zarar görenlerin zararlarının tazminini mümkün kılabilmek ve onların bu yönde teşvik edilebilmesi için menfaat çatışmalarının önüne geçilmesi gerekmektedir. Bu menfaat çatışması özellikle pişmanlık belgelerine erişim talebinde karşımıza çıkmaktadır. Rekabet normu ihlalleri sonucu zarar görenlerin tazminat davası kapsamında pişmanlık belgelerine erişimine izin verilmesi, pişmanlık programına başvuran teşebbüslerin menfaatini zedeleyebilir. Ayrıca bu tür bir imkân diğer teşebbüsleri pişmanlık programına başvurmaktan caymalarına yol açıp tespiti hayli güç olan kartel oluşumlarının ortaya çıkarılmaması ihtimalini doğurabilir. Bu da piyasalardaki anti-rekabetçi davranışların sürdürülmesi gibi tehlikeli sonuçlara sebep olabilecektir. Fakat, öbür taraftan da söz konusu belgelere erişim izninin verilmemesi halinde, zarar görenlerin zararlarını ve bu zararlarının teşebbüslerin fiillerinden kaynaklandığını ispatı ihlalin mahiyeti gereği çok zor olduğundan bu zararların telafisi de mümkün olmayabilecektir. Biz bu seminerde söz konusu soruna, Bonn Asliye Mahkemesi'nin ("Amtsgericht Bonn") önüne gelen Pfeiderer davası aracılığı ile ABAD'ın "denge testi"ne ilişkin kararından da bahsederek değinmeyi amaçlamaktayız.

Anahtar Kelimeler: Pişmanlık belgelerine erişim sorunu, Rekabet ihlallerinden kaynaklanan haksız fiil sorumluluğu, denge testi

Çalışma Alanı: Rekabet Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı, bcomert@ybu.edu.tr

PFLEIDERER CASE AND THE ISSUE OF ACCESS TO LENIENCY DOCUMENTS

64th Wednesday Seminar/ December, 24, 2014

Res. Assist. Büşra CÖMERT²

One of the recent trends ongoing in the area of the competition law, encouraged by many governments especially in the EU, is private enforcement of competition law. Under most of the jurisdictions, there is a lack of effective private enforcement tools which are necessary for better protection of persons whose interests are infringed and who therefore are entitled to compensation. In addition to such insufficiency of legal tools, it is also difficult to ensure application of public and private enforcement at the same time. One of the problems on the interface of public and private enforcement of competition law is the access to leniency documents. The right balance between the interest in the effectiveness leniency programs and the aggrieved parties' interests in compensation of damages has become debated issues of competition authorities and courts in the EU. As a reflection of the uncertainties regarding the access to leniency documents Amtsgericht Bonn requested preliminary ruling from the ECJ to make sure if the denial of the access request to leniency documents are inconsistent with the EU competition law. In this seminar the main purpose is to present the facts and the effects of Pfleiderer Case and to analyse ECJ's preliminary ruling.

Keywords: Disclosure of leniency documents, private and public enforcement of competition law, weighing test.

Field of Study: Competition Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Law, bcomert@ybu.edu.tr

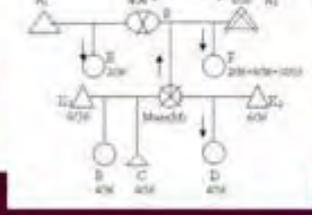
HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Seminerleri

65. ÇARŞAMBA SEMİNERİ ve CÜBBE GİYDİRME TÖRENİ

Miras Hukukunun Aksayan Yönleri

Prof. Dr. Mustafa Fadıl YILDIRIM
Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı

Tarih / Saat: 31.12.2014 / 13.00
Yer: YBU Cinnah Yerleşkesi 7. Kat Konferans Salonu

MİRAS HUKUKUNUN AKSAYAN YÖNLERİ

65. Çarşamba Semineri / 31 Aralık 2014

Prof. Dr. Mustafa Fadıl YILDIRIM¹

2014-2015 eğitim-öğretim döneminin altmışbeşinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Miras Hukukunun Aksayan Yönleri” konulu sunum, Prof. Dr. Mustafa Fadıl YILDIRIM tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

FAILURES OF INHERITANCE LAW

65th Wednesday Seminar / December 31, 2014

Prof. Dr. Mustafa Fadıl YILDIRIM

At the 65th Wednesday Seminar, Prof. Dr. Mustafa Fadıl YILDIRIM, made a presentation titled as “Failures of Inheritance Law”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı

HUKUK FAKÜLTESİ

66. Çarşamba Semineri

İş Yargılamasında Kanun Yolları

Arş. Gör. Cansu KORKMAZ
Medeni Usul ve İcra-İflas Hukuk ABD.

YBU HUKUK FAKÜLTESİ Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No:16 06690 Çankaya/ANKARA

SAAT : 1330 TARİH : 18 Şubat 2015

İŞ YARGILAMASINDA KANUN YOLLARI

66. Çarşamba Semineri / 18 Şubat 2015

Arş. Gör. Cansu KORKMAZ¹

Seminer konusu olarak iş mahkemelerinin kararlarına karşı başvurulabilecek kanun yolları tercih edilmiştir. 01.10.2011 tarihinde 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu yürürlüğe girmesine rağmen, bölge adliye mahkemeleri henüz göreve başlamadığından, 1086 sayılı Hukuk Usûlü Muhakemeleri Kanunu'nun 5236 sayılı Kanun ile değiştirilmeden önceki kanun yollarına ilişkin hükümleri uygulanmaktadır. İş yargılamasında kanun yollarına ilişkin, 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'ndaki düzenlemenin yanında, 1086 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanıyor olması ve bölge adliye mahkemelerinin göreve başlamasıyla da 6100 sayılı Kanunun kanun yolu hükümlerinin uygulanacak olması bu konunun incelenmesini zorunlu hâle getirmiştir.

Sunumda iş yargılamasında kanun yolları üç bölümde ele alınmıştır. İlk olarak, kanun yolu kavramı, amacı, sınıflandırılması, özellikleri, kanun yollarına başvurulmasının şartları değerlendirilmiştir. Ardından, bölge adliye mahkemelerinin fiilen göreve başlamasıyla uygulanacak olan istinaf kanun yolunun temel özellikleri üzerinde durulmuştur. Bu anlamda, istinaf kavramı, istinaf kanun yoluna başvurulabilecek iş mahkemesi kararları, istinafa başvuru süresi, istinafa başvuru şekli, istinaf sebepleri, istinaf incelemesi ve bölge adliye mahkemesinin verebileceği kararlar incelenmiştir.

Son olarak iş yargılamasında temyiz kanun yolu ele alınmıştır. Öncelikle, Hukuk Usûlü Muhakemeleri Kanunu çerçevesinde hâlen yürürlükte olan temyiz hükümleri dikkate alınarak, bireysel ve toplu iş uyuşmazlıkları bakımından iş mahkemesinin temyiz edilebilen ve edilemeyen kararları, temyize başvuru süresi, temyiz kanun yoluna başvuru şekli, temyiz incelemesi, temyiz incelemesi sonunda verilen kararlar ve iş yargılamasına ilişkin Yargıtay'ın kesin kararları incelenmiştir. Bununla birlikte, istinaf kanun yolunun işlerlik kazanmasından itibaren uygulanacak olan, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun temyize ilişkin hükümlerinin iş yargılamasına etkisi ve iş yargılamasında karar düzeltme yolunun kapalı olmasının sonuçları üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kanun yolları, istinaf, temyiz

Çalışma Alanı: Medenî usûl hukuku, iş hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku Anabilim Dalı, cansukorkmaz001@gmail.com.

LEGAL REMEDIES IN LABOUR PROCEEDINGS

66th Wednesday Seminar / 18th February 2015

Res. Assist. Cansu KORKMAZ

As the subject of this seminar, legal remedies to seek against the decisions of the labour courts were preferred. Although the Civil Procedure Code numbered 6100 came into effect on 01.10.2011, since the regional courts of justice have not taken office yet, the previous version of the provisions were being applied regarding the legal remedies before they were amended by the Code numbered 5236 in the previous Civil Procedure Code numbered 1086. The examination of this subject was called for since the provisions of the Code numbered 1086 together with the regulations in the Labour Courts Code numbered 5521 were applied regarding the legal remedies in labour proceedings and since the provisions relating the legal remedies of the Code numbered 6100 were going to be applied when the regional courts of justice would take office.

In the presentation, the legal remedies in labour proceedings were discussed in three parts. Firstly, the concept, objective, classification and features of legal remedy and the conditions to apply the legal remedy were assessed. Afterwards, the main features of the appeal as a legal remedy which would be applied when the regional courts of justice would take office were discussed. In this sense, it was considered the concept of appeal, the labour court decisions against which the appeal as a legal remedy could be applied to, the application period to the appeal, the manner of application, the grounds for the appeal, the appeal review and the decisions that might be taken by the regional courts of justice.

Finally, the cassation procedure in labour proceedings was discussed. Firstly, it was taken into consideration the appellate provisions that were still in effect within the frame of the Civil Procedure Code and the following: the decisions of the labour court that could and could not be appealed in regard to the individual and collective labour disputes, the timeframe of application to the appeal, the manner of application, the grounds for the appeal, the appeal review, the decisions made after the appeal review and the definitive judgements of the Court of Cassation regarding labour proceedings. Along with this, the effect of the provisions of the Civil Procedure Code regarding the cassation, which would come into force after the appeal proceedings started to function, on the labour proceedings and the results of the fact that the decision could not be revised through the request for the revision of decision in the labour proceedings were discussed.

Keywords: Legal remedies, appeal, appellate

Field of Study: Civil procedure law, labour law

Medine Vesikası Kabileden Ümmete

Arş. Gör. Emre BERBER

Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı

YBÜ Hukuk Fakültesi

68. Çarşamba Semineri

Tarih 04.03.2015 Saat 13.30

Yer YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenerler Mah.
Cinnah Cad. No : 16 7. Kat Konferans Salonu

MEDİNE VESİKASI (KABİLEDEN ÜMMETE)¹

66. Çarşamba Semineri / 18 Şubat 2015

Arş. Gör. Emre BERBER²

Medine Vesikası İslam düşüncesi için, üzerinde halen tartışmaların yürütüldüğü temel ve kurucu nitelikli bir metindir. Bugün dahi İslam'ın çoğulculuk ve demokrasiyle ilişkisi hakkındaki tartışmalarda Medine Vesikası'ndan yararlanılmaktadır. Bu açıdan Medine Vesikası'nın gerçek niteliğinin tespiti, Müslümanların modern siyasal kurumlarla kurduğu ilişkilerin şekillendirilmesi açısından önem arz etmektedir.

Medine Vesikası'nı anlayabilmek için, Vesika'nın içinden çıktığı toplumsal yapının dikkatli bir şekilde incelenmesi gerekmektedir. Vesika hazırlandığı dönemde Medine'de kabileci bir toplumsal yapı hakimdir. Toplumun en aktif birimi kabilelerdir. Bireyler kendilerini kabilelerinin bir parçası olarak anlamlandırmakta ve şartlar oluştuğunda farklı kabileler arasında işbirliği ilişkileri kurulabilmektedir. Bu kabileci toplumsal yapı, bazı durumlarda İslam davetinin önüne bir engel olarak da çıkabilmektedir.

Vesika'nın asıl tarihsel işlevi, kabileci toplumsal sistemin belirli ölçüde değişime uğratılması yoluyla, bu sistemin İslam davetinin önüne çıkardığı engellerin aşılmasıdır. Vesika bunu iki aşamada gerçekleştirmeye çalışmıştır. İlk aşama Müslümanların tek bir "akidevi kabile" olarak kabul edilmesidir. Bu yolla, kabile sisteminin toplumsal hafızası da kullanılarak Müslümanlar arasında yeni bir dayanışma ilişkisi geliştirmek amaçlanmıştır. İkinci aşama ise bu "akidevi kabile"nin Medine'de yaşayan Yahudi kabileleriyle hukuki bir zeminde bir araya gelmesidir. Medine Vesikası'nda Yahudi kabileleriyle kurulan işbirliğinin niteliği tartışma konusu olmuştur. Kanaatimizce, bu işbirliği bir anayasa olarak nitelendirilecek derinlik ve güçten yoksundur. Öte yandan bunun alışlagelmiş basit bir savaş ittifakı olmadığı da açık görünmektedir. Dolayısıyla, bu işbirliğinin klasik bir ittifakı aşan ve belirli ölçüde kurumsal olan yeni bir toplumsal birliktelik modeli olarak tanımlanması makul görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Medine Vesikası, Kabilecilik, İlk İslam Toplumu.

Çalışma Alanı: Hukuk tarihi, hukuk felsefesi ve sosyolojisi

1 Bu sunum daha sonra geliştirilerek makale olarak yayınlanmıştır. Bkz. Berber, Emre, Kabile Sistemi Ekseninde Medine Vesikası ve Yeni İslam Toplumunun Sosyo-Siyasal Niteliği, Türkiye Adalet Akademisi Dergisi, yıl 7, sayı 26, 2016.

2 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı, eberber@ybu.edu.tr

PACT OF MEDINA (FROM TRIBE TO UMMAH)³

68th Wednesday Seminar / April 4, 2015

Res. Assist. Emre BERBER⁴

The Pact of Medina is a much debated and important main-text about Islamic belief. Even today, Pact of Medina is used in the debate on the relationship between Islam and pluralism and democracy. In this respect, the determination of the true nature of the Pact of Medina is important for shaping the relations of Muslims with modern political institutions.

In order to understand the Pact of Medina, it is necessary to carefully examine the social structure which the Pact comes from. A tribal social structure prevails in Medina when Pact was prepared. The most active unit of society is the tribes. In this social system, individuals accept themselves as a part of their tribes and when conditions arise, cooperation relationships can be established between different tribes. This tribal social structure may in some cases be an obstacle to the invitation to Islam.

The main historical function of Vesika is to overcome the obstacles that this system brings to the invitation of Islam through a certain degree of change in the tribal social system. Pact of Medina tried to do this in two stages. The first stage is the acceptance of Muslims as a single “religious tribe”. In this way, it is aimed to develop a new solidarity relationship between Muslims by using the social memory of the tribal system. The second stage is that this “religious tribe” comes together with the Jewish tribes living in Medina on a legal basis. The nature of the cooperation with the Jewish tribes in Medina was controversial. In our opinion, this cooperation lacks the depth and power to be described as a constitution. On the other hand, it seems clear that this is not a conventional alliance of war. Therefore, it seems reasonable to define this cooperation as a new model of social cohesion that goes beyond a classical alliance.

Keywords: Pact of Medina, Tribalism, First Islamic Society.

Field of Study: History of law, philosophy and sociology of law.

³ This seminar improved and published as an article, see Berber, Emre, Kabile Sistemi Ekseninde Medine Vesikası ve Yeni İslam Toplumunun Sosyo-Siyasal Niteliği, Türkiye Adalet Akademisi Dergisi, year 7, issue 26, 2016.

⁴ Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Philosophy and Sociology of Law, Department of Philosophy and Sociology of Law, eberber@ybu.edu.tr

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Seminerleri

69.

6102 Sayılı Türk Ticaret Kanunu'na
Göre Anonim Şirkette Borçlanma Yasası

Arş. Gör. Fatma Betül ÇAKIR
Ticaret Hukuku Anabilim Dalı

Adres : YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Günevler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA • Tel : 0.312.466 75 33
Tarih : 11.03.2015 • Saat : 13.30

6102 SAYILI TÜRK TİCARET KANUNU'NA GÖRE ANONİM ŞİRKETTE BORÇLANMA YASAĞI

69. Çarşamba Semineri / / 11Mart.2015

Arş. Gör. Fatma Betül ÇAKIR ÇELEBİ¹

Anonim şirketler hukukunda, pay sahiplerinin taahhüt ettikleri sermaye ile sınırlı sorumlu olmalarının bir sonucu olarak malvarlığının korunması ilkesi kabul edilmiştir. Zira sınırlı sorumluluk ilkesi nedeniyle şirket alacaklıları pay sahiplerine başvuramamakta, alacaklarını yalnızca şirket malvarlığından karşılamak olanağına sahip bulunmaktadır. Malvarlığının korunması ilkesinin bir gereği olarak, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu ile borçlanma yasağı kabul edilmiştir. Türk Ticaret Kanunu ile borçlanma yasağına ilişkin olarak esasen iki hüküm öngörülmüştür. Bunlardan ilki, pay sahiplerinin şirkete borçlanma yasağının düzenleyen TTK m. 358 iken, diğeri ise yönetim kurulu üyelerinin borçlanma yasağının düzenlendiği TTK m. 395/2'dir. Bu düzenlemeler ile kanun koyucu, pay sahipleri ve yöneticilerin şirketin malvarlığını kendi kişisel ihtiyaçları için kullanmalarını önlemeyi, böylece malvarlığının korunmasını, şirketin kurumsallaşmasını ve devamlılığını sağlamayı amaçlanmıştır. Ancak basında çıkan abartılı haberler ve kanun koyucu üzerinde oluşturulan baskılar sonucunda "değişiklik depresi" olarak nitelendirilen 6335 sayılı Kanundan borçlanma yasağını düzenleyen söz konusu maddeler de etkilenmiştir. Yapılan değişiklikler sonucu, borçlanma yasağına ilişkin hükümlerin öngörülme amacından oldukça uzaklaşmıştır.

Bu kapsamda, sunumun ilk bölümünde, TTK m. 358'de düzenlenmiş olan pay sahiplerinin borçlanma yasağı, söz konusu maddenin ilk hali ve 6335 sayılı Kanun değişikliğinden sonraki mevcut hali karşılaştırılarak incelenmiş ve değişikliğe ilişkin görüşlere yer verilmiştir. Yine bu bölümde TTK m. 358'e göre, borçlanma yasağının konusu, pay sahibinin şirkete borçlanabilmesi için gerçekleşmesi gereken şartlar ve TTK m. 358'e aykırı olarak şirkete borçlanmanın yaptırımını açıklanmaya çalışılmıştır.

Sunumun ikinci bölümünde, TTK m. 395/2'de düzenlenmiş olan, pay sahibi olmayan yönetim kurulu üyelerinin borçlanma yasağı incelenmiştir. Bu doğrultuda öncelikle, düzenlemenin ilk hali ve 6335 sayılı Kanun değişikliğinden sonraki hali karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Bu kapsamda, TTK m. 395/2'ye göre borçlanma yasağının konusu, bu yasağa tabi kişiler ve bu yasağa aykırılığın sonucu açıklanmaya çalışılmıştır.

Sonuç olarak, doktrindeki yaygın kanaate de uygun olarak, 6335 sayılı Kanun ile yapılan değişikliklerle borçlanma yasağına ilişkin hükümlerin öngörülme amacından uzaklaşıldığı değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: anonim şirkette borçlanma yasağı, pay sahibinin borçlanma yasağı, pay sahibi olmayan yönetim kurulu

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi, betulcakil67@gmail.com.

PROHIBITION OF BORROWING IN JOINT STOCK COMPANIES BASED ON THE TURKISH COMMERCIAL CODE NUMBERED 6102

69. Wednesday Seminar /11.03.2015

Res. Assist. Fatma Betül ÇAKIR ÇELEBİ²

In the law of stock companies, the principle of protection of assets is accepted as a result of the fact that shareholders are limited to be only liable for the capital they commit. This is because, due to the principle of limited liability, the creditors cannot contact the shareholders, but they only have the possibility of collecting the debts from the assets of the company. As a result of the principle of protection of assets, prohibition of borrowing was accepted with the Turkish Commercial Code (TTK) numbered 6102. Mainly, to provisions were projected in relation to prohibition of borrowing with TTK. The first of these is the Art. 358 of TTK which regulates the prohibition of shareholders from borrowing from the company, while the second one is the Art. 395/2, which regulates the prohibition of board members from borrowing from the company. With these regulations, the legislator aimed to prevent shareholders and managers from using the assets of the company for their personal needs, therefore protect the assets, and for the company to be corporatized and sustained. However, as a result of exaggerated news in the press and pressures put on the legislator, the articles in question that regulate prohibition of borrowing were also affected by the Law No. 6335, which was referred to as “tremor of change.” As a result of the changes, the law deviated greatly from the objectives of projecting these provisions regarding prohibition of borrowing. Lecturer

In this context, in the first part of the presentation, the prohibition of borrowing for shareholders that is regulated by the Art. 358 of TTK was examined by making a comparison between the first version of the article and its current version after the amendment with the Law No. 6335, and opinions on the change were included. Again, in this part, it was aimed to explain the subject of the prohibition of borrowing according to the Art. 358 of TTK, conditions that must be met for the shareholder to be able to borrow from the company and the sanctions against borrowing from the company in a manner that violates the Art. 358 of TTK.

In the second part of the presentation, the prohibition of borrowing for board members who are not shareholders, which is regulated by the Art. 395/2 of TTK, was examined. For this purpose, firstly, the initial state of the regulation and its state after the Law No. 6335 were comparatively investigated. In this context, it was aimed to explain the subject of the prohibition of borrowing according to the Art. 395/2 of TTK, persons who are subject to this prohibition and outcomes of violating this prohibition.

Consequently, in similarity to the prevalent understanding in the doctrine, it was concluded that, as a result of the changes brought by the Law No. 6335, the law deviated greatly from the objectives of projecting these provisions regarding prohibition of borrowing.

Keywords: prohibition of borrowing in joint stock companies, the prohibition of borrowing for shareholders, the prohibition of borrowing for board members who are not shareholders.

Field of Study: Commercial Law.

2 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi, betulcakir67@gmail.com.

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Seminerleri

İdare Hukukunda Kazanılmış Haklar

**70.
Seminer**

Arş. Gör. Alkım AKTAŞ
İdare Hukuku Anabilim Dalı

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok 7. Kat Güvenciler Mah. Cinnah Cad. No : 16 Çankaya/ANKARA

Tarih : 18.03.2015

Saat : 13.30

Yer : Konferans Salonu

İDARE HUKUKUNDA KAZANILMIŞ HAKLAR

70. Çarşamba Semineri/ 18.03.2015

Arş. Gör. Alkım AKTAŞ¹

Bu çarşamba seminerinde, idare hukuku alanında sıklıkla karşımıza çıkan ve birçok çelişkiye sebep olan kazanılmış haklar kavramı açıklanmaya çalışılmıştır. Sunumun ilk kısmında, kazanılmış hak konusunda tanım denemesi yapılmaya çalışılmış, daha sonra kavramın unsurlarına yer verilmiş, son olarak da kazanılmış hakkın hukuki dayanakları ile birlikte ilgili yargı kararları değerlendirilmiştir. Kazanılmış hak kavramının hukuki düzenlemelerde bir tanımı bulunmadığı gibi, kavramın sınırları da net bir şekilde belirlenmemiştir. Bundan dolayı, kazanılmış hakların asıl çerçevesi yargı kararları ile somut olay esas alınarak belirlenmektedir. Bilindiği üzere idare hukuku bir statü hukukudur. Dolayısıyla idare hukukunda statü meydana getiren düzenleyici işlemler asıldır. Bu yüzden idare hukukunda kazanılmış hakkın olup olmadığı tartışmalı bir hal almaktadır. Belli şartların varlığı halinde idare hukukunda kazanılmış hak ortaya çıkmaktadır. Kısa bir tanımla, idare hukukunda kazanılmış hak, objektif bir hukuk kuralının kişiye subjektif bir işlem ile uygulanması sonucunda ortaya çıkan haklar olarak ifade edilebilecektir. Dolayısıyla kazanılmış hakkın ortaya çıkabilmesi için temel olarak üç şartın bulunması gerekmektedir. İlk şart, düzenleyici işlemin birel işlem aracılığı ile kişiye uygulanmasıdır. Başka bir ifade ile, kazanılmış hakkın doğumu için genel ve soyut normların, kişiye özgü bir işlem ile öznel hale getirilmesi gerekmektedir. Diğer bir şart ise, tamamlanmış olma unsuru olarak karşımıza çıkmakta olup, bu unsur ile ifade edilmek istenen hakkın ortaya çıktığı dönemdeki hukuk kurallarına uygun olarak tüm sonuçlarıyla elde edilmesidir. Son unsur ise, hukuka uygunluktur. Kazanılmış hakkın söz konusu olabilmesi için elde edilen hakkın meşru olması yani sakat ve hukuka aykırı bir işlemden kaynaklanmaması gerekmektedir. Kazanılmış hak kavramının asıl dayanağı hukuk devleti ilkesi olup, hukuki güvenlik ve belirlilik ilkeleri ile de yakın ilişkisi bulunmaktadır. Kişilerin daha önceden korunmaya değer bulunmuş haklarının değişiklikler sonrası elinden alınması, kişilerin hukuk düzenine karşı olan güvenlerini sarsabileceğinden, kazanılmış haklara saygı gösterilmesi, hukuk devletinin temel gereklerindedir.

Anahtar Kelimeler: İdare Hukuku, Kazanılmış Hak, Hukuk Devleti

Çalışma Alanı: İdare Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı, alkimaktas@ybu.edu.tr

VESTED RIGHTS IN ADMINISTRATIVE LAW

70th Wednesday Seminar / March 18, 2015

Res. Assist. Alkim AKTAŞ²

In this wednesday seminar, it is tried to explain the concept of vested rights, which are frequently encountered in the field of administrative law and which cause many contradictions. In the first part of the presentation, an attempt was made to make a definition of the vested rights. Then, the elements of the concept are mentioned, and finally, the legal basis of the vested right and related judicial decisions are evaluated. The concept of vested rights does not have a definition in legal regulations and the limits of the concept are not clearly defined. The actual framework of vested rights is determined by judicial decisions and based on the concrete event. As it is known, administrative law is a status law. Regulatory acts that constitute status in administrative law are essential. Therefore, whether there is a vested right in administrative law becomes controversial. In case of certain conditions, the vested rights arise in administrative law. With a brief definition, vested rights in administrative law can be expressed as rights resulting from the application of an objective legal rule to a person through a subjective act. Therefore, in order for the vested right to be revealed, there must be basically three conditions. The first requirement is that the regulatory act is applied to individuals by individual act. In other words, vested rights arise from the fact that general and abstract norms are made subjective by an individual act. Another condition is the completion. It is necessary to obtain all the results in accordance with the legal rules at the time of the right. The last element is compliance with the law. In order for the right to be acquired, the right obtained must be legitimate. It should not be caused by an unlawful act. The real basis of the concept of vested rights is the principle of the rule of law and has a close relationship with the principles of legal security and certainty. Respecting vested rights is one of the basic requirements of the rule of law, since after the amendments, the deprivation of the rights of persons, which have been previously protected, will affect their trust in the legal order.

Keywords: Administrative Law, Vested Rights, Rule of Law

Field of Study: Administrative Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Administrative Law,alkimaktas@ybu.edu.tr

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Seminerleri

71. Seminer

Arş. Gör. Hilal TİRİTOĞLU
İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku
Anabilim Dalı

İş ve Sosyal Güvenlik Hukukunda YAŞ AYRIMCILIĞI

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Cinnah Yerleşkesi A Blok 7. Kat
Konferans Salonu Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16 Çankaya/ANKARA
Tarih : 25 Mart 2015 • Saat : 13.30 • Tel : 0312.4667533

İŞ VE SOSYAL GÜVENLİK HUKUKUNDA YAŞ AYRIMCILIĞI

71. Çarşamba Semineri/ 25 Mart 2015

Arş. Gör. Hatice Hilal TİRİTOĞLU ERSOY¹

Bu çarşamba seminerinde İş ve Sosyal Güvenlik Hukukunda yaş ayrımcılığı konusu ele alınmıştır. Sunumun ilk bölümünde eşitlik ilkesinin, ikinci bölümünde ayrımcılık yasağının hukuki niteliği hakkında bilgi verilmiştir. Eşitlik ilkesi, en genel anlamıyla benzer durumdaki kişilerin, farklı şekilde işleme tabi tutulmalarını haklı gösterecek makul – objektif bir neden olmadıkça herhangi bir ayrımcı muameleye tabi tutulmamalarını ifade eder. Genel olarak ayrımcılık kavramı ise, bir kimseye sahip olduğu bireysel bir özelliği sebebiyle diğer kimselerden farklı davranılması, bu farklı davranış nedeniyle mağdur edilmesi anlamına gelmektedir.

Sunumumuzun üçüncü bölümünde yaş ayrımcılığının ne anlama geldiğine yer verilmiştir. Yaş ayrımcılığında, kişilere yaşları nedeniyle diğer kişilerden farklı davranılması söz konusudur. Yaş ayrımcılığı, pratikte belirli yaştaki kişinin bireysel kapasitesi göz önüne alınmaksızın, herhangi bir yaş grubuna dâhil olması sebebiyle yetkinlik yahut noksanlık açısından haksız bir önyargıya tabi tutulmasına neden olmaktadır. Yaş ayrımcılığı iş yaşamı açısından değerlendirildiğinde, kişinin yaşının haksız bir şekilde yeni bir iş, terfi veya benzeri bir mesleki fayda sağlamasına izin vermemesi olarak ifade edilebilir.

Sunumumuzun dördüncü bölümünde yaş ayrımcılığının engellenmesine yönelik düzenlemelere, beşinci bölümünde ise yaş ayrımcılığının engellenmesine ilişkin önerilere yer verilmiştir. Yaş ayrımcılığının giderilmesi için, eğitim, farkındalık yaratma, protesto etme, yasal düzenlemeler ve sivil inisiyatif hareketlere geçirme gibi yöntemlerin kullanılması gerekmektedir. Ayrımcılığa maruz kalanların ayrımcılığın nedenlerini oluşturan ön yargıların kırılması yönünde çaba göstermesi sağlanmalıdır. Konuya özgü yasal düzenlemeler gözden geçirilmeli ve geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: eşitlik, ayrımcılık, yaş ayrımcılığı

Çalışma Alanı: İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Anabilim Dalı, htiritoglu@ybu.edu.tr

AGE DISCRIMINATION IN LABOUR AND SOCIAL SECURITY LAW

71th Wednesday Seminar / March 25, 2015

Res. Assist. Hatice Hilal TİRİTOĞLU ERSOY²

In this Wednesday seminar, the subject of age discrimination in Labour and Social Security was considered. In our presentation, information is given about the legal nature of equity principle in the first section and about the legal nature of prohibition of discrimination in the second section. Equity principle, in the most general sense, means treating people in similar circumstances without any discriminative act, where there is no objective reason to justify different treatments to such people. In general, discrimination concept is to act a person different from others and to behave him/ her unfairly on account of any of his/ her personal characteristics.

In the third part of our presentation, definition of age discrimination are discussed. In age discrimination, different treatment is observed against some people due to their ages. Age discrimination causes unfair prejudice in terms of competence or inadequacy, regardless the individual capacity of the person at certain age, since the person is included in any age group. In evaluation of age discrimination in terms of business life, it may be states as not to allow a person to take advantage of a new job, promotion or similar professional benefit.

In our presentation, regulations as to prevention of age discrimination were included in the fourth part and suggestions to prevent age discrimination are discussed in the fifth part. It is required to apply the methods such as education, raising awareness, protesting, legal regulations and applying civil initiative in order to eliminate age discrimination. It should be ensured that the victims of the discrimination are to attempt on breaking the prejudices establishing reasons for discrimination. The legal regulations related to the subject should be reviewed and improved.

Keywords: equality, discrimination, age discrimination

Field of Study: Labour and Social Security Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Labour and Social Security Law, htiritoglu@ybu.edu.tr

72.

Çarşamba
Semineri

EVLİLİK BİRLİĞİNDE EDİNİLMİŞ MALLARA KATILMA REJİMİ

Arş. Gör. İpek Betül ALDEMİR
Medeni Hukuk Anabilim Dalı

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Cinnah Yerleşkesi A Blok 7. Kat
Konferans Salonu Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16 Çankaya/ANKARA
Tarih : 01 Nisan 2015 • Saat : 13.30 • Tel : 0312.4667533

EVLİLİK BİRLİĞİNDE EDİNİLMİŞ MALLARA KATILMA REJİMİ

72. Çarşamba Semineri/ 4 Ocak 2015

Arş. Gör. İpek Betül ALDEMİR¹

Bu Çarşamba seminerinde aile hukukunun uygulamada ve doktrinde çok fazla tartışmaya konu olan mal rejimi hukuku ele alınmıştır. Mal rejimi, eşlerin mal varlığı değerleri üzerindeki hak ve yetkileri ile söz konusu malvarlığı değerlerinin, tasfiyedeki durumunu konu alır. Sunumun ilk bölümünde 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu'nun 1 Ocak 2002 tarihinde yürürlüğe girmesi ile birlikte, mal rejimi hukukunda yapılan önemli değişiklik ve yeniliklerden bahsedilmiştir. Öyle ki, 743 sayılı Türk Kanunu Medenîsi döneminde, yasal mal rejimi olarak uygulama bulan mal ayrılığı rejimi ile paylaşmalı mal ayrılığı rejimi ve mal ortaklığı rejimi, Türk Medenî Kanunu ile seçimlik mal rejimi hâline getirilmiştir. Yeni olan edinilmiş mallara katılma rejimi ise yasal mal rejimi olarak kabul edilmiştir. Ancak yasal mal rejimi olarak kabul edilmesi, evlilik birliğine edinilmiş mallara katılma rejiminin, mutlak bir zorunluluk olarak uygulanmasını gerektirmez. Mal rejimi hukuku, eşlere aile hukukunda sınırlı sözleşme serbestisinin tanındığı alanlardandır. Sunumun ikinci bölümünde edinilmiş mallara katılma rejiminin genel özelliklerinden bahsedilmiştir. Bu kapsamda eşlerin edinilmiş ve kişisel malvarlığı değerleri örneklendirilmiş, eşlerin malvarlığı grupları arasındaki geçişlere değinilmiştir. Ardından edinilmiş mal rejiminin tasfiyesinde yaşanan zorluklar yargı kararlarıyla birlikte değerlendirilerek sunuma son verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mal rejimi hukuku, Edinilmiş mallara katılma rejimi

Çalışma Alanı: Aile hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Hukuk Anabilim Dalı, ibaldemir@ybu.edu.tr

PARTICIPATION IN ACQUIRED PROPERTY REGIME

72nd Wednesday Seminar / 4 January 2015

Res. Assist. İpek Betül ALDEMİR²

At this Wednesday seminar, the law of marital property regime, which is a very controversial topic in the practice and doctrine of Family Law, was discussed. The marital property regime is concerned with the status of the rights and powers of the spouses on the assets of the spouses and the assets of the spouses in liquidation. In the first part of the presentation, with the Turkish Civil Code entered into force on 1 January 2002, important changes and innovations were mentioned in the law of the goods regime. The Turkish Civil Code adopted the separation property regime and the division separation property regime and the community property regime as an optional property regime. The new system of participation in acquired property regime was adopted as ordinary property regime. However, it is not obligatory to apply the participation in acquired property regime in the marriage union. The law of property regime is one of the areas where spouses are granted the freedom of limited contract in family law. In the second part of the presentation, general features of the regime of participation in acquired property were mentioned. In this context, spouses have been acquired and individual values have been sampled, and the transition between spouses ' assets groups has been mentioned. Then, the difficulties experienced in the liquidation of participation in acquired property regime were evaluated together with the judicial decisions and the presentation was put to an end.

Keywords: Participation in Acquired Property Regime, Marital Property Law, Ordinary Property Regime

Field of Study: Family Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Law, ibaldemir@ybu.edu.tr

İş Hukukunda Telafi Çalışması

73.

Çarşamba
Semineri

Arş. Gör. Mehmet Emre KILINÇ
İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku
Anabilim Dalı

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Seminerleri

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Cinnah Yerleşkesi A Blok 7. Kat
Konferans Salonu Güneşler Mah. Cinnah Cad. No : 16 Çankaya/ANKARA

Tarih : 08 Nisan 2015 • Saat : 13.30 • Tel : 0312.4667533

İŞ HUKUKUNDA TELAFİ ÇALIŞMALARI

73. Çarşamba Semineri / 8 Nisan 2015

Arş. Gör. Mehmet Emre KILINÇ¹

2014-2015 eğitim-öğretim döneminin yetmişüçüncü Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “İş Hukukunda Telafi Çalışmaları” konulu sunum, Arş. Gör. Mehmet Emre KILINÇ tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

COMPENSATORY WORK IN LABOR LAW

73th Wednesday Seminar / April 8, 2015

Res. Assist. Mehmet Emre KILINÇ

At the 73th Wednesday Seminar, Res. Assist. Mehmet Emre KILINÇ, made a presentation titled as “Compensatory Work in Labor Law”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Anabilimdalı

74.

Wednesday Seminar

A Nordic Ambassador's Journey :

Globetrotting – Finland –
the European Union

Ambassador

Nina Irmeli VASKUNLAHTI

Embassy of Finland

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Cinnah Yerleşkesi C Blok 1. Kat 102 Nolu
Konferans Salonu Güvenerler Mah. Cinnah Cad. No : 16 Çankaya/ANKARA

Tarih : 22 Nisan 2015 • Saat : 13.30 • Tel : 0312.4667533

BİR NORDİK ELÇİNİN SEYEHATI 74. Çarşamba Semineri / 22 Nisan 2015

Nina Irmeli VASKUNLAHTI¹

2014-2015 eğitim-öğretim döneminin yetmişüçüncü Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Bir Nordik Elçinin Seyehati” konulu sunum, Nina Irmeli VASKUNLAHTI tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

A NORDIC AMBASSADOR’S JOURNEY 74th Wednesday Seminar / April 22, 2015

Nina Irmeli VASKUNLAHTI

At the 74th Wednesday Seminar, Nina Irmeli VASKUNLAHTI, made a presentation titled as “A Nordic Ambassador’s Journey”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Finlandiya Büyükelçiliği, Elçi

75. Çarşamba Semineri

مؤلفون

**HARPTE İSYAN VE HASIM DEVLETLE
İŞBİRLİĞİ VE HUKUKİ SORUNLAR**

**1915'TE OSMANLI ERMENİLERİNİN
TEHCİRİ KARARININ TARTIŞILMASI**

Prof. Dr. Hikmet ÖZDEMİR

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Cinnah Yerleşkesi C Blok 1. Kat 102 Nolu
Konferans Salonu Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16 Çankaya/ANKARA
Tarih : 29 Nisan 2015 • Saat : 13.30 • Tel : 0.312.4667533

**HARPTE İSYAN VE HASIM DEVLETLERLE
İŞBİRLİĞİ VE HUKUKİ SORUNLAR:
1915’TE OSMANLI ERMENİLERİNİN TEHCİRİ
KARARININ TARTIŞILMASI
75. Çarşamba Semineri / 29 Nisan 2015**

Prof. Dr. Hikmet ÖZDEMİR

2014-2015 eğitim-öğretim döneminin yetmişbeşinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Harpte İsyan ve Hasım Devletle İşbirliği Hukuki Sorunlar: 1915’te Osmanlı Ermenilerinin Tehciri Kararının Tartışılması” konulu sunum, Prof. Dr. Hikmet ÖZDEMİR tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

**LEGAL PROBLEMS OF REBELLION IN WARFARE
AND COOPERATION WITH ENEMY STATE:
DISCUSSION OF THE DEPORTATION
OF OTTOMAN ARMENIANS IN 1915
75th Wednesday Seminar / April 29, 2015**

Prof. Dr. Hikmet ÖZDEMİR

At the 75th Wednesday Seminar, Prof. Dr. Hikmet ÖZDEMİR, made a presentation titled as “Legal Problems of Rebellion in Warfare and Cooperation with Enemy State: Discussion of the deportation of Ottoman Armenians in 1915”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

5651 SAYILI KANUN
KAPSAMINDA
İNTERNET ERİŞİMİNİN
ENGELLENMESİ :
TWİTTER, FACEBOOK
VE YOUTUBE ÖRNEĞİ

76.
Çarşamba
Semineri

İdare Hukuku Arş. Gör.
Melikşah ÇIRAKOĞLU

Adres : YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenciler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA • Tel : 0.312.466 75 33
Tarih : 06.05.2015 • Saat : 13.30

5651 SAYILI KANUN KAPSAMINDA İNTERNET ERİŞİMİNİN ENGELLENMESİ: TWITTER, FACEBOOK, YOUTUBE ÖRNEĞİ

76. Çarşamba Semineri / 06 Mayıs 2015

Arş. Gör. Melikşah ÇIRAKOĞLU¹

Bu seminer öncelikle, internet ortamında yer alan zararlı içerikler ve bu ortamda gerçekleşen hak ihlalleriyle mücadele etmekte kullanılan erişimin engellenmesi ve içeriğin yayından çıkarılması araçlarını, 5651 sayılı “İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun” hükümleri çerçevesinde incelemeyi amaçlamıştır. Bu kapsamda, Kanunun 8.maddesi ile, 2014 ve 2015 yıllarında yapılan değişikliklerle Kanun’a eklenen 8/A, 9 ve 9/A maddelerindeki erişimin engellenmesi ve içeriğin yayından çıkarılması mekanizmaları; karar vermeye yetkili makamlar ve karar verilecek haller, kararların hukuki niteliği, kararlara karşı itiraz mekanizmaları, kararları yerine getirecek merciler, kararların uygulanmasında kullanılacak teknikler, erişimin engellenmesi tedbirlerinin süresi ve sona ermesi yönlerinden ele alınmıştır.

Bu değerlendirmelerin ardından, 5651 s. Kanunun uygulanmasına örnek olarak 2015 yılında verilen ve sosyal paylaşım sitelerinden Facebook, Youtube ve Twitter’ın erişimlerinin engellenmesini konu edinen İstanbul 1.Sulh Ceza Hakimliği’nin 2015/1644 Değişik İş Sayılı Kararı inceleme konusu yapılmıştır. Sonuçta, internet ortamının çeşitli hukuki düzenlemelere konu olduğu, ülkemizde de bu amaçla kabul edilen 5651 s. kanunun bir dizi değişiklik geçirmiş olmasına rağmen hala bazı eksiklikleri bünyesinde barındırdığı ifade edildikten sonra; kanun kapsamında yapılan erişim engellemelerinin halkın çoğunluğunu temsil eden internet kullanıcılarının temel hak ve hürriyetlerini etkileyebildiğinin altı çizilmiştir.

Ayrıca özel hayatın gizliliği, milli güvenlik ve kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi gibi nedenlerle internet yayınlarına müdahale edilmesinin; ifade özgürlüğü, eleştiri hakkı, haberleşme özgürlüğü, bilgiye erişme hakkı, çalışma özgürlüğü, bilim ve sanat hakkı gibi hak ve hürriyetleri sınırlayabileceği ifade edilmiştir.

Diğer yandan söz konusu sınırlamaların ve sansür olduğu düşünülen uygulamaların önüne geçmenin de ancak bu sitelerin ilgili içerikleri yayından çıkarılması konusunda işbirliği yapması ile mümkün olduğunun da önemle altı çizilmiştir.

Anahtar Kelimeler: 5651 s. Kanun, erişimin engellenmesi, içeriğin yayından çıkarılması.

Çalışma Alanı: İnternet Hukuku.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi, mcirakoglu@ybu.edu.tr, melikshahirakoglu@gmail.com

THE BLOCKING INTERNET ACCESS WITHIN THE SCOPE OF LAW NO: 5651 AND THE EXAMPLE OF FACEBOOK, TWITTER, YOUTUBE

76th Wednesday Seminar / May 06, 2015

Res. Assist. Melikşah ÇIRAKOĞLU²

In the current seminar firstly, it was aimed to investigate the tools of Blocking of the Internet Access and Excluding the Content out of Broadcasting for the purpose of challenging against the violating the rights realized on the Internet within the scope of the law no 5651 Regulating the Broadcasts on the Internet and the Crimes Committed by means of these Broadcasts. In this context, the mechanisms of Blocking the Access and Excluding the Content of the Broadcast in the articles of 8/A, 9 and 9/A added to the Law with the changes carried out in 2014 and 2015 other than Article 8, the authorities to make a decision and the cases to be decided, the juridical quality of the verdicts, the mechanisms of exceptions against decisions, the authorities to fulfil the decisions, the techniques to be used in the application of the verdicts, the duration of the blocking of access precautions and ending it were all investigated.

Following these evaluations, the Decision numbered 2015/1644 of the Istanbul 1st National Criminal Court of First Instance which was about preventing the access of Facebook, YouTube and Twitter from social networking sites has been examined as the example of the implementation of the law no 5651.

Keywords: The Law no 5651, blocking the internet access, removing the content from internet.

Field of Study: Internet Law.

2 Research Asistant at Ankara Yıldırım Beyazıt University Law Faculty Department of Administrative Law
mcirakoglu@ybu.edu.tr, melikshahirakoglu@gmail.com

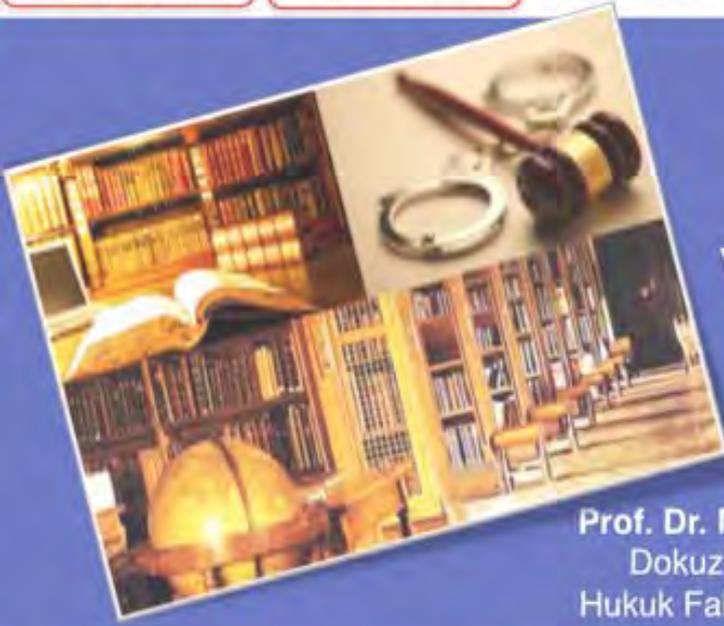
77.

Çarşamba Semineri

I. Bölüm
Seminer Sunumu

II. Bölüm
Ödül Töreni

ÖZEL PROGRAMI

Hukuk ve Kural İlişkisi

Prof. Dr. Muhammet ÖZEKES
Dokuz Eylül Üniversitesi
Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi

YBÜ HUKUK FAKÜLTESİ II. ÖDÜLLÜ KISA FİLM YARIŞMASI GALASI

**Kısa Film Yarışması Ödülü Sahibini Buluyor:
“Hukuk Kuralları Olmasaydı...”**

Adres : YBÜ Cinnah Yerleşkesi D Blok. Güvnevler Mah.
Güneş Sok, No : 11 Konferans Salonu Çankaya/ANKARA
Tel : 0.312.466 75 33 • Tarih : 13.05.2015 • Saat : 13.30

HUKUK VE KURAL İLİŞKİSİ

77. Çarşamba Semineri / 13 Mayıs 2015

Prof. Dr. Muhammet ÖZEKES¹

2014-2015 eğitim-öğretim döneminin yetmişyedinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Hukuk ve Kural İlişkisi” konulu sunum, Prof. Dr. Muhammet ÖZEKES tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

RELATIONSHIP BETWEEN LAW AND RULE

77th Wednesday Seminar / May 13, 2015

Prof. Dr. Muhammet ÖZEKES

At the 77th Wednesday Seminar, Prof. Dr. Muhammet ÖZEKES, made a presentation titled as “Relationship Between Law and Rule”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

1 Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi

78. Çarşamba Semineri

İşgal Edilmiş Topraklarda YAHUDİ YERLEŞİMLERİ Siyasetinin Meşruiyeti

Milletlerarası Hukuk ABD Arş. Gör.
Ömer ÜNLÜ

Adres : YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA • Tel : 0.312.466 75 33
Tarih : 20.05.2015 • Saat : 13.30

İŞGAL EDİLMİŞ TOPRAKLARDA YAHUDİ YERLEŞİMLERİ SİYASETİNİN MEŞRUIYETİ

78. Çarşamba Semineri / 25 Mayıs 2015

Arş. Gör. Ömer ÜNLÜ¹

Tarih boyunca büyük güçlerin çatışmalarına tanıklık eden Ortadoğu coğrafyası ve özellikle de Filistin toprakları Müslüman, Hristiyan ve Musevi toplulukların daima gündeminde olmuştur. 19. yüzyılın başlarından itibaren Avrupâda ve Rusya'da anti-semitizmin yükselişiyle göçe zorlanan bazı Yahudi toplulukların kendilerini daha güvende hissedebileceklerini düşündükleri Osmanlı hakimiyeti altındaki Filistin topraklarına daha önceki dönemlerden çok daha yoğun bir şekilde gerçekleştirdiği kitlesel göçler ise -her ne kadar daha sonraki dönemde Siyonist iddialarla bölgeye göç eden Yahudi topluluklardan çok farklı olsalar da- modern dönemde Filistin topraklarındaki örgütlü Yahudi yerleşimlerinin ilk örneğini oluşturmuştur.

Osmanlı Devleti'nin bölgedeki hakimiyetini yitirmesi, Manda Dönemi ve Balfour Deklarasyonu ile birlikte yoğunlaşan Siyonist kitlesel göçler neticesinde bölgede yoğunlaşan Yahudi yerleşimleri, Siyonist bir devletin kurulabilmesi için demografik bir imkânın temelini oluşturmuş, İngilizlerin bölgeden çekilmesiyle İsrail Devletliği ilan edebilmiştir. Her ne kadar İsrail Devletinin kurulduğu topraklardaki varlığının meşruiyeti sorgulanabilirse de uluslararası hukuk böyle bir tartışmayı kapatmış görünmektedir. Bununla birlikte İsrail'in 1948'de imzalanan mütareke sınırlarının (1967 öncesi sınırlar) dışına taşarak ele geçirdiği bölgeler bakımından uluslararası insancıl hukuka göre işgalci olduğu konusunda dünya kamuoyu büyük ölçüde mutabakat halindedir. İsrail Devleti'nin işgal edilmiş topraklarda en fazla tepki çeken faaliyeti, Filistinli mukimleri yerlerinden ederek bu bölgelerde yeni Yahudi yerleşimleri kurmak suretiyle demografik dengeleri kendi lehine bozmasıdır. Kuruluşunun temelini de oluşturduğu söylenebilecek olan Yahudi yerleşimleri politikası İsrail açısından bir hayat ve gelişim kaynağıyken uluslararası insancıl hukuk bakımından gerek 1907 Lahey Nizamnamelerindeki gerekse 1949 Cenevre Konvansiyonlarındaki işgal hukuku normlarına aykırılık teşkil etmektedir.

Bu sunumda, işgal edilmiş Filistin topraklarındaki Yahudi yerleşimleri siyasetinin meşruiyeti Uluslararası Adalet Divanının verdiği işgale ilişkin kararlar, İsrail Yüksek Mahkemesinin işgale dair tespitleri ve ilgili diğer uluslararası mahkeme kararları ışığında değerlendirilmiş, dünyanın gözü önünde yok edilen madun, mazlum ve mahrum Filistin halkının haklarına kavuşabilmesi için atılabilecek adımlar tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İşgal, Uluslararası İnsancıl Hukuk, İsrail Sorunu

Çalışma Alanı: Uluslararası İşgal Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı, o.unlu@ybu.edu.tr

THE LEGITIMACY OF POLITICS OF JEWISH SETTLEMENTS IN THE OCCUPIED TERRITORIES

78th Wednesday Seminar / May 25, 2015

Res. Assist. Ömer ÜNLÜ²

The geography of the Middle East and especially Palestine that witnessed the clashes of great powers throughout history has always been on the agenda of Muslim, Christian and Jewish communities. From the beginning of the nineteenth century onwards, the mass migrations of Jewish communities who were forced to leave their countries with the rise of anti-Semitism in Europe and Russia, had begun to Palestinian territories under the Ottoman rule. These mass migrations, even though they were very different from the Jewish communities that migrated to the region by the Zionist claims later, constituted the first example of the organized Jewish settlements in the Palestinian territories in the modern period.

The Jewish settlements concentrated in the region as a result of the Ottoman Empire lost its sovereignty in the region, the Mandate and Balfour Declaration, formed the basis of a demographic opportunity for the establishment of a Zionist state. With the withdrawal of the British from the region, Zionists was able to declare the Statehood of Israel. Although the legitimacy of Israel's existence in the land of Palestine is open to discussion, international law seems to have closed such a debate for the pre-1967 borders. However, the world's public opinion agrees on that Israel is an occupier according to international humanitarian law with regards to the territories beyond the armistice line (green line) of 1949 (the pre-1967 borders). The most flagrant activity of the State of Israel in the occupied territories is displacing the Palestinian residents by establishing new Jewish settlements and changing the demographic balances in her favor. While the Jewish settlements policy, which can be said to form the basis of its foundation, is a source of life and development for Israel, it is a flagrant violation of international humanitarian law both in the 1907 Hague Regulations and in the 1949 Geneva Conventions.

In this presentation, the legitimacy of the politics of Jewish settlements in the occupied Palestinian territories is assessed on the basis of the judgements of International Court of Justice, Supreme Court of Israel and other international courts; and the steps that could be taken to ensure the rights of the destroyed, oppressed and deprived Palestinian people are discussed.

Keywords: Occupation, International Humanitarian Law, Israeli Problem

Field of Study: International Law of Occupation

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Public International Law, o.unlu@ybu.edu.tr

79.

Çarşamba Semineri

İSLAM CEZA HUKUKUNDA HIRSIZLIK

Hukuk Tarihi ABD Arş. Gör.
Davut YILDIRIM

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok
Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

Tarih : 27.05.2015 • Saat : 13.30

İSLAM CEZA HUKUKUNDA HIRSIZLIK

79. Çarşamba Semineri / 27 Mayıs 2015

Davut YILDIRIM¹

İslam dini, ayet ve hadislerle dayanarak getirdiği prensipler çerçevesinde insan haysiyet ve şerefini koruduğu gibi, insanın malına, canına ve ırzına yapılacak saldırıları büyük günah olarak kabul etmiştir. İslam hukuku toplumda fitne çıkaranlar ve insanların can ve mal güvenliğini tehlikeye atanlar hususunda ağır cezai yaptırımlar getirmiştir. Hırsızlık suçu da bu yaptırımlardan biridir. Geçmişten günümüze kadar bu cezanın ağırlığı tartışılmıştır. İslam Ceza Hukukunda cezalar çoğunlukla bedeni cezalar şeklinde uygulanmıştır. Modern Ceza Hukukunda ise, bedeni cezalar yerini hürriyeti bağlayıcı cezalara bırakmıştır. İslam Ceza Hukuku, suç ve cezalarda şahsilik, kanunilik ve şüpheden sanık yararlanır ilkelerini getirerek cezaların keyfi uygulanmasına engel olmuştur. İslam hukuku, suçun unsurlarını belirlerken şüpheden uzak olacak şekilde kesinlik şartını aramıştır. İslam Ceza Hukuku, hırsızlık suçunda ispat vasıtası olarak ikrar ve şahitlik delillerini esas almıştır. Hırsızlık suçunun ispat vasıtası olan şahitlikte, adaletli en az iki erkeğin şüpheye mahal vermeyecek şekildeki beyanları şahitliğin kabulünde esas alınır. Diğer bir ispat vasıtası olan ikrar delili ise, hırsızın kendi özgür iradesi ile herhangi bir baskı altında kalmadan suçunu ikrar etmesidir. Kişi daha sonra ikrarından dönerse veya baskı altında ikrar ettiğini bildirirse ikrar delili hükmünü kaybeder. İslam Ceza Hukukunda hırsızlık suçu, “Ceza ehliyetine sahip bir kimsenin, başkasına ait nisab miktarındaki bir malını muhafaza altındaki bir yerden almasıdır” şeklinde tanımlanır. Bu çalışma başta Kuran-ı Kerim ve hadisler olmak üzere dört büyük mezhep imamlarının açıklamaları ışığında suçun tanımı, mahiyeti, suçun unsurları, çalınan malın miktarı, hırsızlık suçunun kovuşturulması ve hırsızlık suçuna karşılık verilecek olan ceza incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler : Hırsızlık, İkrar, Şahit

Çalışma Alanı : Hukuk Tarihi

1 Av. Davut YILDIRIM av.davutyildirim@gmail.com

THEFT IN ISLAMIC CRIMINAL LAW

79th Wednesday Seminar / May 27, 2015

Davut YILDIRIM²

As the Islamic religion protects the dignity and honor of the people within the framework of the principles brought by the verses and hadiths, it has accepted the attacks on human beings, souls and people as great sin. Islamic law has imposed heavy penal sanctions on those who raise cain in society and endanger people's life and property. The crime of theft is one of these sanctions. The severity of this sentence has been discussed from past to present. In Islamic Criminal Law, penalties were mostly implemented as physical punishments. In the Modern Criminal Law, physical punishment was replaced by fines imposed by liberty. The Islamic Criminal Law has prevented the arbitrary application of the penalties by introducing the principles of personalism, lawfulness and in dubio pro reo in the penalties. Islamic law, while determining the elements of the crime, looked for the condition of certainty, without doubt. The Islamic Criminal Law was based on evidence of confession and witnessing as evidence of theft crime. In the testimony which is the proof of the theft crime, the statements of at least two judicious men who will not be suspected are taken as basis in the acceptance of the witness. The proof of cognisances, which is another means of proof, is that the thief confesses his guilt without being under any pressure by his free will. If the person later returns from confessing or declares that he is under pressure, he loses his judgment. The crime of theft in the Islamic Criminal Law is defined as: A person with a criminal capacity shall take a certain amount of possessions from a protected place. In this study, in the light of the explanations of the Quran and hadiths, four large sectarian imams, the definition of crime, the nature of the crime, the elements of the crime, the amount of the stolen property, the prosecution of the theft crime and the crime against the theft crime were examined.

Keywords : Theft, Cognisance, Witness

Study Field : The History of Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Public International Law, o.unlu@ybu.edu.tr

80.

Çarşamba Semineri

Nükleer İşletme Sahibinin HUKUKİ SORUMLULUĞU

Arş. Gör. Bilâl TOPRAK

İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD

Adres : YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok
Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

Tarih : 03.06.2015
Saat : 13.30

NÜKLEER İŞLETME SAHİBİNİN HUKUKİ SORUMLULUĞU

80. Çarşamba Semineri / 03 Haziran 2015

Arş. Gör. Bilâl TOPRAK¹

Nükleer enerji diğer enerji türlerine kıyasla daha verimli olarak kullanılabilir. Doğal kaynakların tüketimi ve artan enerji ihtiyacı da düşünüldüğünde günümüz dünyasının vazgeçilmezlerinden biri haline gelmiştir. Yapılan uluslararası antlaşmalar ile olası kaza senaryoları için hukuki çözümler üretilmiştir. Uluslararası standartlarla belirlenen güvenlik önlemlerine uyulduğu ve kontroller yapıldığı takdirde kazaların önüne geçilebilir. Ancak olası kaza senaryolarında ise ilgililerin hangi kurallarla sorumlu tutulacağı sorunu karşımıza çıkar. Uluslararası antlaşmalarla sorumluluk için hükümler belirlenmiş olsa da, bu antlaşmalara taraf olup olmamak ve genel kuralla düzenlenme gibi problemler karşımıza çıkmaktadır.

Nükleer santral işletenin hukuki sorumluluğu konusunda Paris ve Viyana sözleşmeleri düzenlenmiştir. Paris Sözleşmesinde ve Viyana Sözleşmesinde, nükleer santral işletenin sorumluluğunun hukuki niteliği “kusursuz sorumluluk” olarak belirlenmiştir. Türk Hukukunda nükleer santral işletenin ve nükleer madde taşıyanın sorumluluğu 5710 sayılı Kanunun 5. maddesi uyarınca Paris Sözleşmesi ve ek sözleşmeleri gereği tehlike sorumluluğu olarak kabul edilmiştir. Bu sebepten ötürü Türk Hukukunda tehlike sorumluluğu özel kanunlar aracılığıyla düzenlenmeye çalışılmıştır. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu’nun 71. maddesinde tehlike sorumluluğu hakkında genel kural düzenlenmiştir. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun yürürlüğe girmesi ile tehlike sorumluluğu konusunda genel nitelikte kural ve bunun yanında özel nitelikli düzenlenmiş kanunların var olduğu karma bir sistem oluşmuştur. Şüphesiz ki nükleer santraller işletenin sorumluluğuna gidilmesi gereken bir durum ortaya çıkması halinde Paris Sözleşmesi hükümleri uygulanacaktır. Ülkemizde bu alanda özel düzenlemelerin yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nükleer İşletme, hukuki sorumluluk, tehlike sorumluluğu

Çalışma Alanı: Medeni Hukuk

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Anabilim Dalı, btoprak@ybu.edu.tr

LEGAL LIABILITY OF THE NUCLEAR POWER PLANT OWNER

80th Wednesday Seminar / June 03, 2015

Res. Assist. Bilâl TOPRAK²

Nuclear energy can be used more efficiently than other energy types. Considering the consumption of natural resources and increasing energy needs, it has become an indispensable part of today's world. With international agreements, legal solutions have been produced for possible accident scenarios. Accidents can be prevented if the safety measures specified in international standards are followed and checks are performed. However, in the case of possible accident scenarios, the question of which rules will be held responsible for the concerned ones. Although there are provisions for responsibility under international treaties, we face problems such as being a party of these treaties and regulating by general rule.

Paris and Vienna Conventions were arranged on the legal responsibility of the nuclear power plant owner. In the Paris Convention and the Vienna Convention, the legal nature of the responsibility of the nuclear power plant operator is set as the strict liability. In Turkish Law, the responsibility of the nuclear power plant operator and the carrier of the nuclear material has been accepted as the absolute liability under the Paris Convention and its additional agreements according to Article 5 of the Law no 5710. For this reason, in Turkish law, absolute liability is tried to be regulated by special laws. Article 71 of the Turkish Code of Obligations No. 6098 provides a general rule about the absolute liability. With the entry in force of the Turkish Code of Obligations No. 6098, there has been a mixed system in which there is a general rule about the absolute liability and also the special legislation regulated by law. Undoubtedly, in the case of a situation in which nuclear power plants owner have to be responsible, the clauses of the Paris Convention shall apply. Special arrangements should be prepared in this field in our country.

Keywords: Nuclear Power Plant, Legal Liability, Absolute Liability

Field of Study: Civil Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Department of Labor and Social Security Law, btoprak@ybu.edu.tr

81.

Çarşamba Semineri

Uluslararası Vergi
Uyuşmazlıklarının
Çözümünde

TAHKİM

Mali Hukuk ABD Araştırma Görevlisi
Ali Osman ARSLAN

Tarih : 17.06.2015
Saat : 13.30

Adres : YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA • Tarih : 17.06.2015

ULUSLARARASI VERGİ UYUŞMAZLIKLARININ ÇÖZÜMÜNDE TAHKİM

81. Çarşamba Semineri / 17 Haziran 2015

Arş. Gör. Ali Osman ARSLAN¹

2014-2015 eğitim-öğretim döneminin seksenbirinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Uluslararası Vergi Uyuşmazlıklarının Çözümünde Tahkim” konulu sunum, Arş. Gör. Ali Osman ARSLAN tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

ARBITRATION IN RESOLUTION INTERNATIONAL TAX DISPUTES

81st Wednesday Seminar / June 17, 2015

Res. Assist. Ali Osman ARSLAN

At the 81st Wednesday Seminar, Res. Assist. Ali Osman ARSLAN, made a presentation titled as “Arbitration in Resolution International Tax Disputes”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Mali Hukuk Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi

82.

Çarşamba Semineri

II. ABDÜLHAMİD DÖNEMİNDE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ

Araştırma Görevlisi
Abdullah Vefa KARATAŞ
Hukuk Tarihi ABD

30.09.2015

13.30

Adres : YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok
Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

II. ABDÜLHAMİD DÖNEMİNDE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ

82. Çarşamba Semineri / 30 Eylül 2015

Arş. Gör. Abdullah Vefa KARATAŞ¹

Hukuk tarihi ilkeleri nazara alınarak gerçekleştirilen bu seminerde, II. Abdülhamid döneminde basın özgürlüğü incelenmiştir. Çalışmada, dönemin gazete, dergi ve kitaplarından ve o devirde yapılan mevzuat düzenlenmelerinden yararlanılmıştır. Kendi döneminin özellikleri göz önünde tutularak ve anakronizme düşmeden yer yer günümüz ile karşılaştırmalar yapılarak ortaya konan çalışma, konuyu hukukî bir bakış açısıyla ele almak suretiyle farklılık arz etmektedir. Sunum planında ilk olarak Osmanlı Devleti'nin Tanzimat sonrası hukukuna ilişkin genel bilgiler verilmiş, daha sonra II. Abdülhamid döneminin öncesi ve sonrasında yapılan mevzuat düzenlemeleri incelenmiş ve nihayet basın özgürlüğünün uygulamadaki görünümü üzerinde durulmuştur. Tanzimat sonrası, Osmanlı Hukuku açısından yerli ve iktibas edilen kanunların bir arada bulunduğu ve bu nedenle mevzuat karmaşasının yaşandığı bir dönem olmuştur. Osmanlı Devleti'nin ise basın ve basın hürriyetine yönelik oluşturduğu gelenek, izin sistemi üzerinden kurulmuştur. Basın faaliyetleri için ön görülen izin şartı, II. Abdülhamid döneminden önce süregelen ve bu dönemde de devam eden bir içtihat haline gelmiştir. II. Abdülhamid döneminde basın organlarının kurulması ve geliştirilmesi desteklenmiş, yayın faaliyetlerinin yapılmasına müsaade edilmiştir. Nitekim bu dönemde yayıncılık faaliyetlerinin artması ve çeşitlenmesi, basın hürriyeti açısından olumlu gelişmelerdir. Ancak çeşitli nedenlerden dolayı uygulamada basın özgürlüğüne sınırlamalar getirilmiş ve gazete, dergi, kitap gibi yayınların kontrolünü ve denetimini yapan memurların düzensiz, keyfi ve maksadı aşan tutumları basın hürriyetini olumsuz etkilemiştir.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Hukuku, II. Abdülhamid, basın özgürlüğü

Çalışma Alanı: Hukuk tarihi

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi Anabilim Dalı, akaratas@ybu.edu.tr

PRESS FREEDOM DURING THE REIGN OF ABDULHAMİD II

82th Wednesday Seminar / September 30, 2015

Res. Assist. Abdullah Vefa KARATAŞ²

In this seminar, press law at the period of Abdulhamid II was investigated by taking into consideration the history of law principles. Newspapers, magazines, books, and legislations made in that period contributed the whole part of the thesis. The study was confessed by considering the characteristics of its period and comparisons with the present, and some results were obtained by a legal viewpoint. In the presentation plan, firstly, general information was given about the law of the Ottoman Empire after Tanzimat, then the legislative arrangements made before and after Abdulhamid II period were examined and finally the situation of press freedom was analyzed in practice. The period, which was after Tanzimat, was which national and adaptation laws were coexist in terms of Ottoman Law, and for this reason, there was a legislation complexity. The tradition of the Ottoman State towards the freedom of the press and the press was based on the authorization system. The preliminary permission conditions for press activities became an ongoing and continuing view before the period of Abdulhamid II. The establishment and development of press organs during the period of Abdulhamid II were supported and publishing activities were permitted. As a matter of fact, the increase and diversification of publishing activities in this period were favorable developments in terms of press freedom. However, due to various reasons, restrictions had been imposed on press freedom in practice and the irregular, arbitrary and excess attitudes of the officials who controlled the publications such as newspapers, magazines and books negatively affected press freedom.

Keywords: Ottoman law, II. Abdulhamid, freedom of the press

Field of Study: History of law

83.

Çarşamba Semineri

ICSID Tahkimi
Açısından Yatırım
Kavramı ve Saba
Fakes Davası

07.10.2015

13.30

Milletlerarası Özel Hukuk ABD
Arş. Gör. Biset Sena GÜNEŞ

Adres : YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok
Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

ICSID TAHKİMİ AÇISINDAN YATIRIM KAVRAMI VE SABA FAKES DAVASI

83. Çarşamba Semineri / 7 Ekim 2015

Arş. Gör. Biset Sena GÜNEŞ¹

Dünya ekonomisinin ve küreselleşme hareketlerinin artması yabancı yatırımların ve bu alanda çıkan uyuşmazlıkların da artmasına yol açmıştır. Bu uyuşmazlıkların çözümü için en çok kullanılan yöntemlerden bir tanesi Devletler ve Diğer Devletlerin Vatandaşları Arasındaki Yatırım Uyuşmazlıklarının Çözümlemesi Hakkında Konvansiyon (ICSID) uyarınca yürütülen tahkimdir. Ancak ICSID tahkiminin kullanılabilmesi için uyuşmazlığın Konvansiyon uyarınca kurulan Merkezin yargı yetkisine girmesi gerekmektedir. Konvansiyonun 25. Maddesi uyarınca, Merkezin uyuşmazlık üzerinde yargı yetkisine sahip olabilmesi için taraflar arasında bir yatırım uyuşmazlığı söz konusu olmalıdır. Ancak yatırım kavramı Konvansiyonda tanımlanmamıştır. Bu nedenle uygulamada nelerin yatırım olarak kabul edilebileceği tartışmalıdır. Konuya ilişkin olarak hakem heyetlerinin de zaman içerisinde farklı kararlar verdikleri görülmektedir. Bu Çarşamba semineri kapsamında ICSID tahkimi açısından yatırım kavramı ve bu kavram açısından önemli bir dava olan Saba Fakes v. Türkiye davası ele alınmıştır. Sunum kapsamında öncelikle ICSID Konvansiyonu'nun tarihçesi ve genel olarak ICSID tahkimi incelenmiştir. Takip eden bölümde sırasıyla 25. Madde kapsamında ICSID tahkimi bakımından yetki ve yatırım kavramları üzerinde durulmuştur. Son bölümde ise yatırım kavramı anlayışının uygulamada zaman içerisindeki değişimine ilişkin bazı davalar ve bu açıdan önemli bir dava olan Saba Fakes v. Türkiye davası ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: ICSID tahkimi, yatırım kavramı, ICSID Konvansiyonu açısından yetki.

Çalışma Alanı: Milletlerarası Özel Hukuk.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı, bsgunes@ybu.edu.tr

THE CONCEPT OF INVESTMENT IN ICSID ARBITRATION AND SABA FAKES CASE

83th Wednesday Seminar / October 7, 2015

Arş. Gör. Biset Sena GÜNEŞ²

The growth of the global economy and globalisation movements has also led to an increase in foreign investments and disputes in this field. One of the most common dispute resolution methods for such disputes is the arbitration in accordance with the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States (ICSID). However, in order to use the ICSID arbitration, the dispute shall fall within the jurisdiction of the Centre established by the Convention. Pursuant to Article 25 of the Convention, there should be an investment dispute between the parties in order for the Centre to have jurisdiction over the dispute. Nevertheless, the concept of investment is not defined in the Convention. Therefore, the question of what could be considered as an investment is contentious in practice. It is evident that arbitral tribunals also rendered divergent awards on the subject throughout the time. In this Wednesday seminar, the concept of investment in ICSID arbitration and the case of Saba Fakes v. Turkey were discussed. Within the scope of the presentation, initially, the history of the ICSID Convention and the ICSID arbitration, in general, were examined. In the following section, respectively, the concepts of jurisdiction and investment in the scope of Article 25 were analysed. In the last section, certain cases related to the changing concept of investment throughout the time and, in this respect, Saba Fakes v. Turkey case were discussed.

Keywords: ICSID arbitration, the concept of investment, jurisdiction within the scope of ICSID Convention.

Field of Research: Private International Law.

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Private International Law, bsgunes@ybu.edu.tr

84.

Çarşamba Semineri

Vergi Teşviklerinin Ekonomi Üzerindeki Etkileri

Mali Hukuk ABD Arş. Gör.
Ali Osman ARSLAN

14.10.2015

13.30

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenevler Mah.
Cinnah Cad. No : 16 7. Kat Konferans Salonu
Çankaya ANKARA

VERGİ TEŞVİKLERİNİN EKONOMİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

84. Çarşamba Semineri / 14 Ekim 2015

Arş. Gör. Ali Osman ARSLAN¹

2015-2016 eğitim-öğretim döneminin seksendördüncü Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Vergi Teşviklerinin Ekonomi Üzerindeki Etkisi” konulu sunum, Arş. Gör. Ali Osman ARSLAN tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

THE EFFECT OF TAX INCENTIVES ON THE ECONOMY

84th Wednesday Seminar / October 14, 2015

Res. Assist. Ali Osman ARSLAN

At the 84th Wednesday Seminar, Res. Assist. Ali Osman ARSLAN, made a presentation titled as “The Effect of Tax Incentives on the Economy”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Mali Hukuk Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi

85.

Çarşamba Semineri

İmar Planı Değişikliklerinin ve İptalinin Devam Eden İnşaatlara Etkisi

İdare Hukuk ABD

Arş. Gör. Alkım AKTAŞ

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

21.10.2015
13.30

İMAR PLANI DEĞİŞİKLİKLERİNİN VE İPTALİNİN DEVAM EDEN İNŞAATLARA ETKİSİ

85. Çarşamba Semineri/ 21.10.2015

Arş. Gör. Alkım AKTAŞ¹

Bu çarşamba seminerinde, idare tarafından imar planlarında yapılan değişiklik ve imar planı iptalinin hali hazırda devam eden inşaatlara etkisi değerlendirilmeye çalışılmıştır. Planlarda yapılan değişikliklerin etkisi, idare hukuku alanındaki kazanılmış haklar konusunun imar hukukundaki görünümü olarak karşımıza çıkmaktadır. Sunumun ilk kısmında, imar planlarının tanımı ve hukuki niteliği açıklanmıştır. Daha sonra ise, imar planlarında değişiklik yapılması, imar planları değişikliklerine karşı yapılan inşaatlarının korunması şartlarına yer verilmiş ve planların değiştirilmesi ve kaldırılmasının devam eden inşaatlara etkisi değerlendirilmiştir. Son olarak ise, planların idare tarafından geri alınmasının ve iptal edilmesinin ruhsatlar üzerindeki etkisi tartışılmış ve yapı ruhsatının iptali konusu değerlendirilmiştir.

İmar hukukunda kazanılmış hakların temel amacı, değişiklik yapılan imar planları karşısında kişilerin ruhsata uygun olarak inşa ettiği yapılarının korunmasıdır. Ancak imar alanındaki düzenlemelerde kazanılmış hakkın kesin sınırının çizilmemesi ve kesin tanımının bulunmaması, idarenin yapılan değişiklikler karşısında kişilerin ruhsatlarını geri alma yetkisini kuvvetlendirmektedir. Bu sebeplerden dolayı yargı organlarından, kişilerin elde edilmiş hakları ve idarenin işlemleri arasında denge kurması beklenmektedir. İmar planları, ihtiyaca cevap vermemesi durumunda değişikliklere tabi tutulabilmektedir. Belirtmek gerekir ki, imar planları, idarenin düzenleyici işlemleri arasında kabul edilmektedir. Bu yüzden de, bir imar planının tek başına kazanılmış hak doğurması mümkün değildir. Ancak yapılan plan değişiklikleri karşısında bir yapının korunması da belli şartlar altında mümkündür. Bu şartlardan ilki, yapı ruhsatının alınmış olmasıdır. Yapı ruhsatının alınması tek başına yeterli olmayıp, kişinin ruhsat tarihinden itibaren iki yıl içinde yapıya başlaması gerekmektedir. Bu durumda değişiklik anına kadar tamamlanan kısım kazanılmış hak oluşturacaktır. İmar Kanunu'na değişiklikler ve diğer haller karşısında yapıların korunması için gerekli nesnel şartların getirilmesi, idare ile kişilerin menfaatleri arasındaki dengenin kurulmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: İmar Planı, Yapı Ruhsatı, Kazanılmış Hak

Çalışma Alanı: İmar Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı, alkimaktas@ybu.edu.tr

EFFECTS OF ZONING PLAN CHANGES AND CANCELLATION ON ONGOING CONSTRUCTION

85th Wednesday Seminar / October 21, 2015

Res. Assist. Alkım AKTAŞ²

In this Wednesday seminar evaluated the changes in the zoning plans and the effect of the zoning plan cancellation on the ongoing construction. The impact of the amendments to the plans appears as the effect of acquired rights in administrative law in the zoning law. In the first part of the presentation, the definition and legal character of the zoning plans are explained. Subsequently, amendments to the zoning plans were evaluated and the conditions for the protection of construction against changes in development plans were evaluated. In addition, the impact of the amendment and removal of plans on the ongoing constructions was evaluated. Finally, the effect of the withdrawal and cancellation of the plans by the administration on the licenses has been discussed and the issue of cancellation of the construction license has been evaluated. The main aim of the vested rights in zoning law is to protect the structures that people have constructed in accordance with the previously acquired license in the face of the zoning plans. However, the fact that the final limit of the acquired right is not drawn in the regulations in the zoning area and the lack of a precise definition strengthens the withdrawal of the licenses of the persons by the administration. For these reasons, it is expected that the judiciary will balance the vested rights of the individuals and the acts of the administration. Zoning plans can be changed if they do not respond to the need. It should be noted that zoning plans are among the regulatory acts of the administration. Therefore, it is not possible for a zoning plan to create a vested right alone. Protection of a structure against the changes in plans is also possible under certain conditions. The first of these conditions is that the building license has been obtained. It is not sufficient to obtain the construction license. The person has to start the construction within two years from the date of the license. In this case, the part completed until the moment of change will create the vested rights. In the zoning law, the regulation of the objective conditions for the protection of the structures in the face of changes and other conditions will ensure the balance between administration and the persons.

Keywords: Zoning Plan, Building License, Vested Rights

Field of Study: Zoning Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Administrative Law,alkimaktas@ybu.edu.tr

86.

Çarşamba Semineri

İsimsiz Sözleşme Örneği Olarak **KAPICILIK SÖZLEŞMESİ**

İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku
Araştırma Görevlisi

Bilâl TOPRAK

04.11.2015

13.30

Adres : YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenciler Mah. Cinnah Cad.
No : 16 7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

İSİMSİZ SÖZLEŞME ÖRNEĞİ OLARAK KAPICILIK SÖZLEŞMESİ

86. Çarşamba Semineri / 04 Kasım 2015

Arş. Gör. Bilâl TOPRAK¹

Sözleşme özgürlüğü prensibi neticesinde her geçen gün yeni bir sözleşme türü hukuk alemine girmektedir. Kanun koyucunun, bu sözleşme türlerinin her biri için tek tek kanuni düzenleme yapması düşünülemez. Hal böyle olunca bazı sözleşme tipleri kendine Türk Borçlar Kanunu'nda yer bulabilirken, bazıları hakkında ise herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır. Kanunda asli edim yükümlülükleri ve esaslı unsurları belirlenmiş sözleşmeler, isimli sözleşmeler olarak adlandırılır. Bu sözleşmelerin dışında sözleşme özgürlüğü prensibinin ve toplumsal ihtiyaçların bir sonucu olarak ortaya çıkan diğer sözleşmeler ise isimsiz sözleşmeler olarak nitelendirilebilir.

Kapıcılık sözleşmesi artan konut ihtiyacının sonucunda ortaya çıkmış bir sözleşme tipidir. Kapıcılık sözleşmesi kanunda düzenlenmemiş bir isimsiz sözleşmedir. Kapıcıların iş görme, emir ve talimatlara uyma ve özen ve sadakat borcuna uyma yükümlülükleri bulunmaktadır. İşverenler ise kapıcılara ücret ödeme, eşit davranma ve onları koruma yükümlülüğü altına girmişlerdir. Bunun dışında kapıcıya konut tahsis edilmesi gereken durumlarda bulunmaktadır. Bu husus işverene getirilmiş bir ek yükümlülük olarak değerlendirilebilir. Kapıcının alacağı ücret, asgari ücretten daha az olacak şekilde belirlenemez. Kapıcılar sendikalara üye olabilir. Bu üyeliğin getireceği haklardan faydalanabilirler. Ancak bir kapıcı tek başına çalışıyorsa grev yapması yasaktır.

Kapıcılık sözleşmesi, hizmet sözleşmesini sona erdiren sebeplerden birinin varlığı halinde sona erer. Şartları sağlamaları halinde kapıcılara kıdem tazminatı ödemesi yapılır. Kapıcılar 5510 sayılı kanunun kapsamına girmektedirler. Bu kanundan doğan bütün hakları açısından, kat malikleri müteselsil sorumludurlar.

Anahtar Kelimeler: Kapıcı, İsimsiz Sözleşme, İş Hukuku

Çalışma Alanı: İş Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Anabilim Dalı, btoprak@ybu.edu.tr

AS AN EXAMPLE OF INNOMINATE CONTRACT DOORMAN CONTRACT

86th Wednesday Seminar / November 04, 2015

Res. Assist. Bilâl TOPRAK²

As a result of the principle of freedom of contract, a new type of contract is entering into the law systems. It is unthinkable for the legislator to make individual legal arrangements for each of these types of contracts. As such, some types of contracts can be included in the Turkish Code of Obligations, while some of them do not have any regulations. Contracts whose primary obligations and essential elements are determined in the law are nominate contracts. In addition to these conventions, the principle of freedom of contract and other contracts that arise because of social needs can be described as innominate contracts.

The doorman contract is a type of contract that has emerged because of increased housing need. The doorman contract is an unnamed contract which is not regulated by law. Doorman have the obligation to comply with duty, obey and follow the instructions and to obey the duty of care and loyalty. Employers are obliged to pay wages to the doorman, to treat them equally and to protect them. There are also cases where housing should be allocated for the doorman. This may be considered as an additional liability to the employer.

The fee to be paid for the doorman cannot be determined to be less than the minimum wage. The doorman can be a member of the unions. They can benefit from the rights of membership. However, if the doorman works alone, it is forbidden to strike for him.

The doorman contract ends in the presence of one of the reasons that terminates the contract of employment. In case they satisfy the conditions, they earn the severance pay. The doorman is covered by the law no. 5510. In terms of all rights arising from this law, property owners are jointly liable.

Keywords: Doorman, Innominate Contract, Labor Law

Field of Study: Labor Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Department of Labor and Social Security Law, btoprak@ybu.edu.tr

87.

Çarşamba Semineri

Toplumsal Cinsiyet Temelli Şiddet ve Örnek Kararlar

Genel Kamu Hukuku ABD
Araştırma Görevlisi
Emine Feyza TIRYAKIOĞLU

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenerler Mah.
Cinnah Cad. No : 16 7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

11.11.2015
13.30

TOPLUMSAL CİNSİYET TEMELLİ ŞİDDET VE ÖRNEK KARARLAR

87. Çarşamba Semineri/ 01 Kasım 2015

Arş. Gör. E. Feyza TİRYAKİOĞLU¹

Bu Çarşamba seminerinde toplumsal cinsiyet temelli şiddet sorunu ele alınacaktır. Toplumsal cinsiyet toplumsal, kültürel, ideolojik, dini vb. pek çok unsurdan etkilenerek, kadın ve erkeği çeşitli davranış, düşünce, rol, nitelik gibi daha önceden belirlenmiş kalıplar içine sokar. Toplumsal cinsiyet algısı toplumda kadın ve erkeğin eşit olarak görülmemesine neden olur ve tam da bu nedenle şiddeti meşrulaştırır. Kadına karşı şiddet uygulanmaya devam ettiği sürece de kadın ve erkek arasındaki eşitsizlik var olmaya devam etmekte, kadının ikincil konumu güçlenmektedir. Gerçekten de her bir özel şiddet biçimi ayrı ayrı ele alındığında da bu şiddet biçimlerinin meydana gelmesinin temelinde kadın ve erkeğe giydirilen bu kalıpların ve kadınların ikincil konumunun yattığı kolayca fark edilecektir. Kadın kocasına itaat etmediği için dövülebilmekte, evlilik öncesi cinsel ilişkiye girmesi veya kendi tercih ettiği bir kişiyle evlenmesi halinde namus cinayetlerine kurban gitmekte, cinsel yaşamının kontrol edilebilmesi için sünnet edilebilmekte, cinsel bir obje olarak görüldüğü için cinsel sömürü amaçlı insan ticaretinin mağduru olabilmekte, kız çocukları aile ekonomisinin iyileştirilebilmesi için evlendirilebilmekte, kocasından şiddet gören bir kadının bu şiddete katlanması gerektiği, bu durumun normal olduğu düşünülebilmektedir.

Toplumsal cinsiyetin, kadına karşı şiddetin gerçekleşmesindeki bu büyük etkisini tanıyan uluslararası insan hakları hukukunda kadına karşı şiddet “toplumsal cinsiyet temelli şiddet” olarak formüle edilmektedir. Çalışma kapsamında toplumsal cinsiyet olgusunun hem karara konu olan olaylarda hem de ulusal mahkemelerin yaklaşımında belirgin olarak gözlemlenebildiği Opuz v. Türkiye (AİHM kararı) ve R.B.P v. Filipinler (Kadınlara Karşı Her Biçimiyle Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılması Komitesi'nin kararı) kararları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Kadına karşı şiddet, toplumsal cinsiyet

Çalışma Alanı: İnsan Hakları

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Genel Kamu Hukuku Anabilim Dalı, eftiryakioglu@ybu.edu.tr

GENDER BASED VIOLENCE

87th Wednesday Seminar / 01 November 2015

Res. Assist. E. Feyza TİRYAKİOĞLU

In this Wednesday Seminar the problem of gender based violence will be discussed. Gender can be described as social constructed definition of women and man. Gender is determined by the conception of tasks, functions and roles attributed to women and men in society and in public and private life. As a consequence of gender perception, women and men are seen as unequal and this understanding leads to legitimization of the violence. As both cause and result of this, violence against women helps the existence of inequality between man and women, and the secondary position of women in the society strengthens. When different types of violence against women is analyzed it can be clearly seen that gender and secondary position of women are the real reason behind the justification of the violence practices.

Both International and regional human rights systems tackle gender-based violence, frame gender-based violence and violence against women as a gendered act which is a violation of human rights and a form of discrimination against women. In the scope of this study two different case in which gender based attitudes and practices of both private individuals and public agents can be observed will be analyzed. Relevant cases belong to ECHR (Opuz v. Turkey) and The Committee on the Elimination of Discrimination against Women (R.B.P v. Philippines).

Keywords: Violence against women, gender, human rights treaty.

88.

Çarşamba Semineri

ALMANYA'da Avukatlık Mesleği

Av. Seydi KOPARAN
Köln Barosu

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenevler Mah.
Cinnah Cad. No : 16 7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

18.11.2015

13.30

ALMANYA'DA AVUKATLIK MESLEĞİ 88. Çarşamba Semineri / 18 Kasım 2015

Av. Seydi KOPARAN¹

2015-2016 eğitim-öğretim döneminin seksensekizinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında "Almanya'da Avukatlık Mesleği" konulu sunum, Av. Seydi KOPARAN tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

ATTORNEYSHIP PROFESSION IN THE GERMANY 88th Wednesday Seminar / October 14, 2015

Att. Seydi KOPARAN

At the 88th Wednesday Seminar, Att. Av. Seydi KOPARAN, made a presentation titled as "Attorneyship Profession in the Germany". After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

1 Köln Barosu

89.

Çarşamba Semineri

BATI KÜLTÜRÜ EKSENİNİ BİR KURAM OLARAK İNSAN HAKLARI TEORİSİ

Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi ABD

Arş. Gör. Emre BERBER

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Günevler Mah.
Cinnah Cad. No : 16 7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

25.11.2015
13.00

BATI KÜLTÜRÜ EKSENİ BİR KURAM OLARAK İNSAN HAKLARI TEORİSİ¹

89. Çarşamba Semineri / 25 Kasım 2015

Arş. Gör. Emre BERBER²

Bugün insan hakları hukuki niteliğini aşarak tüm dünya çapında ahlaki bir kuram olarak boy göstermeye başlamıştır. Dünyanın her yerinde insanlar, insan haklarını devletleri, bireyleri, toplumları ve toplumsal kuralları değerlendirmek için bir kriter olarak algılamaya başlamıştır. İnsan hakları bu pozisyonunu evrensel ve nötr olduğu iddiasına borçludur. Öte yandan, insan hakları sonuçta Batı kaynaklıdır ve içinden çıktığı kültürle bağlarını sürdürmektedir.

İnsan haklarının kendisiyle irtibatlı olduğu Batı kültürü durağan bir görünüm taşımamaktadır. Avrupa'da meydana gelen ve bugün modernleşme olarak adlandırdığımız tarihsel ve toplumsal süreç hakların şekillenmesinde en çok etki sahibi olan tarihsel aşamayı temsil etmektedir. Modernleşmeyle birlikte, Avrupa'da tanrı merkezci bir dünya görüşü terk edilerek hümanizm yaygınlık kazanmıştır. İnsan hakları pek çok açıdan hümanist bir karakter taşımaktadır.

Hümanizm çerçevesinde oluşan yeni kültürel düzlem ile insan haklarının ilişkisi Johan Galtung'un medeniyetleri birbirinden ayırmak için kullanmayı önerdiği altı unsur yardımıyla açıklanabilir. Bunlar sırasıyla zaman, mekan ve bilgi algısı ile insan-doğa, insan-insan ve insan-Tanrı ilişkisidir. Bütün bu unsurlar çerçevesinde yapılacak bir değerlendirme sonucunda, insan haklarının bir merkez-çevre ve ileri-geri diyalektikliğinin zımni taşıyıcısı olduğu açığa çıkmaktadır. Öte yandan yine haklar tamamen insan merkezlidir ve insanın doğadaki diğer unsurlar üzerindeki egemenliğini susarak kabul etmiş gibidir. İnsan hakları, ayrıca insanların birbirleriyle bir çatışma içinde olduğu kabulüne dayanmaktadır. İnsan haklarının, tarihsel muadillerinin aksine insanların ödevleri üzerinden değil hakları üzerinden kurulmuş olması bu kabulün bir sonucudur.

Anahtar Kelimeler: İnsan hakları, hümanizm, kültürel çalışmalar.

Çalışma Alanı: Hukuk Felsefesi

1 Daha sonra bu seminerde öne sürülen düşüneler bir kitapta kullanılmıştır. Bkz. Berber, Emre, İnsan Haklarının Yükü, On İki Levha Yayınları, İstanbul, 2018.

2 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı, eberber@ybu.edu.tr

HUMAN RIGHTS THEORY AS A WEST CULTURE SPECIFIC DOCTRINE³

89th Wednesday Seminar / November 25, 2015

Res. Assist. Emre BERBER⁴

Today, human rights have begun to appear as a moral theory all over the world. Throughout the world, people have begun to perceive human rights as a criterion for assessing states, individuals, societies and social rules. Human rights owe this position to the claim of being universal and neutral. On the other hand, human rights are ultimately based on the West and continue to be tied to the culture in which it comes from.

Western culture, in which human rights are linked to itself, does not have a stable appearance. The historical and social process which we call modernization today, represents the most significant historical stage in shaping rights. With modernization, humanism became widespread by leaving a god-centered worldview in Europe. Human rights have a humanist character in many respects.

The relationship between human rights and the new European culture within the framework of humanism can be explained by the six elements that Johan Galtung has proposed to use to differentiate civilizations. These elements are perception of time, space, knowledge and human-nature, human-human and human-God relationship respectively. As a result of a consideration which regard all these elements, it is revealed that human rights are a carrier of a center-periphery dialectic. On the other hand, rights are completely human-centered and seem to have accepted the sovereignty of man over other elements in nature. Human rights are also based on the recognition that people are in conflict with one another. It is the result of this acceptance that human rights are based on rights rather than duties, in contrast to their historical counterparts.

Keywords: Human rights, humanism, cultural studies.

Field of Study: Philosophy of Law

³ Ideas put forward in this seminar were later used in a book, see Berber, Emre, İnsan Haklarının Yüku, On İki Levha Yayınları, İstanbul, 2018.

⁴ Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Philosophy and Sociology of Law, Department of Philosophy and Sociology of Law, eberber@ybu.edu.tr

90.

Çarşamba
Semineri

BİRLEŞMEDE AYRILMA AKÇESİ

Ticaret Hukuku ABD.
Arş. Gör. Fatma Betül ÇAKIR

02.12.2015

13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvencvler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

BİRLEŞMEDE AYRILMA AKÇEŞİ

90. Çarşamba Semineri / 02.12.2015

Arş. Gör. Fatma Betül ÇAKIR ÇELEBİ¹

Birleşme, ticaret şirketlerinin malvarlıklarını tasfiye etmeksizin, külli halefiyet yoluyla, malvarlıklarını ve ortaklarını içlerinden biri veya yeni kurulan bir şirketin çatısı altında birleştirmeleridir. Böylece, devrolunan şirketin malvarlığı karşılığında, bir değişim oranına göre devralan şirketin payları, devrolunan şirketin ortaklarınca kendiliğinden iktisap edilecektir. Zira birleşmede kural, ortakların sahip oldukları hakların aynısına birleşmeden sonra da sahip olmaları, diğer bir deyişle ortak olma durumunun devamlılığıdır. Devredilen şirketin ortaklarının bir değişim oranına göre devralan şirketin paylarını kazanması pay sahipliğinin devamlılığı ilkesi olarak adlandırılır. 6762 sayılı Kanunda emredici olarak düzenlenmiş olan bu ilkeye 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu m. 141 ile istisnalar getirilmiştir. Bu istisnalardan ilki TTK m. 141/1'de düzenlenmiş ve pay sahiplerine tanınmış olan seçimlik çıkma hakkıdır. Diğer ise aynı maddenin ikinci fıkrasında düzenlenmiş olan şirketin pay sahibini şirketten çıkarma hakkıdır.

Sunumun ilk bölümünde TTK m. 141/1'de düzenlenmiş olan çıkma hakkı incelenmiştir. Bu kapsamda bu hakkın kimler tarafından hangi koşullar altında kullanılabileceği anlatılmaya çalışılmıştır. Söz konusu şartların gerçekleşmesi halinde, devrolunan şirket ortaklarının, çıkma talebini, birleşmeyi kabul etmedikleri nedenine dayandırması yeterli olacaktır. Sunumun ikinci bölümünde, TTK m.141/2'de hüküm altına alınmış olan çıkarma hakkı incelenmiştir. Bu doğrultuda, mutlak hak niteliğinde olan mülkiyet hakkının istisnalarından biri olduğu düşünülen çıkarma hakkının sınırları tespit edilmeye çalışılmıştır. Sunumun son bölümünde ise ödenmesi gereken ayrılma akçesinin hesaplanmasına ilişkin esaslara yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Birleşmede Çıkma, Birleşmede Çıkarma, Ayrılma Akçesi.

Çalışma Alanı: Ticaret Hukuku.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi, betulcakir67@gmail.com.

COMPENSATION PAYMENT IN MERGER

90. Wednesday Seminar / 02.12.2015

Res. Assit. Fatma Betül ÇAKIR ÇELEBİ²

A merger is the combination of the assets and partners of corporations by the means of universal succession and without purging their assets under one among the corporations or a newly founded corporation. This way, in exchange for the acquired corporation's assets, the shares of the acquiring corporation will be acquired by the partners of the acquired corporation based on an exchange rate. That is, the rule in a merger is that the partners enjoy the same rights after the merger as those before the merger, or in other words, the continuity of the state of being a partner. Acquisition of the shares of the acquiring corporation by the partners of the acquired corporation based on an exchange rate is known as the principle of the continuity of share ownership. Upon this principle, which was set as mandatory in the Law No. 6762, exceptions were set forth with the Art. 141 of the Turkish Commercial Code (TTK) No. 6102. The first of these exceptions is the right to leave by choice which is regulated by the Art. 141/1 of TTK and given to shareholders. Another is the right of the corporation to remove the shareholder from the corporation that is included in the second clause of the same article.

The first part of the presentation investigated the right to leave that is regulated in the Art. 141/1 of TTK. In this context, it was aimed to explain by whom and under which conditions this right may be used. In the case that such conditions are met, it will be sufficient for the partners of the acquired corporation to base their demand for leaving on the reason that they do not accept the merger. The second part of the presentation examined the right to remove ensured by the Art. 141/2 of TTK. In this context, it was aimed to determine the limits of the right to remove, which is considered to be one of the exceptions of the right to property, which is an absolute right. The last part of the presentation included the fundamentals of calculating the compensation payment that has to be made.

Keywords: the right to leave in merger, the right to remove in merger, compensation payment.

Field of Study: Commercial Law.

2 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi, betulcakil67@gmail.com.

91. Çarşamba Semineri

Milletlerarası Özel Hukuk ABD.
Araştırma Görevlisi
Halil Alperen IŞIK

CISG

(Milletlerarası Menkul Mal Satım Sözleşmeleri
Hakkında BM Antlaşması)'in

YER BAKIMINDAN UYGULAMA ALANI

Tarih : 09.12.2015

Saat : 13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenerler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

CISG (MİLLETLERARASI MENKUL MAL SATIM SÖZLEŞMELERİ HAKKINDA BM ANTLAŞMASI)'İN YER BAKIMINDAN UYGULAMA ALANI

91. Çarşamba Semineri / 9 Aralık 2015

Arş. Gör. Halil Alperen IŞIK¹

Milletlerarası Taşınır Mal Satım Sözleşmelerine İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (CISG), uygulamada bilinen adıyla Viyana Satım Sözleşmesi, milletlerarası taşınır mal satımı hakkında yeknesak hukuku oluşturur. Birleşmiş Milletler Milletlerarası Ticaret Komisyonu (UNCITRAL) tarafından taslağı oluşturulan bu Sözleşme, 10 Nisan 1980 tarihinde Viyana Konferansında oybirliği ile kabul edilmiştir. Şu anda, seksen ülke Sözleşmeyi onaylamış, onamış veya Sözleşmeye katılmış olup bu Sözleşmeyle milletlerarası satım ilişkilerini düzenleyen dünya çapında bir hukuk olmuştur. Viyana Satım Sözleşmesinin amacı, uluslararası ticaretin hukuki güvenlik ve istikrarını ve uluslararası dostane ilişkilerin gelişmesini sağlamak, uluslararası ticaretin gelişmesini teşvik etmektir. Viyana Satım Sözleşmesinin yaklaşık seksen ülke tarafından kabul edilmesi ve hatta ülkelerin Sözleşmenin hükümlerini kendi iç hukuklarına uygulamaları, farklı hukuk sistemleri açısından kabul gördüğünü göstermektedir.

Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi, bir başka ifadeyle Viyana Satım Sözleşmesi, milletlerarası taşınır malların satımına ilişkin sözleşmelerin kuruluşu, ifası ve sona ermesi ile ilgili hükümler içermektedir. Hem milletlerarası satımlarda meydana gelen artış hem Türkiye'nin Sözleşme'ye taraf olması hem de Sözleşme'nin içerdiği hükümlerin mahiyeti düşünüldüğünde, Viyana Satım Sözleşmesi'nin uygulama alanını tespit etmek son derece önemlidir.

Viyana Satım Sözleşmesi'nin uygulama alanı Sözleşme'de, yer, konu ve zaman bakımından uygulama alanı olarak düzenlenmiştir. Bu seminerde de Sözleşme'nin uygulama alanı bu ayrıma göre incelenmiştir. Ayrıca seminerde, Sözleşmenin yer bakımından uygulama alanının belirlenmesi açısından işyeri, taşınır mal ve satım sözleşmesi kavramları da değerlendirilmiştir.

Anahtar kelimeler: Milletlerarası Satım Hukuku, Viyana Satım Sözleşmesi, Yer Bakımından Uygulama.

Çalışma Alanı: Milletlerarası Satım Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı, haisik@ybu.edu.tr

TERRITORIAL SCOPE OF THE UNITED NATIONS CONVENTION ON CONTRACTS FOR INTERNATIONAL SALE OF GOODS

91st Wednesday Seminar / December 09, 2015

Res. Assist. Halil Alperen IŞIK²

The United Nations Convention on Contracts for International Sale of Goods (CISG), popularly known as the Vienna Sales Convention creates a uniform law for the international sale of goods. This Convention, which was drafted by the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL), was adopted unanimously on 10 April 1980 at the Vienna Conference. Currently, 80 States have ratified, approved or acceded to the Convention which became the worldwide law governing international sales transactions. The purpose of Vienna Sales Convention is to ensure the development of legal security and stability of international trade and international friendly relations and to promote the development of international trade. Adoption of Vienna Sales Convention by approximately 80 countries and the application of the provisions of the convention in domestic law indicates that the convention is recognised by different legal systems.

The United Nations Convention on Contracts For The International Sale of Goods, in other words, Vienna Sales Convention contains provisions regarding the establishment, perform and termination of the contracts related to the international sale of goods. Considering both the increase in international sales, and Turkey's being a party to the Convention as well as the nature of the provisions contained in the Convention, it is extremely important to determine the scope of application of Vienna Sales Convention.

The scope of application of the Vienna Sales Convention was arranged as the scope of application in terms of location, subject and time in the Convention. In this seminar, as well, the territorial scope of application of the Convention was examined according to this distinction. Also in this seminar, terms of place of business, good and sales contract have been examined.

Keywords: International Sales of Goods, Vienna Sales Convention, Territorial Scope.

Field of Study: International Sales Law

92. Çarşamba Semineri

Avukat Arabulucu
Yakup ERİKEL

Adalet Bakanlığı
Arabuluculuk
Kurul Üyesi

ARABULUCULUK

16.12.2015

Saat : 13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

ARABULUCULUK

92. Çarşamba Semineri / 16 Aralık 2015

Av. Arb. Yakup ERİKEL¹

2015-2016 eğitim-öğretim döneminin doksanikinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Arabuluculuk” konulu sunum, Av. Arb. Yakup ERİKEL tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

MEDIATION

92th Wednesday Seminar / December 16, 2015

Att. Med. Yakup ERİKEL

At the 92th Wednesday Seminar, Att. Med. Yakup ERİKEL, made a presentation titled as “Mediation”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

1 Adalet Bakanlığı Arabuluculuk Kurulu Üyesi

93. Çarşamba Semineri

Sosyal Medyanın İŞ HUKUKUNA ETKİSİ

İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD Arş. Gör.
H. Hilal TİRİTOĞLU

23.12.2015

Saat : 13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenciler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

SOSYAL MEDYANIN İŞ HUKUKUNA ETKİSİ

93. Çarşamba Semineri/ 25 Aralık 2015

Arş. Gör. Hatice Hilal TİRİTOĞLU ERSOY¹

Bu çarşamba seminerinde sosyal medyanın iş hukukuna etkisi konusu ele alınmıştır. Sosyal medya, her geçen gün her birimizin hayatında daha çok yer etmekte ve daha yaygın hale gelmektedir. Sosyal medya sayesinde bilgiler daha çabuk, daha kolay paylaşılmakta ve etkilerini daha hızlı göstermektedir. Sosyal medya hayatımızı hem olumlu hem de olumsuz yönde etkileyebilmektedir.

İş sözleşmesi 4857 sayılı İş Kanunu'nun 8. maddesi uyarınca; “bir tarafın (işçi) bağımlı olarak iş görmeyi, diğer tarafın (işveren) da ücret ödemeyi üstlenmesinden oluşan sözleşme” olarak tanımlanmıştır. İş ilişkisinde taraflar arasında sıkı bir bağ söz konusudur ve güven unsuru büyük bir önem arz etmektedir.

Sosyal medyanın iş hukukuna sirayet etmesi ile birlikte gerek işverenler, gerek işçiler ve hatta müşteriler bundan etkilenmektedir. Bu bağlamda, işçinin özel hayatı ve ifade özgürlüğü ile işverenine karşı yükümlülükleri arasına çizilecek sınırın belirlenmesi bir hayli zor ancak bir o kadar da gereklidir. İşçi yaptığı paylaşımlarda iyi niyeti esas almalı, işverenin güvenini sarsacak, sadakat borcuna aykırılık teşkil edecek, işletmenin ve işverenin itibarını zedeleyecek paylaşımlarda bulunmaktan kaçınmalıdır. İşçinin ifade özgürlüğü ve özel hayatının korunması gerekliliği ile işverenin haklı menfaatleri arasındaki dengenin hakkaniyetli şekilde korunması gerekmektedir.

Sunumumuzda genel olarak kısaca sosyal medya kavramına yer verildikten sonra bunun işe alım, iş ilişkisi ve iş ilişkisi neticelendikten sonraki aşamalara yansımaları üzerinde durulmuştur. Ardından Karşılaştırmalı Hukuktaki ve Türk Hukukundaki yasal düzenlemelere değinilmiş ve konu çeşitli yargı kararlarından örneklerle incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: sosyal medya, özel hayat, ifade özgürlüğü

Çalışma Alanı: İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Anabilim Dalı, htiritoglu@ybu.edu.tr

THE EFFECT OF SOCIAL MEDIA ON LABOUR LAW

93th Wednesday Seminar/ 25 December 2015

Res. Assist. Hatice Hilal TİRİTOĞLU ERSOY²

In this Wednesday seminar, the subject of the effect of social media on labour law was considered. Social media is a part of our lives and it becomes more widespread each passing day. Information is shared faster and easier by social media. Social media has both positive and negative effects.

Labour contract is defined as a “contract whereby a party (employee) undertakes to perform work in a dependent manner and the other party (employer) undertakes to pay a wage” in accordance with Labour Law No. 4857 article 8. There is a strict relationship between the parties in the employment relationship and the factor of confidence is very important.

Both employers and employees and even customers are affected from the influence of social media on the Labour Law. In this context, it is very difficult to determine the border between the employee’s private life and freedom of expression and employee’s obligations towards the employer. In social media, the employee’s sharing must be based on good faith and he must avoid any sharing to abuse the employer’s trust, to constitute a breach of the obligation of loyalty and to give damage to reputation of the firm and employer. The delicate balance between the freedom of expression and necessity to protect the private life of the employee and the fair advantages of the employer should be protected in a fair way.

General information in our presentation of the concept of social media has given and then, its reflection on recruitment, employment and post-employment stages have discussed within its legal grounds in the Comparative Law and Turkish Law with examples from the Court decisions.

Keywords: social media, private life, freedom of expression

Field of Study: Labour and Social Security Law

94. Çarşamba Semineri

NEFRET SUÇLARI

Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku
Arş. Gör. İlhan BULUT

30.12.2015

Saat : 13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenciler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

NEFRET SUÇLARI

94. Çarşamba Semineri / 30 Aralık 2015

Arş. Gör. İlhan BULUT¹

Nefret suçlar, bir kişinin temel veya değiştirilemez bir özelliğine karşı önyargı ve nefret saiki ile işlenen suçlar olarak tanımlanmaktadır. Yaygın olarak nefret suçları veya önyargı suçları adıyla bilinen bu suçlar, diğer suçlara göre mağdura daha fazla zarar vermekte, hedef grup ve toplum üzerinde de ciddi etkiler göstermektedir. İlk olarak 1970'lerin sonlarında ABD'de düzenlenen nefret saiki ile işlenen suçlar, son 30 yılda Avrupa'da ve AGİT ülkelerinde büyük ölçüde kabul görmüştür. Avrupa Birliği, Avrupa Konseyi, AGİT gibi uluslararası kuruluşlar nefret saiki ile işlenen suçların kapsamına giren konularda çeşitli tavsiye kararları ve direktifler çıkarmaktadırlar.

Nefret suçlarında nefret ve önyargı kavramlarının nasıl anlaşılacağı, hangi karakteristik özelliklerin nefret suçları kategorisine dahil edileceği ve hangi temel suçların nefret saiki ile işlendiğinde daha fazla cezalandırılacağı gibi temel tartışmalar bulunmaktadır. Bu tartışmalar neticesinde nefret suçlarının temel düzenleniş şekilleri ile saikin kapsamı ve niteliği açısından farklı modeller ortaya çıkmıştır. Bir diğer önemli konu olan karakteristik özellikler ise düzenlenme sıklığına göre evrensel olarak korunan karakteristikler, sıklıkla korunan karakteristikler ve nadiren korunan karakteristikler olmak üzere üç kategoriye ayrılmaktadır.

Türkiye'de de nefret suçları son yıllarda yaygın olarak tartışılmaya başlanmıştır. Bu suçların yasalaşması için sivil toplum kuruluşlarının büyük çaba sarf ettikleri ve hükümetin de bu konuda ciddi adımlar attığını görmekteyiz. Bu bağlamda nefret suçlarının Türkiye'deki sosyolojik boyutu, mevzuattaki mevcut durum ve olası bir değişikliğin taşınması gereken niteliklerin tartışılması gerekmektedir.

Bu çalışmada öncelikle nefret suçları ile ilgili nefret, önyargı ve saik gibi kavramlar açıklanmış ve temel tartışmalar ile uluslararası hukuktaki boyutu, bu suçların suç teorisi açısından durumu ve Türkiye'de nefret saiki ile işlenen suçlar konuları incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nefret suçları, nefret, önyargı, saik.

Çalışma Alanı: Ceza Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı, ilhnbtl@gmail.com

HATE CRIMES

94. Wednesday Seminar / December 30, 2015

Res. Assist. İlhan BULUT²

Hate crimes can be defined as “the crimes that committed with a hatred and prejudice against people for their basic characteristics that cannot be changed”. Commonly known as hate or prejudice, these crimes harm the victims more than the other crimes and have serious effects on target group and society. Regulated first in the USA at the end of 1970s, hate crimes have been accepted largely in Europe and AGIT countries to a great extend for 30 years. International institutions like European Union, European Commission and AGIT have been launching some instructions and recommendations on hate crimes and issues within that kind of crimes.

There are some basic arguments in hate crimes such as how to consider “hate” and “prejudice” concepts, what characteristics can be included within hate crimes category and what basic crimes can be punished more when committed with hate motivation. As a result of these arguments, it has been found that there are different models regarding the way those crimes are committed and the scope of their motivation. Another essential point, characteristics, can be divided into three categories: universally protected characteristics according to the frequency of committing, frequently protected characteristics and rarely protected characteristics.

Hate crimes have been discussed largely in Turkey recently. It can be clearly seen that NGOs have been struggling to legislate them and the government has been making serious regulations for them. In this context, the sociological dimension of hate crimes in Turkey, the current situation in the legislation and required qualities in possible changes should be discussed. In this study, some basis concepts related to hate crimes like hate, prejudice, motivation have been explained. In addition, fundamental discussions and the situation of hate crimes in the international law, the situation of these crimes in terms of crime theory, the themes of hate crimes in Turkey have been studied.

Keywords: Hate crimes, hate, prejudice, motivation.

Field of Study: Criminal Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Criminal and Criminal Procedure Law, ilhnbtl@gmail.com

95.

Çarşamba Semineri

Uluslararası Hukukta GIDA HAKKI ve MADAYA Örneği

Milletlerarası Hukuk ABD
Araştırma Görevlisi
**Rabia İlay AKBULUT
PEERZADA**

17.02.2016

Saat : 13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok
Güvenevler Mah. Cinnah Cad.
7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

ULUSLARARASI HUKUKTA GIDA HAKKI VE MADAYA ÖRNEĞİ

95. Çarşamba Semineri / 17 Şubat 2016

Arş.Gör. Rabia İlay PEERZADA¹

Gıda hakkı Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme’de tanınan haklardan biri olup hakkın asgari çekirdeğini oluşturan açlıktan kurtulma hakkı Sözleşme’de temel hak olarak nitelenen tek haktır. Gıda hakkının korunması, silahlı çatışmalar esnasında da devam eden bir yükümlülük olarak devletlerin açlıktan kurtulma hakkını her türlü koşul altında sağlamasını gerekli kılmaktadır. İnsancıl hukuka ilişkin Cenevre Sözleşmeleri ve Sözleşme’nin Ek Protokolleri de insanların en temel ihtiyacı olan gıdanın teminine ilişkin hükümler içermektedir. İlgili hükümlerin bir kısmı çatışmanın taraflarının sivillerin gıda ihtiyaçlarını sağlamalarını gerekli kılan önleyici nitelikte hükümler iken, bir kısmı ise çatışmanın taraflarının bu ihtiyacı karşılayamamaları durumunda insani yardım gibi mekanizmalarının devreye girmesini gerekli kılan hükümlerdir. Açlığın sivil halka karşı silah olarak kullanılması ise ilgili Ek Protokoller’de yasaklanmış olup, bu yasak aynı zamanda uluslararası teamül hukuku kuralı olarak da kabul edilmektedir. Suriye’nin Madaya şehrinde açlık sivil halka karşı silah olarak kullanılmış, bölgeye ulaştırılmak istenen insani yardımlar ve hayatta kalabilmek için bölgeyi terk etmek isteyen siviller engellenmiştir. Madaya’da yaşananlar, insanların en temel ihtiyacı olan gıdaya ilişkin hem uluslararası insan hakları hukuku hem uluslararası insancıl hukuk kurallarının ihlaline tipik bir örnek teşkil etmektedir.

Bu sunumda, gıda hakkının korunmasına ilişkin olarak gerek uluslararası insan hakları hukuku gerekse uluslararası insancıl hukuk düzenlemeleri detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Ayrıca, Madaya’da yaşanan ihlaller karşısında uluslararası hukukun hangi mekanizmaları öngördüğü değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gıda hakkı, açlıktan kurtulma hakkı, açlığın sivil halka karşı kullanılması

Çalışma Alanı: Milletlerarası Hukuk

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı, ripeerzada@ybu.edu.tr

THE RIGHT TO FOOD IN INTERNATIONAL LAW AND THE CASE OF MADAYA

95th Wednesday Seminar / February 17, 2016

Res. Assist. Rabia İlay PEERZADA²

The right to food is one of the rights guaranteed by the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights. The freedom from hunger as a minimum core content of the right to food is the only right which is called “fundamental right” in the Covenant. The protection of the right to food as a continued obligation even in the case of armed conflicts requires the realization of the freedom from hunger under all circumstances. The Geneva Conventions and its Additional Protocols also include provisions that require the supply of food as a basic human need. While some of the relevant provisions are preventative in nature requiring the conflicting parties to supply food for civilians, the other relevant provisions require the mechanisms such as humanitarian aid to come into place when the conflicting parties are not able satisfy this need. The use of starvation as a weapon is prohibited by the relevant Additional Protocols and it is also accepted as a rule of customary international humanitarian law. In the province of Madaya in Syria, starvation was used as a weapon against civilians, the humanitarian aid was blocked and the people who tried to escape for their survival were hindered. Whatever experienced in Madaya is a case in point as a violation of the rules of both international human rights law and international humanitarian law regarding the protection of food as a basic human need.

In this presentation, the rules of international human rights law and international humanitarian law on the protection of the right to food are examined in detail. Furthermore, which mechanisms are provided in international law for the violations taken place in Madaya were evaluated.

Keywords: Right to food, freedom from hunger, starvation as a weapon against civilians

Field of Study: International Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of International Law, ripeerzada@ybu.edu.tr

96. Çarşamba Semineri

YBÜ Hukuk Fakültesi
İdare Hukuku ABD
Yrd. Doç. Dr.
Mehmet Bedii KAYA

Kişisel

Verilerin Korunması Hukukunda Güncel Gelişmeler...

24.02.2016
Saat : 13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok
Güvenevler Mah. Cinnah Cad.
7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

KİŞİSEL VERİLERİN KORUNMASI HUKUKUNDA GÜNCEL GELİŞMELER

96. Çarşamba Semineri / 24 Şubat 2016

Yrd. Doç. Dr. Mehmet Bedii KAYA¹

Bu çarşamba seminerinde Kişisel Verilerin Korunması Kanunu Tasarısı çerçevesinde Türkiye'deki kişisel verilerin korunmasına ilişkin genel çerçeve, mukayeseli hukukla karşılaştırılarak anlatılmıştır.

Sunumun ilk bölümünde kişisel verilerin korunmasını talep hakkının dayanağı olan Anayasa'nın 20. maddesinden ve Türk Hukukundaki diğer düzenlemelerden bahsedilmiş ve mevcut durumda kişisel verilerin özel bir düzenleme olmadan efektif şekilde korunmasının mümkün olmadığı ifade edilmiştir. Özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerinin yaygınlaşmasıyla otomatik veri işlemenin yaygınlaşması, veriler arası korelasyon ile dağıtık verilerin anlamlandırılabilmesi ve ihlallerin niteliği ve ağırlığındaki esaslı değişiklikler gerekçeleriyle kişisel verilerin korunmasına ilişkin olarak özel bir düzenlemeye ihtiyaç duyulduğu belirtilmiştir.

Kanun tasarısının sistematığının anlatıldığı ikinci bölümde, kanunun kişisel verilerin işlenmesini yasaklamayı değil, yalnızca işlemeyi disipline etmeyi amaçladığı ifade edilmiştir. Kanun tasarısında da yer alan kişisel verilerin korunması hukukundaki temel kavramlardan kişisel veri, özel nitelikli kişisel veri, kişisel verilerin işlenmesine hâkim olan ilkeler, işleme şartları, açık rıza, veri sorumlusu, veri işleyen, veri güvenliği, silme, yok etme, anonimleştirme gibi kavramlar açıklanmıştır. Kişisel verilerin hukuka aykırı şekilde işlenmesi halinde, gerçek kişilerin hangi haklara sahip olduğu ve bu hakları Kanun Tasarısına göre hangi başvuru ve şikâyet mekanizmalarına göre kullanması gerektiği anlatılmıştır.

Seminerde ayrıca Kanun Tasarısıyla kurulması planlanan bağımsız idari otorite statüsündeki Kişisel Verileri Koruma Kurumu'nun yapısından bahsedilmiş ve seminer mukayeseli hukuk kapsamında özellikle Avrupa Birliği'ndeki mevcut durum incelenerek sonlandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: kişisel veri, kişisel verilerin korunması kanunu, açık rıza, kişisel verileri koruma kurumu

Çalışma Alanı: Bilişim ve Teknoloji Hukuku, Kişisel Verilerin Korunması Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı, mehmet@mbkaya.com

CURRENT DEVELOPEMENTS UNDER THE TURKISH DATA PROTECTION LAW

96th Wednesday Seminar / February 24, 2016

Asssit. Prof. Dr. Mehmet Bedii KAYA²

During this seminar, the general framework of data protection in Turkey is discussed in the Draft Turkish Data Protection Law and through a comparative point of view.

In the first part of the seminar, Article 20 of the Turkish Constitution which lays down the foundation of data protection and other regulations of Turkish law that are relevant in terms of data protection are examined, and it has been underlined that it is impossible to achieve an effective protection in the absence of a precise and dedicated legislation. In particular, by the dissemination of information and communication technologies, automatic data protection has been widespread. Correlation between distributed data has been possible and there has been a substantial change in terms of type and scale of breaches; so that, there is a need for a new and particular legislation.

Within the second part of the seminar, the systematic of the Turkish Data Protection Law is examined, and it has been highlighted that the law aims to regulate the field; it does not forbid data processing completely. Furthermore, the concepts of the Draft law such as personal data, personal data of special nature, the general principles governing data processing, processing rules, explicit consent, data controller, data processor, data security, erasure, destruction, anonymizations are explained. In case of illegal processing of personal data, the rights that are conferred upon individuals and the methods of exercise of such rights according to the application and complaint mechanisms set out under the Draft law are scrutinized.

Finally, during the seminar, the independent administrative authority, which is Data Protection Authority, to be established by the Draft law is examined, and the seminar is concluded by giving comparative law examples, in particular, the regulation of data protection in the European Union.

Keywords: Personal data, Data Protection law, explicit consent, Data Protection Authority

Field of Study: IT Law, Data Protection Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Administrative Law, mehmet@mbkaya.com

97.

Çarşamba

Semineri

HUKUK
FELSEFESİ
VE
SOSYOLOJİSİ

Hukukçuya
Verilen
Rol : HUKUK
EĞİTİMİNİN
ÇIKTILARI

YBÜ Hukuk Fakültesi

Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi ABD

Yrd. Doç. Dr. Emir KAYA

02.03.2016

Saat : 13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenevler Mah. Cinnah Cad. No : 16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA
0312 466 75 33 • hukuk@ybu.edu.tr

HUKUKÇUYA VERİLEN ROL: HUKUK EĞİTİMİNİN ÇIKTILARI

97. Çarşamba Semineri / 2 Mart 2016

Yrd. Doç. Dr. Emir KAYA¹

2015-2016 eğitim-öğretim döneminin doksanyedinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Hukukçuya Verilen Rol: Hukuk Eğitiminin Çıktıları” konulu sunum, Yrd. Doç. Dr. Emir KAYA tarafından gerçekleştirilmiştir. Sunumun ardından oturum, soru - cevap bölümüyle sona erdirilmiştir.

THE ROLE OF LAWYERS: OUTCOMES OF LEGAL EDUCATION

97th Wednesday Seminar / March 2, 2016

Assist. Prof. Dr. Emir KAYA

At the 97th Wednesday Seminar, Assist. Prof. Dr. Emir KAYA, made a presentation titled as “The Role of Lawyers: Outcomes of Legal Education”. After the presentation, the session has been ended with the question - answer section.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı

98.

Çarşamba
Semineri

**Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin
Barbulescu - Romanya Kararı'nın
Değerlendirilmesi**

İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD Arş. Gör.
Onur Musab KARAKAŞ

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok

Güvenevler Mah. Cinnah Cad., No: 16,

7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

hukuk@ybu.edu.tr

16.03.2016
Saat: 13.00

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ'NİN BARBULESCU-ROMANYA KARARI'NIN DEĞERLENDİRİLMESİ

98. Çarşamba Semineri / 16 Mart 2016

Arş. Gör. Onur Musab KARAKAŞ¹

Sunumda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Barbulescu vs Romanya kararı incelenmiştir. Bu kararın konusunu işçinin işyerinde ve şirket tarafından müşterilerle iletişim sağlanması amacıyla sağlanan Yahoo Messenger hesabından kişisel amaçlı işçi tarafından yapılan görüşmelerinin iş ilişkisini ihlal ettiği gereğiyle işten tazminatsız bir şekilde çıkartılması hususu oluşturmaktadır. Karara konu olan olayda işçi kişisel verilerine izinsiz ulaşıldığını ve işten çıkarmanın haksız olduğunu ileri sürmüştür. Buna karşılık işveren ise işyerinde kendisinin temin ettiği bilgisayar vasıtasıyla çalışma saatleri içinde kişisel amaçla kullanımının yasak olduğunu belirtmiştir. Yine işveren çalışanların bilgisayar ve internet kullanımının da gözetlenebileceği hususunu içeren bilgilendirmenin de çalışanlara yapıldığını iddia etmiştir. Barbulescu kişilik hakkının ihlal edildiğini, mahrem sayılabilecek türde nişanlısıyla olan özel yazışmalarının dahi işveren tarafından okunduğunu, işten haksız çıkarıldığını ve işe iadesini talep etmiştir. Konuyu inceleyen Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi işçinin ve işverenin ihlal olunan menfaatleri açısından konuyu değerlendirmiştir. Mahkeme burada kişilik hakkı ihlali olup olmadığını ve ihlal var ise ihlal etmede işverenin üstün sayılabilecek bir menfaatinin bulunup bulunmadığı hususlarını değerlendirmiştir. Mahkeme değerlendirmesinin sonucunda, işverenin gerekli bilgilendirmeyi yaptığından hareketle burada işçinin tazminatsız şekilde işten atılmasını hukuka aykırı bulmamış ve Barbulescu'nun tazminat istemini reddetmiştir. Sunumumuzda mahkemenin verdiği karar değerlendirilmiş ve mahkemenin kararı eleştirilmiştir. Zira burada işveren tarafından internet gözetimi hususunda yeterli bilgilendirme yapılmadığı gibi, işçinin kişisel verilerine de haksız ve yoğun bir şekilde ulaşılması söz konusu olmuştur. İşçinin işe iade ve tazminat taleplerinin olumlu değerlendirilmesi gerekirken olumsuz yönde karar verilmesi hususları da yine sunumda eleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İnsan Hakları Mahkemesi, Kişisel İnternet Kullanımının Gözetlenmesi, Kişisel Veri.

Çalışma Alanı: İş Hukuku.

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Ana Bilim Dalı, onurmusab@gmail.com

ASSESSMENT OF THE BARBULESCU VS. ROMANIA DECISION OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

98th Wednesday Seminar / March 16, 2016

Onur Musab KARAKAŞ²

In this presentation, Barbulescu vs. Romania decision of the European Court of Human Rights was examined. The issue of this decision is that the personal usage of Yahoo Messenger account which is provided for the purpose of communicating with the customers in the workplace. An employer who surveillance, personal usage of the Yahoo Messenger account dismissed employee without compensation. In the event that was the subject of the decision, the employee claimed that his personal data had been accessed without permission and that he had been unfair to dismiss. On the other hand, the employer stated that the use of his personal computer during work hours is prohibited. The employer also claimed that employees were informed about the surveillance of the internet. Barbulescu claimed that his personal rights were violated and even private correspondence with his fiancée, which could be considered as private, were read by the employer and therefore unfairly dismissed from work. The European Court of Human Rights, which examined the matter, evaluated the issue in respect of the interests of the employee and the employer. The Court considers whether there is any infringement of any personal right and, if there is a violation, whether the employer has a superior interest in infringing. The Court found that the dismissal of the worker without compensation was not unlawful and refused the Barbulescu's request for compensation on the grounds that the employer provided the necessary information. While the employee's return and compensation claims should be evaluated positively, the negative decision-making is criticized in the presentation.

Keywords: Human Rights Court, Monitoring of Personal Internet Usage, Personal Data.

99.

Çarşamba Semineri

Bağımsız İdari Otoritelerin Denetlenme Şekillerinin İdari Vesayet Bakımından Değerlendirilmesi

İdare Hukuku ABD Arş. Gör.
Melikşah ÇIRAKOĞLU

23.03.2016
Saat: 13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Günevler Mah.
Cinnah Cad. No: 16 7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA • hukuk@ybu.edu.tr

DÜZENLEYİCİ VE DENETLEYİCİ KURULLARIN DENETLENME ŞEKİLLERİNİN İDARİ VESAYET BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

99. Çarşamba Semineri / 23 Mart 2016

Arş. Gör. Melikşah ÇIRAKOĞLU¹

Bu seminer, Düzenleyici ve Denetleyici Kurulların denetlenme şekillerini incelemiş ve bunlardan idari vesayete benzer olanlarını ortaya koymayı amaçlamıştır. Düzenleyici ve Denetleyici Kurullar, değişen ekonomi koşulları ve devlet politikaları doğrultusunda; çeşitli amaçları gerçekleştirmek üzere, ilk olarak Anglosakson hukuk sisteminde var olan ve ilerleyen süreçte diğer dünya devletlerinde teşkilatlanan kuruluşlardır. Bu doğrultuda Türkiye’de de 1980’li yıllarda kurulmaya başlanmış ve 2000’li yıllarda daha işlevsel hale getirilmişlerdir. Bu kuruluşların yurtdışı örneklerine benzer olarak bazı güvencelerle donatılmış olmaları ve ayrıca Türk İdare Hukuku sistemine konumlandırılış şekilleri, denetlenme problemini beraberinde getirmiştir.

Türk İdari Teşkilatında faaliyet gösteren her idare gibi, Düzenleyici ve Denetleyici Kurulların da çeşitli denetim mekanizmaları ile idarenin bütünlüğüne dâhil edilmeleri gerekmektedir. Söz konusu kuruluşların bazı güvencelere sahip olmaları ya da Türk İdari Teşkilatındaki konumları, denetlenmelerine engel teşkil etmemektedir. Bu kuruluşlara tanınan güvenceleri ifade eden “bağımsızlık” kavramının idari ve mali özerklik olarak anlaşılması, idari teşkilat içerisindeki konumlarının ise getirdikleri özel idari kolluk faaliyetleri nedeniyle hizmet bakımından yerinden yönetim kuruluşu olarak nitelendirilmesi halinde, söz konusu kuruluşların denetlenebilmelerinin önünde bir engel kalmayacaktır. Bununla birlikte bu kuruluşlar için öngörülen denetim usullerinin, tanınan güvencelerle uyumlu olması beklenir.

Bu kuruluşların denetlenip denetlenemeyecekleri, eğer denetlenebileceklerse bunun hangi şekillerde olabileceği tartışılmakla beraber, hâlihazırda; bu kuruluşların kendi kanunlarında, denetlenebileceklerine ilişkin çeşitli hükümler bulunmakta ve bunların bir kısmı idari vesayete büyük oranda benzeyen denetim şekillerini bünyelerinde barındırmaktadırlar. İdari vesayet denetiminin organlar, işlemler, bütçeler ya da personel üzerindeki kullanılış biçimlerine benzeyen bu usullerin; yapılacak çeşitli değişikliklerle, Düzenleyici ve Denetleyici Kurullara tanınan güvencelerle daha uyumlu hale getirilebilmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Düzenleyici ve Denetleyici Kurullar, Türk idare teşkilatı, idari vesayet.

Çalışma Alanı: İdare Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi, mcirakoglu@ybu.edu.tr, melikshahirakoglu@gmail.com

THE EVALUATION OF REGULATORY AND SUPERVISORY AUTHORITIES SUPERVISION FORMS IN TERMS OF ADMINISTRATIVE TUTELAGE

99th Wednesday Seminar / March 23, 2016

Res. Assist. Melikşah ÇIRAKOĞLU²

This seminar, examined the supervision methods of Regulatory and Supervisory Authorities and aimed to put forward their similarity with the administrative tutelage. Regulatory and Supervisory Authorities, which were seen firstly in Anglo-Saxon legal systems, were organized in other world states later in the process, to achieve a variety of objectives, accordance with changing economic conditions and government policies. These authorities also began to be established in Turkey, in the 1980s and become more functional in the 2000s. Assurances of these authorities, which similar to the example of these international organizations; and their positioning on Turkish Administrative Law, come along with the controlling problem.

Incorporating this agency into integrity of the administration by various supervision methods is a necessity. The fact that these organizations have certain guarantees or their position in the Turkish Administrative Organization is not an obstacle to their supervision. If the concept of independence which expresses the assurances given to these organizations understood as administrative and financial autonomy, and because their position in the administrative organization is considered to be a decentralized management organization due to the special administrative police activities they bring, there will be no obstacles to the control of these institutions. However, the audit procedures envisaged for these organizations are expected to be compatible with the recognized assurances.

It was discussed that, they can be inspected or not and if they will be, what might be? With this discussions, in these organizations' laws, there are several provisions regarding inspection already and some of them largely similar within the administrative tutelage. These methods are similar to the forms of administrative tutelage supervision on organs, operations, budgets or personnel and it is possible to adapt the changes on these methods for making compatible with the Regulatory and Supervisory Authorities' bodies.

Keywords: Regulatory and Supervisory Authorities, Turkish administration system, administrative tutelage.

Field of Study: Administrative Law

² Research Asistant at Ankara Yıldırım Beyazıt University Law Faculty Department of Administrative Law, mcirakoglu@ybu.edu.tr, melikshahirakoglu@gmail.com

Ç Yüzüncü ARŞAMBA SEMİNERİ

Moot Court Takımı

**YBÜ HUKUK FAKÜLTESİ : ULUSLARARASI
HUKUK FAKÜLTESİ**

YBÜ Hukuk Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. M. Fatih UŞAN

Cübbe Giydirme Töreni ve Çarşamba Seminerleri Afiş Sergisi

**30.03.2016
Saat:13.00**

YBÜ Cinnah Yerleşkesi D Blok. Güvenciler Mah.
Güneş Sok, No : 11 Konferans Salonu Çankaya/ANKARA
<http://www.ybu.edu.tr/hukuk/> • hukuk@ybu.edu.tr

YBÜ HUKUK FAKÜLTESİ: ULUSLARARASI HUKUK FAKÜLTESİ

100. Çarşamba Semineri / 30 Mart 2016

Prof. Dr. M. Fatih UŞAN¹

Üniversitemiz Hukuk Fakültesi tarafından düzenlenen Çarşamba Seminerlerinin yüzüncüsü özel bir programla gerçekleştirildi.

Programda, Üniversitemiz Rektör Yardımcısı ve Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. M. Fatih UŞAN “YBU Hukuk Fakültesi: Uluslararası Hukuk Fakültesi” konulu seminer verdi. Seminerde Üniversitemiz Hukuk Fakültesi’nin uluslararası birçok programa dahil olduğunu, öğrencilerin ve akademik personelin uluslararası faaliyetlere katılımı ile bu anlamda tecrübe ve birikimlerin hukuk öğrenimine önemli yansımalarının bulunduğunu belirtti.

Programın ikinci bölümünde, Viyana’da gerçekleştirilen 23’üncü Uluslararası Vis Moot Yarışmasına katılan YBU MOOT TEAM üyelerine katılım sertifikaları verildikten sonra Cübbe Giyme Töreni gerçekleştirildi. Üniversitemiz Hukuk Fakültesi Özel Hukuk Bölüm Başkanı Prof. Dr. Seldağ GÜNEŞ PESCHKE’nin cübbesini Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. M. Fatih UŞAN, Yrd. Doç. Dr. Ersin ERDOĞAN’ın cübbesini Türk Alman Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Murat ATALI, Yrd. Doç. Dr. Ömer ÇELEN’in cübbesini Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. İlhan ÜZÜLMEZ, Yrd. Doç. Dr. Alvin Joel SANTOS’un cübbesini ise Bilkent Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Bilgin TİRYAKIOĞLU giydirdi.

Cübbe Giyme töreni sonrasında, bugüne kadar gerçekleştirilen Çarşamba Seminerlerinin afiş sergisi düzenlendi.

Anahtar Kelimeler: hukuk fakültesi, cübbe giydirme töreni

Çalışma Alanı: Özel Program

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı, fusan@ybu.edu.tr

YBU FACULTY OF LAW: AN INTERNATIONAL FACULTY OF LAW

100th Wednesday Seminar / March 30, 2016

Prof. Dr. M. Fatih UŞAN²

The 100th Wednesday Seminars organised by Faculty of Law took place as a special program in the end.

In the Programme, Prof. Dr. M. Fatih UŞAN, Vice Rector and Dean of Faculty of Law made a presentation on the subject of “YBU Faculty of Law: An International Faculty of Law”. In his presentation, he pointed out that YBU Faculty of Law has been engaged in several international events and that there appear very important aspects of the experiences of our students and academics resulting from these engagements.

In the second part of the Program, after the Participation Certificates were given to the members of YBU Moot Court Team who attended the 23rd International Vis Moot Court, the gown ceremony took place. Prof. Dr. Seldağ Güneş Peschke, Head of the Department of Private Law was gowned by Prof. Dr. M. Fatih Uşan, Vice Rector and Dean of Faculty of Law; Asst. Prof. Dr. Ersin Erdoğan was gowned by Prof. Dr. Murat Atalı, Vice Rector of Turkish-German University; Asst. Prof. Dr. Ömer Çelen was gowned by Prof. Dr. İlhan Üzülmöz, a teaching fellow at Gazi University, Faculty of Law and Asst. Prof. Dr. Alvin Joel Santos was gowned by Prof. Dr. Bilgin Tiryakioğlu, a teaching fellow at Bilkent University, Faculty of Law.

After the gown ceremony, there was the exhibition of Wednesday Seminars’ Posters in the programme.

Keywords: faculty of law, gown ceremony

Field of Study: Special Program

101.

Çarşamba Semineri

YARGILAMA VE TOPLUM VİCDANI İLİŞKİSİ

Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi ABD Arş. Gör.

Neslihan ÖZELER

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenerler Mah.
Cinnah Cad. No: 16 7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA • hukuk@ybu.edu.tr

13.04.2016
Saat: 13.00

YARGILAMA VE TOPLUM VİCDANI İLİŞKİSİ

101. Çarşamba Semineri / 13 Nisan 2016

Arş. Gör. Neslihan ÖZELER¹

Bu çalışmada temel alınan düşünce, toplum ve hukuk arasındaki ilişkinin, toplum vicdanı kavramı üzerinden incelenmesi ve hukukun, toplum vicdanı ile uyum içerisinde olma zorunluluğunun vurgulanmasıdır. Bunun için öncelikli olarak vicdan kavramının belirlenmesi gerekmektedir. Binlerce yıllık geçmiş ve birikime sahip olan vicdan kavramı değişik yaklaşımlarla ele alınmıştır. Bu yaklaşımlarda vicdan esas olarak bireysel boyutta açıklansa da, insanların bir arada yaşama zorunluluğu, toplum vicdanı olgusunu kaçınılmaz olarak ortaya çıkarmıştır. Vicdan, hukuk ile yakından ilişkili bir kavram olma niteliği taşımaktadır. Ancak, tarihsel gelişim süreci içerisinde bu ilişkinin olumsuz yönde değiştiği, hukukun öncelikli amacının adaleti sağlama olduğu düşüncesinin göz ardı edilerek, hukukun “toplumu düzenleyen kurallar” tanımının içine hapsedildiği görülmektedir. Bunun sonucunda da toplum vicdanı ile hukuk arasında olması gereken uyumlu düzen bozulmuştur. Toplum vicdanı ile hukukun uyumu, adalet inancı kuvvetli ve sağlıklı bir toplum için mutlak bir öneme sahiptir. Bu önemi vurgulama amacı taşıyan çalışmamızda, hukuk ve toplum vicdanı arasındaki ilişkinin en belirgin şekilde mahkemelerin vermiş olduğu kararlar ve bu kararlara karşı toplumun gösterdiği tepkinin incelenmesi suretiyle anlaşılacağı düşüncesinden hareket edilmiştir. Bu sebeple konu, öncelikle teorik boyutlarıyla ele alınmış, sonrasında ise mahkeme kararları ve bu kararlara verilen tepkiler neticesinde yargılamada toplum vicdanının yeri ve önemi gösterilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Toplum, Vicdan, Yargılama.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi ve Felsefesi Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi,

THE RELATIONSHIP BETWEEN JUDGEMENT AND PUBLIC CONSCIENCE

101th Wednesday Seminar / April 13, 2016

Res. Assist. Neslihan ÖZELER

The main idea of this study is to emphasize the relation between society and law in the context of public conscience and the necessity of the harmony of law and public conscience. Therefore it is important to clarify the term of “conscience”. Conscience, which has thousands of years of history and accumulation, has been handled by various approaches. Within these approaches the term of conscience is handled using individualistic aspect. However the requirement of living together as a society has revealed the term of “public conscience”. Conscience has a close relation with law. However, in historical process this relation has been damaged and the purpose of ensuring justice, which is the primary purpose of law, has been neglected and law has been confined within the definition of “the rules regulating society”. The harmony of law and the public conscience is so important for a peaceful society. In this study this importance is clarified using precedents and the public reaction against these precedents.

Keywords: Society, Conscience, Judgement

102.

Çarşamba Semineri

Kamuyu

Aydınlatma ve Şirket Avukatları

Ticaret Hukuku ABD
Arş. Gör. Nevin MERAL

20.04.2016
Saat: 13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok
Güvenevler Mah. Cinnah Cad.
No:16 7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

YARGILAMA VE TOPLUM VİCDANI İLİŞKİSİ

102. Çarşamba Semineri / 20 Nisan 2016

Arş. Gör. Nevin MERAL¹

Bu çarşamba seminerinde şirket avukatlarının, sermaye piyasası sisteminde müvekkillerinin hukuka aykırı eylemlerine ilişkin bekçi rolünün bulunup bulunmadığı ele alınmıştır. Ayrıca avukatların kendi hukuki görüşleri çerçevesinde müvekkili tarafından gerçekleştirilen hukuka aykırı eylemlerden dolayı sorumlu olup olmadıkları da inceleme konusu yapılmıştır. Sunumun ilk bölümünde, Amerikan hukukunda, Sarbanes Oxley Yasası m. 307'deki up-the-ladder düzenlemesine içtihat hukuku yoluyla ayrıntılı olarak değinilmiştir: şirket içinde esaslı bir hukuka aykırılık veya benzeri bir durum tespit eden avukat, bu bilgiyi (şirketin baş hukuk danışmanına; yönetim kurulu başkanına veya aynı statüdeki başka görevliye olmak üzere) ilgili görevlilere bildirmek zorundadır. Takip eden bölümde SEC'in 'olaylı ayrılma' önerisi üzerinde durulmuştur: 307. maddedeki bu çözüm yollarının hiçbiri sonuç getirmezse avukat kamuya "mesleki sebeplerle temsilciliği sonlandırdığı" açıklamasını yapmalı. Son bölümde ise, şirket avukatlarının Türk hukukundaki sorumluluğu üzerinde durulmuştur. TBK'ya göre vekaletten doğan sorumluluklarının yanında Avukatlık Kanunu (AvK.) m. 40 uyarınca, avukatların işlerini gereğince ya da hiç yapmama veya yanlış yapma halinde mesleki kusurlarından kaynaklanan sorumlulukları bulunur. SPK m. 32/2-3 uyarınca kamuyu aydınlatma belgeleri veya dayanak raporları hazırlayan avukatlar, bu belgelerdeki hukuka aykırılığa dair bilgi sahibi olmadığını ve bu bilgisizliğin kast veya ağır ihmalden kaynaklanmadığı kanıtlamadıkça sorumludurlar. Avukatın, AvK. m. 134 uyarınca onuruna, dürüstlüğü, düzen ve gelenekler ile meslek kurallarına aykırılık halinde de disiplin sorumluluğu bulunmaktadır. Cezai sorumlulukları açısından AvK. m. 62 uyarınca görevlerini yerine getirdikleri sırada bazı suçlarda memur gibi sorumlu olmaları; kişisel hususlarda ise Ceza Kanunu'na tabi olmaları söz konusudur.

Sonuç olarak müvekkilinin hukuka aykırı işlem ve eylemlerinden dolayı şirket avukatlarının bekçi sıfatı Amerikan hukukunda hala tartışmalı olsa da avukatlara ilişkin federal düzeyde düzenleme yapılması gerektiği konusunda doktrinde baskın görüş mevcuttur. Türk hukukunda ise avukatların kamuyu aydınlatma yükümlülükleri bulunmasa da avukatların, genel hükümlerde vekaletten doğan hukuki sorumlulukları bulunmaktadır. Ayrıca disiplin sorumlulukları ve cezai sorumlulukları da AvK. ve Ceza Kanununa göre mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: şirket avukatları, bekçi sıfatı, sorumluluk

Çalışma Alanı: Şirketler Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuk Anabilim Dalı, nmeral@ybu.edu.tr.

DISCLOSURE AND CORPORATE ATTORNEYS

102nd Wednesday Seminar / April 20, 2016

Res. Asssit. Nevin MERAL²

In this Wednesday Seminar, it was examined whether the gatekeeper role of corporate attorneys regarding their clients' illegal actions in securities markets exists. Moreover, the liability of these attorneys for illegal actions committed by their clients in accordance with their legal opinions was discussed in the seminar. In the first part of the presentation, up-the-ladder regulation in Sec. 307 of the Sarbanes Oxley Act in U.S. law was discussed in detail through case law. According to this, attorneys, who detect a material violation of law or similar violation, have to report this to the appropriate officers (the chief legal counsel, the chairman of the board of directors, or other relevant person with the same status) in the company. In the following section, 'noisy withdrawal' proposition of SEC was considered: If any solutions in the Sec. 307 did not produce any results, then attorneys had to make a public release that he 'terminated the representation due to the professional reasons.' The final section focused on the liability of corporate attorneys for their clients' illegal actions in Turkish Law. Apart from their liability arising from the contract of mandate in the Turkish Code of Obligations, attorneys are liable for their professional fault in case of non-compliant or wrong performance or the lack of performance pursuant to Art. 40 of the Attorneyship Law (AtL). In addition, pursuant to Art. 32/2-3 of the Capital Market Law, attorneys who prepared the disclosure documents or its basis reports were liable for any illegality in these documents unless they proved to have no information regarding illegality and their lack of knowledge did not result from their intent or gross negligence. Attorneys had disciplinary liability for any violation of the professional rules and his honour, fairness, order and traditions, pursuant to the Art. 143 of the AtL. Lastly, as criminal liability, attorneys were liable like civil servants for certain crimes conducting their duties pursuant to the Art. 62; and liable for their individual actions in accordance with the Criminal Code.

In conclusion, although attorneys' gatekeeper role over client's illegal actions was still being debated in U.S. law, it was predominantly agreed in the doctrine that federal regulation was called for in regard to attorneys. In Turkish law, though attorneys did not have any disclosure responsibility, attorneys had civil, criminal and disciplinary liability, in accordance with respectively the Code of Obligations, Criminal Code and AtL.

Keywords: corporate attorneys, gatekeepers, liability.

Field of Study: Company Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Commercial Law, nmeral@ybu.edu.tr.

103. Çarşamba Semineri

Yargılamaya Hakim Olan İlkeler Açısından Çekişmesiz Yargı

Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku ABD
Arş. Gör. Nurbanu ERZURUMLU

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok
Güvenevler Mah. Cinnah Cad.
No:16 7. Kat Konferans Salonu
Çankaya/ANKARA

26.04.2016
Saat: 13.00

YARGILAMA VE TOPLUM VİCDANI İLİŞKİSİ

103. Çarşamba Semineri / 26 Nisan 2016

Arş. Gör. Nurbanu ERZURUMLU¹

Mahkemelerin hukukî uyuşmazlıklar hakkında belli kurallar çerçevesinde inceleme yaparak uyuşmazlık hakkında kesin şekilde karar vermesi maddî anlamda yargı olarak tanımlanabilir. Temelinde bir karşı taraf ve bu nedenle uyuşmazlık bulundurmeyen çekişmesiz yargı işlerinin bu nedenle maddî anlamda yargı kavramı içinde değerlendirilemeyeceği hem öğreti hem de Anayasa Mahkemesi kararları ile sabittir. Ancak, maddî anlamda yargı kavramı içine dahil edilemese de çekişmesiz yargı işleri, günümüz hukuk sisteminde, medenî yargılama hukukunun bir parçasını oluşturmakta ve kanun koyucunun kamu düzeni sebebi ile mahkemece karara bağlanmasını kabul ettiği bazı kişisel hak ve menfaatleri konu olmaktadır. Diğer bir deyişle, çekişmesiz yargı işleri açısından da genel olarak mahkemeler görevlidir. İşte bu nedenle, bu yargı faaliyeti açısından da yargılama boyunca dikkate alınması gereken bazı hak ve kurallar mevcuttur.

Çekişmesiz yargıya hâkim olan ilkelerin konu edildiği bu çalışmada öncelikle genel olarak yargılamaya hâkim olan ilkelerden bahsedilmiş ve daha sonra önemli olduğu düşünülen bazı ilke ve hakların çekişmesiz yargıdaki görünüşleri hakkında öğretilerdeki görüşler ve yargı kararları ışığında bilgi verilmiştir.

Bu çerçevede yargılamaya hâkim olan bazı temel hakların, herhangi bir istisnaya yer verilmeksizin, bütün yargı çeşitlerinde ve hatta mahkeme dışı uyuşmazlık çözüm yöntemlerinde dâhi dikkate alınması gerekirken; bazı ilkelerin ise kanun koyucunun benimsemiş olduğu sistemsel bir tercih niteliğinde olup yargılama çeşitlerine ve usüllerine göre farklılık gösterebileceği belirtilmiş; tasarruf ilkesinin, re'sen harekete geçme ilkesinin, adil yargılanma hakkının ve hukukî dinlenilme hakkının çekişmesiz yargı açısından da geçerli olduğu ve dikkate alınması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Medenî Usûl Hukuku, Çekişmesiz Yargı, Yargılamaya Hâkim Olan İlkeler

Çalışma Alanı: Medenî Usûl Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku Anabilim Dalı, nberzurumlu@ybu.edu.tr

EX PARTE PROCEEDING IN TERMS OF THE FUNDAMENTAL PRINCİPLES OF TRIAL

103rd Wednesday Seminar / April 26, 2016

Res. Assist. Nurbanu ERZURUMLU²

The judiciary can be defined according to the substantive criteria as a procedure of given a verdict by the courts about the legal disputes pursuant to certain rules. Ex-parte proceeding, that a legal procedure in which only one side is represented and has any dispute, cannot be considered scope of the judiciary, that is defined according to the substantive criteria, and this opinion has accepted with decisions of the Turkish Constitutional Court and Turkish doctrine of the civil procedure. However, ex-parte proceeding is included in the scope of the civil procedure law. The subject of the ex-parte proceeding is some personal rights and interests which related to the public policy. The law-maker regulated that the necessity of decision of the court for the ex-parte judiciary. Therefore, some fundamental rights and rules of trial that have to be taken into consideration during the process of court, are applied to the ex-parte judiciary.

In this seminar, firstly, the fundamental principles of trial are mentioned in general. And then, information about the implementation of some fundamental principles and rights, which are important during the ex-parte proceeding, are given within the frame of court decisions and opinions of the doctrine.

In this context, some fundamental rights of trial are taken into consideration for all the type of jurisdiction and alternative dispute resolutions without any exception. However, some principles of trial become different according to the type and procedure of the jurisdiction because of the systemic preference of the legislator. Finally, with this seminar, concluded that the principles of non-ultra petita, ex-officio assessment, right to a fair trial and right to be heard are also applied and taken into consideration in the ex-parte proceeding.

Keywords: Civil Procedure Law, Ex Parte Proceeding, Fundamental Principles of Trial

Field of Study: Civil Procedure Law

² Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Procedure and Enforcement and Bankruptcy Law, nberzurumlu@ybu.edu.tr

104. Çarşamba Semineri

Teminat Amacıyla Alacağın Devri

Medeni Hukuk ABD

Arş. Gör. Mercan YÜKSEL ORHUN

04.05.2019
Saat
13.00

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Günevler Mah. Cinnah Cad.
No:16 7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

TEMİNAT AMACIYLA ALACAĞIN DEVRİ

104. Çarşamba Semineri / 4 Mayıs 2016

Arş. Gör. Mercan YÜKSEL ORHUN¹

Pozitif hukukun sunduğu teminat araçlarının yetersizliği, inançlı teminat sözleşmelerinin ortaya çıkması ile sonuçlanmıştır. İnançlı olarak yapılan alacağın devri sözleşmeleri ile bir alacağın garanti altına alınması için kanunun aynı teminat kurumu olarak düzenlediği rehin tesis etmek yerine, devri mümkün bir alacak hakkı devredilmektedir. Alacağı devralan, devredenle yaptıkları bir borçlandırıcı işlem olan inanç anlaşması ile teminat konusu alacağı, anlaşmaya uygun olarak kullanma ve alacak ödenince teminat konusu iade etme yükümlüğü altına girmektedir. Burada önem arz eden husus, devredeninin teminat konusu alacağın kendisine iade edilmesi hususunda sadece şahsî bir talep hakkına sahip olmasıdır.

Alacağın devrini konu edinen inançlı işlemler, tasarruf işlemi niteliğindeki devir işleminin, borçlandırıcı işlem niteliğindeki inanç anlaşması ile bir araya gelmesiyle oluşur. İnanç anlaşmasının kendine özgü bir sözleşme olması, inançlı işlemlerin kendisine benzer işlem ve kurumlar karşısındaki durumunun açıklığa kavuşturulmasını gerekli kılar. Bu bağlamda teminat amacıyla yapılan devirlerin, pratik olması ve kredi veren için daha güvenli bir yol oluşturması nedeniyle uygulamada rehne kıyasla daha çok tercih edildiği görülür. Bunların çoğunluğunu da gelecekteki alacakların devrini de kapsayan toptan devirler teşkil eder.

İnançlı işlemlerin hüküm ve sonuçları hususunda taşınmış olduğu nitelikten yola çıkılmalıdır. Kendine özgü nitelik taşıyan inanç anlaşmasına, kanunda düzenlenen sözleşmelere ilişkin hükümler niteliğine uygun düştüğü ölçüde kıyasen uygulanır. Bu kapsamda rehin hükümleri ile çok sınırlı surette olmak üzere vekâlet sözleşmesi hükümleri önem arz eder. Bu sözleşmelerde hüküm bulunamaması hâlinde, hâkimin söz konusu boşluğu TMK m. 1 uyarınca doldurması gerekir.

Anahtar Kelimeler: 1. İnançlı İşlem, 2. Alacağın Devri, 3. İnanç Anlaşması.

Çalışma Alanı: Medeni Hukuk

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı, mercanyksl@gmail.com

SECURITY ASSIGNMENT OF CLAIM

104th Wednesday Seminar / May 4, 2016

Res. Assist.Mercan YÜKSEL ORHUN²

The inadequate tools for securities of our positive legal system resulted in the spring of trust security agreements. In order to secure a claim through trusted assignment of claim agreements, instead of putting lien that is regulated in the Code as real security instrument, a right for claim possible to assign, is assigned. The assignee is under the obligation in accordance with the trust agreement to use the subject of the security pursuant to the trust agreement and return it once the claim is paid. What is striking here is the fact that the assigner has only a personal right to claim the return of the subject of the security back to himself.

Trust transactions regarding the assignment of claim consist of the assignment qualified as act of disposal and trust agreement qualified as promissory transaction. Trust agreement is sui generis agreement, which requires the need to clarify the status of trust transactions against similar transactions and instruments. In this context, security assignments seem to be more preferable than pledges because they are practical and more secure for creditors. Collective assignments including the assignments of any future claims constitute the majority of security assignments.

Regarding the terms and results of trust transaction, its quality should be considered first. Provisions for agreements regulated in the Code apply by comparison to trust agreement with its sui generis characteristics, to the extent that it falls within its nature. In this regard, provisions for representation agreement are significant with limited to its pledge provisions only. In case that there is no provision in these agreements, judge should fill this gap in accordance with the Article 1 of the Turkish Civil Code.

Keywords: 1. Trust transaction 2. Assignment of Claim 3. Trust agreement.

Field of Study: Civil Law

105. Çarşamba Semineri

Medya Hukukunda Güncel Gelişmeler

YBÜ Hukuk Fakültesi Özel Hukuk Bölüm Başkanı
Prof. Dr. Seldağ GÜNEŞ PESCHKE

3. Ödüllü Kısa Film Yarışması Galası

YBÜ Cinnah Yerleşkesi A Blok Güvenciler Mah. Cinnah Cad.
No:16 7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA

17.05.2019
Saat
13.00

MEDYA HUKUKUNDA GÜNCEL GELİŞMELER

105. Çarşamba Semineri / 11 Mayıs 2016

Prof. Dr. Seldağ GÜNEŞ PESCHKE¹

Elektriğin keşfedilmesi ile yerini işitsel ve görsel medyaya bırakan yazılı basın, popülerliğini 19. yüzyıl ortalarına dek sürdürmüştür. 20. Yüzyıla hâkim olan işitsel ve görsel medya, teknolojik gelişmelerle birlikte, internet medyasına dönüşmüştür. Bu gelişmeler insanların davranışlarını ve birbirleriyle iletişimlerini etkilediği gibi, internetin yaygınlaşmasıyla kişilerin bilgi edinme ve tüketme alışkanlıkları da farklılaşmıştır.

1989 yılında CERN’de Tim Barners-Lee tarafından ‘world wide web’in (www) geliştirilmesi, yeni bir dönemin başlangıcı olmuştur. Mc Luhan’ın dediği gibi, bugün Dünyamız artık küresel bir köy haline gelmiştir. Akıllı cep telefonları ve bilgisayarlar; internet ağlarının yaygınlaşmasıyla, günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası olmuş ve yeni medyanın araçları haline gelmişlerdir.

Özellikle akıllı cep telefonlarının yaygınlaşması ve internete erişimin kolaylaşmasıyla sosyal medya, geleneksel medyadan daha popüler hale gelmiş ve iletişimin seyrini kökünden değiştirmiştir. Artık sosyal medya ile çok geniş kitlelere ulaşmak mümkündür. Televizyon programlarının formatları dahi bu değişimden etkilenmiştir. Bugün, birçok televizyon programı yayın sırasında sosyal medya üzerinden de seyirciye ulaşmaya çalışmaktadır. Artık seyirci de programlarda aktif şekilde yer alabilmekte ve hatta yerine göre, programın içeriğini de değiştirebilmektedir.

Bilginin bu kadar hızlı yayılması, bazı hukuki sorunları da beraberinde getirmiştir. İnternet üzerinden yapılan haber yayıncılığında ve sosyal medya paylaşımlarında en çok zarar gören haklar, kişilik hakları olmaktadır. Bu Çarşamba Seminerinde medyanın tarihi süreçteki gelişimi incelenmiş, karşılaşılan hukuki sorunlar ve bunlara ilişkin çözüm yolları dinleyicilerle paylaşılarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: sosyal medya, yeni medya, kişilik hakları

Çalışma Alanı: Medya Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Karşılaştırmalı Hukuk Anabilim Dalı, seldag.peschke@gmx.net

CURRENT DEVELOPMENTS IN MEDIA LAW

105th Wednesday Seminar / May 11, 2016

Prof. Dr. Seldağ GÜNEŞ PESCHKE²

After the discovery of electricity, written media, which kept its popularity until the middle of the 19th Century, left its place to audio and visual media. These media, which had the hegemony during the 20th Century, turned into the internet media with the technological developments. These developments effected the behaviors and communication of the people in the society, besides their habits on receiving and consuming information.

With the invention of “world wide web” (www) in 1989 at CERN by Tim Berners-Lee, a new era has begun. As Mc Luhan said “Our World has become a global village.” With the internet becoming widespread, smart phones and computers have become an inseparable part of our daily life and the main tools of media.

Social media has become more popular than traditional media and has changed the course of communication with the expansion of smart phones and access to internet. Now it is possible to reach a wide audience with social media. Even the formats of television programs were affected by this change. Today, many television programs are trying to reach the audience through social media during broadcasting. Now, the audience can also take an active part in the programs and even change the content of the program.

The rapid spread of information has brought some legal problems. The rights, that are most damaged by online news and posts on social media, are personality rights. In this Wednesday Seminar, after examining the development of media in the historical process, the legal problems currently encountered and the solutions to these problems were shared with the audience.

Keywords: social media, new media, personality rights

Field of Study: Media Law

106. Çarşamba Semineri

TAKİMDE ADIL YARGILANMA HAKKI

Bilkent Ü. Hukuk Fakültesi
Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku ABD
Arş. Gör. Orhan Emre KONURALP

YBÜ Cinnah Yerleşkesi
A Blok Güvenerler Mah. Cinnah Cad. No:16
7. Kat Konferans Salonu Çankaya/ANKARA
<http://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

18.05.2019
Saat 9
13.00

TAHKİMDE ADİL YARGILANMA HAKKI

106. Çarşamba Semineri / 18 Mayıs 2016

Orhan Emre KONURALP¹

Adil yargılanma hakkı hem Anayasa hem de Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi tarafından düzenlenmiş ve koruma altına alınmış bir temel insan hakkıdır. Adil yargılanma hakkı, kanunla kurulmuş, bağımsız, tarafsız bir mahkeme tarafından makul bir sürede, aleni olarak ve hakkaniyete uygun yargılamayı içeren bir haktır. Prensipten devlet tarafından yerine getirilen yargı faaliyeti kapsamında uygulama alanı bulmakla birlikte, adil yargılanma hakkının tahkim yargılamasında da önem arz ettiği açıktır. Tahkim yargılaması, devletin yargı organları yerine yargılama yapan ve yapılan bu yargılama sonucunda hüküm verilen bir faaliyettir. Tahkim yargılaması sonucunda hakemler tarafından verilen hüküm devletin yargı organları tarafından verilen hükümler ile aynı icra kabiliyetine ve kesin hüküm etkisine sahiptir. Bu nedenle tahkim yargılaması sırasında da tarafların adil yargılanma hakkının korunması gerekmektedir. Nitekim tahkim yargılaması süresince adil yargılanma hakkının ihlal edilmiş olması hem verilen hakem kararına karşı iptal davası açılması hem de yabancı bir hakem kararının tenfiz edilmemesi için bir gerekçe teşkil eder. Kurumsal tahkim kurumlarının tahkim kurallarında da adil yargılanma hakkı güvence altına alınmıştır.

Bununla birlikte adil yargılanma hakkının unsurları, tahkimin niteliği ve kanuni düzenlemesi dikkate alınmak suretiyle değerlendirilmelidir. Dolayısıyla devletin yargı organları tarafından yürütülen yargı faaliyeti kapsamındaki adil yargılanma hakkı, tahkim yargılamasındaki adil yargılanma hakkından farklılık arz eder. Bu farklılığın net bir şekilde ortaya konulması tahkimin hukuki niteliğinin ortaya konulması suretiyle mümkün olur. Bu sunumun kapsamını da tahkimin hukuki niteliğini de dikkate alarak tahkim yargılamasında adil yargılanma hakkının ne şekilde ele alınması gerektiği teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Adil yargılanma hakkı, tahkim, yargılama

Çalışma Alanı: Medenî usûl hukuku

1 Bilkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra-İflâs Hukuku ABD, orhankonuralp@bilkent.edu.tr

RIGHT TO DUE PROCESS IN ARBITRATION

106th Wednesday Seminar / May 18, 2016

Orhan Emre KONURALP²

Right to due process is a fundamental human right which is regulated and protected both by the Constitution and the European Convention on Human Rights. Right to due process is a right which guarantees a fair and public trial through impartial and independent courts in a reasonable time. Although, right to due process, in principle, is considered within the scope of judicial function of the state, it is also important in the arbitration proceedings. Arbitration is a procedure through that arbitral tribunals settle disputes instead of the courts of the state. As a result of this fact, arbitral awards have same enforceability and res judicata effect with decisions of courts. Therefore, right to due process should be taken into consideration during the arbitral proceedings. In fact, if right to due process has been violated during the arbitral proceedings, this constitutes a ground for the annulment of the arbitral award and an obstacle for enforcement of a foreign arbitral award. Right to due process is guaranteed in the arbitration rules of arbitration institutions as well.

However, the elements of the right to due process should be considered within the nature of the arbitration and its legal character. Therefore, right to due process, which applies in state courts, differs from right to due process in the arbitral proceedings. To demonstrate this difference is possible by exposing the legal nature of the arbitration. The scope of this presentation is the legal nature of the arbitration regarding how the right to due process should be dealt in arbitral proceedings.

Keywords: Arbitration, proceeding, right to due process

Field of Study: Civil Procedure Law

2 Bilkent University Faculty of Law Department of Civil Procedure and Enforcement-Bankruptcy Law, orhankonuralp@bilkent.edu.tr

107. Çarşamba Semineri

Güzelleştirme Amaçlı Tıbbi Müdahalelerde Sağlık Turizmi Sözleşmesi

Medeni Hukuk Anabilim Dalı
Arş. Gör. İpek Betül ALDEMİR

12.10.2019
Saat
13.00

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etlik Batı Kampüsü
Ayvalı Mah. Halli Sezai Erkut Cad. 150. Sok.
A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etlik Keçiören/Ankara
<http://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

GÜZELLEŞTİRME AMAÇLI TIBBÎ MÜDAHALELERDE SAĞLIK TURİZMİ SÖZLEŞMESİ

107. Çarşamba Semineri/ 12 Ekim 2016

Arş. Gör. İpek Betül ALDEMİR¹

Bu Çarşamba seminerinde dünya üzerinde hızla etkin bir rol oynayan sağlık turizmi konusu üzerinde durulmuştur. Hastaları kendi ülkelerinde tedavi olmaktan alıkoyan çeşitli sebepler, dünya üzerinde hasta hareketliliğine yol açmıştır. Tıp bilimindeki gelişmeler, hastaları yabancı bir ülkede tedavi olmaları konusunda olumlu yönde etkilemiş ve sağlık turizmi sektörü gelişmiştir. Estetik amaçlı tıbbî müdahaleler ise kişinin görünüm bozukluklarını düzeltmek veya böyle bir bozukluk olmamasına rağmen, daha güzel görünmesini sağlamak amacıyla yapılan müdahalelerdir. Bunlardan bedensel olmaktan ziyade ruhsal nitelikteki rahatsızlıkları gidermeye yönelik olanlar, güzelleştirme amaçlı tıbbî müdahaleler olarak adlandırılır. Bu müdahaleler, riskin az olması sebebiyle en çok tercih edilen sağlık turizmi sektörlerindedir. Sağlık turizmi, hızla gelişen bir hizmet sektörü olmasının yanında bazı sorunları da bünyesinde barındırmaktadır. Şöyle ki, hasta, sağlık hizmeti sunucusu ve aracı kuruluş arasında yapılacak olan sözleşmenin hukukî niteliği belirlemeye muhtaçtır. Seminerin ilk bölümünde, sözleşmenin hukukî niteliği belirlenmeye çalışılmış, sözleşmenin gelişimi, tanımı ve taraflarından bahsedilmiştir. Ardından güzelleştirme amaçlı tıbbî müdahalelerde sağlık turizmi sözleşmesinde tarafların hak ve yükümlülükleri, sırasıyla anlatılmış, uygulamadan örnekler verilmiştir. Son olarak sözleşmeyi sona erdiren genel ve özel sebeplere değinilerek sunum sonlandırılmıştır.

Anahtar Kelimler: Sağlık Turizmi, Güzelleştirme Amaçlı Tıbbî Müdahale, Tıbbî Müdahale, Aracı Kuruluş

Çalışma Alanı: Tıp Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Hukuk Anabilim Dalı, ibaldemir@ybu.edu.tr

HEALTH TOURISM CONTRACT ON MEDICAL INTERVENTIONS FOR BEAUTIFICATION PURPOSES

107th Wednesday Seminar / October 12, 2016

Res. Assist. İpek Betül ALDEMİR²

In this Wednesday seminar focused on health tourism, which played an active role in the world. Various causes that keep patients from being treated in their own countries have caused patient mobility in the world. Advances in medical science have positively impacted on the treatment of patients in a foreign country and the health tourism sector has developed. Cosmetic medical interventions are interventions to correct the appearance of the person or to make the person look better, even though there is no such disorder. Those who aim to eliminate mental disorders rather than physical ones are called medicinal interventions for beautification purposes. These interventions are one of the most preferred health tourism sectors because of the low risk. Medical intervention for beautification are the most preferred health tourism sector because of the low risk. Health tourism is a rapidly developing service sector as well as some problems. It is necessary to determine the legal nature of the contract between the patient, the health care provider and the intermediary institution. In the first part of the seminar, the legal nature of the contract was determined and the development, definition and sides of the contract were mentioned. Then, the rights and obligations of the parties in the health tourism contract on medical interventions for beautification purposes were explained and examples were given from the application. Finally, the presentation has been terminated by referring to the general and special reasons for ending the contract.

Keywords: Health Tourism, Medical Intervention For Beautification, Intermediary Organization

Field of Study: Medicine Law

108. Çarşamba Semineri

Felsefi Bağlamda Hukuk Öğretimi Sorunsalı

Akdeniz Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Prof. Dr. Muharrem KILIÇ

19.10.2019
Saat
13.00

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etlük Batı Kampüsü
Ayvalı Mah. Halli Sezai Erkut Cad. 150. Sok.
A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etlük Keçiören/Ankara
<http://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

FELSEFİ BAĞLAMDA HUKUK ÖĞRETİMİ SORUNSALI

108. Çarşamba Semineri / 19 Ekim 2016

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ¹

Hukuk kuram ve uygulamasında, hukukun norm-değer ve norm-olgu ilişkileri üzerinden şekillenen boyutu görece ihmal edilerek, hukukun norm-düzen ilişkisine odaklanması ve bu yönünün vurgulanması söz konusudur. Hukuk düzene indirgenmiş bulunmaktadır. Hukuksal doktrinasyonumuz epistemik bir dogmatizme dayalı biçimde üretilmektedir. Bu sorunlu yaklaşım hukuk öğretimini de sığ bir kural belletimine ve statülerin benimsetilmesine dönüştürmektedir.

Hukuksal bilginin doğrudan toplumsal yaşama temas eden sosyolojik/pratik ve normatif boyutu itibarıyla mesleki bir bilgi ya da pratik olarak üretimi ve/veya tüketimi hukukun mesleki bir uygulamaya indirgenmesine yol açmaktadır. Bu zihinsel tasavvur ve pratik, hukuku bir adliyecilik mesleğine dönüştürmektedir. Hukuk aklını mekanikleştiren bu tecrübenin, teorik bir bütünlük ve sistemli bir tutarlılık sergilemesi olanaksızdır. Pozitif hukuk ile onun ontik varlığını anlamlı kılan değer alanı arasında sıkışmış bir hukuk öğretimi ve bunun ayırında bile olmayan bir hukukçu profili ile karşı karşıyayız. Bütün bunlar sonucunda, mevzuat öğretimine dönüşen hukuk öğretiminin hukuk düşüncesinin temelini teşkil eden adalet idesinin özel değerini öğrencilere ne ölçüde benimsetebildiği şüphelidir.

Hukuksal bilgi felsefi bilgi ve bilgelik temelinde kurgulanmak durumundadır. Bu bilgi türünün teleolojik karakteristiği doğrudan nedensellik sorgulamasını anlamlı ve hukuksal bilgiyi öğretici kılmaktadır. Bir 'kanun ustası' ya da 'yasa teknisyeni' olmayan hukukçu, teknik hukuk bilgisinin yanı sıra hukuk kültürü ve ilgili sosyal ve ekonomik bilgilerle donanmış olmalıdır. Hukuksal bilgiye ilişkin bir epistemik perspektifin varlığı ise hukukçu figürüne epistemolojik bir bilinçlilik temin edecektir.

Anahtar Kelimeler: Hukuk öğretimi, felsefe, hukukçuluk

Çalışma Alanı: Hukuk felsefesi, hukuk pedagojisi

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı Başkanı, muharremkilig@ybu.edu.tr

PROBLEMATIC OF TEACHING LAW IN PHILOSOPHICAL CONTEXT

108th Wednesday Seminar / October 19, 2016

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ²

The dimension of law, which is shaped by norm-value and norm-fact relations, is relatively neglected in the theory and practice of law. The law has been reduced to order. Our legal doctrine is produced based on an epistemic dogmatism. This problematic approach also turns legal education into a shallow rule regime and the adoption of status.

In terms of the sociological / practical and normative aspect of legal knowledge directly related to social life, the production and / or consumption of a professional knowledge or practice leads to the reduction of the law to a professional practice . This imagination and practice transforms law just a legal occupation. It is impossible for this experience, which mechanizes the legal mentality, to have a theoretical integrity and systematic consistency. We are faced with a jurist profile that is stuck between positive law and value field of law and they do not even aware of it. As a result, it is doubtful to what extent legal education can teach the basic value of the rule of justice, which forms the basis of the essence of law.

Legal knowledge must be constructed on the basis of philosophical knowledge and wisdom. The teleological characteristic of this type of knowledge directly makes the questioning of causality meaningful. A lawyer who is not just an expert or technician, should be equipped with knowledge of technical law as well as legal culture and relevant social and economic knowledge. The existence of an epistemic perspective on legal knowledge will provide an epistemological consciousness to the jurist figure.

Keywords: Legal education, philosophy, legalism

Field of Study: Philosophy of law, legal pedagogy

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Philosophy and Sociology of Law, Chairman of Department of Philosophy and Sociology of Law, muharremkilic@ybu.edu.tr

ANKARA YILDIRIM BEYAZIT
UNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ

109. Çarşamba Semineri

Türkiye'de Anayasa
Değişikliklerinin **YARGISAL
DENETİMİ**

AYBÜ Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku ABD
Arş. Gör. İsmail YAZICIOĞLU

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etlik Batı Kampüsü
Ayvalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok
3. Kat Konferans Salonu Etlik Keçiören/Ankara
<http://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

26.10.2019
Saat
13.00

TÜRKİYE’DE ANAYASA DEĞİŞİKLİKLERİNİN YARGISAL DENETİMİ

109. Çarşamba Semineri / 26 Ekim 2016

Arş. Gör. İsmail YAZICIOĞLU¹

Bu çarşamba semineri, anayasa değişikliklerinin yargısal denetiminde Türkiye’nin 1961 Anayasası döneminden itibaren yaşadığı serüveni örnek Anayasa Mahkemesi kararlarıyla açıklamaktadır. 1961 Anayasasının ilk halinde, Anayasa değişikliklerinin Anayasa Mahkemesi’nin denetimine tabi olup olmadığı hakkında bir kurala yer verilmemiştir. Anayasa Mahkemesi bu dönemde verdiği bir kararında anayasa değişikliklerini esas bakımından da denetleyebileceğini ifade etmiştir. Buna karşılık, 1971 yılında Anayasada yapılan değişiklikle, anayasa değişikliklerinin şekil bakımından denetlenebileceği kabul edilmiştir. Mahkeme ise değiştirilemez hükümlerle bağlantı kurarak anayasa değişikliklerini esas bakımından denetlemeye devam etmiştir.

1982 Anayasasında, anayasa değişikliklerinin yalnızca şekil bakımından denetleneceği ifade edilmiş ayrıca Anayasa Mahkemesinin şekil denetiminin kapsamı da ortaya konmuştur. Böylece Anayasa Mahkemesinin denetim yetkisini genişletmesi ve esas bakımından denetim yapması engellenmek istenmiştir. Anayasada, şekil denetimi teklif ve oylama çoğunluğuna ve ivedilikle görüşülemeyeceği şartına uyulup uyulmadığı hususları ile sınırlı tutulmuştur. Anayasa Mahkemesi, 2008 yılına kadar anayasa değişiklikleriyle ilgili olarak kendi yetkisinin yalnızca şekil denetimiyle sınırlı olduğunu kabul etmiştir. 2008 ve 2010 yıllarındaki yapılan anayasa değişiklikleriyle ilgili kararlarında ise 1961 Anayasası dönemindeki içtihadına benzer bir yaklaşımda bulunmuştur. Söz konusu kararlarda Mahkeme, anayasa değişikliğinin değiştirilemez hükümlere aykırı olup olmadığını denetlemenin şekil denetimi kapsamında olduğunu ortaya koymuştur. Seminerin sonunda Anayasa Mahkemesinin bu yaklaşımı eleştirilerek, anayasa değişikliklerinin şekil görünümü altında esas bakımından denetlenmesinin anayasaya aykırı olduğu ifade edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: anayasa değişiklikleri, yargısal denetim, Anayasa Mahkemesi

Çalışma Alanı: Anayasa hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı, iyazicioglu@ybu.edu.tr

JUDICIAL REVIEW OF CONSTITUTIONAL AMENDMENTS IN TURKEY

109th Wednesday Seminar / October 26, 2016

Res. Assist. İsmail YAZICIOĞLU²

In this wednesday seminar, since the 1961 Constitution, the process of judicial review of constitutional amendments is explained by the decisions of the Constitutional Court. In the first form of the 1961 Constitution, there is no rule on whether the constitutional amendments are subject to the control of the Constitutional Court. The Constitutional Court stated in a decision made in this period that it could inspect the constitutional amendment in essence. In return, with the amendment made to the Constitution in 1971, it was accepted that constitutional amendments could be controlled in terms of form. However, the Constitutional Court continued to control the constitutional amendments on the basis of irrevocable provisions in terms of essence.

In the 1982 Constitution, it was stated that the constitutional amendments would be controlled only in terms of shape, and the extent of the form check of the Constitutional Court was put forward. Thus, it was tried to prevent the Constitutional Court from expanding its check power and conducting checks on essence. The check of constitutional amendments shall be restricted to consideration of whether the requisite majorities were obtained for the proposal and in the ballot, and whether the prohibition on debates under expedited procedure was observed. Until 2008, the Constitutional Court has recognized that its jurisdiction in relation to constitutional amendments is limited to form check. In its decisions on constitutional amendments made in 2008 and 2010, it made a similar approach to the case-law of the 1961 Constitution. In these judgments, the Court found that it was in the form of oversight to check whether the constitutional amendment was contrary to unchangeable articles. At the end of the seminar, this approach of the Constitutional Court has been criticized and it has been stated that it is unconstitutional to supervise the constitutional amendments under the form appearance in terms of essence.

Keywords: Constitutional amendments, judicial review, Constitutional Court

Field of Study: Constitutional law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Constitutional Law, iyazicioglu@ybu.edu.tr

ANKARA YILDIRIM BEYAZIT
ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ

110. Çarşamba Semineri

Sermaye Şirketlerinde Yöneticilerin Kamu Alacağı Sorumluluğu

AYBÜ Hukuk Fakültesi Mali Hukuk ABD
Arş. Gör. Mert SİLAHŞÖR

02.11.2016
Saat : 13.00

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik Batı Kampüsü
Ayvalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu
Etilik Keçiören/Ankara • <http://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

SERMAYE ŞİRKETLERİNDE YÖNETİCİLERİN KAMU ALACAĞI SORUMLULUĞU

110. Çarşamba Semineri / 2 Kasım 2016

Arş. Gör. Mert SİLAHŞÖR¹

Sermaye şirketleri kendisini oluşturan pay sahipleri ve faaliyetlerini yürüten yöneticilerden ayrı bir hukuki kişiliğe sahiptir ve kural olarak şirket işlerinin bütün sonuçlarından şirket tüzel kişiliği sorumludur. Sermaye şirketleri devlete olan borçlarını ödemediğinde yönetici ve ortaklarının ödenmeyen borçtan dolayı sorumluluğu söz konusu olabilmektedir. Böyle bir durumda, fer'i borçlular olarak yönetici veya ortakların ödenmeyen kamu borcunu şahsi malvarlıklarından ödemeleri gerekmektedir. Başka deyişle, ödenmemiş vergilerden yönetici ve ortakların bireysel sorumluluğu gündeme gelmektedir.

Sermaye şirketi yönetici ve ortaklarının kamu alacağından sorumluluğu, mevzuatta farklı hükümlerde yer almış fakat birbirini tamamlayacak değil birbiriyle çelişecek şekilde düzenlenmiştir. Mevzu bahis hükümler ticaret hayatında ve uygulamada gerçekleşen olgular neticesinde oluşan belirsizlikleri gidermek ve uyuşmazlıkları çözmek için de yeterli imkân sağlamamaktadır. Böyle olunca da, vergileri ve diğer kamu alacaklarını tahsil etmekle görevli kamu idaresi kanunların uygulanmasında yoğunlukla hataya düşebilmekte ya da alacağını bir an evvel elde etmek saikiyle hukuka aykırı işlemler yapabilmektedir. Bu çalışmada, kamu alacağının sermaye şirketi yöneticilerinden ve ortaklarından tahsil edilebilmesinin şartları, kamu alacağı sorumluluğunun kapsamı ve niteliğinin incelenip aktarılması amaç edinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kamu alacağı, bireysel sorumluluk, ödenmemiş vergiler

Çalışma Alanı: Vergi Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mali Hukuk Anabilim Dalı, msilahsor7@gmail.com

LIABILITY OF DIRECTORS IN CAPITAL STOCK COMPANIES FOR UNPAID TAXES

110th Wednesday Seminar / November 2, 2016

Res. Assist. Mert SİLAHŞÖR²

A corporation is an independent and separate legal entity in its own right, and debts incurred by the entity are its responsibility. As a general rule, the directors and shareholders of a corporation are not personally liable for the entity's taxes and other debts. However, when the corporation turns out to be unable to pay them, under certain circumstances, corporate directors and its shareholders can be held personally liable. In joint stock companies, directors are liable for being a secondary debtor for unpaid taxes.

The legal arrangements for directors' tax liability are settled in different regulations but these are not complementary and mostly in conflict with each other. Thus, such norms are unsuccessful to disambiguate business life and inadequate for the settlement of disputes. This study considers and discusses the problem that corporate directors are liable for company's outstanding debts to the public authority.

Keywords: Public credit, personal liability, unpaid taxes

Field of Study: Tax Law

ANKARA YILDIRIM BEYAZIT
ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ

111.

Çarşamba
Semineri

AYBÜ Hukuk Fakültesi İdare Hukuk ABD
Arş. Gör. Murat EKİNCİ

9 Kasım 2016
Saat : 13.00

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etlik Batı Kampüsü

Ayvallı Mah. Halli Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3; Kat Konferans Salonu Etlik-Keçiören/Ankara
<http://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

CEZA HUKUKU İLKELERİ AÇISINDAN İDARİ YAPTIRIMLAR

111. Çarşamba Semineri / 09.11.2016

Arş. Gör. Murat EKİNCİ¹

İçtimai (sosyal) hayatın söz konusu olduğu her yerde belirli kuralların bulunacağı ve bu kurallara uyulmadığı takdirde müeyyideye maruz kalınacağı muhakkaktır. Bu durum sadece medeni toplumlar açısından değil, medeniyetten çok uzak ilkel tabir edilen kabileler açısından dahi geçerli olan genel bir kuraldır. Nitekim insan, hayatını tek başına idame edebilecek istidat ve kabiliyete sahip değildir ve mecburen diğer insanlar ile münasebette bulunacaktır. Diğer insanlar ile münasebette bulunma mecburiyeti ise birtakım kuralların inşasını netice verecek ve fakat bu da yeterli olmayıp kurallara riayet etmeyenler hakkında müeyyide uygulama mecburiyeti hâsıl olacaktır.

Yaptırım; kamu düzenini ve toplum huzurunu sağlama amacıyla kamu otoritesi tarafından vazedilmiş kurallara muhalefet halinde maruz kalınacak bir neticedir. Adli düzen ve idari düzen birbirinden farklı hukuki değerlerle ilgili olduğu için adli ve idari düzeni koruyan müeyyidelerin ağırlıkları, amaçları, veriliş usulleri, tesis makamları, icra edilme şartları ve hukukî dayanakları farklıdır.

Bu farklılıklar sebebiyle; kanunilik, şahsilik, ölçülülük, geriye yürümezlik, mükerrer cezalandırma yasağı, savunma hakkı, lehe kanunun uygulanması gibi temel ceza hukuku ilkelerinin adli suç ve cezalar ile idari suç ve cezalarda uygulanması birbirinden farklıdır. Örneğin suçta ve cezada kanunilik ilkesi adli suç ve cezalarda katı bir şekilde uygulanırken; idari suç ve cezalarda sadece “cezada kanunilik” ilkesi mutlak uygulanmakta; “suçta kanunilik” ilkesinin varlığı ise kısmen kabul edilmektedir.

Anahtar Kelimeler : Ceza hukuku ilkeleri, idari suç, idari yaptırım.

Çalışma Alanı : İdare Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı, mekinci@ybu.edu.tr

ADMINISTRATIVE SANCTIONS IN TERMS OF CRIMINAL LAW PRINCIPLES

111 Th Wednesday Seminar / 09.11.2016

Res. Assist. Murat EKİNCİ²

It is certain that there will be certain rules in every place where social life is concerned, and that it will be subject to sanctions if these rules are not followed. This is a general rule that applies not only to civilized societies, but also to tribes called primitive, far from civilization. As a matter of fact, man does not have the capacity and ability to sustain his life on his own and he will necessarily have to contact other people. The obligation to engage with other people will result in the construction of a number of rules, but this is not enough, but it will be obligatory to impose sanctions on those who do not respect the rules.

Sanction is a consequence to be subjected in case of objecting the principles, which are introduced by state authority to provide public order and public weal. Because of Judicial Order and Administrative Order are concerned with distinct legal values; heaviness, purpose, issuing methods, the methods of penalizing, conditions of execution, legal basis of punishments which protect Judicial and Administrative Order, are different.

Regarding these differences, the execution of Basic Criminal Law Principles such as legality, Individual criminal responsibility, proportionality, non-retroactivity of laws, the ban of resentence, the right of defence and the law more favourable to the person differ in forensic crimes and punishments as well as administrative crimes and punishments. For instance; whilst the principle of legality in crime and punishment is practiced rigidly in forensic crimes and punishment, only 'legality in punishment' is practices rigidly in administrative crime and punishments; the existence of the principle of 'legality in crime' is partially acknowledged.

Keywords : Criminal law principles, administrative crime, administrative sanction.

Field of Study: Administrative law.

² Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Administrative Law, mekinci@ybu.edu.tr

ANKARA YILDIRIM BEYAZIT
ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ

112.

Çarşamba Semineri

Anayasada
Uluslararası Hukuk
ve
Antlaşmaların Anayasal
Denetimi Sorunu

AYBÜ Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk ABD
Arş. Gör. Ömer ÜNLÜ

16 Kasım 2016
Saat : **13.00**

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etlik Batı Kampüsü
Ayvalı Mah. Halli Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etlik-Keçiören/Ankara
<http://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

ANAYASADA ULUSLARARASI HUKUK VE ANTLAŞMALARIN ANAYASAL DENETİMİ SORUNU

112. Çarşamba Semineri / 9 Kasım 2016

Arş. Gör. Ömer ÜNLÜ¹

T.C. Anayasası muhtelif kısımlarında uluslararası hukuka farklı bağlamlarda atıfta bulunarak uluslararası hukukun iç hukukumuzdaki yerini ve değerini tartışmayı mümkün kılmaktadır. Bunların arasında en mühiminin ise uluslararası antlaşmalarla ilgili düzenlemeyi içeren 90. madde olduğu söylenebilir. Bu maddenin ilk fıkrası uluslararası antlaşmaların TBMM’ce uygun bulunmasını; ikinci ve üçüncü fıkrası ilk fıkrada ifade edilen genel kuralın bir istisnası olarak kimi antlaşmaların uygun bulma kanununa gerek olmaksızın yayımlanmadan yürürlüğe konulabileceğini kimi antlaşmalarına TBMM’ce uygun bulunması zorunluluğu olmadığı ancak belirli türdeki antlaşmaların yayımlanmadan yürürlüğe giremeyeceğini ifade etmiş; dördüncü fıkra ise Türk kanunlarına değişiklik getiren antlaşmaların birinci fıkra hükmüne tabi olduğunu hüküm altına almıştır. Son fıkra ise uluslararası antlaşmaların normatif değerine dair birkaç tespit yapmış ve usulüne göre yürürlüğe konulmuş bir antlaşma hakkında ise anayasaya aykırılığı iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamayacağını hüküm altına almıştır.

Dil ve anlatım bakımından anlaşılması zor olan bu anayasal düzenleme yanında kanun koyucu 244 sayılı kanun ile bir uluslararası antlaşmanın hangi fıkra hükmüne tabi olacağı konusunda tavsif salahiyyetini Bakanlar Kuruluna vererek yürütme organının uluslararası antlaşma akdederek -antlaşmanın anayasal denetime tabi olmayışıyla- yürütme fonksiyonundan daha ayrıcalıklı bir fonksiyonu yerine getirebilmesine teorik olarak imkân tanımıştır. Diğer taraftan meclis onayına sunulan uluslararası antlaşmalar bakımından da antlaşmaya taraf olunmadan ve antlaşma yürürlüğe girmeden önce anayasal bir ön denetim modelinin kurulmamış olması, eğer gerçekten üstün olduğuna inanılan bir anayasa varsa anayasanın üstünlüğü ilkesi ile de bağdaşır görünmemektedir. Dolayısıyla, gerek hangi antlaşmaların meclis onayına tabi olacağı hususunun gerekse de antlaşmaların yürürlüğe girmeden önce anayasal denetiminin yapılmasını sağlayacak bir modelin kurgulanmasının imkanları üzerinde durulması elzemdir. Bu çalışmada Anayasanın uluslararası hukukla kurduğu bağ irdelenmiş ve uluslararası antlaşmaların anayasal denetimi sorunu tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anayasanın üstünlüğü, uluslararası hukuk, anayasal denetim

Çalışma Alanı: Anayasa Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı, o.unlu@ybu.edu.tr

INTERNATIONAL LAW IN CONSTITUTION OF REPUBLIC OF TURKEY AND CONSTITUTIONAL REVIEW OF INTERNATIONAL TREATIES

112nd Wednesday Seminar / November 9, 2016

Res. Assist. Ömer ÜNLÜ²

Constitution of Turkey makes possible to discuss the value of international law in national plane by referring to international law in different contexts. The most important one is the 90th article which establishes the regulations on international treaties. The first paragraph of this article is that the international treaties should be approved by the TGNA; the second and third paragraphs set out the provisions on the exceptions to the general rule mentioned in the first paragraph; the fourth paragraph stipulates that the treaties resulting in amendments to Turkish laws are subject to the provisions of the first paragraph. The last paragraph has made a number of determinations on the normative value of international treaties and stipulates that no appeal to the Constitutional Court shall be made with regard to treaties which have been put into force accordingly, on the grounds that they are unconstitutional.

In addition to this constitutional regulation, the legislative body has delegated the power to the Council of Ministers to characterize an international treaty by the law numbered 244 which is directly related to which procedure of the article 90 is applicable. So, the Council of Ministers may ratify any treaty without need to parliamentary approval theoretically.

On the other hand, in terms of international treaties submitted for parliamentary approval, that a constitutional model of pre-audit is not established before ratification to a treaty, if there is a constitution which is believed to be superior, does not seem to be compatible with the principle of the supremacy of the constitution. Therefore, it is essential to focus on the possibilities of establishing a model that ensures international treaties shall be subject to parliamentary approval and constitutional review before they come into force. In this study, the relationship of the constitution with international law is assessed and the constitutional review of international treaties is discussed.

Keywords: The supremacy of the constitution, international law, constitutional review

Field of Study: Constitutional Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Public International Law, o.unlu@ybu.edu.tr

HUKUK FAKÜLTESİ

114. ÇARŞAMBA SEMİNERİ

Hukuk Temalı Film Okumaları BAŞLIYOR !

erol keskin

müstafa uğurlu

tolga evren

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ Olarak Hukuk Temalı Filmleri İzleyecek ve İlgili Akademisyen, Senarist veya Yönetmen Eşliğinde Yorumlayacağız, Eleştireceğiz, Tartışacağız.

İlk Filmimiz **ADALET OYUNU!**

ADALET OYUNU

Başvuru

Arş. Gör. Abdullah Vefa KARATAŞ
akaratas@ybu.edu.tr

Son Başvuru Tarihi : 13.12.2016

Konuşmacılar

- Filmin Yönetmeni ve Senaristi Mahur ÖZMEN
- Filmin Diğer Yönetmeni Ali ÖZUYAR
- Yorumlayan Prof. Dr. Ali Şafak BALI

Gösterim Yeri : Etilik Batı Kampüsü B Blok -2. Kat Cep Sinema • Gösterim Tarihi : 14.12.2016 • Saati : 15.00

(Filmi İzlemek İçin Başvuru Yapmak Gerekmetedir. Kontenjanımız Koltuk Sayısı İle Sınırlıdır.)

ADALET OYUNU (FİLM OKUMASI)

114. Çarşamba Semineri / 14 Aralık 2016

Prof. Dr. Ali Şafak BALI¹

AYBÜ Hukuk Fakültesi tarafından düzenlenen “Hukuk Temalı Film Okumaları” etkinliğinin ilk buluşması 14.12.2016 tarihinde gerçekleştirildi. Hukuk Fakültesi’nin diğer bir etkinliği olan 114. Çarşamba Semineri ile birleştirilerek sunulan bu ilk programın ana konusunu Mahur ÖZMEN tarafından yazılan ve yönetilen “Adalet Oyunu” adlı film oluşturmaktaydı. Etlik Batı Kampüsü B Blok –2. Kat Cep Sinema Salonunda gerçekleştiren etkinliğe AYBÜ Hukuk Fakültesi öğrencilerinin katılımı yoğundu. AYBÜ Rektör Yardımcısı ve Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Sayın M. Fatih UŞAN’ın açılış konuşmalarıyla başlayan program “Adalet Oyunu” adlı filmin gösterimiyle devam etti. Filme 15 dakikalık ara verildi ve film arasında kokteyl düzenlendi. Daha sonrasında film gösterimine devam edildi. Film bittikten sonra “Hukuk Temalı Film Okumaları” etkinliğinin ilk misafir konuşmacıları olarak ilgili filmin senarist-yönetmeni Sayın Mahur ÖZMEN ve AYBÜ Hukuk Fakültesi Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ali Şafak BALI tarafından bir söyleşi gerçekleştirildi. Konuşmacıların genel olarak filmle ilgili ve devamında “hukuk” ve “adalet” kavramlarına ilişkin fikir ve yorumlarının ardından, izleyicilerin katılım ve katkılarıyla gerçekleştirilen soru-cevap kısmına geçildi. Program, AYBÜ Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. M. Fatih UŞAN ile Dekan Yardımcısı Yrd. Doç. Dr. Ahmet KILINÇ tarafından konuşmacılar Mahur ÖZMEN ve Prof. Dr. Ali Şafak BALI’ya teşekkür plaketlerinin takdim edilmesiyle sona erdi.

Çalışma Alanı: Özel Program

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Sosyolojisi ve Felsefesi Öğretim Üyesi, alisbali@hotmail.com

ADALET OYUNU (DISCUSSION ON A FILM)

114th Wednesday Seminar / December 14, 2016

Prof. Dr. Ali Şafak BALI²

The first meeting for Movie Reading with Legal Theme organized by AYBU Faculty of Law, was held on 14 December 2016. The first programme was held under the event of 114th Wednesday Seminar. The first movie of the programme was “Adalet Oyunu” (Justice Game) written and directed by Mahur ÖZMEN. The event took place with the broad participation of students of the Faculty of Law, at the Mini Movie Theatre on the second floor of B Block in the Etlik West Campus. The programme commenced with the opening speech of Vice-Chancellor of AYBU and Dean of the Faculty of Law Honourable Prof. Dr. M. Fatih UŞAN and continued with the movie screening of “Adalet Oyunu”. After the movie, teaching fellow of the Department of Philosophy and Sociology of Law at AYBU Faculty of Law Ali Şafak BALI interviewed with the director and screenwriter of the movie Mahur ÖZMEN. After the discussions and comments of speakers on the concepts of “law” and “justice”, questions-answers section was held with the participation of the audience. The programme ended with the presentation of the plaques of appreciation to Mahur ÖZMEN and Prof. Dr. Ali Şafak BALI by Dean of AYBU Faculty of Law Prof. Dr. M. Fatih UŞAN and Vice-Dean Assist. Prof. Dr. Ahmet KILINÇ.

Field of Study: Special Program

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Law, Department of Philosophy & Sociology Of Law, alisbali@hotmail.com

Çarşamba Semineri 117.

Akade-
misyen-
ler için

'Yeni' Disiplin Suçları mı,
Yoksa 'Yine' Disiplin Suçları mı ?

AYBÜ Hukuk Fakültesi
İdare Hukuku ABD
Yrd. Doç. Dr. Engin SAYGIN

HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik Batı Kampüsü Ayyıldız Mah. Halil Sezai Erkurut Cad.
150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etilik-Keçiören/Ankara

04 Ocak 2017
Saat : 13.00

AKADEMİSYENLER İÇİN “YENİ” DİSİPLİN SUÇLARI MI YOKSA “YİNE” DİSİPLİN SUÇLARI MI?

117. Çarşamba Semineri / 04 Ocak 2017

Yrd. Doç. Dr. Engin SAYGIN¹

1981 tarih ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nda otuz üç yıl sonra 2014 tarih ve 6528 sayılı Kanun ile değişiklik yapılmak suretiyle öğretim elemanları, memur ve diğer personele uygulanabilecek disiplin cezaları (uyarma, kınama, yönetim görevinden ayırma, aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması, üniversite öğretim mesleğinden çıkarma ve kamu görevinden çıkarma) kanunda tek tek sayılmıştır. Disiplin cezasına konu fiil ve eylemlerin neler olduğu ise Yükseköğretim Kurulunca 1982 tarihinde çıkarılmış olan Yükseköğretim Kurumları Yönetici, Öğretim Elemanı ve Memurlar Disiplin Yönetmeliği'nde düzenlemiştir.

Anayasa Mahkemesi ve Danıştay içtihatlarında disiplin suç ve cezaları açısından kanunilik ilkesinin geçerli olduğu yönündeki görüşe uyum sağlamayı hedefleyen bu değişiklikte disiplin cezalarının neler olduğunun kanunda düzenlenmesi, Anayasa Mahkemesi tarafından Anayasa'ya uygun görülmüş ancak Kanundaki “hangi fiillere hangi disiplin cezalarının uygulanacağı” hükmü aynı gerekçe ile Anayasaya aykırı görülerek iptal edilmiştir.

Bu iptal kararı üzerine 1982 yılından itibaren uygulanmakta olan Yükseköğretim Kurumları Yönetici, Öğretim Elemanı ve Memurlar Disiplin Yönetmeliği önce hukuki dayanaktan yoksun kalmış daha sonra ise Yükseköğretim Kurulu tarafından yürürlükten kaldırılmıştır.

2016 yılının Aralık ayında 6764 sayılı Kanun ile yeniden düzenlenen 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 53. maddesinde disiplin sonucunu oluşturan fiillerin neler olduğu düzenlenmiştir.

Bu güncel gelişmeler ışında bu haftaki Çarşamba Seminerinde yükseköğretim kamu görevlilerinin disiplin suç ve cezaları değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Disiplin Suçları, Disiplin Cezaları

Çalışma Alanı: Disiplin Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı, esaygin@ybu.edu.tr

“NEW” OR “THE SAME” DISCIPLINARY CRIMES FOR ACADEMICS?

117th Wednesday Seminar / January 04, 2017

Assist. Prof. Dr. Engin SAYGIN ²

Law on the Amendment of the National Education Basic Act and Some Acts and Decrees Having the Force of Law No 6528 dated 2014 has amended the Higher Education Act No 2547 dated 1981 after thirty-three years. According to this amendment, disciplinary penalties (warning, reprimand, removal from administrative post, deduction from monthly salary, delay in the salary step increase and discharge from the civil service) have been enumerated. The acts and actions require disciplinary penalties have been regulated by the Higher Education Institution through the Disciplinary Regulation of Administrator, Academic Staff and Officers in the Higher Education since 1982.

This regulation attempted to ensure the principle of legality for disciplinary offences and penalties in accordance with the case law of the Constitutional Court and the Council of State. However, the Constitutional Court has annulled the sentence of “the acts and actions require disciplinary penalties shall be enforced by the Regulation” in the Act No 2547.

Due to the annulment of this regulation, the Disciplinary Regulation of Administrator, Academic Staff and Officers in the Higher Education dated 1982 firstly lost its legal ground and then the Higher Education Institution has abolished it.

The amended Article 53 of the Higher Education Act by the Act No 6764 in December 2016 has clearly regulated the acts and actions involve disciplinary penalties.

In the lights of recent developments, this Wednesday Seminar will evaluate the disciplinary crimes and punishments of civil servants in the higher education.

Keywords: Disciplinary Crimes, Disciplinary Punishments

Field of Study: Disciplinary Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Administrative Law, esaygin@ybu.edu.tr

Çarşamba 118. Semineri

Devlet Halefiyetinin Vatandaşlık Üzerindeki Etkisi

AYBÜ Hukuk Fakültesi
Milletlerarası Hukuk ABD
Arş. Gör. Saadet KÖK DEĞERLİ

HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Binası Ayvalı Mah. Halli Sezal Erkut Cad.
150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etik-Keçiören/Ankara

22 Şubat 2017
Saat : 13.30

DEVLET HALEFİYETİNİN VATANDAŞLIK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

118. Çarşamba Semineri / 22 Şubat 2017

Arş. Gör. Saadet KÖK DEĞERLİ¹

Devlet ülkesinin tamamının ya da bir kısmının el değiştirmesi olarak kısaca tanımlanabilecek halefiyet kurumunun, uluslararası hukukta kendisine bağlanan birtakım sonuçları vardır. Bunlar devletin bizzat kendisini ilgilendirdiği gibi, gün geçtikçe uluslararası hukukun bir süjesi olarak koruma alanları artan gerçek kişileri de ilgilendirmektedir. Bununla ilgili olarak vatandaşlığın, devlet tarafından kişilere tanınmış bir statü olması yanında onun temel bir insan hakkı olduğu da unutulmamalıdır. Öte yandan günümüzde vatandaş olsun ya da olmasın herkesin, temel hak ve özgürlüklerin büyük çoğunluğuna, sırf insan olması sebebiyle sahip olduğu kabul edilmelidir. Halefiyete ilişkin yapılan uluslararası sözleşmelerde de aile birliği, ayrımcılık yasağı, uluslararası hukukta kuvvet kullanımının yasak olması gibi ilkelere yer verdiği görülecektir. Halefiyet durumlarında kişinin hak kaybına uğramaması için hem uluslararası hem de ulusal alanda düzenlemeler yapılmalıdır.

Sunumumuzda yer verildiği üzere halefiyet durumlarında kişinin hak kaybına uğramaması için hem uluslararası hem de ulusal alanda düzenlemeler geliştirilmesi gerektiği önerilmektedir. Devletin egemenlik değişikliğine uğraması veya halefiyet durumlarında o ülke vatandaşlarının bu statülerinin onların rızaları hilafına değişmeyeceği bir ilke olarak kabul edilmelidir. 1978 Viyana Sözleşmesi, 1983 Viyana Sözleşmesi ve 1999 BM Taslağı uluslararası hukuka aykırı ülke kazanımları sonucu meydana gelen halefiyet durumlarını dolaylı olarak engellediği için, bu şekilde meydana gelen halefiyet durumlarına dayanılarak verilen vatandaşlığın da uluslararası hukuka aykırı bulunduğu söylenebilir. Egemenlik değişikliğine bağlanan bir sonuç olarak kabul edilen halefiyetin sonuçları başta devletin kural koyma yetkisi olmak üzere, devletin malvarlığı üzerindeki hakları, yükümlü olduğu borçları ve devletin vatandaşları üzerindeki etkisi yoluyla kendini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Halefiyet, halef devlet, vatandaşlığı seçme hakkı.

Çalışma Alanı: Milletlerarası Hukuk.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı, sdegerli@ybu.edu.tr

EFFECT OF SUCCESSION ON CITIZENSHIP IN INTERNATIONAL LAW

118th Wednesday Seminar / February 22, 2017

Res. Assist. Saadet KÖK DEĞERLİ²

In international law, there are some certain results attached the succession, which can be defined as the handover of all or a part of the state. These results interest real persons whose protection areas have been expanded day by day as a subject of international law as well as states itself. In this regard, it should not be forgotten that citizenship is a basic human right besides a status recognised by states to persons. In addition, today, it should be accepted that everyone regardless of being a citizen or not of the state have majority of basic human rights only because they are human. It will be seen that international treaties regarding succession include some principles such as unity of family, prohibition of discrimination, prohibition of the use of force in international law. In succession circumcantes, regulations should be made in both national and international areas for anyone not to lose any right.

As it is mentioned in our presentation, it is suggested that regulations should be developed both in international and national fields in order to prevent the loss of rights of the person in case of succession, in case of sovereignty change or succession, It should be accepted as a principle that the the status of citizens of that country cannot change to the contrary of their consents. Since the 1978 Vienna Convention , the 1983 Vienna Convention and the 1999 UN Draft indirectly hampered the succession status of the country, it can be said that the citizenship given on the basis of the succession status taken place in that way is incompatible with international law. The consequences of the succession, which is considered to be a consequence of sovereignty change, show themselves through the state's power to rule, the state's rights to its assets, the obligations it is liable to, and its influence on the citizens of the state.

Keywords: Succession, successor state, the right to chose citizenship.

Field of Study: International law.

YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARINDA GERÇEKLEŞTİRİLEN BULUŞLAR ÜZERİNDE PATENT HAKKI

119. Çarşamba Semineri / 01.03.2017

Arş. Gör. Süleyman KIRAN¹

551 sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkında KHK yürürlükten kaldırıldı. Bunun yerine patent hakları 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu ile düzenlenmiştir. Sınai Mülkiyet Kanunu'nun 121. maddesi yükseköğretim kurumlarında gerçekleştirilen buluşlara ilişkindir. Bu salı seminerinde, bu hüküm esas alınarak değerlendirilme yapılmıştır.

Sınai Mülkiyet Kanunu'nun 121. madde düzenlemesi birçok sorunu da beraberinde getirmiştir.

Bunlardan ilki; yükseköğretim kurumundan nerenin anlaşılması gerektiğidir. Bu değerlendirme, Sınai Mülkiyet Kanunu'nun 121. maddenin yer bakımından uygulanmasına ilişkindir.

İkincisi, kişi bakımından uygulanmasıdır. Seminerde, öğretim elemanı dışındaki kişilerin buluşlarının bu kapsamda değerlendirilip değerlendirilemeyeceği ele alınmıştır. Bu ise, hükmün kişi bakımından değerlendirilmesidir. Diğer bir sorun ise; hükmün hangi zaman diliminde uygulanabileceğidir. Bu ise; zaman bakımından uygulama olarak adlandırılmıştır. Seminerde tespit edilen diğer bir sorun; üniversiteler arası ortak çalışmalarda ortaya çıkan buluşların hak sahipliğidir.

Seminerde, yükseköğretim kurumlarında gerçekleştirilen buluşlarda başvuru süreci de ele alınmıştır. Bu kapsamda, hangi süre içinde ve nereye başvurulabileceği anlatılmıştır. Yükseköğretim kurumunun patent hak sahipliğinden vazgeçilmesi durumunda ne olacağı belirtilmiştir. Patent gelirin ilişkin değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Seminerin sonuç bölümünde; şu değerlendirmelerde bulunulmuştur: Patent geliri için belirlenen "en az üçte bir oranın" ucu açıktır. Patent geliri için belirlenen gelirin kısmen de olsa yükseköğretim kurumuna devredilmesi pratik açıdan olumsuz sonuçlara yol açabilir. Yükseköğretim kurumunun hak sahipliğinden vazgeçmesi Sayıştay denetimi bakımından olumsuz sonuçlara yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Patent hakkı, yükseköğretim kurumu, fikri mülkiyet hukuku

Çalışma Alanı: Fikri mülkiyet hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı, skiran@ybu.edu.tr.

PATENT RIGHTS FOR INVENTIONS REALIZED WITHIN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

119th Wednesday Seminar / March 1, 2017

Res. Assist. Süleyman KIRAN²

Decree-law. no 556 for the Protection of Patent Rights has been revoked. Instead of this code, patent rights have been regulated as the Code of Industrial Property no 6769. Art. 121 of the Code of Industrial Property is about patent rights for inventions realized within higher education institutions.

Art. 121 of the Code of Industrial Property no 6769 also brought many problems. The first of these is where should be understood from higher education institutions. This evaluation is about implementation of Art. 121 of the Code of Industrial Property in terms of place. Second is implementation of Art. 121 of the Code of Industrial Property in terms of person. In the seminar, it have been discussed whether inventions of non-lecturers are in this scope or not. This is implementation of the provision in terms of person. Another problem is the time period in which the provision can be applied. It is as named implementation of the provision in terms of person. Another problem detected in the seminar is the ownership rights to inventions that is invented in inter-university joint studies.

Application process of inventions realized within higher education institutions has been analyzed in the seminar. In this context, in which time and to where can be applied was explained. The case of what will be happened is also explained when it is released from right ownership of higher education institution. Patent income is evaluated. In the conclusion of the seminar; the following evaluations have been made: "At least one-third of the rate" that is determined for patent income is unclear. "At least one-third of the rate" that is determined for patent income of partly be transferred to higher education institutions can lead to negative consequences in practical terms. Releasing from right ownership of higher education institution can lead to negative consequences in terms of Court of Accounts' control.

Keywords: Patent right, higher education institution, intellectual property law

Field of Study: Intellectual property law

Çarşamba Semineri

120.

Hukuk Yargılamasında İstinaf

08 Mart 2017
Saat : 13.30

Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku ABD
Arş. Gör. Süleyman Burak GÜNDOĞDU

HUKUK FAKÜLTESİ

AYDÜ Hukuk Fakültesi Etlik 15 Temmuz Binası Ayvalık Mah. Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etlik-Keçiören/Ankara

HUKUK YARGILAMASINDA İSTİNAF

120. Çarşamba Semineri / 8 Mart 2017

Arş. Gör. Süleyman Burak GÜNDOĞDU¹

Dünyada istinaf uygulamalarına ilişkin iki sistem öngörülmektedir. Birincisi, geniş istinaf sistemidir. Bu sistemde ilk derece yargılamasındaki gibi yeniden inceleme gerçekleştirilmekte; maddî mesele yeniden ele alınıp değerlendirilmektedir, klasik istinaf sistemi ve istinafin ilk ortaya çıktığı dönemlerdeki uygulamalar bu esasa dayanmaktadır. İkincisi ise dar istinaf sistemidir. Söz konusu sistemde; istinafta her şey yenilenmemekte, maddî olay incelemesi yapılmakla birlikte kural olarak özellikle ilk derecede ileri sürülmeyen hususlar burada incelenmemektedir. Ülkemizde kabul edilen istinaf sistemi bu ikinci sistemdir. İstinaf da temyiz gibi bir kanun yolu olmakla birlikte, temyizle istinaf incelemeleri arasında temel nitelik farklılıkları bulunmaktadır. Temyizde esas itibarıyla hukukilik denetim yapılır, istinafta ise, kanunda belirtilen kurallar ve sınırlar çerçevesinde maddî ve hukukî denetim yapılır. İstinafta gerektiğinde yeniden inceleme yapıldığından, ilk derece mahkemesi kararı kaldırılarak Bölge Adliye Mahkemesi tarafından yeniden bir karar verilebilir; temyizde ise hukukilik denetimi yapıldığından yeni bir karar verilmeyip esas itibarıyla alt derece mahkemesinin kararı bozulur yahut onanır. Bu sebeple, Yargıtay'dan farklı nitelik taşıyan Bölge Adliye Mahkemesi kararlarını bozma ya da onama şeklinde ifade etmek doğru değildir. İstinaf sisteminin kabulü ile birlikte, Yargıtay'ın önceleri daha çok fiilî gerekliliklerle gerçekleştirdiği maddî denetimi yapmaması, delil değerlendirmesi vb. hususlara artık girmemesi gerekir. İstinaf aşamasında kanundaki sınırlar çerçevesinde yeni bir vakia incelemesi yapılabilecektir. Yargıtay ise artık zaten olması gerektiği gibi salt hukukilik denetimi yaparak, içtihat birliğinin oluşmasına hizmet edecektir. İlk derece mahkemesinin olaylara, delillere, hukukî sebeplere ilişkin değerlendirme konusundaki eksiklik ve yanlışlıkları istinaf sebebi teşkil edebilir. Esas itibarıyla usûl hukukuna veya maddî hukuka ilişkin hatalar istinaf sebebi olarak ileri sürülebilir. İstinaf incelemesi için tarafın istinaf sebeplerini öne sürmesi büyük önem arz etmektedir. Zira kural olarak inceleme ileri sürülen istinaf sebepleri ile sınırlı olarak yapılır ve Bölge Adliye Mahkemesi bu istinaf sebepleri ile bağlıdır. Bu kuralın istisnasını kamu düzeni oluşturmaktadır zira kamu düzeni ile ilgili hususlar mahkemece re'sen gözetir. İstinaf aşamasında yapılamayacak bazı işler de vardır. Bunlar Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 357. maddesinde sınırlı olarak sayılmıştır. Bu çerçevede istinafta yeni vakıaların ileri sürülemez, talep sonucunun genişletilmesi ve değiştirilmesi mümkün değildir, ıslah yapılamaz, karşı dava açılmaz, davaya müdahalede bulunulamaz, davalar birleştirilemez, yeni delillere dayanılmaz ve yetki sözleşmesi yapılamaz.

Anahtar Kelimeler: istinaf, temyiz, kamu düzeni, hukukilik denetimi

Çalışma Alanı: Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku Anabilim Dalı, sbgundogdu@ybu.edu.tr

APPEAL IN CIVIL LAW

120. Wednesday Seminar / March 8, 2017

Res Assist. Süleyman Burak GÜNDOĞDU²

There are two systems for appeal applications in the world. The first is a wide appeal system. In this system, re-examination is carried out as in the first instance courts; the key issue is reconsidered and re-evaluated. The classical system of appeal and the first practices are based on this principle. The second is the narrow appeal system where everything is not renewed. Although a material case study is carried out, facts that haven't been argued in the first instance courts are not examined here. The appeal system adopted in our country is the second system. Even though the appeal is a law remedy such as the appeal in Cassation, there are fundamental differences between appeal and appeal in Cassation. During an appeal in Cassation, a legality audit is carried out but, during an appeal material audit, along with the legality audit, is carried out within the rules and limits determined in the codes. Since re-examination is made when necessary, the Court of Appeals can dismiss the First Instance Court's decision and give a new decision instead. As a matter of fact, the decision of the lower court is overturned or approved and a new decision isn't given in the Appeal in Cassation since only legality audit is made. For this reason, it is not right to state the decisions of the Court of Appeals, which are different from the decisions of Court of Cassation, as approval or decision to overturn. With the adoption of the appeal system, the Court of Cassation should not make neither material audit nor the evaluation of evidence anymore which was previously done out of actual necessity. In Court of Appeals, a new fact can be examined within the limits of the law. The Court of Cassation, on the other hand, will now serve to the formation of jurisprudence. Deficiencies and inaccuracies regarding the evaluation of events, evidence and legal reasons made by the first instance court may count as a reason for appeal. Essentially, errors concerning procedural law or material law can be asserted as grounds of appeal. It is truly important that the party submits reasons for appeal because the examination is made limited to the reasons for appeal and the Court of Appeal is bound by those reasons given by the parties as a rule. The exception to this rule is public order because the issues of public order are examined as ex officio by the court. Moreover, there are some things that cannot be done in appeal stage. These were regulated in Article 357 of the Code of Civil Procedure limitedly. In this context, new facts cannot be asserted, the requests from the court cannot be expanded or changed, there cannot be any corrections, counterclaim cannot be filed, the case cannot be intervened, the cases cannot be combined, new evidences cannot be brought and the contract of authority cannot be made.

Keywords: Appeal, appeal in cassation, public order, legality audit

Field of Study: Civil Procedure Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Procedure and Enforcement-Bankruptcy Law, sbgundogdu@ybu.edu.tr

Çarşamba Semineri

121.

Sigorta
Hukukunda
Tahkim

AYBÜ Hukuk Fakültesi
Ticaret Hukuku ABD
Arş. Gör. Tuğçe Nîmet Yaşar

15 Mart 2017
Saat : 13.30

HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Binası Ayvalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etik-Keçiören/Ankara

SİGORTA HUKUKUNDA TAHKİM

121. Çarşamba Semineri / 15 Mart 2017

Arş. Gör. Tuğçe Nimet YAŞAR¹

Türkiye’de 2007 yılında yürürlüğe giren 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu ile sigorta hukukunda tahkim sistemi ilk defa düzenlenmiştir. Sigorta tahkim sistemi ile sigortalılar ve sisteme üye sigortacılık yapan kuruluşlar arasındaki uyuşmazlıkların çözümü amaçlanmaktadır. Yabancı devletlerde uygulanan “ombudsmanlık sistemi”ne benzer olan bu sistem ile uyuşmazlıkların bağımsız, hızlı, basit ve maliyet etkin bir usulle çözüme kavuşturulması, sigortalıların hak kayıplarının önlenmesi amaçlanmaktadır. Sigorta hukukunda tahkime ilişkin Sigortacılık Kanunu hükümleri yanında “Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelik” ve “Sigorta Tahkim Usûlü ve Sigorta Hakemlerine İlişkin Tebliğ (Tebliğ No: 2009/1)” bulunmakta iken, 2016 yılında “Sigorta Tahkim Usûlü ve Sigorta Hakemlerine İlişkin Tebliğ” yürürlükten kaldırılmış ve “Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelik”te de değişiklikler yapılmıştır. 121. Çarşamba Seminerinde genel olarak sigorta tahkim sistemi, Sigorta Tahkim Komisyonu, hakemler ve raportörler, tahkim sisteminin uygulanması ve mevzuattaki ilgili değişiklikler ele alınmıştır. Seminerde ayrıca 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu ile Sigortacılık Kanunu’nun karşılaştırılması sonucu ortaya çıkan hakem kararlarına uygulanacak itiraz ve temyiz yollarındaki sorunlar incelenmiştir. Sonuç olarak sigorta hakem kararlarına karşı yapılan itiraz yolu başvurusu üzerine verilen kararlar için doğrudan “temyize” gidilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tahkim, Sigorta Hukuku, Sigorta Tahkim Komisyonu.

Çalışma Alanı: Ticaret Hukuku.

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku ABD Araştırma Görevlisi, tnyasar@ybu.edu.tr.

ARBITRATION IN INSURANCE LAW

121st Wednesday Seminar / March 15, 2017

Res. Assist. Tuğçe Nimet YAŞAR²

In Turkey, arbitration in insurance law is for the first time regulated in Insurance Act No. 5684 which entered into force in 2007. Insurance arbitration system aims at resolving disputes between insurance companies -that are members of the insurance system- and policy holders. The aim of this insurance arbitration system, which is similar to the “ombudsman system” practiced in other countries, is to resolve disputes in an independent, fast, informal, cost-effective and fair way. Arbitration in insurance law is regulated besides the Insurance Act, by the “By-Law on Insurance Arbitration” and the “Communiqué on the Insurance Arbitration Procedures and Insurance Arbitrators (No: 2009/1)”. In 2016, the communiqué was abolished and the by-law was amended. In the 121st Wednesday Seminar, insurance arbitration system, Insurance Arbitration Commission, arbitrators, rapporteurs, the practice of the system and the amendments to the relevant regulations are discussed. In this seminar, the issue whether according to the Civil Procedure Act No. 6100 and Insurance Act, the arbitral award is subject to annulment or directly to appeal, is also discussed. In conclusion we found that an appeal can be filed directly against the decisions given after the challenge procedure of the insurance arbitration award.

Keywords: Arbitration, Insurance Law, Insurance Arbitration Commission.

Field of Study: Commercial Law.

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Law, Commercial Law Department, Research Assistant, tnyasar@ybu.edu.tr.

Çarşamba Semineri

122.

Döviz Kurlarındaki
Artış Karşısında
Sözleşmenin
Uyarlanmasında
Değişen Şartlar ve
Öngörülemezlik İlkesi

AYBÜ Hukuk Fakültesi
Medeni Hukuk ABD
Arş. Gör. Ümmühan KAYA

22 Mart 2017
Saat : 13.30

HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Binası Ayvalı Mah. Halli Sezal Erkat Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etik-Keçiören/Ankara

DÖVİZ KURLARINDAKİ ARTIŞ KARŞISINDA SÖZLEŞMENİN UYARLANMASINDA DEĞİŞEN ŞARTLAR VE ÖNGÖRÜLEMEZLİK İLKESİ

122. Çarşamba Semineri / 22 Mart 2017

Arş. Gör. Ümmühan KAYA¹

Sözleşmeler hukukuna hâkim olan en önemli ilkelerden birisi ahde vefa ilkesidir. Bu ilkeye göre sözleşmenin tarafları her durumda sözleşmeye riayet etmeli, ona sadık kalmalıdır. Bu ilkenin sınırını ise sözleşmenin değişen şartlara uyarlanması oluşturur. Sözleşmenin uyarlanması taraflar arasındaki sözleşme ilişkisinin olabildiğince ayakta tutulması esasına dayanır. Sözleşmenin kurulduğu andaki şartlar sonradan esaslı olarak değişirse taraflar sözleşmenin uyarlanmasını talep edebilirler. Söz konusu değişikliğin, sözleşmenin temeline etki edecek bir öneme sahip olması yeterlidir. Uyarlamanın söz konusu olabilmesi için en önemli şartlardan bir diğeri de bu değişikliğin öngörülemez olmasıdır. Öngörülemezlik unsuru incelenirken; sözleşmenin süresi, sözleşmenin yapıldığı an, sözleşmenin taşıdığı özellikler ve sözleşme taraflarının özellikleri dikkate alınır. Bilhassa riskli sözleşmelerde sözleşmenin uyarlanması istisnai nitelik taşır. Uyarlamayı talep eden tarafın tacir olması da somut olayın incelenmesinde dikkate alınır.

Uygulamaya bakıldığında Yargıtay'ın sözleşmenin uyarlanmasına oldukça mesafeli yaklaştığı söylenebilir. Özellikle döviz kurlarındaki artış olaylarında Yargıtay, ülkemizdeki ekonomik durum dikkate alındığında yaşanan kur dalgalanmalarının öngörülemez olmadığına hükmetmektedir. Her ne kadar döviz kurlarındaki artış öngörülebilir kabul edilse de bu artışın boyutlarının öngörülemeyeceği durumlarda somut olayın özellikleri çerçevesinde sözleşmenin uyarlanabileceği dikkatlerden kaçmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sözleşmenin Uyarlanması, Öngörülemezlik İlkesi, Değişen Şartlar, Clausula Rebus Sic Stantibus, Ahde Vefa İlkesi.

Çalışma Alanı: Borçlar Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı, ukaya@ybu.edu.tr

CHANGING CONDITIONS AND THE PRINCIPLE OF UNPREDICTABILITY IN THE ADAPTION OF THE CONTRACT AGAINST THE INCREASE IN CURRENCY

122nd Wednesday Seminar / March 22, 2017

Res. Assist. Ümmühan KAYA²

Pacta sunt servanda is one of the most important principles which predominate law of contracts. According to this principle contracting parties should in any case conform to the contract, should abide by it. Rebus sic Stantibus constitute the boundary of this principle. Adaption of contract is based on the basis of sustaining the contractual relationship between parties as far as possible. If conditions at the moment of signing of the contract afterwards essentially change parties may claim the contract's adaption. It is sufficient that the mentioned change has an importance that effects the basis of the contract. Apart from this, the unpredictable qualification of the change is one of the most important clause to be able to discuss about adaption. While the unpredictability element is examined; the duration of the contract, the moment at which the contract is made, the characteristics of the contract and the characteristics of the contracting parties are taken into consideration. Especially in risky contracts, the adaption of the contract is exceptional. In the examination of the concrete case it is also taken into consideration that the party requesting the adaption is to be a merchant.

Looking at the practice, it can be said that the Supreme Court refrains from the adaption of the contract. Especially in cases of the increase in currency, the Supreme Court of Appeals considering the economic in our country situation adjudges that the exchange rate fluctuations in Turkey are not predictable. Although the increase in currency is considered to be predictable; it should be noted that in cases where the extent of this increase cannot be foreseen, the contract may be adapted within the frame of the characteristics of the concrete case.

Keywords: Adaption of Contract, The Principle of Unpredictability, Changing Conditions, Clausula Rebus Sic Stantibus, Pacta Sunt Servanda.

Field of Study: Obligations Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Law, ukaya@ybu.edu.tr

Çarşamba Semineri

123.

Avrupa İnsan Hakları
Sözleşmesi Sisteminde
Dostane Çözüm

AYBÜ Hukuk Fakültesi
Anayasa Hukuku ABD
Arş. Gör. Yavuz Selim DEĞERLİ

29 Mart 2017
Saat : 13.30

HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Binası Ayvalı Mah. Halli Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etik-Keçiören/Ankara

AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİ SİSTEMİNDE DOSTANE ÇÖZÜM

123. Çarşamba Semineri / 29 Mart 2017

Arş. Gör. Yavuz Selim DEĞERLİ¹

Bu çarşamba seminerinde, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) ilk halinden itibaren Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Sisteminde yer alan, ancak özellikle artan iş yükü nedeniyle son yıllarda rağbet edilen bir kurum olan dostane çözüm (friendly settlement) prosedürü inceleme konusu edilmiştir.

Seminerin ilk bölümünde, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi tarafından tanımlanmayan ve terminolojik olarak belirsizlikler barındıran dostane çözüm prosedürünün kavramsal çerçevesini ortaya koymak hedeflenmiştir. Bu bölümde ayrıca, iş yükü artış karşısında dostane çözüm prosedürünün hangi tür davalarda işletilmesinin teşvik edildiğine ayrı bir parantez açılmıştır.

İkinci bölümde, dostane çözümün işleyişi (usulü) ele alınmıştır. Bu bağlamda dostane çözümün taraflarına (devlet-devlet ya da birey-devlet), zamanına, konusuna, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) başvuru tipleri (devlet başvurusu – birey başvurusu) bakımından farklılaşan ve yıllar içinde değişim gösteren tutumuna yer verilmiştir. Bu noktada özellikle, başvuru tipinin bir tezahürü olarak dostane çözümün konusunun ve Mahkemenin tutumunun nasıl değişiklik gösterdiği nedenleriyle birlikte ortaya konmuştur.

Üçüncü ve son bölümde, dostane çözüm prosedürünün sonuçlandırılması hususuna değinilmiştir. Bu doğrultuda dostane çözümün taraflar ve Mahkemenin ortak iradesinin ürünü olduğunun altı çizilmiş, dostane çözüme varılıp varılamamasının sonuçları incelenmiştir. Dostane çözüme ulaşılması halinde bunun ne bir tarafın zaferi ne diğer tarafın mağlubiyeti ne de ihlalin kabulü anlamına gelmediğine vurgu yapılmıştır. Son olarak son dönemde Mahkemenin içtihadıyla oluşturduğu tek taraflı deklarasyon (unilateral declaration) kurumunu başvuru birey üzerinde bir tür baskı unsuru olarak kullandığı yönündeki düşüncemiz paylaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, dostane çözüm.

Çalışma Alanı: İnsan Hakları

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı, ysdegerli@ybu.edu.tr

FRIENDLY SETTLEMENT IN THE EUROPEAN CONVENTION OF HUMAN RIGHTS SYSTEM

123rd Wednesday Seminar / March 29, 2017

Res. Assist. Yavuz Selim DEĞERLİ²

In this Wednesday seminar, the friendly settlement procedure was examined included within the system of the European Convention on Human Rights (ECHR) since the first version of the ECHR but especially recently in a high demand as an institution due to the increase in workload.

In the first section of the seminar, it was aimed to determine the conceptual framework of the friendly settlement procedure which was not defined in the ECHR and had a terminological ambiguities. In this section, it was also touched upon in which cases this procedure could be promoted against the increase in workload.

In the second section, it was explained how the procedure itself operated. In this context, the parties (state-state or individuals-state), time and subject of the friendly settlement; and the European Court of Human Rights (ECtHR)'s attitude altering within time and varying based on the application types (state application - individual application), were mentioned. At this point, it was pointed out with the relevant reasons how the subject of the friendly settlement as a realisation of application type and the attitude of the ECtHR changed.

In the third and the last section, the conclusion of the friendly settlement procedure was considered. In this regard, it was determined that the friendly settlement was a common result of the will of both the parties and the ECtHR; and also the result of whether the friendly settlement could be reached was analysed. In case that the friendly settlement was reached, the stress was put upon the fact that this meant neither the victory/defeat of a party nor the acceptance of the infringement. In conclusion, our opinion was shared that the ECtHR had used the unilateral declaration institution created through its precedent as an element of oppression over the individual applicant.

Keywords: European Convention on Human Rights, European Court of Human Rights, friendly settlement.

Field of Study: Human Rights

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Law, Department of Constitutional Law, ysdegerli@ybu.edu.tr.

124.

Çarşamba Semineri

İşçilerin e-posta Hesaplarının İşveren Tarafından
İncelenmesi Hakkındaki AYM Kararı Üzerine

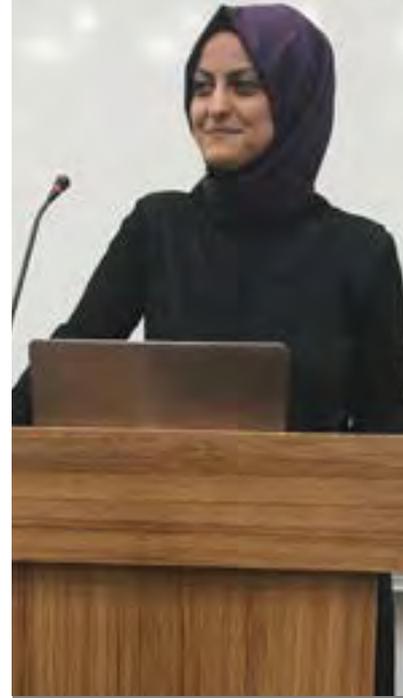
19 Nisan 2017
Saat : 13.30

AYBÜ Hukuk Fakültesi
İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD
Arş. Gör. Canan ERDOĞAN

HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik 15 Temmuz Binası Ayvalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etilik-Keçiören/Ankara

İŞÇİLERİN E-POSTA HESAPLARININ İŞVEREN TARAFINDAN İNCELENMESİ HAKKINDAKİ ANAYASA MAHKEMESİ KARARI ÜZERİNE

124. Çarşamba Semineri / 19 Nisan 2017

Arş. Gör. Canan ERDOĞAN¹

Bu Çarşamba semineri kapsamında Anayasa Mahkemesi'nin, 2013/4825 başvuru numaralı ve 10.05.2016 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan, işçilerin e-posta hesaplarının işveren tarafından incelenmesi ile ilgili vermiş olduğu kararı değerlendirilmiştir.

Günümüzde işverenler tarafından işçilerin özel hayatlarına yapılan müdahaleler giderek artmıştır. Bunda teknolojinin gelişmesi sonucunda, işçilerin izlenmesi ve gözetlenmesinin kolaylaşmasının payı büyüktür. Bu nedenle işçilerin özel hayatlarının sınırlarının belirlenmesi ve yapılacak müdahalelerin en aza indirilmesi önem arz etmektedir. Zira uygulamada işverenler, işçileri izleme ya da gözetlemeleri sonucunda elde ettikleri delilleri, iş sözleşmesinin feshinde kullanmaktadır. Yargıtay da kural olarak elde edilen bu delillerin, elde ediliş biçimine bakmaksızın, yapılan feshi geçerli kabul etmektedir. Özellikle işverenlerin işçilere sağladıkları e-posta hesaplarının kontrolü giderek yaygınlaşmıştır. İşverenler, bu e-posta hesaplarından elde edilen yazışmaları, iş sözleşmesinin feshinde kullanmaktadır. Ancak bunun, işçinin özel hayatına müdahale teşkil edip etmediği denetlenmemektedir.

Sunumun ilk kısmında, kararın kısa özeti verilmiştir. Bu kapsamda taraf iddiaları, yerel mahkeme ve Anayasa Mahkemesi'nin kararı anlatılmıştır. Sunumun ikinci kısmında ise, karara ilişkin ulusal ve uluslararası düzenlemelere de dayanılarak şahsi görüş ve değerlendirmelerimden bahsedilmiştir. Değerlendirme yapılırken işverenlerin hangi koşullarda işçilerin e-posta hesaplarını kontrol edebileceği ve bu kontrolün hangi şartları taşıması durumunda hukuka uygun olarak nitelendirilebileceğine ilişkin olarak bilgiler verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İzleme, Gözetleme, İşçinin Özel Hayatı

Çalışma Alanı: İş Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuk Anabilim Dalı, cerdogan@ybu.edu.tr

ABOUT THE CONSTITUTIONAL COURT'S DECISION REGARDING INTERVENTION OF THE E-MAIL ACCOUNTS OF EMPLOYEE BY EMPLOYERS

124th Wednesday Seminar / April 19, 2017

Res. Assist. Canan ERDOĞAN¹

In this Wednesday seminar, the decision of the Constitutional Court regarding the intervention of the employee's e-mail accounts by the employer, which was published in the Official Gazette dated 10.05.2016 (Nr. 2013/4825), was evaluated.

In today's world interference in private life of employee gradually increases. Getting easy of monitoring and surveillance of employee, which is the consequence of developing technology, plays a big role on it. Within this scope, determining of the border and reducing of the interference in private life is very important. In practice, employers cite this document as evidence for the termination of employment agreement. In addition Turkish Court of Cassation approves the termination, according to the evidence without controlling of getting way. In the aspect of our subject, controlling of e-mails which are supplied by the employers becomes common. And employers use the document as evidence which was obtained from the employee's e-mails, in order to terminate the employment agreement. However it is not controlled by the Court whether way of reaching is an interference in employee's private life or not.

In the first part of the seminar, the general information about the decision was talked. In this context, the party claims, the decision of the local court and the Constitutional Court were explained. In the second part of the seminar, my personal opinions and evaluations have been mentioned based on national and international regulations regarding the decision. And also I try to explain the conditions of controlling the employee's e-mail and compliance with law in the aspect of evaluation of Constitutional Court Decision Nr. 2013/4825.

Keywords: Surveillance, Monitoring, Employee's Private Life.

Field of Study: Labor Law

1 Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Law, Department of Labor Law, cerdogan@ybu.edu.tr

125. Çarşamba Semineri

AYBÜ Hukuk Fakültesi

Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku ABD

Arş. Gör. Ahmet KILIÇ

**6763 Sayılı Kanun ile
Yapılan Değişiklikler
Kapsamında CMK'da
UZLAŞMA**

26.04.2017
Saat : **13.30**

HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik 15 Temmuz Binası Ayvalı Mah. Halli Sezal Erkut Cad.
150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etilik-Keçiören/Ankara

6763 SAYILI KANUN İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER KAPSAMINDA UZLAŞMA

125. Çarşamba Semineri / 26 Nisan 2017

Arş. Gör. Ahmet KILIÇ¹

Bu seminerde uzlaşma kurumunun temelini oluşturan onarıcı adalet anlayışı ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nda (CMK) değişiklik yapan 6763 sayılı Kanun sonucu uzlaşma kurumunda meydana gelen köklü değişiklikler ifade edilmiştir. Bu bağlamda sunumun ilk bölümünde onarıcı adet anlayışı ile cezalandırıcı adalet anlayışı kıyaslanmış, onarıcı adalet anlayışının temelini oluşturan ilkeler üzerinde durulmuş ve söz konusu ilkelerin CMK'da ne şekilde yer aldığı saptanmıştır. Sunumun ikinci bölümünde ise 6763 sayılı Kanunla yapılan değişiklikler sonucu uzlaşma kurumunun yeni görünüm biçimi değerlendirilmiştir. Bu bağlamda ilk olarak uzlaşma kurumunun ceza hukuku kurumu mu yoksa ceza muhakemesi kurumu mu olduğu tartışılmıştır. Akabinde uzlaşma kurumuna ilişkin terminolojik değişiklikler ile kurumun esasına ilişkin değişiklikler karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Buna göre uzlaşmanın soruşturma evresinde uzlaşma ve kovuşturma evresinde uzlaşma olmak üzere ikiye ayrıldığı, uzlaşmanın ne şekilde sona erebileceği, bu ihtimaller dahilinde ne tür bir karar verileceği ve söz konusu kararların hukuki sonuçları genel hatlarıyla ifade edilmiştir. Son olarak ise 6763 sayılı Kanun ile getirilen Alternatif Çözümler Daire Başkanlığı'nın kurulması ile uzlaştırmacı olmaya ilişkin şartlardaki değişiklikler ifade edilmiş, uzlaştırmacılar için öngörülen eğitime ilişkin görüşlerimiz dile getirilmiştir.

Sonuç olarak 6763 sayılı Kanunla beraber uzlaşmanın önemli bir alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemi haline geldiği ve bunun doğal bir sonucu olarak uzlaştırmacı olmak için gerekli şartların esaslı şekilde değiştirildiği ifade edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: onarıcı adalet anlayışı, uzlaşma, uzlaştırmacı

Çalışma Alanı: Ceza Muhakemesi Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı, a.kilic@ybu.edu.tr

RECONCILIATION WITHIN THE SCOPE OF THE AMENDMENTS MADE BY THE CODE NO. 6763

125th Wednesday Seminar / April 26, 2017

Res. Assist. Ahmet KILIÇ²

In this seminar, the restorative justice conception that forms the basis of the reconciliation institution and the major changes in the reconciliation institution as a result of the Code No. 6763 bringing amendments to the Code of Criminal Procedure No. 5271 (CCP) were expressed. In the first part of the presentation, the restorative justice conception and the retributive justice conception were compared, the principles underlying the restorative justice conception were emphasized and how these principles have taken place in the CCP was determined. And in the second part of the presentation, the reconciliation institution has been evaluated in terms of its new appearance due to the amendments made by the Code No. 6763. In this context it was discussed firstly whether the reconciliation institution is a criminal law concept or a criminal procedure concept. Subsequently, the terminological modifications related to the reconciliation institution and the changes on the foundation of the institution were examined comparatively. According to this, it is indicated that the reconciliation goes into division as reconciliation during the investigation phase and reconciliation in prosecution phase and it is outlined in general terms the manner in which the settlement may end, what kind of decision will be taken within these possibilities as well as the legal consequences of such decisions. Finally, the establishment of the Department of Alternative Solutions and the amendments to the conditions for reconciliation in accordance with the Code No. 6763 as well as our opinions on the training provided for the conciliatories were verbalized.

As conclusion, it was stated that, with the Code No. 6763, the reconciliation has become an important alternative dispute settlement method and as a natural consequence, the conditions for being conciliatory have been fundamentally changed.

Keywords: restorative justice conception, reconciliation, conciliator

Field of Study: Criminal Procedure Law

Çarşamba Semineri

126.

Varlık Fonunun İdare Hukuku ile Kavran(ama)ması

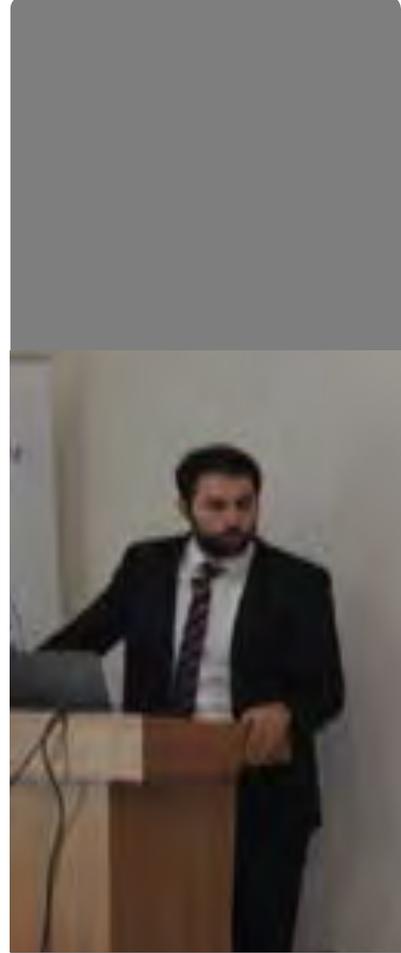
AYBÜ Siyasal Bilgiler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Hukuk Bilimleri ABD
Arş. Gör. Gencer K. KARAGENÇ

03.05.2017
Saat : 13.30

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik 15 Temmuz Binası Ayvalı Mah. Halli Sezal Erkut Cad.
150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etilik-Keçiören/Ankara

HUKUK FAKÜLTESİ

VARLIK FONUNUN İDARE HUKUKU İLE KAVRAN(AMA)MASI

126. Çarşamba Semineri / 03.05.2017

Gencer Karabekir KARAGENÇ¹

Varlık fonları (sovereign wealth fund), devletlerin ellerindeki çeşitli varlıkları yurt içi veya yurt dışı yatırımlarda kullanmak üzere oluşturdukları fonlardır. Bu fonlar dünya üzerinde de birçok örneği bulunan bir iktisadi kalkınma aracıdır. Varlık fonları ülkelerin sahip oldukları cari fazlanın değerlendirilmesi, mevcut refahın gelecek nesillere aktarılabilmesi, çeşitli altyapı projelerine finansman sağlanması, ülkelerin konjonktürel ekonomik dalgalardan etkilenmemesi gibi saiklerle kurulmuşlardır.

Varlık fonları ülkelerin çeşitli yollardan elde ettikleri bütçe dışı fazlaları, kullanmak üzere oluşturulmuş yapılardır. Sayıları her geçen gün artan bu fonlar, iktisadi olarak da dünya ekonomisinde önemli bir büyüklüğe ulaşmışlardır.

Türkiye Varlık Fonu da 26 Temmuz 2016 tarihinde yürürlüğe giren kanunla birlikte, anonim şirket statüsünde kurulmuştur. Fonun malvarlığı ve bütçesi kamu kaynaklarıyla oluşturulmuş, çalışma usulleri de yine kamu tarafından belirlenmiştir.

Türkiye dünyadaki varlık fonu sahibi ülkelerin birçoğundan farklı olarak; ihracat yapacak düzeyde bir emtia kaynağı bulunmayan, emtia dışı kaynakların ihracatının ekonomideki ihracat-ithalat dengesini sağlamaya yetmediği ve düzenli olarak cari açık veren bir ülke konumundadır. Türkiye Varlık Fonu esas itibarıyla; mega projelerin finansmanı, sermaye piyasalarının gelişimi ve spekülatif döviz hareketlerinin önüne geçilmesi amacıyla kurulmuştur.

Sermayeleri kamu tarafından oluşturulan bu tarz yapılar genel olarak özel hukuk tüzel kişiliği olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu hibrit kuruluşların idare hukuku ile bağlantılarının kurulması gerekmektedir. Hem özel hukuk hem de kamu hukuku ile bağlı bulunan bu yapının, idare hukuku özelinde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Varlık Fonu, Bütçe Dışı Fon, İdare Hukuku, Kamusal Denetim.

Çalışma Alanı: İdare Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi - Siyasal Bilgiler Fakültesi - Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümleri Hukuk Bilimleri Anabilim Dalı
gkaragenc@ybu.edu.tr

ANALYSIS OF SOVEREIGN WEALTH FUND WITH ADMINISTRATIVE LAW

126. Wednesday Seminar / 03.05.2017

Gencer Karabekir KARAGENÇ²

The sovereign wealth funds are the instruments used by the states for investment in domestic and abroad. These funds are an economic development tool with many examples in the world. Sovereign wealth funds have been established with the motives of evaluating the current surpluses of the countries, transferring existing prosperity to future generations, providing financing for various infrastructure projects, and not affecting the countries' conjectural economic floating.

Sovereign wealth funds are designed for using extra-budgetary surpluses obtained by countries in various ways. These funds, which have been increasing day by day. They have reached an important size in the world economy.

The Turkish wealth fund established with the law enacted on July 26, 2016, in the status of a joint stock company. The property and budget of the fund are established by public resources and the working procedures are also determined by the public.

Turkey's sovereign wealth fund is different from many of the countries. Turkey does not have a source of commodities to export. Exports resources are not sufficient to maintain the export-import balance. Turkish economy regularly provide payment deficit. Turkey's sovereign wealth fund will use for; mega projects, expanding capital markets and preventing speculative foreign currency movements.

These types of structures whose capital is publicly established are generally seen as private law legal personality. These hybrid organizations need to be linked to administrative law. This structure, which is connected to both private law and public law, needs to be evaluated in terms of administrative law.

Keywords : Sovereign Wealth Fund, Administrative Law, Extra-budgetary fund, Public audit.

Field of Study: Administrative Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University- Political Science Faculty Political Sciences and Public Administration Department - Law Sciences Division
gkaragenc@ybu.edu.tr

127.

Çarşamba Semineri

YSK'nın Statüsü ve Kararlarının Niteliği

10.05.2017
Saat : 13.30

AYBÜ Hukuk Fakültesi
Anayasa Hukuku ABD.
Arş. Gör. Ali DURMAZ

HUKUK FAKÜLTESİ

Yer

Ayvalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sk. Etlik/Keçiören,
AYBÜ Etlik 15 Temmuz Yerleşkesi, A Blok, -2. Kat, 4 Nolu Amfi

YSK'NIN STATÜSÜ VE KARARLARININ NİTELİĞİ

127. Çarşamba Semineri / 10 Mayıs 2017

Arş. Gör. Ali DURMAZ¹

Bu çarşamba seminerinde 16 Nisan 2017 Anayasa Değişikliği Referandumunda YSK'nın verdiği karar bağlamında hem YSK'nın statüsü hem de kararlarının niteliği tartışılmıştır. Sunumun ilk bölümünde, Yüksek Seçim Kurulunun Anayasa ve Kanunlarda düzenlenen yapısına ve görevlerine ilişkin giriş mahiyetinde kısa bilgiler verildikten sonra YSK'nın statüsüne geçilmiştir. YSK'nın statüsü YSK'nın kararlarının niteliğini etkileyen önemli bir noktadır. Bu kapsamda, YSK'nın bir mahkeme olup olmadığı ve yargılama faaliyeti yapıp yapmadığı mevzuat ve Anayasa Mahkemesi içtihatları çerçevesinde anlatılmıştır. Daha sonra sunumun ikinci bölümü olan YSK'nın kararlarının niteliği tartışılmadan önce bir örnek üzerinden gidebilmek için, YSK'nın 16 Nisan 2017 tarihli güncel kararı incelenmiştir. Bu kararda YSK, sandık kurulu mühürü taşımayan oy pusulası ve zarfların dışarıdan getirilerek kullanıldığı kanıtlanmadıkça geçerli sayılmasına karar vermiştir. Bu kapsamda hem mevzuat açısından hem de YSK'nın geçmiş kararları açısından mühürsüz oy pusulası ve zarf durumu incelenmiştir. Takip eden bölümde YSK'nın kararı yorum kuralları ve yargısal aktivizm açısından tartışılmıştır. Daha sonra YSK'nın kararlarının niteliği tartışılmış ve bu kararlara karşı Anayasa Mahkemesine, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine ve son olarak Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komitesine bireysel başvuru yoluyla başvurulup başvurulamayacağı tartışılmıştır. Son olarak YSK'nın Anayasa Mahkemesine somut norm denetimi yoluyla gidip gidemeyeceği ve YSK'nın kararlarına karşı Danıştay'a başvurulup başvurulamayacağı incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yüksek Seçim Kurulu, mühürsüz oy pusulası, 16 Nisan 2017 Anayasa Değişikliği Referandumu

Çalışma Alanı: Anayasa Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuk Anabilim Dalı, adurmaz92@hotmail.com

THE STATUS OF THE SUPREME ELECTION COUNCIL AND THE LEGAL CHARACTERISTIC OF ITS DECISIONS

127th Wednesday Seminar / May 10, 2017

Res. Assist. Ali DURMAZ²

In this Wednesday seminar, both the status of The Supreme Election Council and the legal characteristic of its decisions were discussed in the context of decision of the SEC in the Turkish Constitutional Referendum of April 2017. In the first part of the presentation, after brief information was given about the structure and duties of the SEC in the Constitution and Codes, the status of the SEC was explained. The status of the SEC is a vital factor that affects the legal characteristic of its decisions. In this context, whether the SEC is a court and whether it is engaged in judicial proceedings has been described within the frame of regulations and constitutionality reviews of the Constitutional Court. Then, the current decision of the SEC dated 16 April 2017 has been examined in order to go through an example before discussing the legal characteristic of its decisions, which is the second part of the presentation. In this decision, the SEC decided that the ballot papers and envelopes which are not sealed shall be deemed to be valid unless it is proved to be brought from outside. In this context, unsealed ballots and envelopes were examined both in terms of the regulations and the previous decisions of the SEC. In the following section, the decision of the SEC was discussed in terms of interpretation rules and judicial activism. Then, the legal characteristic of the SEC was discussed, and it was discussed whether these decisions could be appealed to the Constitutional Court, the European Court of Human Rights and finally to the United Nations Human Rights Committee by individual application. In the last chapter, it was examined whether decisions of the SEC could be appealed to the Presidency of The Council of State and whether the SEC have a right to apply the Constitutional Court by constitutionality review.

Keywords: Supreme Election Council, unsealed ballots, The Turkish Constitutional Referendum of April 2017

Field of Study: Constitutional Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Constitutional Law, adurmaz92@hotmail.com

Yüzyirmisekizinci

Çarşamba Semineri

HUKUK EĞİTİMİ
TEORİDEN PRATİĞE

HUKUK FAKÜLTESİ

Konuşmacılar

Aslı ŞEN

Elif Nur KAMIŞLIK

Semanur ŞAHİNBAŞ

Selin YEŞİLDAL

Tarih
17.05.2017
Saat
13.30

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvak Mah. Hakkı Sezi Erkat Cad.
150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etilik-Keçiören/Ankara

HUKUK EĞİTİMİ: TEORİDEN PRATIĞE

128. Çarşamba Semineri / 17 Mayıs 2017

Çarşamba seminerlerinin yüzyirmisekizincisi olarak “Hukuk Eğitimi: Teoriden Pratiğe” konulu özel program, 17 Mayıs 2017 tarihinde fakültemizi çeşitli platformlarda ve yarışmalarda temsil etmiş olan öğrencilerimizin konuşmalarıyla gerçekleştirildi.

Seminer programı fakültemiz Dekanı Sayın Prof. Dr. M. Fatih Uşan’ın açılış konuşmasıyla başladı. Dekanımız konuşmasında, fakültemizin kuruluşundan bu yana öğrencilerine teorik eğitimin yanı sıra pratik açıdan da hukuk eğitimi vermeyi amaçladığını ve bu anlamda pek çok faaliyeti başarıyla gerçekleştirdiğini vurguladı.

Dekanımızın konuşmasının ardından, program kapsamında sırasıyla, fakültemiz Mülteci Hukuk Kliniği öğrencilerimizden Aslı Şen, Vis Moot Court takımı öğrencilerimizden Selin Yeşildal, ISTAC Geleceğin Tahkim Avukatı Yarışması takımı öğrencilerimizden Elif Nur Kamışlık ve Tüketici Hukuku Farazi Dava Yarışması takımı öğrencilerimizden Sema Nur Şahinbaş söz konusu faaliyetlere ilişkin deneyimlerini paylaştılar.

Program kapsamında ayrıca bu faaliyetlerde yer alan öğrencilere sertifikaları da dağıtıldı. Bu kapsamda ilk olarak Sayın Prof. Dr. M. Fatih Uşan ile takım çalıştırıcıları olarak Prof. Dr. Seldağ Güneş Peschke ve Yrd. Doç. Dr. Cafer Eminoğlu hocalarımız, ISTAC Geleceğin Tahkim Avukatı Yarışmasında fakültemizi temsil eden ve yarışmada jüri özel ödülüne layık görülen öğrencilerimize sertifikalarını dağıttı.

Ardından, Kadir Has Üniversitesinde gerçekleştirilen III. Tüketici Hukuku Farazi Dava Yarışmasında fakültemizi temsil eden iki ekibe, sertifikaları yine Dekanımız Prof. Dr. M. Fatih Uşan ve takım çalıştırıcıları olarak Yrd. Doç. Dr. Ünsal Dönmez ve Yrd. Doç. Dr. Zeynep Dönmez hocalarımız tarafından verildi. Ayrıca, düzenlenen yarışmada birinci olan ekibe, hem fakültemiz tarafından hem de Sayın Av. Ramazan Yavuz tarafından ödüller takdim edildi. Son olarak, ekibimize verilen birincilik ödülü, takım çalıştırıcısı Yrd. Doç. Dr. Zeynep Dönmez hocamız tarafından, Dekanımız Sayın Prof. Dr. M. Fatih Uşan’a sunuldu.

Programın son bölümünde ise Mülteci Hukuk Kliniğinde görev almış olan öğrencilerimize Dekanımız Prof. Dr. M. Fatih Uşan, BMMYK Politika Geliştirme Biriminden Sayın Nilay Arkun, fakültemiz hocalarından Prof. Dr. Seldağ Hoca, Yrd. Doç. Dr. Cafer Eminoğlu, Yrd. Doç. Dr. Zeynep Dönmez ve Yrd. Doç. Dr. F. Ebru Gündüz tarafından sertifikalar sunuldu.

Çarşamba seminerleri kapsamında gerçekleştirilen bu özel program toplu fotoğraf çekimiyle sona erdi.

Çalışma Alanı: Özel Program

LEGAL EDUCATION: FROM THEORY TO PRACTICE

128th Wednesday Seminar / May 17, 2017

The special programme of Wednesday Seminars “Legal Education: From Theory to Practice with the speech of students who represented our faculty in the different platforms took place on 17 May 2017.

The programme started with the opening speech of Dean of Faculty of Law Prof. Dr. M. Fatih UŞAN. Our Dean emphasized that from the funding of AYBU Faculty of Law aims to give theoretical and practical education together and lots of activities were came true successfully.

After the speech of Dean, Aslı Şen, one of our students who represented us at the Refugee Law Clinic, Selin Yeşildal one of our students who represented us at the Vis Moot Court, Elif Nur Kamışlık, one of our students who represented us at the ISTAC Competition of “Future’s Arbitration Lawyers” and Sema Nur Şahinbaş, one of our students who represented us at the Consumer Law Moot Court shared their experiences.

In the programme students who attended these activities took certificates. Firstly, Prof. Dr. M. Fatih UŞAN and the trainers of team Prof. Dr. Seldağ GÜNEŞ PESCHKE and Asst. Prof. Cafer EMİNOĞLU gave certificates to students who represented us in the competition of “Future’s Arbitration Lawyers” and won the Young ISTAC Special Prize.

Then students of two teams who represented us in III. Consumer Law Moot Court that was organized by Kadir Has University took their certificates from Prof. Dr. M. Fatih UŞAN and their trainers Asst. Prof. Ünsal DÖNMEZ and Asst. Prof. Zeynep DÖNMEZ. Additionally both our faculty and Advocate Ramazan Yavuz offered prizes to the students of winner team. Finally the prize that the students won in Consumer Law Moot Court, was given our Dean Prof. Dr. M. Fatih UŞAN.

At the last part of the programme our students who participated in Refugee Law Clinic took their certificates from Dean Prof. Dr. M. Fatih UŞAN, the representative of The UN Refugee Agency Nilgün ARKUN, Prof. Dr. Seldağ GÜNEŞ PESCHKE, Asst. Prof. Dr. Cafer EMİNOĞLU, Asst. Prof. Dr. Zeynep DÖNMEZ and Asst. Prof. Dr. F. Ebru GÜNDÜZ.

This special programme of Wednesday Seminar was finished with the photo shooting.

Field of Study: Special Program

UYGULAMA SÜRECİNDE KİŞİSEL VERİLERİN KORUNMASI KANUNU

1. OTURUM

13:30-14:45

**BİLİMSEL AÇIDAN
KİŞİSEL VERİLERİN
KORUNMASI KANUNU**

Moderatör: **Prof. Dr. Faruk Bilir**
Kişisel Verileri Koruma Kurumu Başkanı

Doç. Dr. Leyla Keser
İstanbul Bilgi Üniversitesi

Arş. Gör. Furkan Güven Taştan
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Arş. Gör. Bilâl Toprak
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

2. OTURUM

15:00-16:15

**KAMU KURUM ve
KURULUŞLARINDA KİŞİSEL
VERİLERİN KORUNMASI**

Moderatör: **Prof. Dr. M. Fatih Uşan**
AYBÜ Hukuk Fakültesi Dekanı

Dr. Mahir Ölgü
Sağlık Bakanlığı, Bilgi Sistemleri Genel Müdürü

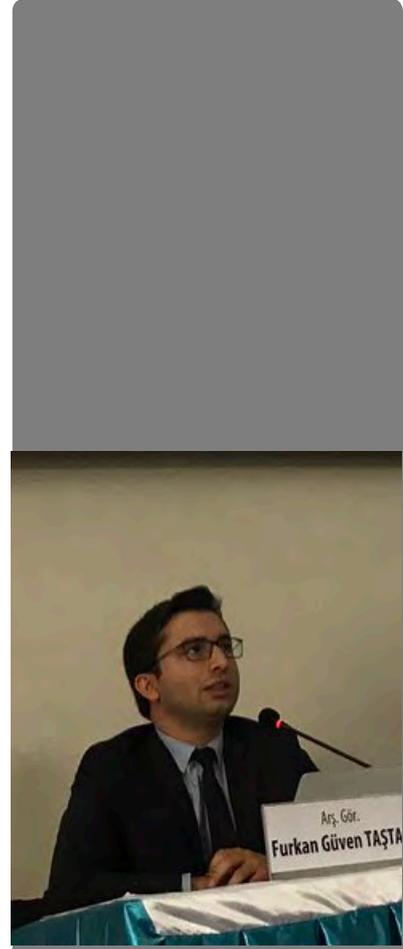
Adem Başar
Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, İç Ticaret Genel Müdür Yrd.

Servet Gül
Adalet Bakanlığı, Bilgi İşlem Daire Başkanı

24
MAYIS
2017

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi
A Blok, 2. Kat Konferans Salonu
Ayvalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. Etilik/Ank

İŞÇİNİN KİŞİSEL VERİLERİNİN KORUNMASI

129. Çarşamba Semineri / 24 Mayıs 2017

Arş. Gör. Bilâl TOPRAK¹

İşçinin Kişisel Verilerinin Korunması, özü itibarıyla işçinin kişilik haklarından ve korunmaya değerdir. 2010 yılında yapılan Anayasa değişikliğiyle Türkiye’de kişisel verilerin korunmasına ilişkin hukuki zemin hazırlanmıştır. Ancak bu alanda özel bir kanun 2016 yılında hazırlanmıştır ve 07.04.2016 tarihli Resmî Gazetede yayınlanmasıyla Kişisel Verilerin Korunmasına İlişkin Kanun son halini almıştır. İlgili kanunda genel düzenlemeler yer almakta olup işçilere ve iş hukukuna ilişkin direkt düzenlemeler içermemektedir.

Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’na göre kişisel verisi işlenen gerçek kişiler veri sahibidir. 4857 sayılı İş Kanunu’na göre bir iş sözleşmesi ile çalışan gerçek kişiler işçi olarak nitelendirir. Bu tanımlamalardan hareketle işçiler veri sahibidir. İşçilere ilişkin her türlü bilgi kişisel veri niteliğinde olduğu için korunmalıdır.

Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’nun 10’uncu maddesinde veri sorumlusunun aydınlatma yükümlülüğü düzenlenir. Buna göre veri sorumlusu işveren; verilerin toplanma amaçlarını, kimlere ve hangi amaçlarla aktarılabilirliğini, veri toplama yöntemini ve hukuki sebebinin veri sahibi işçiye bildirmelidir.

Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’nun 11’nci maddesinde veri sahibi işçinin hakları sayılır. Buna göre işçi; kişisel verilerinin işlenip işlenmediğini, işlenmişse buna ilişkin bilgileri, verilerin işlenme amacına uygun kullanılıp kullanılmadığını, yurt içinde veya yurt dışına kimlere aktarıldığını öğrenebilir. Verilerin yanlış veya eksik işlenmiş olduğu durumlarda bunların düzeltilmesini isteyebilir. Bunun dışında Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’nun 7’nci maddesine uygun düştüğü ölçüde, işlenmiş verilerinin silinmesini, yok edilmesini isteyebilir. İşçinin kişisel verilerini hukuka aykırı kaydeden, verileri hukuka aykırı olarak bir başkasına veren, yayan veya ele geçiren ile verileri yok etmeyen kimse çeşitli sürelerle hapis cezası ile cezalandırılır.

Anahtar Kelimeler: Kişisel Verilerin Korunması, İşçi, İşçinin Kişisel Verilerinin Korunması.

Çalışma Alanı: İş Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Anabilim Dalı, btoprak@ybu.edu.tr

WORKER'S PERSONAL DATA PROTECTION

129th Wednesday Seminar / May 24, 2017

Res. Assist. Bilâl TOPRAK²

The Protection of Worker's Personal Data is inherent in personal rights of worker and worthy to be protected legally. The Constitutional Amendment in 2010, provided an opportunity to prepare the legal basis for the protection of personal data in Turkey. The Law on the Protection of Personal Data was officially published on April 7th 2016. Even though the recent legislation contains general regulations, it does not include direct regulations for workers and labor law.

According to the Personal Data Protection Act, natural persons whose personal data are processed are data owners. According to the Labor Law No. 4857, natural persons working with an employment contract qualify as workers. Based on these definitions, workers are data owners. All information regarding workers must be protected as they are personal data.

In the Article 10 of the Law on the Protection of Personal Data, the lighting liability of the data responsible shall be regulated. Accordingly this regulation, data controller must informed workers about; the purpose of collecting the data, for whom and for what purposes, the data collection method and the legal reason.

In the Article 11 of the Law on the Protection of Personal Data, the rights of the owner of the data are regulated. Accordingly this regulation, the worker can learn; if the personal data is processed; if it is processed information about it, whether the data are used in accordance with the purpose of processing, or who is transferred to the country or abroad. In cases where the data is processed incorrectly or incomplete, worker may request correction. In addition, to the extent that it falls within the scope of Article 7 of the Law on the Protection of Personal Data, worker may request that his processed data be deleted and destroyed. Anyone who records the employee's personal data illegally, gives the data illegally to someone else, or who does not destroy the data, shall be sentenced to imprisonment for various periods of time.

Keywords: Protection of Personal Data, Worker, Worker's Personal Data Protection.

Field of Study: Labor Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law, Department of Labour and Social Security Law, btoprak@ybu.edu.tr

VERİ SORUMLUSU İLE VERİ İŞLEYEN ARASINDAKİ SÖZLEŞME İLİŞKİLERİ

129. Çarşamba Semineri / 24 Mayıs 2017

Arş. Gör. Furkan Güven TAŞTAN¹

Bu çarşamba seminerinde kişisel veri koruma hukukunun sorumluluk sùjeleri olan veri sorumlusu ile veri işleyen arasındaki sözleşme ilişkileri incelenmiştir. Sunumun ilk bölümünde, 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu çerçevesinde veri sorumlusu ve veri işleyenin tanımları, örnekleriyle birlikte açıklanmıştır. Takip eden bölümde veri sorumlusunun veri işleyeni yetkilendirmesi bakımından başvurabileceği alternatif yollar ifade edilmiştir. Sunumun özünü oluşturan son bölümde ise veri sorumlusunun veri işleyeni bir sözleşme aracılığıyla yetkilendirme ihtimali üzerinde durulmuştur. Modern bir sözleşme tipi olan kişisel veri işleme sözleşmesi; veri işleyenin, veri sorumlusunun talimatlarına, menfaatine ve iradesine uygun şekilde kişisel verileri işlemeyi taahhüt ettiği; veri sorumlusunun bu iş görme borcu karşılığında bedel ödemeyi üstlendiği bir sözleşme olarak tanımlanmıştır. Sunumun bu bölümünde sırasıyla sözleşmenin tanımı, tarafları, türleri, Türk ve AB Hukuklarında düzenlenişi, sözleşmeye uygulanacak hukuk, sözleşmenin şekli, tarafların hak ve borçları irdelenmiş ve son olarak sözleşmenin sona ermesine ilişkin durumlar ifade edilmiştir. Netice itibarıyla (i) veri sorumlusu, veri işleyeni temsil ve sözleşme gibi birçok yolla yetkilendirebilmektedir. (ii) Sözleşmeyle yetkilendirme kişisel veri işleme sözleşmesini gündeme getirir. (iii) Sözleşme, yalnızca veri sorumlusu ile veri işleyen arasında değil, aynı zamanda veri sorumlusu ile veri sorumlusu arasında da akdedilebilir. (iv) AB Hukukunda GDPR ile düzenlenmesine karşın, sözleşme ilişkisi Türk hukukunda düzenlenmiş değildir. (v) Bu sözleşmeye niteliğine uygun düştüğü ölçüde vekâlet sözleşmesi hükümlerinin uygulanması gerekir. (vi) Sözleşme, kural olarak herhangi bir şekilde kalınsızın akdedilebilir.

Anahtar Kelimeler: kişisel veri işleme sözleşmesi, sözleşme sorumluluğu, veri sorumlusu, veri işleyen

Çalışma Alanı: Sözleşme hukuku, bilişim ve teknoloji hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Hukuk Anabilim Dalı, fgtastan@ybu.edu.tr

CONTRACTUAL RELATIONS BETWEEN DATA CONTROLLER AND DATA PROCESSOR

129th Wednesday Seminar / May 24, 2017

Res. Assist. Furkan Güven TAŞTAN²

In this Wednesday seminar contractual relations between the data controller and the data processor who are the responsibility subjects of data protection law was examined. In the first part of the presentation, the definitions of data controller and data processor are explained along with the examples. In the following section, alternative ways which data controller authorize data processor are referred. In the last section that constitutes the main part of the presentation, the possibility of authorizing data processor by way of a contract is emphasized. A personal data processing agreement -a modern contract type- is defined as a contract where the data processor commits to process personal data in accordance with the instructions, interests and will of the data controller; data processor undertakes to pay the price for this performance. In this part of the presentation, the definition of the contract, the parties, the types, the regulation situation in Turkish and EU Laws, the law to be applied to the contract, the form of the contract, the rights and obligations of the parties are examined and finally the cases related to the termination of the contract are expressed. As a result, (i) the data controller can authorize the data processor in many ways, such as representation and contractual relationship. (ii) Authorization with contractual relationship means that there is a personal data processing agreement. (iii) The contract may be concluded not only between data controller and data processor, but also between the data controller and the data controller. (iv) Although it is regulated in EU Law with GDPR, the contractual relationship is not regulated in Turkish law. (v) Articles of mandate contract shall be applied to the extent that it falls within the scope of this contract. (vi) As a rule, the contract can be concluded without being bound by any form.

Keywords: Personal data processing agreement, contractual liability, data controller, data processor

Field of Study: Contract law, information technology law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Law, fgtastan@ybu.edu.tr

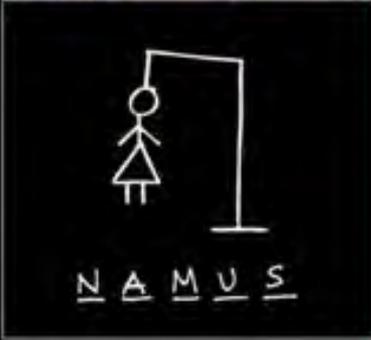
HUKUK FAKÜLTESİ

Y ü z o t u z u n c u

Çarşamba Semineri

Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku ABD.
Arş. Gör. Atacan BOZYEL

Türk ve Alman
Ceza Hukukları Bakımından
Karşılaştırmalı Perspektifte
"NAMUS CİNAYETİ"

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah. Halli Sezi Erkut Cad.
150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etilik-Keçiören/Ankara

Tarih : 27.09.2017

Tel : 0312 9062102 - 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr • <https://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

Saat : 13.30

TÜRK VE ALMAN CEZA HUKUKLARI BAKIMINDAN KARŞILAŞTIRMALI PERSPEKTİFTE NAMUS CİNAYETİ

130. Çarşamba Semineri / 27 Eylül 2017

Arş. Gör. Atacan BOZYEL¹

Namus kavramı sosyal, ekonomik, dinsel ve etnik motifler ile şekillendirilen ve kendisine atfedilen değer itibarı ile toplumsal yaşamda önemli etkileri olan sosyolojik ve hukukusal bir değerdir.

Namus algısı Türkiye’de genel itibarı ile kadının cinselliği üzerinden tanımlanmış olup algıya yönelik olumsuz davranışlar sergileyen kadınların aile bireyleri ya da yakınları tarafından cezalandırıldığı, öldürüldüğü vakalar ile sıkça karşılaşmaktadır. Bilhassa kadınların mağduru ve hedefi olduğu namus adına işlenen suçların kayda değer insan hakları ihlallerine de sebebiyet verdiği ifade edilmelidir.

Namus cinayetleri sebepleri kısaca aşağıdaki gibi açıklanabilir; Evli kadının başka bir erkekle cinsel ilişkisi (zina) , çok eşlilik-poligamiye bağlı sorunlar, boşanmış kadının görece yaşlı bir yakını evlenmesi, evlilik öncesi cinsel deneyimi, zorla evlendirilmeye ilişkin aile baskısı, evli kadının kaçırılması ve şiddete maruz kalması, sosyal ve kültürel baskılar, aile içi şiddet nedeniyle bireylerde çeşitli sorunlar.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu 26 Eylül 2004 tarihinde TBMM tarafından kabul edilmiş ve 1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe girmiş, kadına yönelik şiddet ve cinsiyet eşitliği açısından önemli değişiklikler meydana getirmiştir ancak namus cinayetleri bakımından ataerkil toplumsal problemlerin varlığını devam ettirdiği anlaşılmaktadır .Güncelliğini koruyan meseleye ilişkin olarak Türk Ceza Hukuku kapsamında ceza reformu öncesi, sonrası ve güncel içtihatlar değerlendirilerek, kanun sistematigi ve suçun unsurları incelenmiş, Alman Ceza Hukuku bağlamında bir karşılaştırılma yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Namus, namus cinayeti, töre saiki, kasten öldürme.

Çalışma Alanı: Ceza Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza Hukuk Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi

HONOUR KILLING AT COMPARATIVE PERSPECTIVE IN TURKISH AND GERMAN CRIMINAL LAW

Res. Assist. Atacan BOZYEL

The term of honor is a sociological and legal phenomenon that is shaped by social, economic, religious and ethnic motives and has significant effect in social life by value attributed to it.

The perception of honor is defined on the basis of women's sexuality generally in our country and cases where women who act negative behavior towards the perception are punished or killed by family members or their relatives, are encountered frequently. Some of the most serious violations of human rights which specifically target women are crimes committed in the name of honour.

The reasons for honor killings can be explained briefly as follows. Sexual relation of married woman with another man, problems due to polygamy, marriage of divorced woman with relative or close friend of old husband, sexual experience of single women before marriage, family pressure for marriage, kidnapping and aggression of married woman, socio-cultural pressures to men, various problems on individuals due to domestic violence.

The new Turkish Penal Code was adopted by Turkish Grand National Assembly on 26th September, 2004 and entered into force on 1st June, 2005. It offers an important legal basis in terms of gender equality and combat violence against women. But the patriarchal problem remained current. As regards the issue that has been updated, the methodic of law and the elements of the crime were examined and a comparison was made in the context of German criminal law by evaluating pre-, post and current case law within the scope of Turkish criminal law.

Keywords: Honor, honor killing, motive of custom, murder.

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz otuzbirinci

Çarşamba Semineri

Deprem Nedeniyle Oluşan Zararlardan İdarenin Sorumluluğu

AYBÜ Hukuk Fakültesi İdare Hukuku ABD.
Arş. Gör. M. Özge ÇEBİ BUĞDAYCI

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad.
150. Sok. A Blok - 3. Kat Konferans Salonu Etik-Keçiören/Ankara

Tel : 0312 9062102 - 0 312 9062148 - email : hukuk@ybu.edu.tr - https://www.ybu.edu.tr/hukuk/

Tarih : 04.10.2017

Saat : 13.30

DEPREM NEDENİYLE OLUŞAN ZARARLARDAN İDARENİN SORUMLULUĞU

131. Çarşamba Semineri / 4 Ekim 2017

Arş. Gör. Melike Özge ÇEBİ BUĞDAYCI¹

Teknik olarak yerkabuğunun ani hareketi ve sarsıntısı olarak tanımlanan depremin hukukla ilişkisi onun genel olarak mücbir sebep olarak nitelendirilmesi sebebi ile olur. Mücbir sebep ise önceden takdir ve tahmini mümkün olmayan, menşei doğal, içtimai veya hukuki olması itibarıyla failin dışında kalan ve bu şahıs tarafından önlenmesi mümkün olmayan hadiselerdir ve idare hukuku bakımından idarenin sorumluluğunu etkileyen bir neden olarak kabul edilmektedir. Zira mücbir sebep, zarar ile idari faaliyet arasındaki nedensellik bağıını keserek, idarenin sorumluluğunu ortadan kaldırmaktadır. Mücbir sebebin oluşabilmesi için ise dışsallık, öngörülmezlik ve önlenemezlik şartlarının bir arada bulunması gerekir. Gelişen teknoloji ile birlikte depremin önceden öngörülebilir olduğu, ayrıca idarenin yükselen standardı gereği, depremin kendisinin değilse de depremden dolayı oluşacak zararların önlenebilir olduğu ifade edilmektedir. Dolayısıyla depremin mücbir sebep olarak sayılabilmesi için dışsallık unsuru bakımından sıkıntı bulunmamaktaysa da önlenemezlik ve öngörülmezlik unsurlarının ayrıca değerlendirilmesi gerekir. Ayrıca idarenin deprem öncesi ve deprem sonrası yükümlülüklerini yerine getirmede gecikmesi, ihmali veya hareketsizliği söz konusu ise ve bu durum deprem dolayısıyla oluşan zararda bir artış meydana getiriyorsa idarenin hizmet kusuru oranında sorumlu olduğunu da kabul etmek gerekir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Anayasa Mahkemesi de depremin genel hayata etkili afet olarak tanımlanmasının, idarenin sorumluluğunu kaldırmayacağını, devletin doğal afeti öngörme, önleme, hazırlıklı olma, olası zararları azaltma gibi pozitif yükümlülükleri olduğunu vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Mücbir Sebep, İdarenin Sorumluluğu

Çalışma Alanı: İdare Hukuku

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı, mocebi@ybu.edu.tr

LIABILITY OF ADMINISTRATION FOR THE DAMAGES CAUSED BY EARTHQUAKE

131. Wednesday Seminar / October 4, 2017

Res. Assist. Melike Özge ÇEBİ BUĞDAYCI²

Technically earthquake is defined as the sudden movement and shaking of the earth's crust and the relationship between the earthquake and the law is derived from the concept of force majeure. Force majeure is an event which is not possible in advance and cannot be prevented because of its natural origin, basis or legal nature and it is considered as a reason of affecting the liability of administration in terms of administrative law. Because, the force majeure eliminates the responsibility of the administration by interrupting the causal relation between harm and executive action. For the occurrence of force majeure, which is a natural event, the conditions of externality, unpredictability and unavailability must come together. It is stated that the earthquake is predictable because of the technologic developments. Also the damage caused by the earthquake is preventable due to the rising standard of the administration. Therefore, in order to accept the earthquake as a force majeure, the conditions of inevitability and unavailability should be considered in each case separately. In addition, it is necessary to accept that the administration is responsible for the neglect of duty if it is delayed, negligent or inactive in fulfilling its pre-earthquake and post-earthquake obligations and if this situation causes an increase in the damage caused by the earthquake. The European Court of Human Rights and the Constitutional Court emphasize that the definition of the earthquake as an effective disaster for the general life will not remove the responsibility of the administration and that the states have positive obligations such as foreseeing natural disaster, prevention, preparedness and reducing the potential losses.

Keywords: Earthquake, Force Majeure, Liability of Administration

Field of Study: Administrative Law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Administrative Law, mocebi@ybu.edu.tr

Yüz otuz ikinci

ANKARA ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Semineri

Ömür Boyu Maaş: "Yoksulluk?!" Nafakası

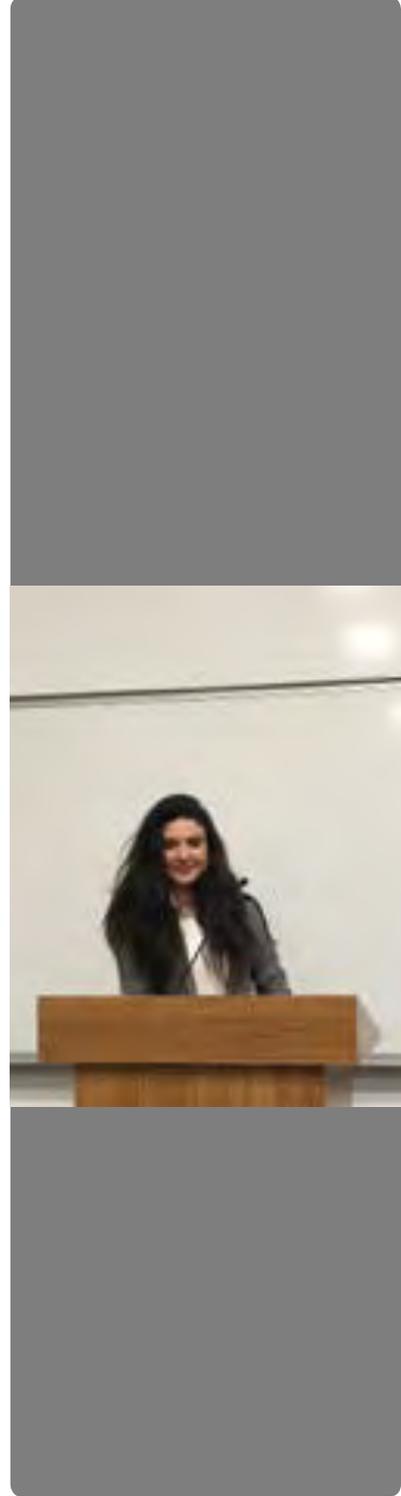
AYBÜ Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk ABD
Arş.Gör. Arzu Ahsen MEDAR

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etiler 16 Temmuz (Salı) Binası - Ayvaz Mah. Yalıtımsız Etiler Cad.
150 Sok. 8 Blok - 2. Kat - Anıtk. Etiler-Kişinevi/Beşiktaş

Tarih : 11.10.2017

Tel : 0312 892102 - 0312 892142 / e-mail : hukuk@ybu.edu.tr / <https://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

Saat : 13.30

ÖMÜR BOYU MAAŞ: YOKSULLUK NAFAKASI

132. Çarşamba Semineri / 11 Ekim 2017

Arş. Gör. Arzu Ahsen MEDAR¹

Bu çarşamba seminerinde, 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 175. maddesinde yer alan yoksulluk nafakası, doktrinde yer alan görüşler ve güncel yargı kararları eşliğinde incelenmiştir. Özellikle tartışmalı hususlarda ZGB Art. 125 hükmü ile karşılaştırmalar yapılmıştır. Sunumun ilk bölümünde nafaka ve yoksulluk kavramı, yoksulluk nafakasının tanımı ve yoksulluk nafakasının amacı ele alınmıştır. Yoksulluk nafakasının amacı, tarafları ömür boyu malî açıdan desteklemek değil bir an önce ekonomik özgürlüklerini kazanmalarını sağlamaktır. Sunumun ikinci bölümünde ise yoksulluk nafakasının unsurları ve belirlenmesine yönelik ilkeler incelenmiştir. Buna göre boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek olan taraf, kusuru daha ağır olmadığı müddetçe diğer taraftan mali gücü oranında süresiz bir biçimde yoksulluk nafakası talep edebilecektir. Ancak sunumda bu hüküm süresiz nafaka hakkı tanınmasından dolayı eleştirilmiştir. Nafakanın belirlenmesinde clean break ilkesi ve kendi geçimini sağlama ilkelerinden faydalanılması gerekmektedir. Son bölümde ise yoksulluk nafakasının belirlenmesine ilişkin esaslar ve sona erme halleri tartışılmıştır.

Neticede özet olarak bu sunumda yoksulluk kavramı, yoksulluk nafakasının amacı, ilkeleri, benzer müesseselerden farkı, unsurları, yoksulluk nafakasının belirlenmesine ilişkin esaslar ve sona erme halleri ele alınmıştır. Bununla birlikte süresiz nafaka düzenlemesi; öğretilerdeki görüşler, yargı kararları ve meclis araştırması komisyon raporları eşliğinde tartışılarak düzenlemeye ilişkin öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yoksulluk Nafakası, Yoksulluk Nafakasının Amacı, Süresiz Nafaka

Çalışma Alanı: Aile Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı, amedar@ybu.edu.tr .

LIFE LONG SALARY: POST MARITAL MAINTENANCE

132th Wednesday Seminar / October 11, 2017

Res. Assist. Arzu Ahsen MEDAR²

In this Wednesday seminar, post-marital maintenance, which is in the Turkish Civil Code Art. 175, was examined together with views in the doctrine and contemporary jurisdictional decisions. Particularly in contradictive issues, comparisons were made with the decree ZGB Art. 125. In the first part of the presentation, maintenance and poverty concept, definition of post-marital maintenance and the aim of post-marital maintenance have examined. The aim of post-marital maintenance is not to support the parties in a financial way for a lifetime, but to ensure that they gain economic freedom as soon as possible. In the second part of the presentation, the elements of post-marital maintenance and rudiments regarding determination of post-marital maintenance. According to this, if one of the parties will suffer poverty as a result of the dissolution of the marriage and that party is not significantly more at fault than the other party, that party will be entitled to post-marital maintenance from the other party. However, in the presentation, this provision was criticized for recognizing the right to life long maintenance. In the last chapter, the principles of termination of post-marital maintenance and their expiration are discussed.

As a result in this presentation, poverty concept, the objective and principles of post-marital maintenance, and its difference from similar concerns, its elements, rudiments regarding determination of post-marital maintenance, and its termination conditions were handled. Besides, permanent maintenance payments regulation was discussed and suggestions were made for it, together with the views in the discipline, jurisdictional decisions and parliamentary research commission reports.

Keywords: Post- Marital Maintenance, The Aim of the Post-Marital Maintenance, Permanent Maintenance.

Field of Study: Family Law.

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Law, amedar@ybu.edu.tr .

HUKUK FAKÜLTESİ

Y ü z o t u z ü ç ü n c ü

Çarşamba Semineri

Ceza Muhakemesinde Yeni Bir Karar Türü :

Soruşturma Yapılmasına Yer Olmadığına Dair Karar

AYBÜ Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku ABD

Arş. Gör. Beşir BABAYİĞİT

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalık Mah. Halli Sezal Erkat Cad.
150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etik-Keçiören/Ankara

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr • https://www.ybu.edu.tr/hukuk/

Tarih : 18.10.2017

Saat : 13.30

CEZA MUHAKEMESİNDE YENİ BİR KARAR TÜRÜ: SORUŞTURMA YAPILMASINA YER OLMADIĞINA DAİR KARAR (SYYOK)

133. Çarşamba Semineri / 18 Ekim 2017

Arş. Gör. Beşir BABAYİĞİT¹

15 Ağustos 2017 tarihinde Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 158. maddesinde yapılan değişiklikle ceza muhakemesi hukukuna yeni bir karar türü olarak “soruşturma yapılmasına yer olmadığına dair karar” eklenmiştir. 133. Çarşamba Semineri'nde, bu yeni karar türü anlatılmıştır. Bu karar, iki durumda verilebilmektedir:

1. Fiilin açıkça suç oluşturmadığı anlaşılan hâller.
2. İhbar ve şikâyetin soyut ve genel nitelikte olması hâlleri.

Bu aşamada şikâyet edilen kişiye “şüpheli” sıfatı verilmemektedir. Bu kanun düzenlemesi “masumiyet karinesi” kapsamında getirilmiştir. Ayrıca bu karar ile ceza muhakemesi süreci hızlı bir şekilde sonuçlandırılabilir.

Sunumda, problemleri hususlar ele alınarak açıklanmaya çalışılmıştır. Yedi başlık hâlinde toplayabildiğimiz problemler şunlardır: 1. SYYOK'nın soruşturma evresine dâhil olup olmadığı. 2. SYYOK'nın idare hukuku yönünden etkisi. 3. SYYOK'ı verecek yetkili merciin tespiti. 4. Kanun maddesinin muğlaklığı. 5. Kuvuşturma yapılmasına yer olmadığı kararının (KYOK), SYYOK açısından uygulanabilirliği. 6. SYYOK'na itiraz yolu. 7. SYYOK'ın “iftira suçu” ve “suç uydurma suçu” ile ilişkisi.

Problemleri hususlarla ilgili ulaştığımız sonuçlar şu şekildedir: 1. SYYOK'nın verildiği aşama soruşturma evresine dâhildir. 2. SYYOK hâlinde kişi, idare hukuku açısından da soruşturma evresinde kabul edilmelidir. 3. SYYOK'ni cumhuriyet savcısı verir. 4. Kanun maddesinde muğlaklık bulunmaktadır ve bu sebeple, daha açık bir düzenleme yapılması gerekmektedir. 5. KYOK hakkındaki hükümlerin hepsi SYYOK için uygulanabilir nitelikte değildir. 6. İtiraz yolunda belirsizlikler bulunmaktadır. 7. SYYOK verilmesi hâlinde “iftira suçu” ve “suç uydurma suçu” oluşabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ceza muhakemesi hukuku, soruşturma, karar

Çalışma Alanı: Ceza muhakemesi hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı, besirbabayigit@gmail.com

A NEW DECISION TYPE IN CRIMINAL PROCEDURE: THE DECISION THAT THERE IS NO NEED TO INVESTIGATE (SYYOK)

133rd Wednesday Seminar / October 18, 2017

Res. Assist. Beşir BABAYİĞİT²

With the amendment of the article 158 of Criminal Procedure Code on 15 August 2017, “the decision that there is no need to investigate” (SYYOK) was added as a new type of decision in criminal procedure law. In the 133rd Wednesday Seminar, this new type of decision is described. This decision can be made in two cases:

1. To be understood the case that acts are not clearly a crime.
2. The case that the complaints are abstracts and general nature.

At this stage, the person who is complained is not given the title of “suspect”. This legal arrangement was introduced under “the presumption of innocence”. In addition, the criminal procedure process can be concluded quickly with this decision.

In the presentation, problematic issues are tried to be explained. Problems in seven titles we offer are: 1. Whether SYYOK is involved in the investigation phase. 2. The effect of SYYOK on administrative law. 3. Determination of the competent authority. 4. The ambiguity of the law article. 5. Applicability of the decision that there is no need to prosecute (KYOK) for SYYOK. 6. Objection method to SYYOK. 7. The relationship of SYYOK between “crime of slander” and “crime of crime fabrication”.

Our conclusions about problematic issues are as follows: 1. SYYOK is given at the investigation phase. 2. In the case of SYYOK, the person should be accepted in the investigation phase in terms of administrative law. 3. The prosecutor gives SYYOK. 4. There is ambiguity in the article of law and therefore a more explicit arrangement is required. 5. Not all provisions for KYOK are applicable to SYYOK. 6. There are uncertainties in the objection method. 7. In the event of an SYYOK, a “crime of slander” and “crime of crime fabrication” may occur.

Keywords: Criminal procedure law, investigation, decision

Field of Study: Criminal procedure law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Criminal and Criminal Procedure Law, besirbabayigit@gmail.com

Y ü z o t u z d ö r d ü n c ü

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Semineri

Pazarlık Konusu Çocuklar : Uluslararası Çocuk Kaçırmalarda Arabuluculuk

AYBÜ Hukuk Fakültesi Milletlerarası Özel Hukuk ABD

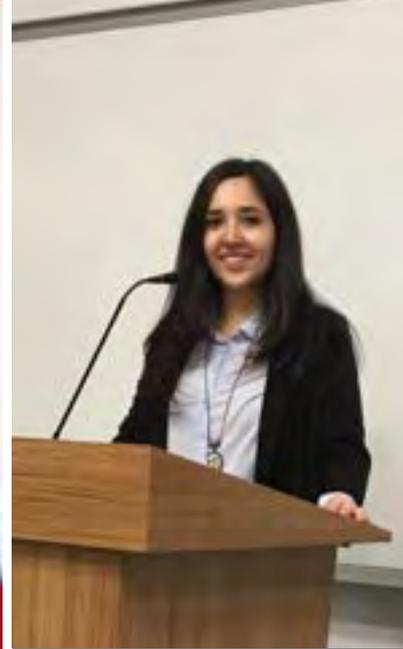
Arş. Gör. Elif Hande ALTINTAŞ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik 13 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah. Halli Sezal Erkat Cad.
150. Sok. 6. Blok -2. Kat Anı 4 Etilik-Keçiören/Ankara

Tel : 0312 9002102 - 0312 9002148 - e-mail : hukuk@ybu.edu.tr - http://www.ybu.edu.tr/hukuk/

Tarih : 25.10.2017

Saat : 13.30

PAZARLIK UNSURU ÇOCUKLAR: ULUSLARARASI ÇOCUK KAÇIRMALARDA ARABULUCULUK

134. Çarşamba Semineri/ 25 Ekim 2017

Arş. Gör. Elif Hande ALTINTAŞ¹

Bu Çarşamba seminerinde, Türkiye'nin de taraf olduğu, 1980 tarihli Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukukî Veçhelerine Dair Sözleşme uyarınca, Türk hukukunda uluslararası çocuk kaçırılmalardan doğan uyuşmazlıklarda, alternatif uyuşmazlık çözüm yolu olan arabuluculuk yönteminin uygulanması meselesi ele alınmıştır. Bu kapsamda seminerin ilk bölümünde, Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukukî Veçhelerine Dair Sözleşmeye bağlı olarak "uluslararası çocuk kaçırma" kavramının tanımı yapılmış ve Sözleşme kapsamında çocuğun iade yöntemleri açıklanmıştır. Seminerin ikinci bölümünde ise uluslararası çocuk kaçırma vakalarında arabuluculuk sürecinin işletilmesinin önemi açıklandıktan sonra Türk merkezî otoritesinin uluslararası çocuk kaçırılmalardan kaynaklanan uyuşmazlıkların arabuluculuk yolu ile çözümlenmesindeki rolü ele alınarak bu noktada, Türk merkezî otoritesinin eksiklikleri açıklanmıştır. Tüm bu açıklamalara bağlı olarak uluslararası çocuk kaçırılmalardan doğan uyuşmazlıkların, Sözleşmede gösterildiği şekilde arabuluculuk yolu ile çözümlenebilmesi için Türk merkezî otoritesinin işletmesi gereken sistem belirtilmiştir. Sunumun son bölümünde ise, uluslararası çocuk kaçırılmalardan doğan uyuşmazlıkların arabuluculuk yolu ile çözümlenmesinin hukukî temelleri gösterilmiş ve Türk hukukunda işletilen arabuluculuk süreci ile Sözleşmedeki süreç arasındaki farklılıklara işaret edilmiştir. Bu kapsamda söz konusu olan arabuluculuk sürecinde ivedilik problemi ile masraf sorunu ele alınmıştır.

Sonuç olarak uluslararası çocuk kaçırılmalarda Türk hukukuna özgü Sözleşme ile uyumlu uluslararası ve çocuk kaçırma vakalarının özel karakterlerine uygun çocuk kaçırılmalarda başvurulabilecek yeni bir arabuluculuk modeli oluşturulmaya çalışılmış. Bu kapsamda olması gereken arabuluculuk sürecinde, arabulucuların sayısı, sahip olmaları gereken uzmanlık alanları, eğitimleri ve cinsiyetleri ile arabuluculuk sürecinin yürütüleceği mekân konuları açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Arabuluculuk, Uluslararası Çocuk Kaçırma, Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukukî Veçhelerine Dair La Haye Sözleşmesi

Çalışma Alanı: Milletlerarası aile hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı, ehdealtintas@gmail.com

CHILDREN SUBJECT TO NEGOTIATION: MEDIATION IN INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION

134th Wednesday Seminar/ 25 October 2017

Res. Assist. Elif Hande ALTINTAŞ²

In this Wednesday Seminar; as an alternative dispute resolution method, mediation in international child abduction cases has been covered based on Convention on The Civil Aspects of International Child Abduction (Concluded October 25, 1980). In this context, in the first part of the seminar, according to Hague Convention definition of international child abduction and types of prompt return of children were shortly explained. In the second part of the seminar, after emphasizing the prominence of mediation in international child abduction cases, the role of Turkish central authority during the solution of the disputes causing international child abduction cases via mediation were explained and at this point the deficiencies of the Turkish central authority were stated. Depending on these descriptions expected role of Turkish central authority to solve the dispute based on Hague Convention has been explained. In the last part, the legal basis of mediation in international child abduction in Turkish law was marked. Then differences between Turkish law and Hague Convention has been clarified and (like urgency problem in mediation in Turkish law and expense problem in the mediation process) some problems that emerged on this distinction has been expressed.

As a result, with the help of showing number of mediators, the areas of expertise of mediators, education, nationality and sex of mediators and place of the mediation, a new mediation model that is compatible with Hague Convention and special features of abduction cases tried to be created.

Keywords: Mediation, International Child Abduction, Convention On The Civil Aspects Of International Child Abduction

Field of Study: International family law

Y ü z o t u z b e ŝ i n c i

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Semineri

ADALET MESLEK ETİĞİ

Selçuk HONDU

Emekli Danıştay Üyesi

Kamu Görevlileri Etik Kurulu Başkan Vekili

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah. Hali Sezai Erkut Cad.
150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etik-Keçiören/Ankara

Tarih : 01.11.2017

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr • https://www.ybu.edu.tr/hukuk/

Saat : 13.30

ADALET MESLEK ETİĞİ

135. Çarşamba Semineri / 1 Aralık 2017

Selçuk HONDU¹

2017-2018 eğitim-öğretim döneminin yüzotuzbeşinci Çarşamba Semineri etkinliği kapsamında “Adalet Meslek Etiği” konulu sunum, Emekli Danıştay Üyesi, Kamu Görevlileri Etik Kurulu Başkan Vekili Selçuk Hondu tarafından gerçekleştirilmiştir.

JUSTICE OCCUPATIONAL ETHICS

135th Wednesday Seminar / December 1, 2017

Selçuk HONDU

At the 135th Wednesday Seminar, Retired Member of the Council of State, Deputy Head of the Board of Ethics for Civil Servants Selçuk HONDU, made a presentation titled as “Justice Occupational Ethics”.

¹ Emekli Danıştay Üyesi, Kamu Görevlileri Etik Kurulu Başkan Vekili

Yüzotuzaltıncı
Çarşamba Semineri

Hukukta Zihin Haritalama

Arş. Gör. Furkan Güven TAŞTAN
AYBÜ Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk ABD

AYBÜ Hukuk Fakültesi, B Blok, Kat -2, Amfi 4
Aynakı Mah. Halli Sıcaz Erkur Cd. 150. Sk. Etiler/Keçiören

29.11.2017 | 13.30

HUKUK'TA ZİHİN HARİTALAMA

136. Çarşamba Semineri / 29 Kasım 2017

Arş. Gör. Furkan Güven TAŞTAN¹

Bu çarşamba seminerinde hukukî çözüme ulaşmaya yönelik bilgi edinme ve yeni bilgi oluşturma işlemleri için, klasik metotlar dışında zihin haritalama yönteminin uygulanabilirliği, temel mesele olarak ele alınmıştır. Sunumun ilk bölümünde, zihin haritalama yönteminin anlamı, tarihi, yararları ve nasıl uygulanacağı incelenmiştir. Bu kapsamda zihin haritalamanın bilginin görsel şekilde sunulmasını ve düzenlenmesini ifade eden bir bilgi haritalama yöntemi ve şema (diagram) türü olduğu ifade edilmiştir. Takip eden bölümde zihin haritalama yönteminin hukukta yöntembilim içerisinde nerede yer aldığı sorusu cevaplanmaya çalışılmıştır. Bu çerçevede zihin haritalama yöntemi bir kez de hukukta yöntembilim çerçevesinde şu şekilde tanımlanmıştır: zihin haritalama yöntemi, hukukun metodolojik olarak uygulanmasına hizmet eden; hukukun teorik kısımlarının algılanmasını kolaylaştıran bir bilgi haritalama yöntemi ve şema türüdür. Meselenin özünü oluşturan son bölümde ise, hukukçunun zihin haritalama yönteminden çeşitli beceriler altında nasıl faydalanabileceği ele alınmış; her bir beceri altında çeşitli mesleklere yönelik önerilere yer verilmiştir. Bu kapsamda yöntemin öğretim faaliyetlerinde, araştırma yaparken ve bilgi toplarken, akademik ve akademik olmayan yazımda, sunumlarda ve diğer alanlarda nasıl kullanılacağına yönelik ipuçları dinleyicilerle paylaşılmıştır.

Neticede zihin haritalama yönteminin hukukun soyutluğunun ve anlaşılmazlığının aşılabilmesinde kapsayıcı ve kolaylaştırıcı bir etkiye sahip olduğu ifade edilmiştir. Bu özelliği sebebiyle hukukçunun dâhlinin bulunduğu her alanda bu yöntemin kullanılmasının hukukî meselenin daha berrak şekilde anlaşılmasını sağlayacağı belirtilmiştir. Seminer, yöntemin sözü edilen tüm işlev ve yararlarından hareketle zihin haritalama yönteminin hukuk disiplinde bir metot olarak yer alması gerektiğiyle sonlandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Şema, hukukta yöntembilim, zihin haritalama

Çalışma Alanı: Hukuk metodolojisi

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Hukuk Anabilim Dalı, fgtastan@ybu.edu.tr

MIND MAPPING IN LAW

136th Wednesday Seminar / November 29, 2017

Res. Assist. Furkan Güven TAŞTAN²

In this Wednesday seminar, the applicability of the mind mapping method was considered for obtaining information and reaching new knowledge about legal solution. In the first part of the presentation, the meaning, history, benefits and application of the mind mapping method have examined. In this context, it was stated that mind mapping is a kind of information mapping method and diagram that represents the visual presentation and arrangement of information. In the following section, the question of where the mind mapping method takes place in the methodology of law has been tried to be answered. In this context, the method of mind mapping is defined as follows: mind mapping method which serves the methodological application of law; is an information mapping method and scheme type that facilitates the perception of the theoretical parts of law. In the last chapter, which includes the core of the problem, how the lawyer can use the mind mapping method under various skills have discussed and suggestions for various professions under each skill have included. In this context, the participants were informed about how the method would be used in teaching activities, research and obtaining information, in academic and non-academic writing, presentations and other fields.

As a result, it has been stated that mind mapping method has a facilitating effect in overcoming the abstractness and incomprehensibility of law. Because of this feature, it was stated that using of this method in all areas where the lawyer is in will provide a clearer understanding of the legal issue. The seminar has ended with the idea that the mind mapping method should take place as a method in law discipline based on all the functions and benefits of the method.

Keywords: Diagram, legal methodology, mind mapping

Field of Study: Legal methodology

Y ü z o t u z y e d i n c i

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Semineri

Mültecilerin Adalete Erişim Hakkı

Hâkim Dicle Gözde KOÇYİĞİT

Türkiye Adalet Akademisi

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad.
150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etik-Keçiören/Ankara

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr • <https://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

Tarih : 06.12.2017

Saat : 13.30

Geçmişten Geleceğe

MÜLTECİLERİN, SİĞINMACILARIN VE GEÇİCİ KORUMA ALTINDAKİLERİN ADALETE ERİŞİMİ

137. Çarşamba Semineri / 6 Aralık 2017

Dicle Gözde KOÇYİĞİT¹

Seminerde öncelikle kavramlar üzerinde durulmuştur. Çoğu zaman sığınmacılar ile ilgili kavramlar uygun şekilde kullanılmamaktadır. Bu nedenle, asıl konuya girmeden önce mülteci, sığınmacı, şartlı mülteci, geçici koruma altındaki kişi, düzenli göçmen, düzensiz göçmen kavramları açıklığa kavuşturulmuştur. Kavramların ardından mülteci hakları bakımından önemli olan uluslararası düzenlemeler hakkında bilgi verilmiştir. Mülteci hakları konusunda en temel uluslararası düzenlemelerden biri olan Mültecilerin Hukuki Statüsüne İlişkin 1951 Cenevre Sözleşmesi ve Mültecilerin Hukuki Statüsüne İlişkin 1967 New York Protokolünden bahsedilmiştir. Bu sözleşmedeki mülteci tanımından ve Türkiye'nin sözleşmeye koyduğu çekince nedeniyle kabul ettiği mülteci tanımı konusunda bilgi verilmiştir.

Sözleşmedeki güncel tanıma göre mülteci; ırkı, dini, tabiiyeti, belli bir toplumsal gruba mensubiyeti veya siyasi düşünceleri yüzünden, zulme uğrayacağından haklı sebeplerle korktuğu için vatandaşı olduğu ülkenin dışında bulunan ve bu ülkenin korumasından yararlanamayan, ya da söz konusu korku nedeniyle , yararlanmak istemeyen; yahut tabiiyeti yoksa ve bu tür olaylar sonucu önceden yaşadığı ikamet ülkesinin dışında bulunan, oraya dönemeyen veya söz konusu korku nedeniyle dönmek istemeyen kişi olarak tanımlanmaktadır. Diğer taraftan, Türkiye coğrafi kısıtlama ile bu tanımı benimsediği için Avrupa ülkelerinden yukarıda belirtilen sebeplerle gelen kişileri mülteci olarak kabul etmektedir. Avrupa ülkeleri dışından gelenler ise şartlı mülteci statüsü, ikincil koruma ya da geçici koruma altına alınmaktadırlar. Her ne kadar toplumda “mülteci” olarak adlandırılıyorlarsa da kitleler halinde gelen Suriyeliler ülkemizde “geçici koruma statüsü” ile yaşamaktadırlar.

Bunlara ek olarak, sığınmacıların eğitim, sağlık, çalışma haklarından ve yükümlülüklerinden bahsedilmiştir. Son olarak, nefret söylemi kavramı mülteciler bağlamında ele alınmış ve medyadaki bazı örnekler üzerinde konuşulmuştur. Seminer soru-cevaplar ile sona ermiştir.

Anahtar Kelimeler: Mülteci, adalete erişim, sığınmacı, geçici koruma

1 Hâkim, Türkiye Adalet Akademisi

ACCESS TO JUSTICE BY REFUGEES, ASYLUM-SEEKERS AND TEMPORARY PROTECTION BENEFICIARIES

137th Wednesday Seminar / December 6, 2017

Dicle Gözde KOÇYİĞİT²

First of all in the Seminar, the concept of refugee was emphasized. Mostly, the concepts related to asylum-seekers were not used properly. Therefore, the concepts of refugee, asylum-seekers, temporary protection beneficiaries, conditional refugee, regular migrant, irregular migrant were clarified. After that, the participants were informed about the important international conventions on asylum law. The brief information was given on The 1951 United Nations Convention Relating to the Status of Refugees and 1967 New York Protocol. The difference between the concept of refugee in this Convention and the concept adopted by Turkey because of the reservation was underlined.

According to the Convention the term “refugee” shall apply to any person who; owing to well founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion, is outside the country of his nationality and is unable or, owing to such fear, is unwilling to avail himself of the protection of that country; or who, not having a nationality and being outside the country of his former habitual residence as a result of such events, is unable or, owing to such fear, is unwilling to return to it. On the other hand, due to the reservation, Turkey only accepts those as refugees who are coming from European countries because of the reasons above. Those who are coming from countries other than Europe could be granted conditional refugee status, subsidiary protection or temporary protection status. Although society calls them as “Syrian refugees”, as a matter of fact they are conducting their lives in Turkey under temporary protection status.

Moreover, the participants were informed about the obligations and the rights of the asylum-seekers such as education, health and work. Lastly, hate speech in the context of asylum and some news on the media was discussed. The Seminar was over after the questions and answers part.

Keywords: Refugee, access to justice, asylum-seekers, temporary protection beneficiaries

Yüz otuzsekizinci

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Semineri

Şirket Birleşmelerinin İptalinde Yeni Yaklaşımlar

AYBÜ Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku ABD.

Arş. Gör. Kemalettin Ahmet AKSOY

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayalı Mah. Halil Sezai Erkut Cad.
150. Sok. B Blok - 2. Kat Anfi 2 Etik-Keçiören/Ankara

Tel : 0312 9062102 - 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr • <https://www.ybu.edu.tr/hukuk/>

Tarih : 13.12.2017

Saat : 13.30

ŞİRKET BİRLEŞMELERİNİN İPTALİNDE YENİ YAKLAŞIMLAR

138. Çarşamba Semineri / 13 Aralık 2017

Arş. Gör. Kemalettin Ahmet AKSOY¹

01.07.2012 tarihinde yürürlüğe giren 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu birçok alanda yenilikleri beraberinde getirmiştir. Bu önemli yeniliklerden birisi de birleşme bölünme ve tür değiştirmeye ilişkin yapılan düzenlemelerdir. Bu çarşamba seminerinde Türk Ticaret Kanunu'nda anonim şirket birleşme kararlarının iptaline ilişkin getirilen yeni düzenlemeler, temel mesele olarak ele alınmıştır.

Çarşamba seminerinin ilk bölümünde özel iptal davası, olası iptal sebeplerine göre ayrıntılı olarak incelenmiştir. Bu bağlamda somut örneklerden ve istatistiki bilgilerden faydalanılmıştır. İkinci bölümde ise iptal davası, Türk Ticaret Kanunu'nda düzenlenen diğer bazı davalar ile karşılaştırılmıştır. Bu davalar yokluğun tespiti, butlanın tespiti, denkleştirme ve sorumluluk davalarıdır. Özellikle davaların uygulama alanları incelenmiştir. Sunumda, Türk hukuku kaynaklarının yanı sıra özel iptal davasına ilişkin düzenlemelerin mehazı olan İsviçre hukuku ve AB hukuku kaynaklarından da faydalanılmıştır. Yeri geldikçe Alman hukuku açısından da değerlendirme yapılmıştır.

Sunumda Türk Ticaret Kanunu 192nci maddesinde düzenlenen iptal davasının, aynı kanunun 445 vd. maddelerinde düzenlenen genel iptal davasına göre özel bir düzenleme olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Aynı zamanda birleşme sürecinde ortaya çıkabilecek olası kanuna aykırılıkları hangi yaptırıma tabi oldukları incelenmiştir. Özellikle butlan, yokluk ve iptal arasındaki sınır çizilmeye çalışılmıştır. Ayrıca birleşmeye ilişkin düzenlemelere kaynaklık eden İsviçre hukukundaki düzenlemeler ile Türk hukukundaki düzenlemeler karşılaştırılmış, bu bağlamda uyumsuzlukların altı özellikle çizilmiştir. Semineri anonim şirket birleşmelerinin iptalinin özel olarak düzenlenmesinin isabetli olduğu ancak genel düzenlemelerle ilişkilerin maalesef doğru kurulamadığı savıyla sonlandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anonim şirket, birleşme, iptal

Çalışma Alanı: Şirketler hukuku, ticaret hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı, kaaksoy@ybu.edu.tr

NEW APPROACHES ON ANNULMENT OF MERGERS OF JOINT STOCK COMPANIES

138th Wednesday Seminar / December 13, 2017

Res. Assist. Kemalettin Ahmet AKSOY²

Turkish Commercial Code numbered 6102, which came into force in 01.07.2012, introduces new regulations. One of the significant new regulations is merger, division and change of kind. In this wednesday seminar, the new regulations on the annulment of joint-stock merger decisions in the Turkish Commercial Code were considered as the main issue.

In the first part of the Wednesday seminar, special annulment suit was examined in detail according to possible annulment reasons. In this context, concrete examples and statistical information were used. In the second part, the annulment suit was compared with some other suits, which are regulated in the Turkish Commercial Code. These are the declaration of the absence, the declaration of the nullity, the equalisation and liability suits. In addition to the Turkish law, Swiss law and EU law, which are the source of regulations of special annulment suit, have also been utilised in the presentation. In terms of German law, an evaluation was also made.

In this presentation, it is concluded that, the annulment suit regulated at Turkish Commercial Code Art. 192 is *lex specialis*. Besides it is examined which sanctions may be applied to possible violations, which may arise during merger process. The seminar has ended with the idea that to regulate a special suit for annulment of mergers of joint stock companies was accurate, but unfortunately the connection with the general provisions could not be established correctly.

Keywords: Joint stock company, merger, annulment

Field of Study: Corporative law, commercial law

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Commercial Law, kaaksoy@ybu.edu.tr

Y ü z o t u z d o k u z u n c u

HUKUK FAKÜLTESİ

Çarşamba Semineri

Gerçekte

Reklam

ALDATICI REKLAM

AYBÜ Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku ABD.

Arş. Gör. Nuriye Şeyma AKYEL KASIRGA

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvık Mh. Halil Sezai Erkut Cad.
160. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu Etik-Keçiören/Ankara

Tel : 0312 9062102 - 0 312 9062148 - email : hukuk@ybu.edu.tr - https://www.ybu.edu.tr/hukuk/

Tarih : 21.02.2018

Saat : 13.15

ALDATICI REKLAM

139. Çarşamba Semineri / 21 Şubat 2018

Arş. Gör. N. Şeyma AKYEL KASIRGA¹

Bu çalışmada, aldatıcı reklam kavramının tüm yönleriyle incelenmesi hedeflenmiştir. Çalışmanın birinci bölümünde, Türk Hukuku'nda reklam ve tüketici kavramlarına yüklenen anlamlara ve reklamın işlevlerine ilişkin açıklamalara yer verilmiştir. Reklamın toplum üzerindeki olumlu ve olumsuz etkileri çeşitli vakıalar üzerinden ortaya koyulmuştur.

Çalışmanın ikinci bölümünde, reklamlarda aldatıcılık vasfının hangi hallerde doğabileceği, bir diğer ifadeyle hangi vasıfları haiz reklamların aldatıcı reklam olarak değerlendirilebileceği örnek reklamlar üzerinden incelenerek bu hususta esas alınabilecek kıstaslara ilişkin sınıflandırılmalar yapılması suretiyle konu aydınlatılmaya çalışılmıştır.

Üçüncü bölümde, Avrupa Birliği Adalet Divanı ve Yargıtay'ın köşe taşı niteliğinde sayılabilecek kararları incelenmiştir. Bu bağlamda Avrupa Birliği Hukuku ve Türk Hukuku'nda aldatıcı reklamın nasıl yorumlandığı ve uygulanan hukuk kurallarına ilişkin bir karşılaştırma yapılmıştır. Bu kapsamda hukukumuzda öngörülen düzenlemelerin, tüketiciyi korumak amacıyla alınan tedbirlere ve aldatıcı reklamdan hukuken sorumlu kişilere uygulanan yaptırımlara ilişkin birlik hukukundaki düzenlemelerle kıyası yapılmış, olması gereken hukuk ele alınarak hukukumuzun birlik hukukundaki düzenlemelere göre ileri nitelikte sayılan yönleri ile geri kalmış addedilen yönleri incelenmiştir.

Son bölümde, Türk Hukuku'nda tüketicinin başvurabileceği hukuki çareler detaylı olarak ele alınmış, tüketiciye sunulan hukuki yollar ortaya konulmuş, çeşitli kanunlar kapsamında birçok düzenlemeye yer verildiği görülmüştür. Nihayet, tüketici uyumsuzluklarından kaynaklanan davalarda, mahkemelerin yetkisi gibi, usuli meselelere yer verilmiş bu hususlar aydınlatılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tüketici, Reklam, Aldatıcı Reklam

Çalışma Alanı: Tüketici Hukuku, Medeni Usul Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku Anabilim Dalı, akyelseyma123@gmail.com

MISLEADING ADVERTISEMENT

139th Wednesday Seminar / February 21, 2018

Res. Assist. N. Şeyma AKYEL KASIRGA²

In this study, it was aimed at evaluating the issue of “misleading advertisement” in all aspects. In the first part of the study, the meaning and the functions of advertisement were discussed additionally the meaning of consumer was expressed in the frame of Turkish Law. In this regard, the positive and adverse affects of advertisement over the society were illustrated.

In the second part, the term of “misleading” was expressed. In the frame of the expression, some samples analyzed to reveal which advertisements are really cause to deceive the society. The components of misleading advertisements were classified and exemplified.

In the third part of the study, the milestone judgements of Court of Justice of the European Union and the Court of Appeals of Turkey about the issue were analyzed. Afterwards, the applied rules of European Union and the applied rules of Turkish Law were compared. In this frame, what ought to be and what has been already legislated is compared.

In the last part, the legal remedies in the frame of Turkish Law were illustrated in detail. The articles under different statutes actually provide the consumers a variety of options. Finally, some controversial issues about the procedural aspect of the issue like the competency of the courts were also illustrated.

Keywords: Advertisement, Consumer, Misleading Advertisement

Field of Study: Consumer Law, Civil Procedure Law

² Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Civil Procedure and Enforcement-Bankruptcy Law, akyelseyma123@gmail.com

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Kırkinci Çarşamba Semineri

Osmanlı Devleti Diplomasisinde Yaşanan Değişim

AYBÜ Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı

Arş. Gör. Ömer Vehip ÖNEN

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah.
Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu
Etilik-Keçiören/Ankara

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr

Tarih : 28.02.2018

Saat : 13.15

Görmüşten Göleceğe

OSMANLI DEVLETİ DİPLOMASİSİNDE YAŞANAN DEĞİŞİM

140. Çarşamba Semineri / 28 Şubat 2018

Arş. Gör. Ömer Vehip ÖNEN¹

Bu çarşamba semineri uzunca bir dönem boyunca bulunduğu coğrafyada güçlü bir konumda bulunmuş ve bu meyanda “devletler arası egemen eşitlik” ilkesi gereğince karşılıklı diplomasi anlayışına ihtiyaç duymayan Osmanlı Devleti açısından sonraki dönemlerde yaşanan diplomatik değişim ve bu değişimi getiren temel saikler konusunda bilgi vermeye yönelik olarak hazırlanmıştır. Sunum diplomasi hakkında temel bilgiler ve diplomasinin kökeni ile başlamış ve sonrasında sunum konumuzu oluşturan “Osmanlı Devleti açısından Tek Yanlı Diplomasi Dönemi, Diplomaside Eşitlik Dönemi ve Karşılıklı Diplomasi Dönemi” hukuki, tarihi ve siyasi olaylar bağlamında açıklanmaya çalışılmıştır.

Osmanlı Devleti 18. yüzyıl sonlarına değin tek yanlı diplomasi anlayışını benimsemiş ve bu kapsamda yabancı ülkelere sürekli diplomatik misyonlar göndermemiş; buna karşın diğer ülkelerden gelen diplomatik misyonları kabul etmiştir. Bunun en temel sebepleri: Osmanlı Devleti'nin güçlü bir konumda bulunması, Osmanlı tüccarlarının Batı yerine Asya ile ilişkiler kurma eğilimidir. Osmanlı Devleti Açısından Diplomaside Eşitlik Süreci ise Zitvatoruk Andlaşması ile başlamış ve Karlofça Andlaşması ile zirveye çıkmış ve Vestfalya Andlaşması ile kurulan yeni devletler sistemine Osmanlı da dahil olmuştur. Osmanlı Devleti'nin yüzyıllar boyunca sürdürmüş olduğu karşılıksız diplomasi anlayışını terketmesi ise III.Selim döneminde 1793 yılında Yusuf Agah Efendi'yi Londra büyükelçisi olarak tayin etmesi ile gerçekleşmiştir. 18. Yüzyıl boyunca aralarındaki ittifaklar da zaman zaman değişen Avrupalı devletlerle tek başına mücadele eden Osmanlı artık tek başına ayakta kalamayacağını anlayınca Avrupa tarzı bir diplomasi anlayışı geliştirmeye başlamıştır.

Netice itibariyle Diplomatik ilişkilerde başarılı olmak için en önemli faktör “güçlü” olmaktır. Osmanlı Devleti açısından Karlofça Andlaşması öncesi dönem “Karşılıksız Diplomasi'nin Klasik Dönemi” olarak adlandırılabilir.1699'da ise Karlofça nedeniyle yaşanan toprak kayıpları sonucu diplomasinin gerekliliği anlaşılmış ve 1699-1793 arası “Andlaşmalar Dönemi” sonrası 1811 yılında artık ‘Karşılıklı Diplomasi’ ye geçilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Diplomasi ve Değişim, Tek Yanlı Diplomasi, Karşılıklı Diplomasi,

Çalışma Alanı: Hukuk Tarihi

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı, oonen@ybu.edu.tr

DIPLOMATICAL CHANGE OF THE OTTOMAN EMPIRE

140th Wednesday Seminar / 28 February 2018

Res. Assist. Ömer Vehip ÖNEN²

This Wednesday seminar examines diplomatical change of the Ottoman Empire which was a strong position in its period. Ottoman Empire no need to diplomacy, because they accept sovereign equality principle and no need to reciprocity diplomacy. In this context, the presentation try to understand of some basic motives of Ottoman Diplomacy Transformation. The presentation began with the basic informations and the origin of Diplomacy. Thereafter Ottoman Empire's Unilateral Diplomacy Period, Diplomatic Equity and Reciprocity Diplomacy Periods explains with legal, historical ve political events.

Until to the end of 18th century , Ottoman Empire prefers unilateral diplomacy and did not send permanent diplomatic representatives to foreign countries, but they accept to foreign country diplomatic representatives. Because, Ottoman Empire has a strong position in its period and they prefer make relations with Asian countries instead of Western countries. Diplomatic Equity Period of Ottoman Empire starts with the Peace of Zsitvatorok and summits with Treaty of Karlowitz and Ottoman Empire entered to new states system with Peace of Westphalia. In the period of Selim III, Yusuf Agah Efendi appointed to the first permanent embassy of the Ottoman Empire. During the 18th century, European states relations very changeable and finally Ottoman Empire realized European style democracy is the only way to the continuation of Empire.

In a nutshell, “power” is the most important factor for successful diplomatic relations. Before the Treaty of Karlowitz period is the “Classical Age of the Unilateral Diplomacy” for Ottoman Empire. In the year of 1699, Ottomans realized the importance of diplomacy. Thus, the period of 1699-1793 calls as “Agreements Period” and finally Ottomans adopted to “reciprocity diplomacy” in the year of 1811.

Keywords: Diplomacy and Transformation, Unilateral Diplomacy, Reciprocity Diplomacy

Field of Study: Legal History

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of International Law, oonen@ybu.edu.tr

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Kırkbirinci Çarşamba Semineri

İnsan Ticareti ve Uluslararası Hukuk

Glasgow Üniversitesi Hukuk Fakültesi

Dr. Ekin Deniz Horzum Uzun

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah.
Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu
Etlik-Keçiören/Ankara

Tarih : 14.03.2018

Saat : 13.15

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr

MODERN ZAMAN İNSAN TİCARETİNE UYGULANAN ULUSLARARASI HUKUK KURALLARININ HARİTASININ ÇİZİLMESİ

141. Çarşamba Semineri / 7 Mart 2018

Dr. Ekin Deniz UZUN¹

Çarşamba seminerleri kapsamındaki bu sunum, insan ticaretine uygulanan uluslararası hukuk kurallarının, insan ticareti ile bağıntılı olan günümüz sorunlarına cevap verme hususunda yetersiz olup olmadığını incelemektedir. Aynı zamanda, gerçek dünya meseleleri ile şekillenen insan ticaretinin tanımsal olarak kompleks yapısının neden ve nasıl tartışmalı bir konu olarak ortaya çıkmış olduğunu da açıklamaktadır. Genel olarak bu sunum, insan ticareti meselesinin günümüz dünyasında gerçek bir mesele olduğunu, insan ticareti mağdurlarının önem taşıdıklarını vurgulamaktadır.

Uluslararası hukuk kurallarının yetersizliğini ortaya koyabilmek için, bu sunum, insan ticareti kavramını, insan kaçakçılığı ve kölelik kavramları ile karşılaştırmalı olarak tartışmaktadır. İnsan ticaretinin tanımlanması sorunsal bağlamında, bu sunum, uluslararası hukuk kurallarına bakmanın yanı sıra, uluslararası hukuka kritize eder bir tavırla yaklaşarak, insan ticareti kavramının medya, bilim insanları, uluslararası mahkemelerce, gerçek olaylar göz önünde bulundurulduğunda, nasıl tanımlandığını ve anlaşıldığını incelemektedir.

İnsan ticaretinin nasıl tanımlandığı ve mağdurların tespiti birbirleriyle bağıntılı konulardır; insan ticaretini tanımlamaksızın mağdurların tespiti, koruma zorunluluğu kuralları gereğince mümkün olamayacaktır. Bu bağlamda, sunumda da açıklandığı üzere, iki ana hususta uluslararası hukuk, insan ticareti suçları ile mücadelede yeterli cevabı verememektedir: insan ticaretinin tanımlanması ve dolayısıyla 'mağdurların' hayatta kalanların tespitinin yapıl(a)ması.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası hukuk, insan ticareti, günümüz olgusu, göçmen kaçakçılığı, günümüz köleliği, tanımsal çıkmaz.

Çalışma Alanı: Milletlerarası Kamu Hukuku

1 Misafir Konuşmacı, ekndnz@hotmail.com

CHARTING THE INTERNATIONAL LEGAL FRAMEWORK APPLICABLE TO MODERN DAY HUMAN TRAFFICKING

141TH WEDNESDAY SEMİNAR / MARCH 7, 2018

Dr. Ekin Deniz UZUN²

This presentation, as a part of Wednesday seminars, argues that the international legal framework applicable to human trafficking is inadequate to address contemporary challenges. It also explains why and how human trafficking is a controversial phenomenon due to its complex nature, which is shaped by real-world incidences. Overall, this presentation stresses that human trafficking is real, and that survivors are human beings, who do matter.

Drawing on international law, in order to capture the inadequacy of international legal framework, this presentation discusses the definition of human trafficking in comparison to the terms modern-day slavery and migrant smuggling. In the context of definitional analysis, this presentation not only looks at the international legal regulations pertaining to related phenomena, but also critically reviews international law to help address how human trafficking is defined and understood by the international community, including the media, scholars and international courts, alongside real-world incidents.

The definition of human trafficking and obligations to protect are evidently interrelated; without defining human trafficking, identification of trafficking victims, as required by the obligations of protection, is not possible. In this respect, there are two main aspects in which international law does not adequately respond to human trafficking crimes: defining human trafficking and identifying its 'victims'/survivors, as is explained in this presentation.

Keywords: International law, human trafficking, modern-day phenomenon, migrant smuggling, modern-day slavery, definitional quagmire.

Field of Study: International public law.

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Kırkikinci Çarşamba Semineri

Tanzimat Döneminin
Şer'îye Mahkemeleri ve Kadıların Değişim Sürecine Etkisi

AYBÜ Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi ABD.

Arş. Gör. S. Betül DOĞANGÜZEL

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etilik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah.
Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. DB Blok -2. Kat Amfi 4
Etilik-Keçiören/Ankara

Tarih : 21.03.2018

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr

Saat : 13.15

TANZİMAT DÖNEMİNİN ŞERİYE MAHKEMELERİ VE KADILARIN DEĞİŞİM SÜRECİNE ETKİSİ

142. Çarşamba Semineri / 21.03.2018

Arş. Gör. S. Betül DOĞANGÜZEL¹

Bu çarşamba seminerinde Osmanlı Devleti'nde şeriye mahkemeleri ve kadıların Tanzimat döneminde geçirdikleri değişim incelenmiştir. Bu değişimi tespit edebilmek için önce Tanzimat öncesi döneme göz atılmış, ardından Tanzimat sonrası dönem ele alınmıştır. Şeriye mahkemeleri ve kadılar, her iki dönem için ayrı ayrı incelenmiştir.

Tanzimat öncesi dönemde şeriye mahkemelerinin uzun süre Osmanlı Devleti'nin asli mahkemeleri olarak görev yaptıkları belirtilerek görev kapsamlarına değinilmiştir. Bu mahkemelerin belirli bir makam binası olmadığı, genellikle tek hakimli olarak çalıştıkları ifade edilmiştir.

Yine bu dönemde kadıların şeriye mahkemelerinde yargılama yapmakla görevli kimseler oldukları ifade edilerek görev kapsamlarına değinilmiştir. Kadıların uzun tahsil süreci, ücret durumları, teftiş edilme yöntemleri bu bölümde açıklanan meselelerdir.

Osmanlı Devleti'nde her sahada olduğu gibi adli sahada da zamanla birtakım bozulmalar meydana gelmiştir. Kadılar rüşvet almak, devre çıkıp haksız yere halktan para toplamak, adam kayırmak gibi çeşitli yolsuzluklara karışmışlardır. Seminerde söz konusu yolsuzluklara ilişkin çeşitli kayıtlar sunulmuş ve bu yozlaşmanın adli sahada ıslahat ihtiyacını gündeme getirdiği ifade edilmiştir.

Tanzimat döneminde yapılan ıslahatlarda şeriye mahkemelerinde birtakım değişikliklere gidilmesi gereğinden yola çıkılmış olsa da dinî vasfı ağır basan bu mahkemelerde yapılacak değişikliklerin ulemanın tepkisini çekeceği düşünülmüştür. Bu nedenle şeriye mahkemelerinin yanında Nizamiye mahkemeleri açılarak şeriye mahkemelerinin yetkileri peyderpey bu mahkemelere devredilmiştir. Şeriye mahkemelerine makam binaları tahsis edilmesi, çok hakimli bir sisteme geçilmesi, kadıları teftişle görevli müfettişler tayin edilmesi görülen bazı değişikliklerdir.

Seminerin sonuç bölümünde yargı teşkilâtının Osmanlı Devleti'nin temelini oluşturduğundan buradaki ıslah hareketlerinin de büyük önem arz ettiği, fakat yaşanan gelişmelere bakıldığında yapılan düzenlemelerin çıkış noktasından farklı seyrettiği ifade edilmiştir. Şeriye mahkemelerinin ıslahı yerine yeni mahkemelerin kurulması, bir adli düâlitenin doğmasına yol açmış, bu durum şeriye mahkemeleri tamamen ortadan kaldırılincaya kadar devam etmiştir. Bu düâlite ise birtakım aksaklıklara yol açmış, örneğin idam cezalarının infaz edilememesi sonucunu doğurabilmiştir. Yaşanan aksaklıklardan hareketle Tanzimat döneminde adli sahada yapılan ıslahatların beklenen faydayı sağlamadığı ifade edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: şeriye mahkemeleri, kadılar, Tanzimat dönemi

Çalışma Alanı: Hukuk Tarihi

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi Anabilim Dalı, sbdoganguzel@ybu.edu.tr

INFLUENCE OF TANZIMAT REFORM ERA ON ŞERİYE COURTS AND 'KADI'S CHANGE PERIOD

142. Wednesday Seminar 21.03.2018

Res. Assist. S. Betül DOĞANGÜZEL

Şeriye courts in Ottoman Empire and the change Muslim judges (kadi) underwent in Tanzimat Period were surveyed in this wednesday seminar. To identify this change, the period before Tanzimat had been examined at first, and then the period after Tanzimat was addressed. Şeriye courts and kadis were surveyed respectively for both periods.

Indicating that şeriye courts had worked as fundamental courts of Ottoman Empire for a long time in the period prior to Tanzimat, their task scopes were touched upon. It was stated that these courts did not have a specific official building and they generally worked as single-judged.

Their task scopes were again touched upon, stating that kadis were the incumbents to decree in şeriye courts. Kadis' long education processes, payment conditions, and methods of being inspected were the issues explained in this part.

As in all fields in Ottoman Empire, some deteriorations occurred even in juridical field over time. Muslim Judges became involved in various corruptions such as acceptance of a bribe, unjust collection of money from people by patrolling, and favoritism. In seminar, a variety of records in regard to corruptions in question were presented and that this retrogression brought up the need for a reformation in juridical field was stated.

Although reforms made in Tanzimat Period were given a start with the necessity of having some changes in şeriye courts, it was thought that changes that would be made in these courts predominant in terms of religious qualification would get reaction from ulema. Therefore, by opening Nizamiye courts besides şeriye courts, the authorities of şeriye courts were gradually handed over to these courts. That şeriye courts were provided with official buildings; a multiple-judged system was adopted; and inspectors were appointed to overlook kadis were some changes seen.

In conclusion part of the seminar, it was stated that judiciary underlay Ottoman Empire; reform movements here were of great importance; but when improvements having experienced were considered, regulations diverted differently from starting point. Foundation of new courts instead of reforming şeriye courts caused a juridical duality to arise and this condition had continued until şeriye courts were completely abolished. Also, this duality led some deteriorations. For example, it resulted in the fact that capital punishments could not be carried out. It was also stated that reforms made in juridical field in Tanzimat Period with reference to these failures could not provide the expected benefit.

Keywords: Religious courts, Muslim judges (Kadi), Tanzimat Period

Study Field: History of Law

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Kırküçüncü Çarşamba Semineri

Modern Dönem Öncesi Kara Avrupası Hukuk Geleneğinde
Yargılama Hukukunun Tarihsel Kökenleri

Geçmişten Geleceğe

AYBÜ Hukuk Fakültesi Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı

Öğr. Gör. Ali SAĞLAM

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etlik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah.
Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu
Etlik-Keçiören/Ankara

Tarih : 28.03.2018

Saat : 13.15

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr

MODERN DÖNEM ÖNCESİ KARA AVRUPASI HUKUK GELENEĞİNDE YARGILAMA HUKUKUNUN TARİHSEL KÖKENLERİ

143. Çarşamba Semineri / 28 Mart 2018

Öğr. Gör. Ali SAĞLAM¹

Kişilerin hak ve yükümlülüklerini önemli ölçüde etkileyebilen modern yargılama hukuku kuralları, hukukun diğer alanlarında olduğu gibi hukuk hayatında bir anda belirmemiş ve belirli bir gelişim sürecinde farklılaşarak geçmişten günümüze ulaşmışlardır. Yargılama kurallarının hukuk disiplinine dönüşme süreci toplumların kültürel özellikleri sebebiyle farklılıklar göstermiştir. Çalışmamızda Kara Avrupası hukuk geleneği açısından bu süreç incelenmiştir. Bu gelenek içerisinde yargılama kurallarının (medeni hukuk yargılaması ve ceza yargılaması) gelişmesi -her ne kadar maddi hukuk kurallarıyla birlikte düzenlenmiş olsa da- Roma dönemine denk gelmektedir. İmparatorluk dönemiyle birlikte modern usul hukukunun özellikleri Romada belirginleşmiştir. Orta çağ hukukçuları ise Corpus Iuris Civilis üzerinde yaptıkları çalışmalarla Kilise Hukuku üzerine modern medeni yargılama hukukunu inşa etmişlerdir.

Tarihsel olayların hukukun oluşum sürecine etkileri bulunmaktadır. Çalışmamızda yargılama hukuku dallarının uyumlaştırılmasının mümkün olup olmadığı fikrinden hareketle medeni hukuk yargılaması ve ceza yargılaması ayrımının tarihte nasıl ortaya çıktığına yönelik ipuçları aranmıştır. İmparator Caracalla döneminde Roma İmparatorluğu'nda yaşayan herkese Roma vatandaşlığının verilmesi ve on ikinci yüzyılda Corpus Iuris Civilis'in bir bölümü olan Digesta'nın el yazmalarının Bologna Üniversitesi'nde bulunması hukuk tarihindeki önemli olaylardan bazılarıdır. Öte yandan Orta çağ Avrupası'nda Papa III. Innocent tarafından getirilen ve Engizisyon Mahkemelerinde uygulanan “per inquisitionem” usulünün modern yargılama hukukunun gelişimini dolaylı yoldan etkileyen önemli olaylardan biri olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: yargılama hukuku, Kara Avrupası hukuk geleneği, Roma hukuku

Çalışma Alanı: Hukuk tarihi

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı, asaglam@ybu.edu.tr

HISTORICAL ORIGINS OF PROCEDURAL LAW IN THE PRE-MODERN CIVIL LAW TRADITION

143th Wednesday Seminar / March 28, 2018

Lecturer Ali SAĞLAM²

The rules of modern procedural law which can significantly affect the rights and obligations of individuals did not appear in an instant in the legal life as in other areas of law and have reached the present day by differentiating into a certain development process. Transformation process of rules to procedural law discipline has changed due to the cultural characteristics of societies. In this study, this process was examined in terms of the civil law tradition. In the civil law tradition, the development of the rules of procedure (civil procedure and criminal procedure) coincides with the Roman period. On the other hand, medieval jurists built the civil procedure law on Church law with their work on Corpus Iuris Civilis.

We sought clues about how the distinction between civil procedure and criminal procedure emerged in history from the idea that whether it is possible to harmonize the branches of procedural law. During the reign of Emperor Caracalla, the granting of the right of Roman citizenship to everyone living in the borders of the Roman Empire and the discovery of Digesta manuscripts in the twelfth century at the University of Bologna are some of the important events in the history of law. Moreover, the “per inquisitionem” procedure applied in the Inquisition courts in the Middle Ages is considered to be one of the important events that indirectly affect the development of modern procedural law.

Keywords: procedural law, the civil law tradition, roman law

Field of Study: History of law

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Kırkbeşinci Çarşamba Semineri

Yabancı Ülkelerde
Verilen Boşanma
Kararlarının Tanınmasına
İlişkin Güncel Gelişmeler

AYBÜ Hukuk Fakültesi Milletlerarası Özel Hukuk ABD
Arş. Gör. Biset Sena GÜNEŞ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etlik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah.
Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu
Etlik-Keçiören/Ankara

Tarih : 18.04.2018

Saat : 13.15

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr

YABANCI ÜLKELERDE VERİLEN BOŞANMA KARARLARININ TANINMASINA İLİŞKİN GÜNCEL GELİŞMELER

145. Çarşamba Semineri / 18 Nisan 2018

Arş. Gör. Biset Sena GÜNEŞ¹

Yabancı ülkelerde verilen kararların Türkiye’de etki doğurması kural olarak tanıma (ve bazı hallerde tenfiz) yoluyla mümkün olmaktadır. Bu konuda akdedilmiş milletlerarası anlaşma hükümleri saklı kalmak üzere, tanıma şartları ve usulü 5718 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun (MÖHUK)’da düzenlenmiştir. Uygulamada en çok boşanma kararlarının nüfus kütüğüne tescili için tanıma talebinde bulunmaktadır. Ancak MÖHUK’taki tanıma prosedürü yalnızca mahkeme kararlarının tanınmasına imkân verdiği için, pek çok ülkede kabul edilen ve gittikçe de yaygınlaşan adli olmayan boşanma kararlarının tanınması kural olarak mümkün değildir. Son yıllarda yapılan bazı düzenlemeler ile bu kurala istisnalar getirilmiştir. Bu Çarşamba seminerinde yabancı ülkelerde verilen boşanma kararlarının tanınmasına ilişkin ortaya çıkan söz konusu güncel gelişmeler temel mesele yapılmıştır. Sunum kapsamında öncelikle genel olarak tanıma kavramı üzerinde durulmuş ve mevcut gelişmeler sonucu ortaya çıkan durum ile farkları görebilmek adına MÖHUK kapsamındaki tanıma şartları ile usulü ele alınmıştır. Takip eden bölümde ise konunun esasını teşkil eden güncel değişiklikler detaylı ve eleştirel bir şekilde incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yabancı boşanma kararları, adli olmayan boşanma, tanıma.

Çalışma Alanı: Milletlerarası Özel Hukuk.

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı, bsgunes@ybu.edu.tr

RECENT DEVELOPMENTS REGARDING THE RECOGNITION OF FOREIGN DIVORCE DECREES

145th Wednesday Seminar / April 18, 2018

Res. Asst. Biset Sena GÜNEŞ²

Foreign judgments could, in principle, only produce effects in Turkey through recognition (and, in some cases, enforcement). Without prejudice to the provisions of international agreements concluded on this subject, the conditions and the procedure of recognition are provided in the Private International and Procedural Law Act numbered 5718 (MÖHUK). In practice, recognition is mostly sought for divorce decrees for the purposes of civil registration. However, as the recognition procedure under MÖHUK only allows the recognition of court decisions, recognition of non-judicial divorce decrees which have been adopted in many jurisdictions and are becoming widespread is not possible. Exceptions to this rule have been introduced with certain amendments made in recent years. The main focus of this Wednesday seminar is such developments regarding the recognition of foreign divorce decrees. In this regard, initially, the concept of recognition in general and the conditions as well as the procedure of recognition under MÖHUK were discussed in order to indicate the differences from the newly introduced situation. In the following section, the recent amendments which constitute the main focus of the seminar were examined in detail and from a critical perspective.

Keywords: Foreign divorce decrees, non-judicial divorce, recognition.

Field of Research: Private International Law.

2 Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Law Department of Private International Law, bsgunes@ybu.edu.tr

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Kırkaltıncı Çarşamba Semineri

Klasik Dönem Osmanlı Ceza Muhakemesi
Hukukunda Şahitlik Müessesesi

AYBÜ Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi ABD
Arş. Gör. Abdullah Vefa KARATAŞ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah.
Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu
Etik-Keçiören/Ankara

Tarih : 25.04.2018

Saat : 13.15

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr

KLASİK DÖNEM OSMANLI CEZA MUHALEMESİ HUKUKUNDA ŞAHİTLİK MÜESSESİ

146. Çarşamba Semineri / 25 Nisan 2018

Arş. Gör. Abdullah Vefa KARATAŞ¹

Hukuk tarihi ilkeleri nazara alınarak yapılan bu seminerde, klasik dönem Osmanlı ceza muhakemesi hukukunda şahitlik müessesini incelenmiştir. Çalışmada İslam hukukunun asli kaynaklarından, arşiv belgelerinden ve literatürden yararlanılmıştır. Sunumda ilk olarak İslam ceza hukuku hakkında genel bilgilere yer verilmiş, daha sonra şahitlik kavramı ve şahit olabilecek kimselerin hangi şartları taşıması gerektiği üzerinde durulmuş, son olarak Osmanlı uygulamasında şahitlik kurumuna hangi sıklıkla başvurulduğu ve şahitliğin Osmanlı ceza muhakemesindeki rolünün ne olduğu tahlil edilmiştir. Bir kimsenin Müslüman olmasının biricik ve en temel şartı olan şahadet, İslam dini açısından son derece değerli bir kavramdır. Bunun bir yansıması olarak şahitlik de İslam hukuku için önemli bir yere sahip olmuş ve en çok başvuru alan delil olma özelliği taşımıştır. Ayrıca İslam ceza muhakemesinde had -zina hariç- ve kısas suçlarının ispatı ancak ya ikrar ya da iki erkek şahit ile mümkün olmuştur. Yani vicdani delil sistemi kabul edilmemiş; ikrar ya da şahitlik had ve kısas suçlarında kesin delil olarak görülmüştür. Cezanın tayin edilmesindeki öneminden dolayı şahitlik yapacak kimseler için görebilme, konuşabilme, âkil baliğ, hür, adaletli ve dürüst olma gibi birçok koşul aranmıştır. Tezkiye müessesesi ile şahit olacak kimselerin şartları taşıyıp taşımadığı ve güvenilir olup olmadıkları araştırılmış ve yalancı şahitlik cezalandırılmıştır. Osmanlı uygulamasında da şahitlik en çok başvuru alan ispat vasıtası olmuş ve adaletin tecelli etmesinde çok kıymetli bir rol oynamıştır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı hukuku, ceza muhakemesi hukuku, şahitlik

Çalışma Alanı: Hukuk tarihi

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi Anabilim Dalı, akaratas@ybu.edu.tr

THE WITNESSING IN OTTOMAN CRIMINAL PROCEDURE LAW IN THE CLASSICAL PERIOD

146th Wednesday Seminar / April 25, 2018

Res. Assist. Abdullah Vefa KARATAŞ²

In this seminar, which was made by taking the principles of the history of law into consideration, the institution of witnessing in the classical period Ottoman criminal procedure law was investigated. In this study, the main sources of Islamic law, archival documents and literature were used. In the presentation, firstly general information about Islamic criminal law was given, then the concept of witnessing and the conditions which the witnesses should be able to bear, finally, it was analyzed how often the application to the witness institution was applied in the Ottoman practice and the role of the witness in the Ottoman criminal procedure. Shahadah, which was the unique and basic condition of being a Muslim, was an extremely valuable concept in terms of Islam. As a reflection of this, the witness also had an important place for Islamic law and was the most widely used evidence. Moreover, in the criminal procedure of Islam, the proof of the crimes of Had except for Zina, and Kısas was only possible either confession or with two male witnesses. In other words, the system of discretionary proof has not been accepted.; Confessions and Had and Kısas crimes were seen as a certain proof. Due to the importance of the determination of punishment for those who would be the witnesses should have following conditions: to be able to see, and talk, to be adultery, free and fair vs. It had been investigated whether the witnesses were going to meet the requirements and whether they are reliable or not with Tezkiye and perjury was punished. In Ottoman practice, witnessing was the most widely used tool of proof and played a very important role in the provision of justice.

Keywords: Ottoman law, criminal procedure law, witness

Field of Study: Legal methodology

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Kırkyedinci Çarşamba Semineri

Duayenlerin ve Genç Hukukçuların Gözünden HUKUK MESLEĞİ

Açılış Konuşmaları 10.00 - 10.15

Prof. Dr. M. Fatih UŞAN (AYBÜ Hukuk Fakültesi Dekanı)

Prof. Dr. Metin DOĞAN (AYBÜ Rektörü)

I. Oturum / 10.15 - 12.00

- OTURUM BAŞKANI
Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
(AYBÜ Huk. Fak. Öğr. Üyesi)
- **Mehmet Yılmaz**
(HSK Başkan Vekili /2. Daire Başkanı)
- **Halil KOÇ**
(HSK 1. Daire Başkanı)
- **Doç. Dr. Recal Akyel**
(Anayasa Mahkemesi Üyesi)
- **Öznur Kakkılioğlu**
(Yargıtay 1. HD Üyesi)
- Soru- Cevap

II. Oturum / 13.00 - 14.00

- OTURUM BAŞKANI
Prof. Dr. Ali Cengiz KÖSEOĞLU
(HSK 2. Daire Üyesi / AYBÜ Huk. Fak. Öğr. Üyesi)
- **Prof. Dr. Fikret Eren**
(Başkent Ü. Huk. Fak. Öğr. Üyesi)
- **Av. Hakan Canduran**
(Ankara Barosu Başkanı)
- Soru- Cevap

III. Oturum / 14.30 - 15.30

- OTURUM BAŞKANI
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep DÖNMEZ
(AYBÜ Huk. Fak. Öğr. Üyesi)
- **Gürcan ARICI** (AYBÜ Huk. Fak. Mezunu)
(Merkez Bankası Uzman Yrd.)
- **Oktaç ALKAN** (AYBÜ Huk. Fak. Mezunu)
(İkinci Yargı Hakim Adayı)
- **M. Zahid YENER** (AYBÜ Huk. Fak. Mezunu)
(Bazak Ü. Huk. Fak. Arş. Gör.)
- **Enes KÖKTEN** (AYBÜ Huk. Fak. Mezunu)
(Adli Yargı Hakim Adayı)

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etlik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah.
Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu
Etlik-Keçiören/Ankara

02.05.2018

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr

Saat : 10.00

DUAYENLERİN VE GENÇ HUKUKÇULARIN GÖZÜNDEN HUKUK MESLEĞİ

147. Çarşamba Semineri / 2 Mayıs 2018

Özel Program

Özel program olarak düzenlenen bu çarşamba semineri, öğrencilerimizin mezuniyet sonrası meslek seçimine yönelik bilgilennemeleri ve sorularına cevap bulmaları amacıyla ‘Duayenlerin ve Genç Hukukçuların Gözünden Hukuk Mesleği’ sempozyumu olarak gerçekleştirilmiştir.

Fakültemiz Dekanı ve Üniversitemiz Rektör Yardımcısı Prof. Dr. M. Fatih UŞAN ve Üniversitemiz Rektörü Prof. Dr. Metin DOĞAN’ın açılış konuşmalarıyla başlayan program, üç oturum olarak düzenlenmiştir. Fakültemiz Öğretim Üyesi Prof. Dr. Muharrem KILIÇ başkanlığında gerçekleşen ilk oturumda; HSK Başkan Vekili ve 2. Daire Başkanı Mehmet YILMAZ, HSK 1. Daire Başkanı Halil KOÇ ve Yargıtay 1. Hukuk Dairesi Üyesi Öznur KAKILLIOĞLU öğrencilere hakimlik mesleğine yönelik bilgi ve tecrübelerini aktarmışlardır.

Öğleden sonra gerçekleştirilen ikinci oturum, Fakültemiz Öğretim Üyesi ve HSK 2. Daire üyesi Prof. Dr. Ali Cengiz KÖSEOĞLU başkanlığında gerçekleştirilmiştir. Oturumda Başkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Fikret EREN ve Ankara Barosu Başkanı Av. Hakan CANDURAN, akademisyenlik ve avukatlık mesleğine yönelik bilgi ve tecrübelerini öğrencilerimizle paylaşmışlardır.

Sempozyumun Fakültemiz Öğretim Üyesi Dr. Öğr. Ü. Zeynep DÖNMEZ başkanlığında yapılan son oturumunda; Fakültemiz mezunlarından Merkez Bankası Uzman Yardımcısı Gürcan ARICI, İdari Yargı Hakim Adayı Oktay ALKAN, Bozok Üniversitesi Araştırma Görevlisi M. Zahid YENER ve Adli Yargı Hakim Adayı Enes KÖKTEN, öğrencilerimize meslekleri ile bilgi ve tavsiyelerini aktarmışlardır.

Konuşmacılara teşekkür belgelerinin takdimi ve toplu fotoğraf çekimiyle sona eren programa; Fakültemiz öğrencileri büyük bir ilgi göstermişlerdir. Öğrencilerimizin mezuniyet sonrası kariyer olanakları ile ilgili detaylı bilgileri ilk ağızdan alma ve sorularına cevap bulma imkânı yakaladıkları programın oldukça verimli ve faydalı geçtiği değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: hukuk mesleği, kariyer, çalışma hayatı

LEGAL PROFESSION FROM THE EYES OF DOYENS AND YOUNG LAWYERS

147th Wednesday Seminar / May 2, 2018

Special Programme

This Wednesday seminar was organized as a special programme as a symposium on “Legal Profession from the Eyes of Doyens and Young Lawyers” for the purpose of informing our students about the career choice after graduation and finding answers to their questions.

The program started with the opening speeches of Dean of Faculty of Law and Vice Rector of our University Prof. Dr. M. Fatih UŞAN and Rector of our University Prof. Dr. Metin DOĞAN, and was organized as three sessions. In the first session under the chairmanship of our Faculty Member Prof. Dr. Muharrem KILIÇ; Vice Chairman and Head of 2nd Department of Council of Judges and Prosecutors Mehmet YILMAZ, Head of 1st Department of Council of Judges and Prosecutors Halil KOÇ and Member of the 1st Civil Chamber of Court of Cassation Öznur KAKILLIOĞLU conveyed their knowledge and experiences to the students about the profession.

The second session was held in the afternoon. It was chaired by our Faculty Member and Member of 2nd Department of Council of Judges and Prosecutors Prof. Dr. Ali Cengiz KÖSEOĞLU. Prof. Dr. Fikret EREN from Başkent University Faculty of Law, and President of Ankara Bar Association Att. Hakan CANDURAN shared their knowledge and experience with the students about the profession of academician and lawyer.

In the last session of the symposium under the chairmanship of our Faculty Member Assist. Prof. Dr. Zeynep DÖNMEZ; the graduates of our faculty, Junior Expert at Central Bank of the Republic of Turkey Gürcan ARICI, Administrative Judge Candidate Oktay ALKAN, Research Assistant at Bozok University M. Zahid YENER and Judicial Judge Candidate Enes KÖKTEN gave information and advice to our students about their professions.

The program ended with the presentation of the certificates of thanks to the speakers and the collective photography. Our faculty students showed great interest to the programme. It was evaluated that the program which our students had the opportunity to get detailed information about the career opportunities after graduation and to find answers to their questions, was very efficient and useful.

Keywords: legal profession, career, work life

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Kırksekizinci Çarşamba Semineri

Türk Ceza Kanunu Kapsamında Kişisel
Verilerin Korunması

AYBÜ Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı
Arş. Gör. Emre İkbal AÇIKGÖZ

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah.
Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu
Etlik-Keçiören/Ankara

Tarih : 09.05.2018

Saat : 13.15

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr

TÜRK CEZA KANUNU KAPSAMINDA KİŞİSEL VERİLERİN KORUNMASI

148. Çarşamba Semineri / 9 Mayıs 2018

Arş. Gör. Emre İkbâl AÇIKGÖZ¹

Sunum kapsamında, hukukumuzda kişisel verilerin korunmasına ilişkin olarak 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu (TCK) m. 135 ve devamında düzenlenen üç suç ele alınmıştır. Bu suçlar; kişisel verilerin kaydedilmesi suçu (m. 135), verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçu (m. 136) ve verileri yok etmeme suçudur (m. 138).

Bu suçlarla korunan hukuki değer, özel hayatın gizliliği hakkından bağımsız ve son dönemde kişilik hakkının başlı başına bir görünüm biçimi olarak kabul edilmeye başlanılan kişisel verilerin korunması hakkı olarak değerlendirilmiştir.

Kişisel verilere ilişkin suçların işlenmesi ayrıca özel hayatın gizliliğini ihlal suçuna da (TCK m. 135) vücut verebilecektir. Bu kapsamda, bu suçların birbirinden ayrılmasında önem arz eden suçun konusu olarak kişisel veri, Yargıtay uygulamasından örneklerle ele alınmıştır.

Suçların kanuni tanımında; kaydetme, başkasına verme, yayma veya ele geçirme fiillerinin “hukuka aykırı” olarak işlenmesi gerektiği hüküm altına alınmıştır. Bu bağlamda, hukuka aykırılığın belirlenmesinde esas alınacak kanuni düzenleme olan 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu (KVKK) bakımından verilerin hukuka uygun işlenmesine ilişkin şartlar genel olarak açıklanmıştır.

7 Nisan 2016 tarihinde yürürlüğe giren KVKK'nın 17. maddesi ile düzenlenen silme ve yok etmeme fiillerinin, TCK m. 138'de düzenlenen verileri yok etmeme suçuna etkisi sunum kapsamında ayrıca tartışılmıştır.

Sonuç olarak, KVKK'nın yürürlüğe girmesiyle 2005 yılından beri hukukumuzda, Türk Ceza Kanunu'nda düzenleme alanı bulmuş olan kişisel verilerin ihlaline ilişkin suçlar bakımından suçta ve cezada kanunilik ilkesinin gerektirdiği belirlilik hususunda önemli bir gelişme olduğu ifade edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: kişisel veri, suç, türk ceza kanunu

Çalışma Alanı: Ceza Hukuku, Bilişim ve Teknoloji Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı, eiacikgoz@ybu.edu.tr

PROTECTION OF PERSONEL DATA WITHIN THE FRAME OF TURKISH CRIMINAL CODE

148th Wednesday Seminar / May 9, 2018

Res. Assist. Emre İkbāl AÇIKGÖZ²

Within the context of the presentation, three crimes regulated in Turkish Criminal Code (TCC) no. 5237 are handled regarding the protection of personal data under Turkish law. These crimes are unlawfully recording of personal data (article 135), unlawfully obtaining or transferring personal data (article 136) and not erasing personal data beyond the period stipulated by law (article 138).

The lawful value protected by these crimes, is considered as free from the right of privacy and regarded as the right of protection of personal data accepted as an aspect on its own as the personal right.

Committing crimes concerning personal data also would give rise to violating the right of privacy (article 135 of TCC). In this context, personal data which has importance to discriminate the crimes from each other as subject of crime is regarded with the Court of Cassation practice.

In lawful definition of the crimes, it's ensured that the acts of recording, obtaining or transferring must be committed "against law". Therefore, the conditions regarding processing of data according to the law in terms of the Law on the Protection of Personal Data no. 6698 (DPL) which is the base regulation to determine the unlawfulness are explained generally.

The effects of the DPL of effacing and not erasing the data regulated by article 17 of DPL which came into force at 7 April 2016 to the crime of not erasing the data regulated by article 138 of TCC are discussed separately in the context of this presentation.

Finally, after the enforcement of the DPL it's expressed that major development has been occurred in the matter of clarity required by the principle of legality in crime and punishment within terms of the crimes concerning the violation of personal data regulated by TCC since 2005 under Turkish law.

Keywords: personal data, crime, turkish criminal code

Field of Study: Criminal Law, IT Law

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Kırdokuzuncu Çarşamba Semineri

İdarenin İdari Yaptırımlardaki
Takdir Yetkisinin Hukuki Güvenlik İlkesi
Bakımından Değerlendirilmesi

AYBÜ Hukuk Fakültesi İdare Hukuku ABD

Arş. Gör. Yahya USMAN

AYBÜ Hukuk Fakültesi Etik 15 Temmuz Şehitleri Binası Ayvalı Mah.
Halil Sezai Erkut Cad. 150. Sok. A Blok 3. Kat Konferans Salonu
Etik-Keçiören/Ankara

Tarih : 16.05.2018

Saat : 13.15

Tel : 0312 9062102 • 0 312 9062148 • email : hukuk@ybu.edu.tr

İDARENİN İDARİ YAPTIRIMLARDAKİ TAKDİR YETKİSİNİN HUKUKİ GÜVENLİK İLKESİ BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

149. Çarşamba Semineri / 16 Mayıs 2018

Arş. Gör. Yahya USMAN¹

Anayasamızın ikinci maddesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğu ifade edilmektedir. Hukuk devleti olmanın bir gereği olarak devlet, vatandaşlarına hukuki güven ortamı içerisinde yaşama imkânı sunmalıdır. İdarenin tek yanlı işlem yapma üstünlüğüne karşı vatandaşların hukuki güven ortamı içerisinde yaşayabilmeleri, idarenin faaliyetlerini yürütürken hukuki güvenlik ilkesinin gereklerine uygun davranması ile mümkün olabilecektir. Bunun için idarenin faaliyetleri; belirli, öngörülebilir ve istikrarlı olmalıdır.

Belirlilik, öngörülebilirlik ve idari istikrarın sağlanması ile keyfi uygulamaların önüne geçilmesi için idarenin eylem ve işlemlerinin kanuna dayanması ve kanuna aykırı olmaması önem arz eder. Ancak dinamik olan toplumsal yaşamın statik kurullarla en ince ayrıntısına kadar düzenlenmesi mümkün olmadığından dolayı idarenin faaliyetlerini düzenleyen kanun hükümleri idareye, bazı hallerde tasarrufun sebebini, konusunu ya da icra zaman ve mekânını belirleme konusunda hareket serbestisi tanımaktadır. Bu serbestiye idarenin takdir yetkisi denir. İdareye takdir yetkisi tanınmasının amacı somut olay adaletinin tesis edilebilmesidir. Bu nedenle sınırları kanunla çizilmiş bir alanda idarenin takdir yetkisine sahip olması hukuk devleti ilkesine aykırılık teşkil etmemektedir.

Ancak idarenin doğrudan doğruya, bir işlemi ile vermiş olduğu cezalar anlamına gelen idari yaptırımlarda takdir yetkisinin bulunması, bu yetkinin keyfiliğe yol açacak şekilde kullanılması tehlikesi içerdiğinden dolayı vatandaşların hukuki güvenliği açısından sorun teşkil etmektedir. İdarenin idari yaptırımlarda sahip olduğu takdir yetkisi alanı genişledikçe vatandaşların hukuki güven ortamı içinde yaşamaları güçleşecek ancak idareye takdir yetkisi tanınmazsa somut olay adaletinin sağlanması mümkün olamayabilecektir. Bu nedenle hukuki güvenlik ilkesi ile idarenin takdir yetkisi arasında bir denge gözetilmelidir.

İdare takdir yetkisini kanunun çizdiği sınırlar içerisinde objektif kriterlere dayanarak keyfilikten uzak bir şekilde kullanılmalıdır. Ayrıca hukuki güvenlik ilkesinin bir gereği olarak hangi durumda takdir yetkisini ne şekilde kullanacağı konusunda istikrarlı bir uygulama geliştirilerek, belirlilik ve öngörülebilirlik ilkelerine uygun hareket etmelidir. İdari yaptırım tehdidi altında bulunan vatandaşların hukuki güven ortamı içerisinde yaşayabilmesi ancak bu şekilde mümkün olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Hukuki güvenlik, idari yaptırım, takdir yetkisi

Çalışma Alanı: İdare Hukuku

1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Ana Bilim Dalı, yusman@ybu.edu.tr

EVALUATION OF DISCRETIONARY POWER IN ADMINISTRATIVE SANCTIONS IN TERMS OF LEGAL SECURITY PRINCIPLE

149th Wednesday Seminar / May 16, 2018

Res. Assist. Yahya USMAN²

In the second article of our Constitution, it is stated that the Republic of Turkey is a state of law. In a state of law, citizens live in an occasion of legal security. In order to live in an occasion of legal security, administrative activities must be carried out in accordance with the requirements of the legal security principle. For this, the activities of the administration must be certainty, predictability and stability.

In order to prevent arbitrary practices it is important that the activities of the administration are based on the law and not against the law. However, the dynamic social life can't always be arranged with the static law rules. As a result, the law recognizes a limited discretion area to the administration. This is not contrary to the principle of the rule of law because the eventual aim is ensure the justice.

The existence of discretionary power in administrative sanctions, which means the penalties imposed by the administration directly, poses a problem in terms of the legal security of the citizens because of the risk of arbitrary practice. Therefore, there is a conflict between the principle of legal security and the discretion of the administration. In administrative sanctions, if the area of discretion expands, it will be difficult for citizens to live in an occasion of legal security. On the other hand it may not be possible to provide justice if discretion is not recognized to the administration. So always a balance should be kept between them.

The administration must use its discretion within the limits set by the law without arbitrariness moreover based on objective criteria. As a requirement of the legal security principle administration must develop a stability in which way it will use discretion. Only in this way can the citizens who are under the threat of administrative sanctions live in an occasion of legal security.

Keywords: Legal security, administrative sanction, discretion

Field of Study: Administrative Law

HUKUK FAKÜLTESİ

Yüz Ellinci Çarşamba Semineri

“AYBÜ HUKUKLU OLMAK”

2018–2019 Eğitim Öğretim Yılı ORYANTASYON PROGRAMI

YERİ

Av. Gökkuş Sokak No: 22000

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

FAKÜLTE BAŞKANI

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

Prof. Dr. M. Kemal ÖZDEMİR

ORGANİZATÖR

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ

AYBÜ HUKUK FAKÜLTESİ Etilik 15 Temmuz Şehitler Bulvarı, Ağaçlar Mahallesi, Beşiktaş, İstanbul, Türkiye
Etilik 15 Temmuz Şehitler Bulvarı, Ağaçlar Mahallesi, Beşiktaş, İstanbul, Türkiye

Tarih : 26.09.2018

Saat : 11.00

Tel : 0312 5007102 - 0 312 5007148 - e-mail: hukuk@aybu.edu.tr

AYBÜ HUKUKLU OLMAK

150. Çarşamba Semineri / 26 Eylül 2018

2018-2019 Eğitim Öğretim Yılı Oryantasyon Programı

Fakültemizin geleneksel Çarşamba Seminerlerinin 150.si, Fakültemize yeni başlayan öğrenciler için oryantasyon programı şeklinde gerçekleştirildi.

Üniversitemiz Rektörü Sn. Prof. Dr. Metin DOĞAN'ın katılımıyla gerçekleştirilen programda öncelikle Fakültemiz Dekanı Sn. Prof. Dr. M. Fatih UŞAN yeni öğrencilerimize hitaben bir açılış konuşması yaptı. Dekanımız konuşmasında fakültemizin kurulduğu günden bu yana hukuk eğitimine yeni bir anlayış getirme hedefinde olduğunu ve yeni öğrencilerimizin de bu bilinçle yetiştirileceğini ifade etti.

Programda Üniversitemiz Rektörü Sn. Prof. Dr. Metin DOĞAN da bir açılış konuşması yaptı. Rektörümüz konuşmasında üniversitemizin her zaman milli değerlere sahip, entelektüel ve özgüveni yüksek öğrenciler yetiştirme hedefinde olduğunu ve Hukuk Fakültesinin de buna en büyük katkı sağlayan fakültelerden biri olduğuna vurgu yaptı.

Açılış konuşmalarının ardından Fakültemize bu yıl puan sıralamasına göre 1. sırada yerleşen öğrencimiz Burak Berk KESMEZ, 2. sırada yerleşen öğrencimiz Merve Nur GEYİK ve 3. sırada yerleşen öğrencimiz Gizem Aleyna SARI'ya, Rektörümüz Prof. Dr. Metin DOĞAN ve Dekanımız Prof. Dr. M. Fatih UŞAN tarafından ödülleri takdim edildi.

Ödül takdiminin ardından Fakültemiz Araştırma Görevlilerinden Dr. Ensar BAKI tarafından yeni öğrencilerimize Fakültemiz ve hukuk eğitimi hakkında bilgiler verildi.

Programda son olarak, Üniversitemiz Dış İlişkiler Biriminden Sn. Gizem AKBAŞ ve Sn. Simay CİRİT öğrenci değişim programları hakkında bilgiler aktardılar.

Programın ardından gerçekleşen yiyecek içecek ikramıyla, öğrencilerimiz ve akademisyenlerimiz arasında sıcak bir sohbet ortamı gerçekleşmiş, Fakültemizin yeni öğrencileri arasında kaynaşma imkanı oluşmuştur.

Anahtar Kelimeler: oryantasyon, tanıtım, eğitim olanakları

BEING A MEMBER OF AYBÜ FACULTY OF LAW

150th Wednesday Seminar / September 26, 2018

Orientation Programme for 2018-2019 Academic Year

150th of the traditional Wednesday Seminars of our faculty were organized as an orientation program for the students who were newly enrolled in our faculty.

With the participation of our Rector Prof. Dr. Metin DOĞAN in the program, Prof. Dr. M. Fatih UŞAN, the Dean of our Faculty first made an opening speech addressing our new students. Our Dean expressed that our Faculty has always aimed at providing a new perspective to legal education since its foundation and that all undergraduates will be taught with this consciousness.

At the program, our Rector Prof. Dr. Metin DOĞAN also made an opening speech. At his speech, he emphasized that our University has always had a goal to raise intellectual and highly self-confident students who has national values and that Law Faculty has been one of those which contributed most to this goal.

After the opening speeches, our Rector Prof. Dr. Metin DOĞAN and our Dean Prof. Dr. M. Fatih UŞAN presented prizes to Burak Berk KESMEZ, who was at the first ranking, Merve Nur GEYİK, who is at the second ranking and Gizem Aleyna SARI, who is at the third ranking according to this year's rankings.

After the prizes were presented, Dr. Ensar BAKI, a research assistant at our Faculty presented information regarding our Faculty and legal education.

At the program, Ms. Gizem AKBAŞ and Mr. Simay CİRİT, both of whom are from External Affairs of the University finally presented information regarding student exchange programs.

During the catering service following the orientation program, a warm chat was realized between our students and academicians. The opportunity to integrate among the new students of our faculty has emerged.

Keywords: legal profession, career, work life

